

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΗ΄

Τετάρτη 28 Απριλίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 6343
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Χ. Παπουτσή, σελ. 6343
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Δημοτικό Σχολείο Λεχόβου Αμυνταίου Φλώρινας, το 4ο Δημοτικό Σχολείο Γαλασίου Αττικής, το 1ο Λύκειο Ηρακλείου Αττικής, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Σχηματαρίου Θήβας Βοιωτίας, το 4ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Φιλαδέλφειας Αττικής, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Βόλου Μαγνησίας, το 7ο Δημοτικό Σχολείο Κω Δωδεκανήσου και το Δημοτικό Σχολείο Νέας Κίου Αργολίδας, το 5ο Δημοτικό Σχολείο Αιγίου Αχαΐας και τα Δημοτικά Σχολεία Ξινού Νερού και Αγίου Παντελεήμονα Φλώρινας, σελ. 6343, 6350, 6356, 6360, 6371, 6374, 6381, 6384, 6390, 6391
4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 6357, 6358
5. Επί του Κανονισμού, σελ. 6365, 6381, 6393, 6394, 6396, 6398

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 29 Απριλίου 2010, σελ. 6343

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια και άλλες διατάξεις», σελ. 6344

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 6357
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ., σελ. 6358
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β., σελ. 6358

Β. Επί του Κανονισμού:

ΖΗΣΗ Ρ., σελ. 6381, 6394, 6396, 6398

ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ., σελ. 6393
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ., σελ. 6396
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ., σελ. 6396
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 6365
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β., σελ. 6365
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ., σελ. 6381, 6396
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 6365, 6396

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε., σελ. 6389, 6400
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι., σελ. 6362
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε., σελ. 6395
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π., σελ. 6353
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 6367
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι., σελ. 6390
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 6357
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ., σελ. 6365
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 6388, 6389
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π., σελ. 6377
ΖΗΣΗ Ρ., σελ. 6381
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 6368
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ., σελ. 6395
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ. 6374, 6376
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β., σελ. 6382, 6383
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ., σελ. 6393
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Α., σελ. 6349, 6400
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ., σελ. 6347, 6399
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ., σελ. 6351, 6387, 6396, 6397, 6400, 6401
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ., σελ. 6350, 6351
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο., σελ. 6352
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 6372, 6373
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α., σελ. 6386
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ. 6369, 6371, 6380
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π., σελ. 6391, 6392
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 6375, 6376
ΜΙΧΟΥ Μ., σελ. 6385
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ., σελ. 6358
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ., σελ. 6344, 6363, 6378
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α., σελ. 6362
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 6354
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η., σελ. 6355
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ., σελ. 6348, 6398
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 6353, 6371, 6381, 6398, 6400
ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ Ε., σελ. 6383, 6384
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ., σελ. 6360
ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ., σελ. 6384
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 6392
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ., σελ. 6359
ΤΣΙΠΡΑΣ Α., σελ. 6379, 6381
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 6356

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΗ'

Τετάρτη 28 Απριλίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 28 Απριλίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 27.4.2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΖ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 27 Απριλίου 2010, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων: 1. «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/123 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά και άλλες διατάξεις», 2. «Ταυτότητα κτηρίων, υπερβάσεις δόμησης και αλλαγές χρήσης, μητροπολιτικές αναπλάσεις και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 29ης Απριλίου 2010.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 705/26-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευσταθίου Κουτμερίδη προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη στέγαση των ιατρικών υπηρεσιών του καταστήματος ΙΚΑ Σερρών, στις εγκαταστάσεις του πρώην Νομαρχιακού Νοσοκομείου Σερρών κ.λπ..

2.- Η με αριθμό 707/26-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τη δημιουργία Κέντρου Προσωρινής Υποδοχής λαθρομεταναστών στην Πάτρα κ.λπ..

3.- Η με αριθμό 708/26-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαρίνου προς την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την απελευθέρωση της ακτοπλοΐας και της κρουαζιέρας κ.λπ..

4.- Η με αριθμό 712/26-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ιωάννη Κοραντή προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την εισαγωγή αλλογενών Ελλήνων πολιτών στις στρατιωτικές σχολές κ.λπ..

5.- Η με αριθμό 711/26-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τα δίκτυα απο-

χέτευσης λυμάτων του Θριασίου Πεδίου κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 704/26-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Έξαρχου προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη στήριξη της κτηνοτροφίας κ.λπ..

2.- Η με αριθμό 714/26-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυρίδωνος Γαληνού προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την έγκριση μελέτης για το λιμάνι Σιγρίου Λέσβου κ.λπ..

3.- Η με αριθμό 709/26-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαυρικού προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την άρνηση της Ελληνικής Πρεσβείας στη Νιγηρία να χορηγήσει βίζα σε ηγέτες του συνδικαλιστικού κινήματος αυτής της Χώρας κ.λπ..

4.- Η με αριθμό 713/26-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατιδή προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των νέων αγροτών κ.λπ..

5.- Η με αριθμό 710/26-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Μουλόπουλου προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αποκατάσταση της εύρυθμης λειτουργίας του Νοσοκομείου Λευκάδας, την ανάκληση των παραιτήσεων των δέκα γιατρών κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παπουτσής, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί-συνδοοί από το Δημοτικό Σχολείο Λεχόβου Αμυνταίου Φλώρινας και από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Γαλατσίου Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Η διαδικασία έχει ως εξής: Θα ομιλήσουν οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές επί των άρθρων και των τροπολογιών, θα ακολουθήσουν οι εναπομείναντες πέντε ομιλητές επί της αρχής και επί των άρθρων και τέλος θα ομιλήσουν όσοι, τυχόν, ομιλητές

εγγραφούν.

Η Υπουργός κ. Ξενογιαννακοπούλου έχει ζητήσει το λόγο για κάποιες νομοθετικές παρεμβάσεις.

Κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να καταθέσω και παρακαλώ να διανεμηθούν στους συναδέλφους οι νομοτεχνικές βελτιώσεις, που μετά τη συνεδρίαση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, έρχονται είτε να αποσαφηνίσουν κάποια ζητήματα καθαρά νομοτεχνικά είτε να απαντήσουν σε κάποιες παρατηρήσεις των συναδέλφων. Φυσικά κατά την ομιλία μου θα μπορέσω να επανέλθω.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Ασφάλισης καταθέτει για τα Πρακτικά τις σχετικές νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ να καταχωριστούν στα Πρακτικά και να διανεμηθούν στους Βουλευτές.

Το λόγο έχει τώρα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κοντογιάννης.

Κύριε Κοντογιάννη, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς ό,τι και να λέμε εμείς σ' αυτήν την Αίθουσα, ό,τι και να νομοθετούμε, ό,τι και να αποφασίσουμε φαίνεται ότι δεν έχει καμμία πλέον σημασία. Τα κλειδιά της διακυβέρνησης της χώρας, δυστυχώς, η Κυβέρνηση τα παρέδωσε. Και το χειρότερο όλων είναι ότι στα μάτια του κόσμου φαίνεται πως ούτε ο περιφημος μηχανισμός σωτηρίας είναι ικανός να αναχαιτίσει τα πολυποικίλα συμφέροντα -κερδοσκόπους, διεθνείς οίκοι και αξιολογητές- από την επίθεση που δέχεται όχι μόνο η δική μας οικονομία.

Η Κυβέρνηση διαβεβαίωνε αρχικώς ότι δεν ζητάει χρήματα, αλλά μόνο πολιτική στήριξη. Ακόμα και όταν αυτή εδόθη εμείς βρήκαμε ένα σκαλί χαμηλότερα. Στη συνέχεια ζητήσαμε να μπει το όπλο στο τραπέζι. Το όπλο τοποθετήθηκε στο τραπέζι αλλά εμείς βρεθήκαμε κι άλλο σκαλί πιο κάτω. Ζητήσαμε σφαίρες στη θάλαμη του όπλου, όχι για να το χρησιμοποιήσουμε, αλλά για να είναι έτοιμο, και εμείς βρεθήκαμε άλλο ένα σκαλί παρακάτω. Το όπλο εκपुरσοκρότησε και η κατρακύλα συνεχίστηκε.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι, δεν τα βλέπουν και τα επισημαίνουν μόνο τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, τα βλέπουν και τα αντιλαμβάνονται οι αγορές, αλλά και οι πολίτες και οι εργαζόμενοι. Καθημερινά ο φόβος και η αγωνία για το τι θα συμβεί αύριο μεγαλώνει, φόβος για τη δουλειά, την απόλυση, την ανεργία, τη σύνταξη, την κάλυψη ουσιαστικών και στοιχειωδών αναγκών της οικογένειας.

Οι ευθύνες της Κυβέρνησης Παπανδρέου αυτό το εξάμηνο είναι εγκληματικές. Όσο κι αν προσπαθεί να τις ισοφαρίσει με εκκείνες της Νέας Δημοκρατίας, η αλήθεια βοά.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας άφησε όντως πίσω της ένα δημοσιονομικό πρόβλημα. Αλλά αυτό το αντιμετώπιζει μία σειρά άλλων χωρών στην Ευρωζώνη. Οι χειρισμοί του ΠΑΣΟΚ μετέτρεψαν μία διαχειρίσιμη δημοσιονομική κρίση, στο δανειακό όλεθρο που ζούμε.

Η στοιχειώδης πρόνοια της Κυβέρνησης του κ. Παπανδρέου θα ήταν τον περασμένο Νοέμβριο να σπεύσει να καλύψει τις δανειακές ανάγκες της χώρας με το spread σε λογικά πλαίσια και όχι να διαφημίζει την αδυναμία της, προσκαλώντας τους διεθνείς κερδοσκόπους στο ασύδοτο πάρτι που ακολούθησε. Ποιος λογικός θα δανείσει μια χώρα που η Κυβέρνησή της από μόνη της διακηρύσσει και ομολογεί ότι βουλιάζει;

Έρχεστε και λαμβάνετε μέτρα, μέτρα επώδυνα αλλά ελλιπή, διότι απουσιάζουν μέτρα που θα τονώσουν την ανάπτυξη. Ξεζουμίζετε δηλαδή την αγελάδα, χωρίς όμως να της δίνετε τροφή για να κατεβάσει και πάλι γάλα. Απουσιάζουν από την πολιτική σας αναπτυξιακά μέτρα για την τόνωση της αγοράς.

Τα φορολογικά μέτρα που λάβατε αφαιρούν 16.000.000.000 από την τελική ζήτηση της οικονομίας που ισοδυναμεί στο 6,5% του ΑΕΠ, χωρίς να αντισταθμίζεται η αρνητική τους επίπτωση με το -εκ των πραγμάτων- «ψαλιδισμένο» Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Επαναλαμβάνω, δεν δίνουμε τροφή στην αγελάδα που κατεβάζει γάλα, όταν μάλιστα το 75% της αγοράς αποτελείται από μικρούς και μεσαίους, τους οποίους καταδικάζουμε σε οικονομικό θάνατο.

Είναι σαφές ότι οι αγορές αντιδρούν με δυσπιστία γιατί ο λόγος της Κυβέρνησής σας δεν είναι ευθύς, δεν είναι ειλικρινής. Αντίθετα είναι άτολμος και φοβικός. Μετά τις 15 Μαΐου είναι βέβαιο ότι θα αναγκαστούμε σε πρόσθετα μέτρα. Τι θα απαντήσουμε τότε στις στρατιές των εξαθλιωμένων ανέργων που σε λίγο θα αποκλείουν τη Βουλή;

Προφανώς η Κυβέρνηση δεν έχει κατανοήσει ότι η οικονομική κρίση τείνει να εξελιχθεί όχι μόνο σε κοινωνική αλλά και σε πολιτική, αφού είναι πλέον εμφανές ότι γίνεται προσπάθεια για πλήρη απαξίωση της πολιτικής και των πολιτικών.

Είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση δεν έχει αντιληφθεί ότι η προσπάθεια αυτή αποτελεί κίνδυνο για την ίδια τη δημοκρατία και

έχουμε χρέος να την αποτρέψουμε. Αντ' αυτού, επιδίδεται με ανευθυνότητα σε μια απίστευτη μικροπολιτική τακτική μετάθεσης των ευθυνών στη Νέα Δημοκρατία.

Πιστεύετε ότι αυτό είναι το πρόβλημα για τον Έλληνα πολίτη, για τον εργαζόμενο του οποίου η δουλειά κινδυνεύει ή για τον άνεργο που δεν έχει χρήματα ν' αγοράσει ούτε γάλα για τα παιδιά του; Ας συνέλθουμε, λοιπόν, όλοι εμείς που ευθυνόμαστε σε μεγαλύτερο ή σε μικρότερο βαθμό για το κατόντημα της χώρας, πολιτικό και συνδικαλιστές!

Εμείς όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε χρέος να λάβουμε μέτρα τολμηρά για έξοδο από την κρίση. Μόνο έτσι θα προσφέρουμε στη χώρα και το λαό. Μόνο έτσι θα προστατέψουμε τη δημοκρατία. Γι' αυτό δεν ψηφίσαμε επί της αρχής το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Γιατί αν και έχει, όντως, αρκετές θετικές διατάξεις, πιστεύουμε ότι στο σύνολό του είναι άτολμο και η κρίση το έχει ήδη ξεπεράσει.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 1 εισάγεται τεκμήριο υπέρ της μισθωτής εργασίας και μεταφέρεται το βάρος απόδειξης στον εργοδότη. Αυτό δεν συνιστά ουσιαστική προστασία της εργασίας, αντίθετα θα προκαλέσει κύμα δικαστικών προσφυγών και θα δώσει την ευκαιρία για την εύρεση νέων τρόπων καταστρατήγησης της διάταξης.

Σας επισημαίνω το πρόβλημα που μπορεί να υπάρξει σε ειδικές κατηγορίες εργαζομένων, όπως οι δημοσιογράφοι και οι τεχνικοί της ΕΡΤ, οι δικηγόροι, οι πληροφορικοί κ.λπ. Να επαναλάβω, την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για σύσταση Λογαριασμού Ανεργίας Αυτοαποσχολούμενων.

Στο άρθρο 2, για τη μερική απασχόληση, είναι θετικό ότι εισάγονται για πρώτη φορά ακριβείς ορισμοί (σύμφωνα με την Κοινοτική Οδηγία 9781) για τον εργαζόμενο «μερικής απασχόλησης» και για τον «συγκρίσιμο εργαζόμενο με πλήρη απασχόληση». Πρέπει να λαμβάνεται όμως υπ' όψιν και η αρχαιότητα και η ειδικευση στον ορισμό «συγκρίσιμος εργαζόμενος». Διαφωνούμε με τον χρονικό προσδιορισμό των έξι μηνών για την εκ περιτροπής απασχόληση. Η διάρκεια της οικονομικής και επιχειρηματικής κρίσης δεν μπορεί να προσδιορίζεται αυθαίρετα και μηχανιστικά από τον νομοθέτη.

Θετική κατ' εμάς η διόρθωση της παραγράφου 18 που αφορά το ΑΣΕΠ, αλλά δεν αλλάζει την ουσία της διάταξης, διότι παραμένει ο αόριστος χαρακτήρας της επίκλησης «εκτάκτων ή επειγουσών αναγκών», και επομένως η δυνατότητα για αυθαίρετες προσλήψεις.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 3, ο περιορισμός του χρόνου των συμβάσεων με απαιτήσεις για κενό διάστημα στις συμβάσεις, καθώς και η διάταξη που απαιτεί με γενικό και αυθαίρετο και υποκειμενικό τρόπο αιτιολόγηση των υπηρεσιακών αναγκών, είναι εμπόδια που θα προκαλέσουν απλώς τη δημιουργία νέων τρόπων καταστρατήγησης τους. Κάποιοι, αντί να προσλάβουν εργαζόμενους, θα προτιμήσουν να δώσουν κάποιες υπερωρίες.

Στο άρθρο 4 διαφωνούμε με το κριτήριο του χρόνου που εισάγεται.

Στο άρθρο 7, για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, διαφωνούμε γιατί η συγκεκριμένη ρύθμιση επιβαρύνει με περισσότερη γραφειοκρατία και υψηλότερο κόστος χρόνου ένα θεσμό που ήδη δεν ήταν ελκυστικός και ελάχιστο καταφεύγουν σ' αυτόν επιχειρήσεις. Η μεγαλύτερη επιβάρυνση προκύπτει από την εισαγόμενη υποχρέωση παραπομπής των διαφωνιών για τη διευθέτηση σε κεντρικό επίπεδο στον ΟΜΕΒ αντί των περιφερειακών επιτροπών που ίσχυαν μέχρι σήμερα.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 11 για τις διοικητικές κυρώσεις, διαφωνούμε με τη διαβεβαίωση της πράξης επιβολής προστίμων σε ποσοστό 100% στις ΔΟΕ από 20% που ήταν σήμερα. Η διάταξη αυτή καταργεί το τεκμήριο της αθωότητας, αφήνει πολλά περιθώρια συναλλαγής και βρίσκεται σε αναντιστοιχία με το αντίστοιχο ποσοστό των φορολογικών παραβάσεων 30%.

Για το βιβλίο υπερωριών στο άρθρο 13, η επέκταση της υποχρέωσης για τη διατήρηση βιβλίου υπερωριών για πέντε χρόνια σε όλες τις επιχειρήσεις συνιστά πρόσθετη γραφειοκρατική επιβάρυνση, κυρίως για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Τα άρθρα 15 ως 22, όπως εξήγησα και στην εισήγησή μου, είναι άρθρα που είχε προετοιμάσει η Νέα Δημοκρατία, στα οποία

λέμε «να».

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 25, συμφωνούμε με τους ηλεκτρονικούς διαγωνισμούς. Σε ό,τι αφορά τις προμήθειες, πρέπει να γίνει ξεκάθαρο ποιες προμήθειες και από ποιους θα γίνονται κεντρικά και ποιες περιφερειακά. Είναι σαφές όμως ότι δεν υπάρχει συγκεκριμένος σχεδιασμός. Πρόκειται για ένα θολό τοπίο και όπως κάθε θολό τοπίο, γεννά αδιαφάνεια. Γι' αυτό δεν μπορούμε να ψηφίσουμε το συγκεκριμένο άρθρο.

Στο άρθρο 26, σας επισημαίνουμε μια διαφορετική άποψη από το Υπουργείο Εργασίας και από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης για το πώς καθορίζεται ο κατ' επάγγελμα αγρότης. Το επεσήμαναν και Βουλευτές της παράταξής σας και ελπίζουμε να το δείτε μέχρι τη λήξη της συνεδρίασης.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 28, είναι σαφές ότι δεν πρέπει να υπάρχει τρίμηνη παράταση προσαρμογής των φαρμακείων και της χρέωσης φαρμάκων και ιδιωτικών κλινικών προς τις ισχύουσες διατάξεις. Αν θέλουμε να εφαρμόσουμε κάτι καινούριο, κάτι τολημρό, οφείλουμε να το εφαρμόσουμε άμεσα.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 29, είναι σαφές ότι πρέπει να καλυφθεί το νομοθετικό κενό, αλλά κακώς ήλθε με τροπολογία, κυρία Υπουργέ, έστω και αν εσείς την ενσωματώσατε. Για τέτοια ζητήματα μείζονος σημασίας απαιτείται διάλογος, όπως έγινε στα υπόλοιπα άρθρα του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και πιστεύουμε ότι, όπως δεσμευθήκατε, σύντομα θα υπάρξει νομοθετικό πλαίσιο με ευρεία διαβούλευση για να λυθεί αυτό το μείζον ζήτημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Πρωτόπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επαναλάβαμε και χθες, το λέω και σήμερα, ότι η χώρα μας είναι σε μια ιδιαίτερα δύσκολη συγκυρία, γι' αυτό και στην προσέγγιση όλων των προβλημάτων απαιτείται νηφαλιότητα, ευθύνη και προσοχή.

Θέλω δε ιδιαίτερα να τονίσω ότι, από τη στιγμή που ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση κάνουν μια προσπάθεια, μεγάλη προσπάθεια να προωθήσουν ένα σχέδιο για την ανόρθωση της οικονομίας και της χώρας, υποχρέωση του κάθε πολιτικού είναι να συμβάλει σ' αυτό, έστω και αν πρέπει να περάσουμε μέσα από συμπληγάδες, με μέτρα που θα είναι διαρθρωτικά και επώδυνα, μέτρα που θα πρέπει σε ελάχιστο χρονικό διάστημα ν' αλλάξουν, ό,τι δεν έχει αλλάξει στην Ελλάδα τα τελευταία τριάντα χρόνια.

Νομίζω ότι με αίσθηση ευθύνης όλος ο πολιτικός κόσμος οφείλει σε κάθε περίπτωση να στηρίξει αυτήν την προσπάθεια, να συμβάλει σ' αυτή την προσπάθεια έξω και πέρα από ένα κλίμα μικροκομματικής επιδίωξης ή κερδοσκοπίας, η οποία σε τελική ανάλυση αφήνει παγερά αδιάφορους έως αντίθετους τους πολίτες. Το λέω αυτό, γιατί χθες εμφανίστηκαν τέτοια φαινόμενα στην Αίθουσα. Επίσης μας δημιουργεί τεράστια εντύπωση, πως και γιατί ορισμένες από τις πολιτικές δυνάμεις δεν έχουν ψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο που μόνο θετικές παρεμβάσεις, τουλάχιστον επί της αρχής, περιέχει.

Ας έλθουμε τώρα στα άρθρα. Η πρώτη ενότητα των άρθρων, τα άρθρα που αφορούν τις ρυθμίσεις, τους νέους κανόνες στην αγορά εργασίας, νομίζω ότι αναλύθηκαν επαρκώς χθες και δεν θέλω να επανέλθω. Θέλω να τονίσω ότι υλοποιούν την αντίληψή μας για τη νέα ρύθμιση.

Σήμερα έχουμε μια ανεξέλεγκτη αγορά εργασίας, μια απορυθμισμένη αγορά εργασίας, μια αγορά που εξυπηρετεί μόνο τη μια πλευρά, την επιχειρηματική, ενώ δεν παρέχει καμμία ασφάλεια στον εργαζόμενο. Με μια σειρά άρθρων που αφορούν το μπλοκάκι, τη μερική απασχόληση, την εννοκίαση των εργαζομένων, τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, την επιβολή όρων και προϋποθέσεων για την ενίσχυση του ΣΕΠΕ, του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας, δημιουργούμε τη νέα ρύθμιση.

Δεν πάμε στην άλλη πλευρά. Δεν κάνουμε υπερύθμιση, δεν προσπαθούμε με παραδοσιακούς κανόνες και παραδοσιακές αντιλήψεις να επιβάλουμε αυστηρούς κανόνες σε όλα. Βλέπουμε την πραγματικότητα και ρυθμίζουμε την πραγματικότητα, ώστε να διευκολύνουμε και τον εργαζόμενο και την οικονομία, γενικό-

τερα.

Μέσα απ' αυτήν τη λογική δημιουργούμε, σαφείς όρους για την εφαρμογή των νόμων και των συμβάσεων και τον έλεγχο. Δημιουργούμε κανόνες κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης, ιδιαίτερα, για επώδυνες για τους εργαζόμενους, αλλαγές στις επιχειρήσεις. Δημιουργούμε σταθερούς κανόνες για την προστασία και την ασφάλεια του εργαζόμενου σε ευέλικτες μορφές απασχόλησης.

Η δεύτερη ενότητα των άρθρων, αφορά τα άρθρα τα οποία ρυθμίζουν ασφαλιστικά και εργασιακά θέματα. Νομίζω ότι αυτά είναι ιδιαίτερα σημαντικά. Σημειώνω ιδιαίτερα το άρθρο με το οποίο, επιτέλους, λύνεται το θέμα της αντιδικίας που για χρόνια ταλαιπωρεί τον τραπεζικό χώρο μεταξύ ΟΤΟΕ και τραπεζών, για τη διαπραγμάτευση και την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας. Είναι θετικό ότι έχει προηγηθεί συμφωνία ΟΤΟΕ- τραπεζών, αλλά είναι και ιδιαίτερα θετική η πρωτοβουλία που αναλαμβάνει το Υπουργείο Εργασίας, προκειμένου μία κατάσταση που δεν τιμούσε την κοινωνία μας και έδειχνε μία σκληρότητα απέναντι στους εργαζόμενους, καθοδηγημένη από τον κ. Αλογοσκούφη και ορισμένους ελεγχόμενους απ' αυτόν διοικητές, παύει με αυτήν την παρέμβαση.

Θέλω, επίσης, να σημειώσω τις σημαντικές παρεμβάσεις για την επιτάχυνση των συμβάσεων. Την παρέμβαση του άρθρου 16 που αντικαθιστά μια στοιχειώδη αξιοπρέπεια στην κοινωνία μας, για να μην ξαναπερνά ένας ανάπηρος, που λείπει ένα μέλος του, ξανά και ξανά και ταλαιπωρείται από επιτροπές και νομίζω ότι αυτό είναι στοιχειώδες, όπως επίσης και τα άρθρα που αφορούν τη ρύθμιση σε μία σειρά ασφαλιστικών θεμάτων.

Θα ήθελα να πω σ' αυτά, κύριε Υφυπουργέ, ότι πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν τη χθεσινή παρέμβαση του κ. Κουτσούκου, αλλά και άλλων συναδέλφων για τα θέματα που αφορούν στη εφαρμογή της θετικής διάταξης για τον ΟΑΕΕ. Καταλαβαίνουμε, όλοι, τα προβλήματα που υπάρχουν, τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί από ορισμένους που παραβιάζουν το πνεύμα των ρυθμίσεων του νόμου. Κατανοούμε την ανάγκη να υπάρχει και εξυγίανση των οικονομικών του ΟΑΕΕ μέσα από σωστές διαδικασίες.

Πρέπει, όμως, να δούμε ώστε να προλάβουμε παρενέργειες στο χώρο, όπως ακριβώς ο ερωτών συνάδελφος χθες στην ομιλία του, επισήμανε. Και βεβαίως, ρώτησα χθες τον κύριο Υπουργό –προφανώς λόγο έλλειψης χρόνου δεν μου απάντησε, επαναφέρω το ερώτημα και στον κύριο Υφυπουργό– έχουμε το μείζον θέμα του Ολυμπιακού Χωριού. Έχει παρθεί μία απόφαση, ορθή, για τη διακοπή λειτουργίας αυτής της Ανώνυμης Εταιρείας που ελέγχει το δημόσιο, αλλά είναι λογικό να υπάρχει μία μεγάλη ανησυχία στους εργαζομένους. Έχουν δοθεί κατά καιρούς διαβεβαιώσεις, θέλουμε να ακούσουμε και σήμερα, τι θα γίνει με τους εργαζόμενους στο χώρο αυτό. Φαντάζομαι, θα υπάρχει πρόνοια για τη μετάταξή τους στο Υπουργείο Εργασίας.

Έρχομαι, τώρα, στην τρίτη ενότητα συνοπτικά, που αφορά τις διατάξεις είτε συναρμοδιότητας, είτε αποκλειστικής αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας. Θεωρώ, τις διατάξεις αυτές ιδιαίτερα σημαντικές. Κοιτάξτε! Ειπώθηκαν χθες διάφορα εδώ στη διάρκεια της συζήτησης. Το είπα και χθες, το λέω και σήμερα: ο χώρος της υγείας δεν μπορεί να περιμένει. Έχουμε μία ευθύνη, ως Κυβέρνηση. Και έχουν μία ευθύνη, ιδιαίτερα, η κυρία Υπουργός, την οποία ορθώς εδώ τη φέρνει στη Βουλή. Λέει: «Έχουμε μία κατασπατάληση πόρων». Ο κόσμος γκρινιάζει και ορθά διαμαρτύρεται για την κακή κατάσταση, κακή ποιότητα των υπηρεσιών υγείας. Την ίδια ώρα που υπάρχουν προβλήματα τα οποία πρέπει να λύσουμε, την ίδια ώρα δεν έχουμε χρήματα. Γιατί χρήματα δίδονται, αλλά τα χρήματα σπαταλώνται. Υπάρχει μία απερίγραπτη σπατάλη και διαφθορά. Μία απερίγραπτη διαρροή πόρων στο χώρο αυτό.

Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε έτσι. Χρειάζονται άμεσες παρεμβάσεις. Αυτές τις άμεσες παρεμβάσεις τις συζητούμε εδώ. Θέλω να πιστεύω, ότι θα συμφωνήσουμε όλοι, γιατί αυτές οι παρεμβάσεις είναι απλές, κατανοητές και λειτουργικές. Τι λέμε; Κατ' αρχάς, έχει κολλήσει ο νόμος για τις προμήθειες του κ. Αβραμόπουλου. Δυστυχώς, το είχαμε προβλέψει. Ο κ. Σκουλάκης το είχε πει κατ' επανάληψη στη Βουλή, όταν περνούσε αυτός

ο νόμος. Είχαμε πει ότι είναι ανεφάρμοστος, γραφειοκρατικός και απαράδεκτος και ποτέ δεν θα γίνει πράξη. Δυστυχώς, δικαιωθήκαμε. Με τις σημερινές παρεμβάσεις του Υπουργείου Υγείας αυτός ο νόμος μπορεί, τουλάχιστον, να λειτουργήσει, οι προμήθειες να γίνουν. Λύνονται κάποια ζήτημα, απλοποιούνται κάποιες διαδικασίες, αποκεντρώνονται οι παρεμβάσεις. Δίνεται μία δυνατότητα να έχουμε τη στοιχειώδη διαφάνεια και λειτουργικότητα που ζητούσε το σύστημα των προμηθειών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεύτερον, υπάρχει το μείζον ζήτημα των φαρμακείων και των φαρμάκων. Δεν μπορεί να ανεχόμαστε να πωλούνται φάρμακα στους ασθενείς, μέσα σε ένα, έστω, ιδιωτικό θεραπευτικό ίδρυμα με 35% επιβάρυνση, με λιανική τιμή. Δεν μπορούμε να ανεχόμαστε είτε στο δημόσιο, είτε στα ιδιωτικά, να μην ξέρουμε τι φάρμακο παίρνει και γιατί και πόσο ο ασθενής που νοσηλεύεται σε ένα νοσοκομείο. Μπαίνει τάξη σ' αυτά. Καθιερώνεται το φαρμακείο στις ιδιωτικές κλινικές. Μπαίνει ζήτημα σε σχέση με τη χονδρική τιμή συν 3%, αλλά απαλλασσόμαστε -κατά 32% ελαφραίνει η τιμή των φαρμάκων- σε αυτές τις περιπτώσεις. Η δυνατότητα προμηθειών φαρμάκων με τη δραστική ουσία, τέλος η δυνατότητα μία επίσης μεγάλη παρέμβαση η ανάγκη, η υποχρέωση, μάλλον, σε όλους, να καταγράφουν τη δοσολογία ανά ασθενή και το φάρμακο που δώσανε για να μπορούν να ελεγχθούν. Λοιπόν, έτσι επιδιώκουμε να εξοικονομήσουμε πόρους με τη διαφάνεια και την αποτελεσματικότητα στον τομέα αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Ρυθμίζονται οριστικά τα ζητήματα που αφορούν τις ιδιωτικές κλινικές. Κάτι που δεν τιμά όλο το πολιτικό μας σύστημα. Ορθώς, η κυρία Υπουργός, δίνει μία τελευταία προθεσμία. Αλλά, θέλω να πιστεύω, κυρία Υπουργέ, ότι θα είναι και η τελευταία -και νομίζω ότι αυτή είναι και απόφαση όλων μας στην Αίθουσα- προκειμένου, να μην εκφυλίζεται μία κατάσταση με συνεχείς παρατάσεις.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της πρωτοβάθμιας και κλείνω. Όπως διαπιστώσαμε και στην επιτροπή, είχε γίνει μία αιφνίδια παρέμβαση με προεδρικό διάταγμα -πάλι από τον κ. Αβραμόπουλο- τις παραμονές των εκλογών. Μία παρέμβαση απαράδεκτη, αντιδεντολογική και αντικοινοβουλευτική, η οποία σύμφωνα με τους ίδιους τους φορείς -τους ακούσατε με τα αφτιά σας, αγαπητοί συναδέλφοι- μίλησαν για σκίες οι οποίες ταλανίζουν ακόμη την υπόθεση αυτή.

Με τη σημερινή παρέμβαση για την πρωτοβάθμια φροντίδα ομαλοποιείται η κατάσταση και δίνεται η δυνατότητα να κουβεντιάσουμε σοβαρά για το συνολικό πλαίσιο της πρωτοβάθμιας φροντίδας, ιδιαίτερα, αφού θα αλλάξουν πολλά πράγματα με τον «ΚΑΜΙΚΡΑΤΗ» και με το ασφαλιστικό. Στο μεταξύ, πρέπει να λειτουργεί ο χώρος. Έρχεται, λοιπόν, η Κυβέρνηση και ρυθμίζει, ομαλοποιεί το θέμα, επαναφέροντας την παλαιά ρύθμιση. Δίδει, την αναγκαία μεταβατική περίοδο, προκειμένου να υπάρχει η προσαρμογή, θα πρέπει ίσως να προσέξουμε, κυρία Υπουργέ, το θέμα που συνδέεται με το προεδρικό διάταγμα, μην δημιουργηθούν συγχύσεις στις μεταβατικές περιόδους. Βεβαίως, κλείνει οριστικά και μία εκκρεμότητα που υπήρχε, ώστε με νηφαλιότητα και ευθύνη να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα στο σύνολό του στη συνέχεια.

Βεβαίως, έχει γίνει και η σχετική παρέμβαση για τους φυσικοθεραπευτές. Το θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό, να το βελτιώσουμε. Νομίζω ότι είναι ένας χώρος που έχει δίκιο σ' αυτό που λέει και ο συνεχής διάλογος με το Υπουργείο, μπορεί να αποδώσει τη λύση που πρέπει.

Σημειώνω, τέλος, την ανάγκη, έγινε χθες μία παρέμβαση, μία διόρθωση από το Υπουργείο Εργασίας για το θέμα του φαρμάκου με τα 150 ευρώ αθροιστικό ανά συνταγή. Είναι θετική αυτή η αλλαγή. Νομίζω, όμως, ότι θα πρέπει έστω και τώρα να εξαντλήσουμε τις δυνατότητες που έχουμε, ώστε τυχόν με νομοτεχνικές τροποποιήσεις και βελτιώσεις, να λύσουμε κάποια προβλήματα που εξακολουθούν να υπάρχουν στο χώρο αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς θα ψηφίσουμε όλα τα άρθρα. Θεωρούμε ότι λειτουργούν σε θετική κατεύθυνση και βέβαια, μέχρι το τέλος τη συζήτησης, πιστεύω, ότι τυχόν θετικές προτάσεις που θα γίνουν από τους συναδέλφους και βελτιώσεις μπορούν να υπάρξουν και καλούμε τους Υπουργούς να το κάνουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ, κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης.

Ορίστε, κύριε Κολοκοτρώνη, έχετε το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, αν είχαν τρέξει τα προγράμματα του αναπτυξιακού νόμου, αν είχε ομαλοποιηθεί η αγορά, αν είχαν στελεχωθεί και ενεργοποιηθεί οι ελεγκτικοί μηχανισμοί, αν στην αγορά δεν επικρατούσε η λογική του πανικού του τύπου «ο σώζων εαυτόν, σωθείτο» και αν υπήρχαν και άλλες πολλές προϋποθέσεις τις οποίες εύκολα θα μπορούσε κανείς να αναφέρει εδώ, θα μπορούσε κανείς να πει ότι η σημερινή Κυβέρνηση επιχειρεί να βάλει μία τάξη στη ζούγκλα της αγοράς, όπως η ίδια την έχει αποκαλέσει. Αλλά τα «αν» είναι πολλά. Τα «θα» περισσότερα, γι' αυτό εμείς με σοβαρότητα και υπευθυνότητα αναλύσαμε τα άρθρα του σχεδίου νόμου, απέναντι σε ορισμένα είμαστε αντίθετοι και σε άλλα απαντούμε θετικά. Θα μπορούσαμε να δούμε πιο θετικά το εν λόγω νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι, γιατί υπό αυτές τις συνθήκες τα εύκολα θύματα είναι οι εργαζόμενοι και οι μικρομεσαίοι. Πιστεύουμε ότι οι ρυθμίσεις που εισάγει το σχέδιο νόμου αποτελούν λύσεις ανάγκης.

Αντιλαμβανόμαστε τη δυσκολία τήρησης των ισορροπιών μεταξύ της στήριξης των μικρομεσαίων και της εργασίας. Όμως η αγορά κινείται με ελληνικό χρήμα, αφού οι εξαγωγές είναι περιορισμένες. Γι' αυτό η αγωνία μας έγκειται στη διατήρηση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων και τη στήριξη των μικρομεσαίων, κάτι που δεν επιτυγχάνεται κατά τη γνώμη μας με το παρόν νομοσχέδιο. Οι εξελίξεις μας έχουν ξεπεράσει. Οι όροι του παιχνιδιού στην αγορά εργασίας έχουν ήδη διαμορφωθεί με την επί σειρά ετών ανοχή και την αδράνεια της πολιτείας.

Και πάλι τώρα στα επιμέρους άρθρα. Στο πρώτο άρθρο με τις προϋποθέσεις που εισάγει, κυρίες και κύριοι, επιχειρεί να θέσει τις βάσεις για την αντιμετώπιση του φαινομένου της καταστρατήγησης της εργατικής νομοθεσίας, όπου μεταμφιέζονταν -και συνεχίζουν μέχρι σήμερα- εξαρτημένες σχέσεις εργασίας σε δήθεν ανεξάρτητη απασχόληση. Η παρούσα ρύθμιση θα έπρεπε να έχει αναδρομική ισχύ, ώστε να δεσμεύει τον εργοδότη προκειμένου να αποφύγουμε ομαδικές απολύσεις. Επίσης, παρ' όλο που ουσιαστικά μιλάμε για σχέσεις εξαρτημένης εργασίας, δεν προσμετράται ο χρόνος της συγκεκριμένης απασχόλησης στην προϋπηρεσία.

Στο άρθρο 2 παράγραφος 3 αναφέρεται «αν περιοριστούν οι δραστηριότητες του, ο εργοδότης μπορεί, αντί καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, να επιβάλει σύστημα εκ περιτροπής απασχόλησης». Αυτό το σημείο πρέπει να προσδιοριστεί και να αποσαφηνιστεί κατά την άποψή μας, διότι αφήνει παραθυράκι για καταστρατήγηση της εν λόγω διάταξης. Τίθεται θέμα αντικειμενικού προσδιορισμού σε ό,τι αφορά τον περιορισμό της δραστηριότητας του εργοδότη και από ποιο βαθμό και μετά ο περιορισμός της δραστηριότητας επιτρέπει την επιβολή εκ περιτροπής εργασίας στους εργαζομένους του.

Επίσης, θα πρέπει να ρυθμιστεί κατά την άποψή μας, η περίπτωση των ωρομίσθιων μισθωτών πενήθμερης απασχόλησης που εργάζονται μέχρι έξι ώρες την ημέρα. Με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν δικαιούνται είκοσι πέντε ημερομίσθια το μήνα. Προτείνεται, λοιπόν, να δοθεί ασφαλιστική προσαύξηση για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης ώστε να έχουν το δικαίωμα των είκοσι πέντε ασφαλιστικών ημερομίσθιων, αντί των είκοσι ή είκοσι ενός που μπορούν να εξασφαλίσουν μέχρι σήμερα, ώστε να διενεκλυνθούν στη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Επομένως, δεν μπορούμε να υπερψηφίσουμε το άρθρο αυτό.

Και πάμε στο άρθρο 3. Σε ό,τι αφορά τη ρύθμιση θεμάτων προ-

σωρινής απασχόλησης με το οποίο ασχολείται το άρθρο 3, γίνεται προσπάθεια να τεθούν όρια στην καταχρηστική εφαρμογή συμβάσεων προσωρινής απασχόλησης, που σε συνδυασμό με την έλλειψη αποτελεσματικού μηχανισμού ελέγχου επέτρεψε σε μεγάλες -και κυρίως ξένες εταιρείες- να εξαπατούν συστηματικά τις κρατικές υπηρεσίες, καταπατώντας κάθε έννοια ισότητας και δικαιοσύνης στην αγορά εργασίας.

Λόγω της ιδιαιτερότητας της εργασίας των προσωρινά απασχολούμενων ή όπως καθιερώθηκε να αποκαλούνται «ενοικιαζόμενοι» εργαζόμενοι, θα έπρεπε να θεσπιστεί ένα πλαφόν, ενός ποσοστού δηλαδή, σε σχέση με τους εργαζομένους της επιχείρησης, πέραν του οποίου να μην μπορούν οι έμμεσοι εργοδότες να χρησιμοποιούν, καταστρατηγώντας το νόμο, προσωρινά απασχολούμενους για την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησής τους. Επιπλέον, επειδή δεν προβλέπονται ασφαλιστικές δικλίδες για την προστασία της ευαίσθητης αυτής κατηγορίας εργαζομένων, καταψήφισουμε και το άρθρο 3.

Στο άρθρο 4 αναφέρονται τα εξής «Οι επιχειρήσεις και οι εκμεταλλεύσεις, αν έχει περιοριστεί η οικονομική τους δραστηριότητα, μπορούν αντί της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, να θέτουν, εγγράφουν, σε διαθεσιμότητα τους μισθωτούς τους, η οποία δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά τους τρεις μήνες ετησίως». Επειδή, όμως, η οικονομική κρίση δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως άλλοθι για τη σκληρότερη εκμετάλλευση των εργαζομένων -όπως σωστά αναφέρθηκε και από τον κ. Χάιδο κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της επιτροπής- και επειδή παρατηρούνται συχνές παραβιάσεις των κείμενων διατάξεων προστασίας των εργαζομένων, θα πρέπει να προσδιοριστεί βάσει αντικειμενικών κριτηρίων ο όρος «περιορισμός» της οικονομικής δραστηριότητας της επιχείρησης προκειμένου να τεθεί ο μισθωτός σε διαθεσιμότητα.

Και πάμε στο άρθρο 5 όπου κρίνονται θετικές οι ρυθμίσεις που αφορούν στην τηλεργασία κατά την άποψή μας, γι' αυτό και το υπερψηφίζουμε. Δύο σημεία όμως, τα οποία πρέπει ή θα έπρεπε να αποσαφηνιστούν είναι τα εξής: να έχουν και οι τηλεεργαζόμενοι τα ίδια δικαιώματα με τους υπόλοιπους εργαζομένους της επιχείρησης, καθώς και τη δυνατότητα πρόσβασης σε πληροφορίες που αφορούν την επιχείρηση. Σε περίπτωση αρνήσεως του εργαζομένου για μετατροπή της υφιστάμενης εργασιακής σχέσης σε τηλεργασία, να μην αποτελεί λόγω διακοπής της εργασιακής σχέσης.

Το άρθρο 6 ρυθμίζει χρόνιες ασάφειες σχετικές με την κατάτμηση της άδειας των μισθωτών, που προκαλούσαν τριβές στις εργασιακές σχέσεις. Κρίνουμε ότι κινείται προς τη θετική κατεύθυνση και το υπερψηφίζουμε. Έχουμε μόνο να κάνουμε μία επισημάνση, να προβλεφθεί ότι μαζί με την έναρξη χορήγησης τμήματος της ετήσιας κανονικής άδειας να καταβάλλονται πλήρεις αποδοχές και επίδομα άδειας για το σύνολο των ημερών άδειας που ο εργαζόμενος δικαιούται κατά έτος.

Το άρθρο 7. Έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής. Στόχος της διευθέτησης του χρόνου εργασίας είναι η τόνωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Σύμφωνα με έρευνες, όμως, οι τιμές των εγχωρίων προϊόντων ακολουθούν τις τιμές ανταγωνιστών τους. Ως εκ τούτου η μείωση του κόστους εργασίας για την ελληνική πραγματικότητα τουλάχιστον, δεν μετακλιείται στις τιμές των προϊόντων και υπηρεσιών, άρα και στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας.

Όπως καταλαβαίνουμε ο χρόνος είναι ελάχιστος για να αναφερθούμε με τόση λεπτομέρεια σε κάθε ένα άρθρο χωριστά. Στον όσο χρόνο έχω, πρέπει να πω ότι με το άρθρο 8 επιλύεται ένα πρόβλημα που είχε ανακύψει στην πράξη με την απασχόληση των εργαζομένων την έκτη ημέρα της εβδομάδας κατά παράβαση του πενθημέρου. Υπαναχώρησε, όμως, η Κυβέρνηση από την αρχική της τοποθέτηση και έτσι καταψήφισουμε το άρθρο 8.

Στο άρθρο 9 αναφορικά με τις αρμοδιότητες του ΣΕΠΕ έχουμε να παρατηρήσουμε ότι στις παρούσες συνθήκες η αναβάθμιση του ρόλου και η ανάκτηση του κύρους του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, είναι αναγκαία προκειμένου να εδραιωθεί το αίσθημα ασφαλείας και δικαιοσύνης μεταξύ των εργαζομένων και να παταχθεί η μαύρη και ανασφάλιστη εργασία.

Στη διάρκεια της σημερινής συνεδρίασης θα έχουν την ευκαιρία και οι άλλοι συνάδελφοι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού να αναφερθούν στα επί μέρους ζητήματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε κύριε Κολοκοτρώνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα νότια θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 1ο Λύκειο Ηρακλείου Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μιχάλης Κριτωτάκης.

Ορίστε, κύριε Κριτωτάκη, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΩΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, χθες νομίζω ότι ειπώθηκαν σοβαρά πράγματα εδώ, τα οποία έμμεσα έχουν σχέση με τα εργασιακά και το νομοσχέδιο που συζητάμε, αλλά παράλληλα είναι και καθοριστικά.

Είπε ο Υπουργός Εργασίας «το έλεγα το 2008 ότι θα χρειασθεί δανεισμός». Στην ουσία έλεγε, δηλαδή, ότι θα χρειαζόταν ο μηχανισμός αυτός που έρχεται τώρα. Και επί της ουσίας όλα αυτά τα οποία βλέπουμε σήμερα τα ήξερε. Εγώ δέχομαι ότι λέει αλήθεια, γιατί εξάλλου διάβασε, ότι είχε έτσι τοποθετηθεί.

Αλλά αμέσως γεννάται το αυτονόητο ερώτημα ότι τι είπατε λοιπόν στις εκλογές; Είπατε αυτό, εάν αυτό είναι η αλήθεια; Δεν το είπατε. Πώς πήρατε αυτή την ευρεία πλειοψηφία; Νομιμοποιήστε, λοιπόν, σήμερα για να κάνετε όλα αυτά που κάνετε; Και δεν ξέρω και τι άλλο ζήτημα γεννάται εσωτερικά στο ΠΑΣΟΚ, αλλά αυτό δεν είναι δικό μου θέμα.

Έλεγε, δηλαδή, ο Πρωθυπουργός και το ΠΑΣΟΚ ψέματα; Ήταν απλώς διαφορά εκτιμήσεων; Και αν ήταν διαφορά εκτιμήσεων, ποιος είναι αυτός που μπορεί να προβλέπει και ποιος είναι αυτός που δεν μπορεί να προβλέπει; Κι αυτό νομίζω ότι είναι εγκληματικό, όταν μιλάμε για τα μείζονα αυτά θέματα.

Άρα δεν νομιμοποιήστε σήμερα ως Κυβέρνηση, να κάνετε αυτά που κάνετε γενικώς, αλλά ούτε και αυτά που γίνονται σήμερα στο νομοσχέδιο -που ερχόμαστε να ψηφίσουμε- το οποίο είναι σαφώς ψευδεπίγραφο. Δεν ρυθμίζει, δεν κάνει αυτό που λέει ο κύριος Υπουργός ούτε ρυθμίζει ούτε απορρυθμίζει. Διατηρεί, νομιμοποιεί, κανονικοποιεί, θα έλεγα, αυτή την μαύρη, γκριζα κατάσταση που υπάρχει σήμερα στην εργασία στη χώρα μας. Εκείνη που είχε χαρακτηρίσει προεκλογικά ο κύριος Πρωθυπουργός ως εργασιακό Μεσαίωνα.

Αλλάζετε το Μεσαίωνα; Νομίζω ότι τον διατηρείται και τον υπογραμμίζεται, τον κανονικοποιείτε. Είπατε ότι είναι εύκολο κανείς να μέμφεται και προφανώς λέγοντας αυτό στραφήκατε προς εμάς. Γιατί είναι δύσκολο κύριε Υπουργέ, να μιλάτε για μονόδρομο, για εθνικό θέμα, όταν δεν είναι καθόλου εθνικό το θέμα. Αντίθετα είναι ταξικό, όπως εμείς και όλος ο κόσμος έχει αρχίσει πια να καταλαβαίνει. Να πούμε ότι συμφωνούν και τα άλλα δύο κόμματα και είστε πανίσχυροι. Και γι' αυτό είναι ακόμα πιο εύκολο να το λέτε.

Σ' αυτήν την Αίθουσα πλησιάζετε το 90%, το ΠΑΣΟΚ μαζί με τη στήριξη του ΛΑΟΣ και την πιο σεμνή -θα έλεγα- στήριξη της Νέας Δημοκρατίας. Άρα, είναι πιο εύκολο αυτό από το να πηγαίνει κάποιος κόντρα σε μία πλειοψηφία, που πηγαίνει, όμως, κόντρα στην κοινωνία.

Εγώ θα ήθελα να μου πείτε τι θα κάνετε, όταν θα αποτύχετε - γιατί είναι σίγουρο ότι θα αποτύχετε- και τι θα πείτε τότε στον ελληνικό λαό. Και κυρίως, τι θα πείτε σ' εκείνους τους ανθρώπους, οι οποίοι είναι άνεργοι σε μία ανεργία που αυξάνεται. Χθες σας είπα ότι είναι η χειρότερη κοινωνική ασθένεια. Εσείς την νομιμοποιείτε, την νομιμοποιείτε και την αυξάνετε.

Επίσης, να είμαστε σίγουροι όλοι ότι μετά την αποτυχία, αλλά ακόμα και μετά από μία επιτυχία απίθανη -δυστυχώς- τίποτε απ' ό,τι έχει χαλάσει στις εργασιακές σχέσεις, τίποτε απ' όλες αυτές

τις απορρυθμίσεις τις προηγούμενες ή τις σημερινές που επιχειρεί αυτό το νομοσχέδιο, δεν θα αλλάξει αυτόματα. Και αυτό το ξέρουμε όλοι. Τίποτα δεν κερδήθηκε από τους εργαζόμενους, χωρίς πολύ ιδρώτα, πολλούς αγώνες και πολλές φορές και αίμα. Και τίποτα δεν κατακτήθηκε χωρίς αγώνες.

Σήμερα, λοιπόν, είδαμε τη «STANDARD AND POORS», είδαμε την πώση 6% στο Χρηματιστήριο, είδαμε και πολλά άλλα –να μην τα περιγράψω για να μπω στην ουσία του νομοσχεδίου- και να πω ότι αυτά πετύχατε. Και αυτά είναι οι πρώτες μέρες μετά την ανακοίνωση του ότι μπαίνουμε στο μηχανισμό στήριξης. Τα υπόλοιπα θα επιδράσουν και δεν θα είναι μόνο λογικές αλληλουχίες, αλλά θα είναι και η ψυχολογία, η οποία παίζει ρόλο και στην κοινωνία και στην οικονομία.

Προχθές, δεν μας είπε ο κ. Παπακωνσταντίνου σε μία ενημέρωση τριών κοινοβουλευτικών επιτροπών τίποτε απ' ότι του είπατε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Τα μαθαίνουμε σιγά-σιγά από επιλεκτικές διαρροές.

Ακόμη, θα πω ότι δεν μας ζήτησε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο συνάντηση γιατί είπατε χθες ότι δεν δεχθήκαμε. Άλλο ότι δεν θα δεχθούμε κι άλλο ότι δεν μας ζήτησε ακόμη. Ζήτησε από τα υπόλοιπα κόμματα. Δεν ξέρω γιατί.

Είπατε ότι ζούμε για δεκαετίες με δανεικά και πεταμένα χρήματα. Αυτό είναι αλήθεια. Αλλά, ποιος τα έκανε αυτά; Δεν είπατε. Ποιος ήταν αυτές οι κυβερνήσεις που τα έκαναν όλα αυτά; Τα καταγγέλετε, αποστασιοποιείστε κι έτσι είστε αθώοι του αίματος;

Εν πάση περιπτώσει, χθες είπατε ο κ. Ευθυμίου, ως ειδικός αγορητής, ως εισηγητής του ΠΑΣΟΚ για την εθνική τύφλωση. Και νομίζω ότι ό,τι είπατε είναι επιχειρήματα εναντίον της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ.

Τώρα, να σας πω δύο-τρία πράγματα. Δεν γυρίζετε –είπατε- μπροστά στο οχτάωρο και τις υγιείς εργασιακές σχέσεις. Και λέω επιλεγμένα δεν γυρίζετε μπροστά. Γιατί αν γυρίζατε στο οχτάωρο δεν είναι πίσω, είναι μπροστά για την κοινωνία. Χρονικά είναι πίσω.

Δεν αντιμετωπίζετε, όμως και θέματα που πρέπει σ' αυτό το ενδιαμέσο, τον εργασιακό Μεσαίωνα που παραδέχθηκε ο Πρωθυπουργός. Αφήνετε έξω εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους, «STAGE», εποχικά απασχολούμενους κ.λπ..

Καταργείτε στην ουσία το πενήντημερο, αφού από την απαγόρευση πάτε στο 100% στο πρώτο σχέδιο που φέρατε, κατεβήκατε στο 50%, ύστερα στο 30% και στο τέλος κάνατε ένα πολιτικό «στριπτιζ», όπου πετάξατε και το φύλλο της συκής όταν είπατε ότι εξαιρούνται εντελώς εκείνες οι εργασιακές σχέσεις και εκείνοι οι εργαζόμενοι που δουλεύουν σ' αυτές, στον επισιτισμό, στον τουρισμό. Όπου, δηλαδή, χρειαζόταν περισσότερη ενίσχυση, εσείς κάνατε πλήρη απαγόρευση κάθε προστασίας. Εγώ θεωρώ ότι αυτό είναι εγκληματικό και σας είπα και χθες ότι σ' αυτούς πρέπει να απολογηθείτε δύο φορές, όταν θα απολογείστε στον ελληνικό λαό για την αποτυχία.

Τα θέματα υγείας - ασφάλιση, φάρμακο, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ κ.α., νομίζω ότι είναι πολύ σοβαρά για να μπαίνουν σ' ένα βαγόνι άλλου τρένου με την ψευδεπίγραφη ονομασία που έχει αυτό το σημερινό νομοσχέδιο που συζητάμε. Έχουν ένα μεγάλο ειδικό βάρος και δεν πρέπει να μπαίνουν αποσπασματικά.

Θίχθηκε ο κύριος Υπουργός χθες επειδή είπαμε ότι είναι αποσπασματικά αυτά τα μέτρα που παίρνει μέσα από αυτό το νομοσχέδιο, πέρα από το ότι είναι αποπροσανατολιστικά και ψευδεπίγραφα. Είναι, όμως, επαρκής η αιτιολογία που λέμε όταν φέρνει το φάρμακο, την υγεία και τα λοιπά, παρά το ότι εκεί έχει μερικές θετικές διατάξεις.

Εμείς θα συμφωνήσουμε ότι είναι πράγματι εξευτελισμός η επαναλαμβανόμενη παρουσία στις επιτροπές, ορισμένων απόρων με «αναπηρίες» και θα έλεγα ότι οι ψεύτικες απήψεις που χρησιμοποιήθηκαν τόσα χρόνια από το πολιτικό σύστημα των δύο κομμάτων που εναλλάσσονται στην εξουσία, δεν έχουν γυρίσει πίσω κι έχετε ευθύνη γι' αυτό.

Το ότι κάνετε σήμερα κάτι θετικό, δηλαδή το ότι λέτε να μην περνάνε, εμείς να το επικροτήσουμε, αλλά ασχολήθηκε πάρα πολύ χτες ο κύριος Υπουργός σ' αυτά τα ένα δύο θετικά που συμφωνούμε για να μας πείσει να συμφωνήσουμε. Εγώ νομίζω

ότι το έκανε ως «φερετζέ» για να κρύψει αυτά, για τα οποία δεν μπορεί να δικαιολογήσει το λόγο, για τον οποίο τα κάνει. Δεν υπάρχει λόγος που να είναι σωστός για να τα κάνει.

Να συμφωνήσουμε, επίσης και για τους ασθενείς με κυστική ίνωση. Έχουμε θέσει διάφορες ερωτήσεις. Συμφωνούμε. Αλλά, γιατί το φέρατε την τελευταία στιγμή; Αυτό δείχνει ότι υποκύπτετε σε πιέσεις που είναι σωστό να υπάρχουν κι είναι σωστό να τις δεχθείτε. Άρα, δεν είστε εντελώς προγραμματισμένοι, είστε πρόχειροι. Ήταν η δεύτερη κατηγορία που σας είχα προσάψει χθες.

Και επιτέλους, νομίζω ότι είναι σωστό και για τους φυσικοθεραπευτές. Γι' αυτά τα θέματα, θα αναφερθούν πιο ειδικόι από εμένα, από τη δική μας πλευρά, την πλευρά του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Και τέλος, να κλείσω λέγοντας ότι εμείς δεν ψηφίσαμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο. Δεν το ψηφίζουμε και στα άρθρα, παρά την επισήμανση που κάνουμε στα επιμέρους θετικά, γιατί νομίζουμε ότι υπάρχει –πέρα από το λάθος που είναι μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο και την αντιλαϊκότητά του- κάτι άλλο. Υπάρχει μια σαφής επικοινωνιακή θέληση, να προσπαθήσετε, δηλαδή, να πείτε «κάναμε αυτό» και να λέτε τον τίτλο, ώστε να κρύβονται τα υπόλοιπα που είναι η ουσία και να κρατάτε τον ελληνικό λαό καθηλωμένο.

Εγώ τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε. Αυτό που είπα προχθές ο κ. Καρατζαφέρης, ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ότι φοβάται ότι μπορεί να ξεσηκωθεί ο κόσμος, για μένα, για μας, για την Αριστερά, είναι η μόνη μας ελπίδα. Αν ξεσηκωθεί ο ελληνικός λαός, μπορεί να γίνει κάτι που δεν το φαντάζεστε

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τι δηλαδή;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Η διαπραγματευτική μας θέση, αγαπητοί κύριοι, που βλέπω ότι διαμαρτύρεστε, θα είναι ισχυρότερη απ' ότι μ' ένα λαό αλυσοδεμένο, υποταγμένο. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο που χθές ήρθε εδώ στη Βουλή και αύριο θα μπει –όχι κυριολεκτικά, αλλά ουσιαστικά- και στα σπίτια μας, θα κάνει τη δουλειά του πιο ελεύθερα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΑΔΗΣ: Εσείς το κάνατε το Ταμείο, εσείς το φέρατε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Αντίσταση νομίζω ότι χρειάζεται και οι διαμαρτυρίες σας επιβεβαιώνουν αυτά που λέω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Κριτσωτάκη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για μία μικρή παρέμβαση, για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Όχι, κυρία Πρόεδρε, μόνο μισό λεπτό θα χρειαστώ για να αναφέρω μία τροποποίηση μετά τη συνάντηση που είχαμε με τον Πανελλήνιο Σύλλογο Φαρμακοποιών που δεν κλήθηκαν στη Βουλή από λάθος.

Ήθελα να κάνω μια διόρθωση στο άρθρο 33. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης γ, του σημείου Γ, της παραγράφου 1 - κάνω παρένθεση, λέγοντας ότι θα διανεμηθεί το κείμενο- αντικαθίστανται ως εξής: «Ειδικά για τις κατωτέρω παραβάσεις, πλην των αναφερομένων στις περιπτώσεις α-γ της παραγράφου 15 του παρόντος άρθρου επιβάλλεται επιπλέον πρόστιμο από 3.000 ευρώ έως 15.000 ευρώ.» για να εξομοιωθεί το πρόστιμο αυτό με το πρόστιμο που προβλέπεται για τους γιατρούς, τους αντίστοιχους, που παραβαίνουν τους όρους των συμβάσεων.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εργασίας κ. Γ. Κουτρομάνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, το οποίο έχει ως εξής:

«Διορθώσεις – Προσθήκες

Επί του σχεδίου νόμου «εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια και άλλες διατάξεις» επέρχεται η παρακάτω διόρθωση.

Άρθρο 33

Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης γ) του σημείου Γ) της παραγράφου 1, αντικαθίσταται ως εξής: «Ειδικά για τις κατωτέρω αναφερόμενες παραβάσεις, πλην των αναφερομένων στις περιπτώσεις α-γ της παρ. 15 του παρόντος άρθρου επιβάλλεται επιπλέον πρόστιμο από 3.000 ευρώ έως 15.000 ευρώ.».)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Κουτρογιάννη. Παρακαλώ να καταχωριστούν στα Πρακτικά και να διανεμηθούν στους Βουλευτές.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Οδυσσεάς Κωνσταντινίδης.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Άκουσα πριν λίγο τον κ. Κοντογιάννη να λέει ότι παραδώσαμε τα κλειδιά στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Ξέρετε, εγώ δε θα απαντήσω ως εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, αλλά ως νέος Βουλευτής, ως ένας νέος άνθρωπος. Αν κάποιος ακούσει αυτό το πράγμα έξω, θα πει «εσείς τι κάνετε εκεί». Δεν υπάρχει κανένας λόγος να υπάρχουνε». Άρα, νομίζω, η προσπάθεια απαξίωσης του πολιτικού συστήματος, πολλές φορές έρχεται από εμάς τους ίδιους. Και νομίζω σ' αυτή τη φάση που βρίσκεται η χώρα μας, πρέπει να είμαστε πιο προσεκτικοί. Άλλωστε, τα κλειδιά στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο -και εκεί θα σταματήσω- δεν τα δώσαμε μόνοι μας εμείς. Πριν από έξι μήνες τα είχατε εσείς.

Δεύτερον. Άκουσα από τον κ. Κριτωτάκη να βάζει θέμα νομιμοποίησης της Κυβέρνησης. Και θα σας πω ότι πριν λίγες μέρες, ανεβαίνοντας από το γραφείο μου να έρθω στη Βουλή, είδα ότι κάποιοι άνθρωποι, οι οποίοι έλεγαν ότι ήταν από το Σύλλογο Επισιτισμού, είχαν κλείσει δύο ξενοδοχεία. Μετά από τρεις μέρες, παρακολουθώντας τα δελτία ειδήσεων, είδα ότι οι ίδιοι οι άνθρωποι είχαν κατέβει στο λιμάνι του Πειραιά. Αυτοί οι μεταφερόμενοι διαμαρτυρόμενοι πολίτες μπορούν κι έχουν το δικαίωμα και τη νομιμοποίησή τη μία να σταματάνε τα κρουαζιερόπλοια και την άλλη μέρα να κλείνουν τα ξενοδοχεία;

Κύριε Κριτωτάκη, από πού βρίσκετε αυτή τη νομιμοποίηση; Ποιος τη δίνει αυτή τη νομιμοποίηση; Και μάλιστα άκουγα κάποιον στην τηλεόραση που έλεγε: «Αυτόν τον κύριο τον ξέρω, είναι σύντροφός μου απολυμένος». Και την άλλη μέρα αυτός ήταν και στο ξενοδοχείο Χίλτον. Και από εκεί απολυμένος ήταν;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε εδώ σήμερα, λίγες μέρες μετά την ανακοίνωση του Πρωθυπουργού για την προσφυγή της χώρας στο μηχανισμό στήριξης, να μιλήσουμε για τη διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων. Δεδομένων των περιστάσεων, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Το μέλλον και το παρόν των εργασιακών σχέσεων απασχολεί όλους μας. Πορευόμαστε σε μια νέα εποχή, που όπως σε κάθε δύσκολη γέννα προκαλεί ανησυχία και ανασφάλεια. Τρέφει όμως και την ελπίδα για μια νέα ζωή.

Η ενεργοποίηση του μηχανισμού, δε συνεπάγεται ούτε την καταστροφή μας, αλλά ούτε και τη σωτηρία μας. Δική μας είναι η ευθύνη να αναμετρηθούμε με το παρελθόν και το παρόν μας και να βρούμε νικητές.

Η χώρα σήμερα ζει μία οριακή στιγμή, γιατί δεν μπορεί να μεταθέσει την ευθύνη και την ελπίδα στο μέλλον. Δεν έχουμε άλλα περιθώρια. Πρέπει να δράσουμε άμεσα, μεθοδικά και συγκροτημένα χωρίς καθυστερήσεις.

Θα χρειαστεί να κάνουμε γενναίες αλλαγές στην οικονομία και στη διοίκηση. Και εδώ, κυρία Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, πρέπει να διαχωρίσουμε πού είναι η κρίση. Η κρίση δεν μας δημιουργεί κανένα πρόβλημα στο να αλλάξουμε τους διοικητές του ΙΚΑ, του ΟΓΑ και του ΟΑΕΕ. Αυτό πρέπει να γίνει και πρέπει να γίνει άμεσα για να λειτουργήσει υπέρ μας και να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα στην οικονομία. Άλλωστε η Κυβέρνησή μας από αυτό θα κριθεί από τη συνέπειά της και από την αποτελεσματικότητά της.

Η εποχή των καλών προθέσεων έκλεισε μαζί με την εποχή της Μεταπολίτευσης. Την ευθύνη για την επόμενη μέρα, την έχουμε εμείς. Εμείς μαζί με τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο προσαθούμε να ρυθμίσουμε την, ήδη, αλλαγμένη αγορά εργασίας. Πρωταρχικός μας στόχος, η προστασία του εργαζόμενου. Αλλά ταυτόχρονα και η πρόνοια για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων για την τόνωση της ανταγωνιστικότητας.

Ο χώρος της εργασίας τα τελευταία χρόνια, ήρθε αντιμετώπις τόσο με τις τεχνολογικές εξελίξεις, που σχετικοποίησαν εντελώς το χώρο και το χρόνο εργασίας, όσο και με τη συρρί-

κνωση των οικονομικών μεγεθών. Αποτέλεσμα αυτών ήταν η δημιουργία εργασιακού χάους. Νόμοι και συλλογικές συμβάσεις καταστρατηγούνταν, νέες μορφές απασχόλησης που εμφανίστηκαν παρέμεναν αρρυθμιστες. Και γι' αυτό έπρεπε να κάνουμε κάτι γρήγορα, να προσπαθήσουμε.

Εν' όψει και της νέας εποχής, την οποία από την Παρασκευή βαδίζουμε με το παρόν νομοσχέδιο ορίζουμε έννοιες, εισάγουμε κανόνες, προασπιζόμαστε δικαιώματα, εγγυόμαστε την εφαρμογή τους.

Πιο συγκεκριμένα: Αναθεωρούμε το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο για τη μερική απασχόληση και αποσαφηνίζουμε για πρώτη φορά τους ορισμούς του εργαζόμενου μερικής απασχόλησης και του εργαζόμενου με πλήρη απασχόληση.

Διευκολύνουμε και ταυτόχρονα ορίζονται τις προϋποθέσεις για τη μετατροπή της σύμβασης απασχόλησης από πλήρη σε μερική, για την κάλυψη των ιδιαίτερων αναγκών των εργαζομένων. Βάζουμε όρια στη μαύρη εργασία και στην αυθαιρεσία των εργοδοτών, ορίζοντας σαφώς τις νόμιμες απολαβές των εργαζομένων για υπερωρία και εργασία εκτός πενθημέρου.

Αναθεωρούμε τα επιμέρους ζητήματα που αφορούν τους μετανάστες, ώστε να μην εγκλωβίζονται στην αδήλωτη απασχόληση. Αναθεωρούμε τη νομοθεσία για την ενοικίαση των εργαζομένων και της εταιρείας προσωρινής απασχόλησης και ορίζουμε με σαφήνεια τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτρέπεται η ενοικίαση των εργαζομένων για την κάλυψη δηλαδή, παροδικών αλλαγών.

Προσπαθούμε να ενισχύσουμε το ρόλο του ΣΕΠΠΕ και των υφιστάμενων ελεγκτικών μηχανισμών, σε μια προσπάθεια να εγυθούμε την εφαρμογή της νομοθεσίας. Ορίζουμε ότι από εδώ και στο εξής τα πρόστιμα θα πληρώνονται με την επιβολή τους και δε θα περιμένουμε τέσσερα με πέντε χρόνια να τελεσιδικήσουν οι προσφυγές στα δικαστήρια.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο, τρία ζητήματα σχετικά με τις τροπολογίες που αφορούν σε θέματα του Υπουργείου Υγείας. Όσον αφορά την ΕΠΥ και τις προμήθειες επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας, δεν μπορώ να κάνω καμμία κριτική όταν οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης αποδέχονται το μηδέν της προσφοράς τους. Η διάταξη σχετικά με τις προμήθειες και το παρατηρητήριο τιμών είναι στη σωστή κατεύθυνση. Η εμπειρία από το παρελθόν πραγματικά απέδειξε ότι η πλήρης συγκέντρωση δεν λειτούργησε σωστά. Ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόστηκε, δεν ήταν λειτουργικός. Το σίγουρο είναι πλέον ότι δε θα μπορούσαμε να προχωρήσουμε και να κάνουμε προκηρύξεις για τα νοσοκομεία το Μάιο με ένα σύστημα προμηθειών που δε λειτουργεί. Παραμένει όμως ζητούμενο να έρθει ένα συνολικό σχέδιο για τις προμήθειες, στο χώρο της υγείας.

Όσον αφορά τώρα τα διαγνωστικά κέντρα, θα ήθελα να σας πω -και το είπα και στην επιτροπή- η μόνη λύση είναι να στηρίξουμε το δημόσιο τομέα. Να χρησιμοποιήσουμε οικονομικά εργαλεία όπως είναι το leasing, για να προμηθευτούν άμεσα τα δημόσια νοσοκομεία τεχνολογικό εξοπλισμό.

Άλλωστε γνωρίζετε ότι τα τελευταία χρόνια, ο αριθμός των ιδιωτικών κλινικών έχει γιγαντωθεί και ξέρετε ότι τα κύρια έσοδά τους ήταν από τα ταμεία, οι αξονικές και οι μαγνητικές τομογραφίες.

Κύριοι Υπουργοί, θα ήθελα να σας πω και ένα τελευταίο για το φάρμακο. Στις 5 Μαρτίου είχα προτείνει στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, μαζί με άλλους συναδέλφους τη μείωση της τιμής του φαρμάκου από 20% έως 25%, με εξαίρεση τα σκευάσματα με τιμή κάτω των 5 ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, παρακαλώ.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Αποτέλεσμα της εφαρμογής αυτής της πρότασης θα ήταν να μειωθούν οι δαπάνες άμεσα και παράλληλα θα δινόταν στα Υπουργεία ο κατάλληλος χρόνος για να κάνουν την ανατιμολόγηση. Το κάνουμε ενάμιση μήνα μετά.

Κλείνοντας, θα ήθελα να υπογραμμίσω τη μεγάλη σημασία της

διάταξης που στοχεύει στον περιορισμό του φαινομένου της άσκοπης συνταγογράφησης, με την αυστηροποίηση των προ-στίμων και των διοικητικών κυρώσεων που επιβάλλονται στους γιατρούς που δίνουν φάρμακα χωρίς λόγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι καταλαβαίνουμε ότι έρχονται δύσκολες μέρες. Ας ελπίσουμε ότι δε θα πλειοδοτήσει ο λαϊκισμός και ότι θα επικρατήσει σε όλους μας ως οδηγός μας η ευθύνη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ, κ. Αστέριος Ροντούλης, για μια σύντομη παρέμβαση, για δύο λεπτά.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Άκουσα προηγουμένως, τον ειδικό αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος μέμφθηκε τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθοδόξου Συνταγερμού, γιατί είπε ότι τον ανησυχεί το ενδεχόμενο κοινωνικών εκρήξεων και μάλιστα ο αγαπητός συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ είπε ότι αυτούς όχι μόνο δεν τους ανησυχεί ένα τέτοιο φαινόμενο, αλλά αν κατάλαβα καλά, θέλουν να το προκαλέσουν κιόλας.

Για να καταλάβει λοιπόν ο ελληνικός λαός τι επιδιώκει ο ΣΥΡΙΖΑ, επιδιώκει την πρόκληση ενός κοινωνικού χάους. Δικαίωμά τους είναι να το επιδιώκουν αυτό, θέλοντας προφανώς να αλιεύσουν σε σκοτεινά ύδατα ψήφους.

Αλλά, το ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε είναι το εξής. Μετά την πρόκληση αυτού του κοινωνικού χάους που επιδιώκεται από τις συνιστώσες -δεν ξέρω από ποια, ας θεωρήσουμε το όλον του ΣΥΡΙΖΑ- ποιοι θα εξυπηρετηθούν από αυτό το χάος, έναντι ποιων θα το χρησιμοποιήσουμε ως διαπραγματευτικό όπλο που θα έχει ουσία και αξία;

Τους διαφεύγει όμως και μια άλλη κρίσιμη παράμετρος, κυρία Πρόεδρε, που είναι η εξής. Οι επιπτώσεις όλης αυτής της κατάστασης και του κοινωνικού χάους που επιδιώκει ο ΣΥΡΙΖΑ, στα εθνικά ζητήματα της χώρας, στα ανοιχτά εθνικά μέτωπα της χώρας. Διότι πλην της ζοφερής, τραγικής οικονομικής πραγματικότητας, αντιμετωπίζουμε και πολλαπλές προκλήσεις στα ανοιχτά μέτωπα της εξωτερικής μας πολιτικής.

Αυτή είναι η στάση ευθύνης του ΣΥΡΙΖΑ; Φαίνονται τα κόμματα, φαίνονται εκείνες οι πολιτικές δυνάμεις, που δρουν με βάση το εθνικό συμφέρον και την πατρίδα πάνω απ' όλα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με το Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, κ. Πυθαγόρα Βαρδίκη.

Έχετε το λόγο, κύριε Βαρδίκη, για οκτώ λεπτά.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΗΣ: Οι ευέλικτες μορφές απασχόλησης είναι σήμερα κάτι σαν φυσικό φαινόμενο. Δεν γίνεται να τις αγνοήσεις, δεν γίνεται να τις καταργήσεις, τις αντιμετωπίζεις. Σχετική νομοθεσία έχουμε, όμως καταστρατηγείται. Είτε γιατί η πραγματικότητα την έχει ξεπεράσει, είτε γιατί οι ελεγκτικοί μηχανισμοί αδυνατούν να στηρίξουν την εφαρμογή της.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε και εκσυγχρονίζει την υπάρχουσα νομοθεσία και ενισχύει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Παράλληλα, ευνοεί τους εργαζόμενους και λειτουργεί αναπτυξιακά, γιατί προστατεύει τους συνεπείς εργοδότες, μειώνοντας τον αθέμιτο ανταγωνισμό.

Μόνο αν ρίξουμε μια ματιά στις τοποθετήσεις των διάφορων εμπλεκόμενων φορέων, θα καταλάβουμε πολλά για το νομοσχέδιο που συζητάμε. Οι μεν εργαζόμενοι αναγνωρίζουν θετικά στοιχεία, οι εργοδότες μόνο αρνητικά, τα κόμματα της Αριστεράς το παραλληλίζουν με θηλιά που θα πνίξει τον εργαζόμενο και το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας το αποκαλεί επικοινωνιακό, που σημαίνει έμμεσα ότι είναι καλό, γιατί αν δεν ήταν καλό δεν θα ήταν επικοινωνιακό.

Θέλω, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, να αναφερθώ στο θέμα -αφορά πολλούς από τους συμπατριώτες μου- του ΟΓΑ και του παλιού ΤΕΒΕ, του σημερινού Οργανισμού Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών.

Η πρώτη διατύπωση της σχετικής ρύθμισης για μέρη κάτω από δύο χιλιάδες κατοίκους έλεγε ότι το ευεργέτημα αυτό -γιατί για ευεργέτημα πρόκειται- αφορά «επαγγελματίες, βιοτέχνες και εμπόρους που ασκούν επαγγελματική ή βιοτεχνική ή εμπορική δραστηριότητα σε πόλεις, χωριά ή οικισμούς κάτω από δύο χιλιάδες κατοίκους». Το τονίζω «που ασκούν». Η νέα διατύπωση λέει, «επαγγελματίες βιοτέχνες έμποροι που έχουν την έδρα τους και ασκούν τη δραστηριότητα τους». Αυτή η αλλαγή και αυτό το άρθρο που προστέθηκε δημιουργεί άλλες προϋποθέσεις, πολλές παρεξηγήσεις.

Ήδη, με την παλιά διατύπωση που μιλάει γενικά για τη δραστηριότητα σε αυτά τα μέρη, που σημαίνει ότι μπορεί να υπάρχει δραστηριότητα και αλλού, γιατί δεν περιορίζει τη δραστηριότητα μόνο σε αυτά, ο Οργανισμός καλεί δικαίως και αδικίως να τακτοποιήσουν τις υποχρεώσεις τους απέναντι σε αυτόν, να φύγουν δηλαδή από τον ΟΓΑ και να μπουν στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών. Με την καινούργια διατύπωση και επίσημα θα καλούν τους πάντες. Θέλω να το προσέξετε, να αφαιρεθεί αυτό το άρθρο και να μείνει η διατύπωση ως έχει.

Κατά τα άλλα, αναγνωρίζω την αναγκαιότητα, να περιορίσετε το οικονομικό όριο των πεντακοσίων ημερομισθίων του ανειδίκευτου εργάτη, κάπου 16.000 ευρώ, σε τετρακόσια, δηλαδή σε 12.000 ευρώ. Η πλειονότητα αυτών των επιχειρήσεων, από αυτή τη δραστηριότητα δεν παρουσιάζει έσοδα πάνω από 5.000 ευρώ. Ποσά κοντά στην πραγματικότητα. Δεν πρόκειται για τις γνωστές επιχειρήσεις πανελλαδικά, πιθανώς ακόμη και της Ερμού που ψευδώς παρουσιάζουν εισοδήματα κάτω από 10.000 ευρώ. Αυτά είναι πραγματικά. Σε ένα μικρό τόπο, τι έσοδα να έχει μια τέτοια επιχείρηση; Ίσα-ίσα για να συμπληρώσει το υπόλοιπο εισόδημα.

Πολύ σωστά αφαιρείτε τα νησιά με πληθυσμό κάτω από τρεις χιλιάδες εκατό κατοίκους. Ξέρουμε όλοι ότι το όριο αυτό έχει τεθεί για να συμπεριλαμβάνεται στις ευνοϊκές ρυθμίσεις και υπάρχουν αρκετές διάσπαρτες παντού και η Ιθάκη, που έχει τρεις χιλιάδες ογδόντα περίπου κατοίκους. Γι' αυτό τέθηκε αυτό το όριο. Όμως, υπάρχουν και άλλα νησιά με τις ίδιες ανάγκες, κυρία Υπουργέ. Έχω ψάξει αρκετά το θέμα, ξέρω πως δεν είστε σε θέση να το δεχθείτε τώρα. Όμως, πιστεύω ότι θα μπορείτε να το αντιμετωπίσετε στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο που θα έρθει τον επόμενο μήνα. Για να προετοιμαστείτε, θα θέσω και στη διάθεσή σας όσα στοιχεία έχω συγκεντρώσει.

Θέλω να συμπεριλάβετε μέσα στις ευνοϊκές ρυθμίσεις -θα σας κάνω μια πολύ ρεαλιστική πρόταση- και τους κατοίκους των υπόλοιπων νησιών που, βέβαια, κατοικούν σε μέρη κάτω από δύο χιλιάδες κατοίκους. Και για να ικανοποιηθεί ο Οργανισμός των Ελεύθερων Επαγγελματιών, να εξαιρεθούν εκτός από τους οικισμούς με πληθυσμό πάνω από δύο χιλιάδες κατοίκους και οι όμοροι οικισμοί.

Αν γίνει αυτό, κύριε Υπουργέ, αν πάρουμε, σε πρώτη φάση και όλα τα υπόλοιπα νησιά, εκτός Λέσβου, Κέρκυρας, Χίου και Ρόδου, που είναι τα νησιά με πάνω από πενήντα χιλιάδες κόσμο, δηλαδή αν πάρουμε τα νησιά που έχουν πληθυσμό μέχρι πενήντα χιλιάδες κατοίκους, τότε οι κάτοικοι που διαμένουν σε μέρη που είναι κάτω από δύο χιλιάδες και δεν συνορεύουν με μέρη πάνω από δύο χιλιάδες, είναι άλλοι εξήντα πέντε χιλιάδες. Πρόκειται για μικρά μέρη. Μη θεωρηθεί ότι είναι έστω μια πόλη των εξήντα πέντε χιλιάδων κατοίκων, που αυτή έχει ένα σωρό επιχειρήσεις. Εδώ πρόκειται για μικρά μέρη που συνήθως έχουν άντε, ένα καφενείο και ένα πολλαπλό σουπερ μάρκετ, από φαρμακείο μέχρι παντοπωλείο. Μιλάμε για τέτοιες επιχειρήσεις που δεν θα ξεπερνούν τις 200. Επομένως πρέπει να το δείτε γιατί έτσι στηρίζονται περιοχές, οι οποίες χρειάζονται τη στήριξη.

Εάν, λοιπόν, πολύ σωστά, δέχεστε ότι τα νησιά μέχρι τρεις χιλιάδες εκατό, που έχουν πενήντα δύο χιλιάδες κατοίκους πρέπει να ευνοηθούν, προσθέστε και τα νησιά μέχρι πενήντα χιλιάδες, με άλλους εξήντα πέντε χιλιάδες κατοίκους, που επαναλαμβάνω κατοικούν σε μέρη που δεν είναι όμορα με οικισμούς πάνω από δύο χιλιάδες. Αν δε το πάρετε συνολικά, βάλτε δηλαδή και τα τέσσερα μεγάλα νησιά ακόμα, θα προστεθούν δεκαπέντε χιλιάδες κάτοικοι. Θα ήθελα να έχουμε συνεργασία πάνω στο θέμα αυτό. Θα σας δώσω και τα στοιχεία που έχω συγκεντρώσει.

Πρέπει ακόμη να ξέρετε ότι –και αυτό θέλω να το προσέξετε, γιατί μπορεί να αντιμετωπιστεί από τώρα– υπάρχουν τέσσερα νησιά, η Άνδρος, τα Κήθηρα, η Μήλος και η δικιά μου, η Ικαρία, που δεν έχουν οικισμό με πληθυσμό πάνω από δύο χιλιάδες κατοίκους. Δεν είναι σωστό ο Οργανισμός να αντιμετωπίζει τα νησιά αυτά, όπως τα μέρη που είναι π.χ. δίπλα στην Πάτρα, τα μέρη που είναι δίπλα στην Αθήνα. Επαναλαμβάνω δεν έχουν οικισμό πάνω από δύο χιλιάδες κατοίκους.

Το να φεύγει ένας επαγγελματίας από ένα χωριό των πεντακοσίων κατοίκων και να πηγαίνει δίπλα σε ένα χωριό των διακοσίων, δεν είναι λόγος για να εξαιρείται από την ευνοϊκή ρύθμιση. Αναφέρομαι στα τέσσερα νησιά μόνο, την Άνδρο, τα Κήθηρα, την Ικαρία και τη Μήλο, που δεν έχουν οικισμό πάνω από δύο χιλιάδες κατοίκους.

Κύριε Υπουργέ, σωστά σας εγκάλεσα ότι σε τέτοιες δύσκολες εποχές δεν φέρνουν, για να ψηφιστούν, τέτοια νομοσχέδια. Γι' αυτό κι εγώ θα το ψηφίσω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βαρβάρα Νικολαΐδου): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Θα συνεχίσουμε με το Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιο Παπαδόπουλο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η οικονομική συγκυρία, στην οποία βρίσκεται η χώρα μας, απειλεί σοβαρά τις κοινωνικές ισορροπίες. Η αρνητική εξέλιξη των οικονομικών μεγεθών και η διευρυνόμενη δημοσιονομική κρίση της τελευταίας πενταετίας, υποσκάπτουν την κοινωνική συνοχή και θέτουν επιτακτικά την ανάγκη λήψης τολμηρών αποφάσεων, αποφάσεων πολιτικών, που θα δημιουργήσουν την αναγκαία συλλογική αλληλεγγύη και θα δώσουν την αίσθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης στον κόσμο της εξαρτημένης εργασίας, στον κόσμο της μισθωτής εργασίας, για τον οποίο το βάρος της οικονομικής κρίσης γίνεται δυσβάσταχτο.

Η δύσκολη οικονομική περίοδος που διανύουμε και η αναμενόμενη αύξηση της ανεργίας, καθιστά αναγκαία τη λήψη μέτρων προστασίας των εργαζομένων για τη θέσπιση αυστηρών κανόνων τήρησης της εργασιακής νομοθεσίας. Χρειάζεται να αντιμετωπίσουμε την καταστρατήγηση της εργατικής νομοθεσίας, για τις παραδοσιακές μορφές απασχόλησης, αλλά ταυτόχρονα να θεσμοθετήσουμε κανόνες για τις ελαστικές μορφές απασχόλησης, οι οποίες αποτελούν και για τη χώρα μας, εδώ και δύο τουλάχιστον δεκαετίες, πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ευέλικτες σχέσεις εργασίας υπάρχουν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Οι συμβάσεις έργου, η μερική απασχόληση, η προσωρινή απασχόληση, ο δανεισμός, δηλαδή η ενοικίαση εργαζομένων, η τηλεργασία μετά από κλήση, η τηλε-ετοιμότητα, καθιστούν τη νέα πραγματικότητα στην αγορά εργασίας.

Σε πολλές περιπτώσεις και στη χώρα μας οι διάφορες μορφές ευέλικτης απασχόλησης αποτελούν καταφύγιο των νέων και των ανέργων, προκειμένου να αντιμετωπίσουν την αυξανόμενη ανεργία. Η χρήση αυτών των μορφών απασχόλησης θα επεκταθεί ιδιαίτερα λόγω της οικονομικής κρίσης, αλλά σε πολλές περιπτώσεις γίνεται ή θα γίνεται και με πρόσχημα την κρίση.

Υπάρχουν και σήμερα –και θα ενταχθούν περισσότερο σε εργασιακές σχέσεις– ακραίες μορφές ευελιξίας που προσβάλουν την αξιοπρέπεια των εργαζομένων και για τις οποίες δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι λειτούργησαν θετικά στη μείωση της ανεργίας ή αποτέλεσαν γέφυρα προς την κανονική απασχόληση.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα και στην ανασφάλεια που παράγεται από τις ευέλικτες μορφές απασχόλησης το σχέδιο νόμου, που συζητάμε σήμερα, ρυθμίζει τις νέες μορφές προστασίας και τις εγγυήσεις για τη διασφάλιση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Βασικός στόχος του νομοσχεδίου είναι η παροχή αποτελεσματικών εγγυήσεων για την εφαρμογή των νόμιμων όρων εργασίας, η μείωση των ανισοτήτων στη μεταχείριση όσων εργάζονται με ευέλικτες μορφές απασχόλησης και ο περιορισμός του αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρηματιών

από τη στρεβλή χρησιμοποίηση των νέων μορφών απασχόλησης.

Σημαντική είναι η καθιέρωση του τεκμηρίου υπέρ της μισθωτής εργασίας στην περίπτωση της δήθεν ανεξάρτητης απασχόλησης με το «μπλοκάκι». Όσοι αμείβονται και παρέχουν αποκλειστική απασχόληση στον ίδιο εργοδότη για εννέα μήνες, η σύμβασή τους μετατρέπεται αυτομάτως σε σύμβαση εξαρτημένης εργασίας και διέπεται από τους όρους των συλλογικών συμβάσεων εργασίας με πλήρη δικαιώματα στον μισθό, στα επιδόματα και στις αποζημιώσεις σε περίπτωση απόλυσης.

Για την μερική και την εκ περιτροπής απασχόληση, εισάγονται για πρώτη φορά οι ορισμοί του εργαζόμενου μερικής απασχόλησης και του «συγκρίσιμου εργαζόμενου» με πλήρη απασχόληση, καθώς και η ρητή διατύπωση της αρχής της μη διάκρισης και αντίστοιχα της απαγορευμένης, άνισης μεταχείρισης των εργαζομένων με μερική απασχόληση.

Ρυθμίζεται η προσαύξηση της αμοιβής κατά 10% των μερικώς απασχολούμενων σε περίπτωση παροχής εργασίας πέραν της συμφωνημένης. Ορίζεται και αποσαφηνίζεται η εκ περιτροπής απασχόληση και περιορίζεται το διευθυντικό δικαίωμα του εργοδότη για την επιβολή της εκ περιτροπής εργασίας με την υποχρέωση της διαβούλευσης με τους εκπροσώπους των εργαζομένων και μόνο για έξι μήνες στο ίδιο ημερολογιακό έτος.

Για την προσωρινή απασχόληση θεσμοθετούνται κανόνες για την εργασία μέσω των εταιρειών προσωρινής απασχόλησης και περιορίζεται η δυνατότητα παραχώρησης μισθωτού μόνο για έκτακτες, πρόσκαιρες και εποχιακές ανάγκες. Περιορίζεται η χρήση των προσωρινά απασχολούμενων και επιχειρείται ο περιορισμός των καταχρήσεων στη χρησιμοποίηση της προσωρινής απασχόλησης σε μόνιμες θέσεις εργασίας. Καθιερώνεται η αρχή της μη διάκρισης των προσωρινά απασχολούμενων σε σχέση με το προσωπικό του έμμεσου εργοδότη. Προβλέπεται η ενημέρωση προσωρινά απασχολούμενων για τυχόν κενές θέσεις στον έμμεσο εργοδότη, προκειμένου να έχουν τις ίδιες δυνατότητες με τους άλλους εργαζόμενους της επιχείρησης.

Προβλέπεται η παροχή στους προσωρινά απασχολούμενους με τους ίδιους όρους των ίδιων κοινωνικών υπηρεσιών που υπάρχουν στην διάθεση των άμεσα απασχολούμενων του έμμεσου εργοδότη. Μειώνεται το ανώτατο όριο διάρκειας της απασχόλησης των προσωρινά απασχολούμενων, από δεκαοκτώ σε δώδεκα μήνες και σε περίπτωση υπέρβασης των χρονικών ορίων, η σύμβαση μετατρέπεται σε αορίστου χρόνου με τον έμμεσο εργοδότη.

Απαγορεύεται η προσωρινή απασχόληση σε έμμεσο εργοδότη που είχε πραγματοποιήσει απολύσεις εργαζομένων της ίδιας ειδικότητας το προηγούμενο εξάμηνο, καθώς και στις περιπτώσεις εργασιών επικίνδυνων για την υγεία και την ασφάλεια και των εργασιών εργατοτεχνιτών οικοδομών.

Τέλος, επεκτείνονται οι ποινές και στις επιχειρήσεις ομίλων που συστηματικά διαθέτουν προσωπικό σε άλλη επιχείρηση του ομίλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε ένα ακόμη θετικό μέτρο του νομοσχεδίου, το οποίο θεωρώ ότι διευκολύνει την εξωδικαστική επίλυση των εργατικών διαφορών και εξοικονομεί χρόνο και δαπάνες για τους εργαζόμενους. Πρόκειται για τη θέσπιση της υποχρέωσης του εργοδότη να παρίσταται ο ίδιος ή διά του νόμιμου εκπροσώπου του στη συμφιλωτική διαδικασία ενώπιον του ΣΕΠΕ. Με τον τρόπο αυτόν θα αποτραπεί η απαξίωση της σχετικής διαδικασίας, η οποία συμβαίνει αρκετά συχνά και θα ενισχυθεί ο ρόλος των επιθεωρησεων εργασίας.

Τέλος, το παραπάνω μέτρο σε συνδυασμό με την υποχρεωτική επιβολή του προστίμου, δηλαδή την μη αναστολή της εκτέλεσης των διοικητικών κυρώσεων σε περίπτωση προσφυγής του εργοδότη στο διοικητικό πρωτοδικείο, θα συμβάλουν στην αποτροπή παραβάσεων που γίνονται κατ' εξακολούθηση από την πλευρά των κακών εργοδοτών και θα επιβραβεύσουν το νόμιμο και υγιή επιχειρηματικό ανταγωνισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θεσμοθέτηση των διατάξεων του νομοσχεδίου θα διασφαλίσει εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων με τις νέες μορφές απασχόλησης και θα δώσει τις ελάχιστες εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια.

λεια σε μία εποχή πολύ κρίσιμη για τη χώρα μας, σε μία οικονομική κρίση για την Ελλάδα, γι' αυτό και υπερψηφίζουμε το όλο νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Συνεχίζουμε με τον Βουλευτή του ΛΑΟΣ κ. Ηλία Πολατίδη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να γίνει ψηφοφορία τώρα, γιατί έχουμε πλειοψηφία, κυρία Πρόεδρε, στην Αίθουσα.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Βλέπω πάρα πολύ ενδιαφέρον από τους συναδέλφους όλων των κομμάτων για το νομοσχέδιο και επειδή φαίνεται ότι μόνο ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ενδιαφέρεται για τους εργαζομένους, αν κάναμε πρόταση μομφής κύριε Ροντούλη, θα είχαμε ρίξει και την Κυβέρνηση. Θα μπορούσαμε να γίνουμε Κυβέρνηση.

Λοιπόν, ας πούμε κατ' αρχάς αυτό που πάει να κάνει το νομοσχέδιο. Η αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου δεν κάνει καμμία συζήτηση για τα αίτια του προβλήματος. Εγώ θα αναφερθώ κυρίως στα αίτια του προβλήματος. Γιατί δημιουργείται αυτή η κατάσταση, η οποία υπάρχει σήμερα στον εργασιακό τομέα;

Γιατί υπήρξε μία «λογική» στην λογική της σημειώσεως του κέρδους, η οποία συνέβη και σε άλλες δυτικές κοινωνίες οι οποίες, όμως, είχαν ταυτοχρόνως και παραγωγική δομή, η οποία τους επέτρεψε, μεταφέροντας ένα μέρος από τον παραγωγικό τομέα στον τομέα παροχής υπηρεσιών, να έχουν υγιέστερες καταστάσεις στην οικονομία τους, χωρίς φυσικά να λείπουν και εκεί τα προβλήματα.

Ένας τρόπος, ο οποίος επελέγη για τη μείωση του κόστους, ήταν ακριβώς αυτές οι ευέλικτες μορφές εργασίας. Να μην έχει, δηλαδή, το βάρος ο εργοδότης από τις στιγμές εκείνες τις οποίες οι απαιτήσεις, οι οποίες είχε από την παραγωγική διαδικασία, υπερκαλύπτονταν από τον αριθμό των εργαζομένων.

Επίσης, μέσω του ανοίγματος των αγορών, μέσω της λογικής της παγκοσμιοποίησης, στην ουσία ο εργοδότης, ο κάθε παραγωγός σε μία δυτική χώρα, έχει να ανταγωνιστεί χώρες στις οποίες -αναφέρω σαν χαρακτηριστικό παράδειγμα την Κίνα- λείπει οποιαδήποτε έννοια εργασιακής ασφάλειας, οποιαδήποτε έννοια εισοδήματος μέσω της συνειδητής υποτιμήσεως και του νομίσματος της Κίνας και οποιαδήποτε έννοια κοινωνικής ασφαλίσεως.

Αρα βρέθηκαν όλα αυτά τα νόμιμα ή νομιμοφανή κόλπα, τα οποία θα μπορούσαν στοιχειωδώς να φέρουν τον ανταγωνισμό σε ίσο επίπεδο με τις χώρες χαμηλού εργατικού δυναμικού και ανύπαρκτου συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως.

Με πρόσφατη απόφασή της η Βουλή με τη σύμφωνη ψήφο ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας υιοθέτησε και την ευρωπαϊκή οδηγία Μπλοκνεστάιν, η οποία τι λέει; Στη Μακεδονία και στη Θράκη που γειννιάζει με περιοχές χαμηλού εργατικού δυναμικού που ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη Βουλγαρία εν προκειμένω, θα μπορούν να έρχονται οι εργαζόμενοι από τη Βουλγαρία αυθημερόν στη Μακεδονία και στη Θράκη, να προσφέρουν τις υπηρεσίες και να πηγαίνουν σπίτι τους.

Έκανα σε εκείνο το νομοσχέδιο -στο οποίο υπήρχε ακόμη λιγότερη συμμετοχή, παρ' όλη τη σημασία του, από ότι έχει σήμερα η Βουλή- την εξής απλή ερώτηση: Πως θα ανταγωνιστεί ο Έλληνας υδραυλικός, ηλεκτρολόγος, οτιδήποτε τον Βούλγαρο, όταν ο πλουσιοπάροχος μισθός των 300 ευρώ δεν φτάνει για να πληρώσει ούτε το ΤΕΒΕ;

Θα αναγκαστεί να μεταχειριστεί όλα τα κόλπα, αν θέλει να μείνει στην αγορά ή να προστεθεί και αυτός στη λίστα των θυμάτων της ανεργίας.

Υπάρχει ένας απλός οικονομικός νόμος: Η προσφορά και η ζήτηση. Τι κάνετε εσείς στο ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία με την πολιτική σας τα τελευταία -να πω- είκοσι χρόνια, για να μην πω περισσότερα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΑΔΗΣ: Και περισσότερα.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Και περισσότερα ενδεχομένως.

Μειώνετε συνεχώς την απαίτηση των εργαζομένων. Μειώνεται φυσικά η απαίτηση των εργαζομένων, λόγω και της αυξήσεως της παραγωγικότητας, αλλά ο κύριος λόγος είναι ότι η ελληνική

βιομηχανία είτε κλείνει είτε μεταναστεύει και μάλιστα με τις ευλογίες του ελληνικού κράτους και πολλές φορές με την κάλυψη και των απαιτούμενων εξόδων προς τις χώρες της Βαλκανικής, στο πλαίσιο του Σχεδίου Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων και διαλύσεως της Ελλάδος.

Μειώνεται, λοιπόν, συνεχώς η απαίτηση του αριθμού των εργαζομένων. Ταυτοχρόνως, μέσω της εισόδου νομίμων μεταναστών, λαθρομεταναστών και οτιδήποτε άλλο, συνεχώς αυξάνονται οι ζητούντες εργασία, και μάλιστα ιδιαίτερος οι ζητούντες ανειδίκευτη εργασία. Άρα δημιουργείτε τις προϋποθέσεις εκείνες, που όσα τα μέτρα και να πάρετε, όσους ελέγχους και να κάνει το ΙΚΑ, όσα Σώματα Επιθεώρησης Εργασίας και να κάνετε, δεν πρόκειται ποτέ να λύσετε το στοιχειώδες πρόβλημα.

Αναφέρατε και μέσα στην έκθεση ότι θα μπορέσει ο υγιής επιχειρηματίας να μην έχει μειονέκτημα. Έναντι αυτών, οι οποίοι χρησιμοποιούν αυτές τις παράνομες σχέσεις. Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα:

Στο κτήριο της Βουλής το ένα από τα δύο, στο οποίο στεγάζονται τα γραφεία των εξ επαρχίας Βουλευτών, από χρήματα, τα οποία προέρχονται από την άγρια φορολογία του φτωχού Έλληνα, το συνεργείο καθαρισμού αποτελείται από Βουλγάρους. Για εξηγείστε μου εσείς, πώς ακριβώς θα ανταγωνιστεί ο Έλληνας, ο οποίος προσλαμβάνει Ελληνίδες καθαρίστριες, πληρώνει το ΙΚΑ, τους μισθούς αυτούς; Και γιατί το ίδιο το δημόσιο, η ίδια η Βουλή των Ελλήνων δεν κάνει το εξής απλό: Να λέγει ότι τουλάχιστον στους χώρους της θα απασχολεί Έλληνες πολίτες και θα εξασφαλίζει ότι θα υπάρχουν όλες οι αναγκαίες προϋποθέσεις. Παρανομεί η ίδια η Βουλή μέσα στα κτήριά της. Και μετά ερχόμαστε εδώ και μιλάμε για νομοθεσία και απαιτούμε από τον Έλληνα πολίτη να τηρήσει του νόμους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Υπάρχει μία τελείως διαφορετική λογική πέρα από τη λογική των δημοσίων σχέσεων, γιατί καταλαβαίνω ότι μάλλον αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ήρθε το παρόν νομοσχέδιο. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο είναι προ των πυλών. Αυτό το γνωρίζουμε, ακούμε διάφορα, είχαμε και μία συνάντηση ως κόμμα εμείς. Μας είπε, λοιπόν και ακούμε ότι θα υπάρξουν ορισμένες αλλαγές -τέλος πάντων- στον τρόπο με τον οποίο ρυθμίζονται τα εργασιακά θέματα στην Ελλάδα. Ενώ είμαστε σ' αυτή τη διαδικασία, ποιος είναι ο λόγος να έρχεστε σήμερα να φέρετε ένα νομοσχέδιο; Για να αποδείξετε ότι ενδιαφέρεστε; Το νομοσχέδιο ασχολείται με θέματα, τα οποία έχετε δείξει διαχρονικά και η Νέα Δημοκρατία αλλά και το ΠΑΣΟΚ, γιατί η απορρύθμιση αυτή των εργασιακών σχέσεων συνέβη κυρίως επί Σημίτη. Τότε μπήκαν οι βάσεις γι' αυτήν την κατάσταση που έχουμε σήμερα. Έρχεστε τώρα εσείς, παριστάμενοι τώρα τις μωρές παρθένες να μας πείτε ότι τώρα δήθεν θέλετε να ενδιαφερθείτε και να λύσετε τα προβλήματα, τα οποία η δική σας πολιτική έχει λύσει; Δεν είχατε την πρόνοια όταν κάνατε τα μέτρα ή τέλος πάντων -πιστέψτε το- ότι αντιγράφοντα μέτρα τα οποία υπάρχουν στη Δυτική Ευρώπη και στην Αμερική, θα μεταφέρετε την ευημερία στην Ελλάδα. Δυστυχώς η ευημερία δεν ήρθε, αλλά ήρθαν τα προβλήματα.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε αυτά τα προβλήματα σε όλη την οικονομία, πρέπει να δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε την ίδια την έννοια του έθνους. Εμείς αντιμετωπίζουμε το έθνος ως μία οικογένεια, η οποία ενδεχομένως θα έχει και κάποια άλλα μέλη. Αυτό όμως, είναι το βασικό, το ουσιαστικό πρόβλημα: Εσείς δεν ενδιαφέρεστε για την έννοια του έθνους, δεν υπάρχουν, δεν υφίσταται για σας η έννοια του έθνους. Αντίθετα, υπάρχει η έννοια του κράτους, όπου το κράτος είναι μία Α.Ε., όπου όποιος βρίσκεται στην κατάλληλη θέση, κλέβει όσα πιο πολλά μπορεί.

Με αυτήν τη λογική της οικονομικής πολιτικής και κοινωνικής ελίτ, οι εργαζόμενοι μόνο χειρότερες μέρες μπορούν να δουν στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Αλέξανδρος Χρυ-

σανθακόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εχθρός είναι εντός των πυλών. Το θέμα είναι ποιο είναι ο συνεργός του. Ποιοι είναι αυτοί που του άνοιξαν την πόρτα; Πώς φθάσαμε έως εδώ; Ποιανού είναι το όραμα της παγκόσμιας διακυβέρνησης, της παγκόσμιας οικονομικής δικτατορίας; Ποιος, από αυτό το έδρανο εδώ, δύο φορές, το Δεκέμβρη του 2008 και το Γενάρη έλεγε: «Να παρέμβει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, να δυναμώσουν οι ελεγκτικοί του μηχανισμοί»; Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου.

Νομίζω ότι αυτή η ιδεολογική προσέγγιση έχει νόημα γιατί ο κ. Στρος Καν είναι σοσιαλιστής. Είναι πολύ σημαντικό να είναι σοσιαλιστής ο μεγαλύτερος τοκογλύφος του κόσμου. Είναι πάρα πολύ σημαντικό να είναι σοσιαλιστής ο άνθρωπος, ο οποίος – σύμφωνα με τον Ανδρέα Παπανδρέου- ηγείται του μηχανισμού που ευθύνεται για τις περισσότερες δικτατορίες στον πλανήτη.

Άρα, λοιπόν, τα πράγματα είναι πάρα πολύ απλά: Η κρίση είναι ευκαιρία, ευκαιρία για τους τοκογλύφους και τους κερδοσκόπους και δυστυχία για το λαό. Άρα, λοιπόν, τι κάνουμε για να αντιμετωπίσουμε αυτήν την κρίση; «Ανεβαίνουμε στα κεραμίδια» λέει το ΚΚΕ και αποχώρησε. Και, βέβαια, ούτε μία ονομαστική ψηφοφορία δεν έχει πραγματοποιήσει σ' αυτήν την Αίθουσα επιδεικνύοντας αντικοινοβουλευτική στάση και θα έλεγε κανείς έμμεση συνεχολογία ως επιχειρηματικός κομματικός μηχανισμός. Και, βέβαια, τι να πει για την απασχόληση, όταν το ίδιο κόμμα –και τους προκαλώ να απαντήσουν άλλη μέρα- στις εργασιακές του σχέσεις δεν είναι σωστό. Αναφέρομαι στους υπαλλήλους του.

Φθάσαμε έως εδώ. Φθάσαμε στο πλαίσιο ενός καπιταλισμού διανομής –επαναλαμβάνω την ορολογία- καπιταλισμού διανομής του εξωτερικού χρέους με τους χρυσοκάνθαρους να πλουτίζουν, με τους προμηθευτές και τους εργολάβους και με μία τάξη υπηρετικού πολιτικού προσωπικού, το οποίο αναδείχθηκε από τα μέσα προβολής και επιβολής ενημέρωσης. Η καθεστηκία τάξη του συστήματος, η διαπλοκή εν τω συνόλω της. Από τη μία μεριά οι διαφθορές –οι έχοντες το χρήμα- και οι διεφθαρμένοι πολιτικοί, τα εξιλαστήρια θύματα, τα οποία κάθονται να σφαιρούν αυτή τη στιγμή για να αγιάσουν. Γι' αυτό ξεκίνησαν με τον Παυλιδη, σε λίγο θα έχουμε το εξιλαστήριο θύμα του ΠΑΣΟΚ, διότι το ερώτημα «τις πταίει;» θα δείξετε με το δάκτυλο κάποιον, γιατί πρέπει κάποιος να πληρώσει. Ο ένας, το κορόιδο της ιστορίας! Διότι, υπάρχει ένα σύστημα που καταρρέει μαζί με αυτόν τον σαθρό αεριτζίδικο καπιταλισμό της χώρας μας, ένα σύστημα πολιτικό – και το έχω προαναγγείλει εδώ και αρκετούς μήνες- ότι ο Γεώργιος Παπανδρέου πέτυχε ακριβώς το σκοπό του: Αυτό που θα λέμε μετά από ένα, δυο, τρία χρόνια «η αποτυχία του» είναι η επιτυχία του. Μετέφερε το κέντρο των αποφάσεων εκτός Ελλάδας, σε υπερεθνικά κέντρα. Μετέφερε πλέον τις πολιτικές αποφάσεις και τις οικονομικές εκεί. Όλο αυτό το σύστημα που είχε στηθεί μένει πλέον δακτυλοδεικτούμενο. Θα βγουν πλέον τα σκάνδαλα εις βάρος τους από ξένο παράγοντα, όταν έχει τα δικά του οικονομικά συμφέροντα να προωθήσει και τις δικές του επιλογές και θα την πληρώσουν πάρα πολλοί.

Βέβαια, η διαδικασία συγκάλυψης την οποία επιχείρησε με την τακτική αποχώρησης από το πολιτικό σκηνικό ο κ. Καραμανλής, μέσα από μία άτυπη συμφωνία, δεν μπορεί να τηρηθεί πλέον. Το «τις πταίει» είναι το ερώτημα του ελληνικού λαού, γιατί συλλήβδην εξαγριώνεται ενάντια στο πολιτικό σύστημα.

Το συγκεκριμένο Υπουργείο έχει στα χέρια του ένα φάκελο πολύ σημαντικό, το φάκελο των ομολόγων, που είναι και δομημένα και τοξικά και κλεμμένα τα λεφτά. Και το ερώτημα είναι: Ποιοι τα φάγανε; Είναι γνωστές οι διαδρομές. Φύγανε από τα Ταμεία με ομόφωνες αποφάσεις και συνενοχή κομμάτων εξουσίας, πήγαν σε συγκεκριμένες τραπεζικές διαδρομές, εξήλθαν στο εξωτερικό για να αρχίσει η κλοπή, μεταπωλήθηκαν, απαξιώθηκαν, κάποιοι κέρδισαν από τις συναλλαγές, πήραν το κάτι τις και φιμώθηκαν, όσοι θα μπορούσαν να αποκαλύψουν και τώρα το σκάνδαλο παραμένει μετέωρο.

Η κρίση, λοιπόν, είναι μία ευκαιρία για τον ελληνικό λαό να ζητήσει, αντί να πληρώσει αυτός ως νεόπτωχος όλα τα σπασμένα απ' αυτούς που τα έκλεψαν, να τα επιστρέψουν. Εγώ θα περι-

μενα και μία συνταγματική διάταξη του νομοσχεδίου, περί δήμευσης των περιουσιών όλων των αθεμίτως πλουτησάντων, εις βάρος του ελληνικού δημοσίου και εις βάρος του ελληνικού λαού, γιατί εδώ δεν έχουμε περί ευθύνης Υπουργών απιστία, εδώ έχουμε εθνική προδοσία.

Εάν, λοιπόν, θέλουμε να αντιμετωπίσουμε τις εργασιακές σχέσεις, υπό το πνεύμα του συνδρόμου της Κίνας, που απαξίωσε στο παγκόσμιο χρηματιστήριο αξιών την εργασία και την κατέβασε στα 5 δολάρια και νομίζουμε ότι ο άγριος καπιταλισμός είναι η λύση, δεν χρειαζόμαστε παρά μόνο να έχουμε μία διάταξη του νομοσχεδίου, καπιταλιστική ευελιξία και ασυδοσία στο δόγμα το ξεπερασμένο, αλλά στην πράξη διατυπούμενο, περί της αυτορρύθμισης του καπιταλιστικού συστήματος και της οικονομίας.

Ξέρετε τι πάει να πει προσχώρηση στο νεοφιλελευθερισμό; Έχει κόστος. Αχρηστεύει τους πολιτικούς μεσάζοντες. Δεν χρειάζονται πλέον στο σύστημα αυτοί που μεσολαμβάνουν για να πετύχει ο καπιταλισμός τους στόχους του. Το υπηρετικό πολιτικό προσωπικό έχει υπερβολικό κόστος με τις παραχές υπηρεσιών, τις οποίες δίνει και μάλιστα σε μαύρο χρήμα. Όσον αφορά το εργατικό δίκαιο, το οποίο έχετε να αντιμετωπίσετε με αυτές τις ρυθμίσεις, πετυχαίνοντας κάποιους στόχους –πρέπει να πω ότι το 2000 δεν ψήφισα τη μερική απασχόληση λέγοντας «ΛΕΥΚΟ» σε αυτήν την Αίθουσα ολομόναχος από το τότε ΠΑΣΟΚ και θεωρώ ότι ήταν πατριωτική η στάση, αν και η ΓΕΣΕΕ τότε και η ΑΔΕΔΥ έκαναν μία μέρα απεργία προσχηματική σαν τις τελευταίες, για να σώσουν τις καρέκλες τους μερικοί και μόνο γι' αυτόν το λόγο σήμερα σε μία αντιστοίχιση, η προσωρινή απασχόληση, οι δανεικοί εργαζόμενοι, οι εργαζόμενοι κατ' οίκον, δεν περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο. Πολύ σημαντική δουλειά, εκτός από την απασχόληση και είναι πάρα πολλοί αυτοί, φασονάδες όλοι. Η ανασφάλιστη εργασία δεν αντιμετωπίζεται στην πράξη, γιατί αν αντιμετωπιστεί πραγματικά, τότε θα πρέπει εκτός από τη διάταξη του προστίμου για τον απασχολούμενο παρανόμως, να περιλαμβάνεται και η απέλαση του παρανόμως απασχοληθέντος. Εκεί δεν περιλαμβάνεται, γιατί θεωρητικά είναι θέμα ανθρωπίνου δικαιώματος, αλλά δεν είναι. Απλά έχουμε περίπου επτακόσιες χιλιάδες δηλωμένους ανέργους και θα φθάσουμε τα δύο εκατομμύρια αν επιβάλετε και στους μετανάστες να δηλωθούν την ανεργία τους πλέον, για να αποφύγουν τις ασφαλιστικές εισφορές οι εργοδότες τους, αν κάποιοι απ' αυτούς εργάζονται. Καταλαβαίνετε ότι το νομοσχέδιο έχει αναποτελεσματικότητα στη στόχευσή του και η αναποτελεσματικότητα έχει να κάνει με το εξής: Δεν μπορούμε με νομικίστικες προσπάθειες και με ελεγκτικούς μηχανισμούς που απλά μπορούν να διαβρωθούν, να ρυθμίσουμε την κατάρρευση ενός οικονομικού συστήματος και ενός μοντέλου, χωρίς τον παραμικρό αναπτυξιακό στόχο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΡΑΞ**)

Το Υπουργείο πρέπει να μετονομαστεί σε Υπουργείο Ανεργίας και όχι Εργασίας και θα πρέπει να ρωτήσω, η αλλαγή του όρου από «Εργασία» σε «Απασχόληση», για να δείξει την περιοδικότητα και την εναλλακτικότητα στο μέλλον που ξεκίνησε από τις κυβερνήσεις του Σημίτη, τότε ως όρος απασχόληση-απασχολήσιμοι είναι δηλαδή οι άνθρωποι όλοι που αλλάζουν πολλές φορές στη ζωή τους εργασία και περνούν περιόδους ανεργίας- έγινε για να φθάσουμε σήμερα στην απελευθέρωση των απολύσεων; Ρωτώ την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, όταν θα διατάξει το Νομισματικό Ταμείο την απελευθέρωση των απολύσεων, εσείς σε αυτήν την Αίθουσα θα έρθετε για να παραιτηθείτε ή για να επιβάλετε τον άγριο καπιταλισμό;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χρυσανθακόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συβερνήσιση μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «Ελευθέριος Βενιζέλος» και ενημερώθηκαν για την ιστορία και για τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής είκοσι επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί

συνοδοί τους από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Σχηματαρίου Θήβας Βοιωτίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Συνεχίζοντας τη χθεσινή ενδιαφέρουσα συζήτηση, ξεκινήσαμε και λυπούμαι που δεν μπόρεσαν οι υποχρεώσεις του κυρίου Υπουργού να είναι εδώ μαζί μας σήμερα, για να συνεχίσουμε αυτή την ιδεολογική συζήτηση και παίρνοντας την ευκαιρία, κυρίως από το άρθρο 1 και αυτά που ανέφερε χθες ο κύριος Υπουργός για το ότι θα έχει το βάρος της αποδείξεως στην ουσία ο εργοδότης, θα ήθελα να ξεκινήσω τη σημερινή μου ομιλία με την επισήμανση της βαθύτατης πίστεώς μου, το τις πταίει για το ότι είμαστε εδώ σήμερα, επειδή έχουμε φθάσει εις το ΔΝΤ.

Ο πραγματικός φταίχτης είναι η ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς. Η Αριστερά στην Ελλάδα μπορεί να μην πήρε την εξουσία τύποις, αλλά πήρε την εξουσία στην ουσία. Και κατάφερε να επιβάλλει τα τελευταία σαράντα χρόνια στη χώρα μας το πιο άθλιο πολιτικό σύστημα που είχε ο Ελληνισμός εδώ και χιλιάδες χρόνια. Και θέλω να το αποδείξω από τα άρθρα, κύριε Υπουργέ. Έρχεται εδώ συναδέλφος από το ΣΥΡΙΖΑ και λέει εντός του Κοινοβουλίου κάτι που αν λεγόταν σε οποιοδήποτε δυτικό Κοινοβούλιο του κόσμου, θα γινόταν έκτακτο δελτίο ειδήσεων. Τι είπε ο κ. Κριστωάκης; Είπε σήμερα –βέβαια είναι στη γραμμή Τσίπρα, γιατί πρώτος είχε πει ο κ. Τσίπρας τον Αύγουστο του '08 ότι το χάος είναι ωραία κατάσταση, αρκεί να οδηγήσει σε λύση προς τα αριστερά- μα, εμείς ελπίζουμε να έρθει το χάος. Σοβαρά το ελπίζετε; Ελπίζετε να πεινάσει ο κόσμος; Ελπίζετε να κλείσουν οι τράπεζες; Ελπίζετε να μην έχουν να φάνε οι εργαζόμενοι; Ελπίζετε να είναι κλειστοί οι δρόμοι; Ελπίζετε να ζήσουμε νέο Δεκέμβρι και να καίγεται η Αθήνα; Πολύ σπουδαία δήλωση αυτή. Καταγράφεται στα Πρακτικά. Εγώ το ξέρω ότι ο ελπίζετε, το έχω καταλάβει. Κι εσείς το λέτε λίγο πιο κομψά. Η κ. Παπαρήγα το είπε τελείως ξεκαθάρα. Η κ. Παπαρήγα χθες εδώ, κύριε συνάδελφοι, είπε ότι ο ΚΚΕ είναι περήφανο που τα διεθνή Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας παρουσάζουν τους αγώνες του ΚΚΕ. Δηλαδή, το ΚΚΕ είναι υπερήφανο που και κάποιοι τελευταίοι άνθρωποι που μπορεί να σκέφτονται να έρθουν ως τουρίστες στην Ελλάδα το καλοκαίρι, αλλάζουν γνώμη και πάνε τα λεφτάκια τους αλλού και άρα, σπρώχνει το ΚΚΕ τη χώρα στη χρεοκοπία ακόμη γρηγορότερα. Είναι τίτλος τιμής για το ΚΚΕ. Δεν ξέρω η κ. Κανέλλη στην Εκάλυ με τους γείτονές της, εάν έχει συζητήσει καθόλου αυτά τα θέματα. Αλλά έχει σημασία να καταλάβουμε πού ζούμε. Ζούμε, λοιπόν, σε μία χώρα, κύριε Υπουργέ, που ακούω από χθες να λέτε συνέχεια διάφοροι, ότι πρέπει να προστατεύσουμε τα δικαιώματα του ταλαίπωρου εργαζόμενου στην Ελλάδα.

Εγώ έχασα τους γονείς μου δεκαεννέα ετών και έχω ιδρύσει πέντε επιχειρήσεις, τις οποίες ευτυχώς διατηρώ. Θα σας πω κάτι που δεν έχει ακουστεί σε αυτήν την Αίθουσα. Στην Ελλάδα ο εργοδότης είναι ο δικόμομος. Αυτός που χρίζει προστασία στην Ελλάδα είναι ο εργοδότης. Εάν καταφέρουμε και ξεφύγουμε απ' αυτήν την κρίση που είμαστε σήμερα, προτείνω στο Σώμα να φτιάξουμε ένα μνημείο, όπως έχουμε τον Άγνωστο Στρατιώτη, εις τον άγνωστο εργοδότη, εις τον άγνωστο επιχειρηματία, ο οποίος είναι ο πραγματικός ήρωας σε αυτήν τη χώρα, ο οποίος προσπαθεί εδώ και σαράντα χρόνια στην τελευταία επαρχία της Σοβιετικής Ενώσεως που λέγεται Ελλάδα να φτιάξει επιχείρηση. Ελάτε φτιάξτε εσείς, αν μπορείτε. Ελάτε φτιάξτε! Να περάσετε όλη τη γραφειοκρατία, που χρειάζεται για να κάνεις επιχείρηση. Να πάρεις τριακόσιες σφραγίδες, να λαδώσεις την φοροία κάθε φορά που μπορεί να σου κάνει έλεγχο. Να έχεις τους εργαζομένους να σταματούν και να τεμπελιάζουν, ανά πάσα στιγμή, γνωρίζοντας ότι όλο το σύστημα δουλεύει για να καλύπτει όχι τους αδύναμους εργαζομένους και τα δακρύβρεχτα της Σταχτοπούτας που λέτε, αλλά τους τεμπέληδες εργαζομένους, γιατί περί αυτού πρόκειται. Έχετε φτιάξει ένα σύστημα που έρχεται να προστατεύσει τον τεμπέλη και έρχεστε εδώ σήμερα, την ώρα

που χρεοκοπεί η Ελλάδα και δεν μας προτείνετε μέτρα που θα κάνουν αυτή τη χώρα ελκυστική εις το επιχειρείν. Αυτό εδώ είναι το πρόβλημα που δεν έχουμε καταλάβει. Τι δεν έχει καταλάβει ακόμη η Κυβέρνησή σας και γι' αυτό μας φθάσατε στις επτακόσιες μονάδες spread;

Εγώ ακούω τα περί κερδοσκοπών και γελάω. Τα πράγματα είναι απλά στις διεθνείς αγορές. Στέλνεις κάποια μηνύματα με τις αποφάσεις σου, αυτά τα μηνύματα αξιολογούνται από αυτούς που θα θέλουν να επενδύσουν τα λεφτά τους. Αν αξιολογούν αυτοί ότι οι αποφάσεις που παίρνεις θα σε βγάλουν από την κακή οικονομική κατάσταση, τα spreads πέφτουν, γιατί κανείς δεν θα πάει να παίξει στοιχήμα για να χάσει τα λεφτά του. Εάν αξιολογούν ότι οι αποφάσεις που παίρνεις θα σε οδηγήσουν μια ώρα νωρίτερα στη χρεοκοπία, τα spreads ανεβαίνουν. Τόσο απλό είναι το σύστημα.

Όλες οι αποφάσεις που έχετε πάρει τους τελευταίους έξι μήνες είναι θαύμα. Είναι αποφάσεις για να λέτε στις αγορές «Ναι, κύριοι, θα χρεοκοπήσουμε οπωσδήποτε. Μην ανησυχείτε καθόλου!»

Ήμουν σε αυτό το Βήμα, στο φορολογικό νομοσχέδιο, και έλεγα: «Μα, μόνο ένας ξένος, στο εξωτερικό να διαβάσει το φορολογικό νομοσχέδιο που φέρατε, θα ανεβούν τα spreads 100 μονάδες». Την επόμενη ανεβήκαν 120! Είχα πείσει 20 μονάδες έξω. Μα, δεν χρειάζεται να σας το πω για να το καταλάβετε. Αυτό το νομοσχέδιο θα μπορούσε να δημοσιευτεί μόνο στη Ρωσία του Στάλιν και επί Χρουστσόφ θα είχε αλλάξει. Περί αυτού πρόκειται. Το έχετε καταλάβει;

Εδώ χρειαζόμαστε να φτιάξουμε μία ανταγωνιστική οικονομία για να πούμε σε πέντε ανθρώπους με εκατό δεκάρες: «Φέρ' τα στην Ελλάδα να επενδύσεις» και εσείς φέρνετε ένα νομοσχέδιο για να πείτε και σε μένα που είμαι εδώ: «Φύγε μια ώρα αρχύτερα». Άκου, λέει, ο κύριος Υπουργός να έχει το βάρος ο εργοδότης. Και ποιος θα προστατέψει, κύριε Υπουργέ, τον εργοδότη στην Ελλάδα; Ποια επιθεώρηση εργασίας θα υποστηρίξει τον εργοδότη; Έχετε μπει ποτέ ως εργοδότης σε επιθεώρηση εργασίας; Μόνο που μπαίνει ο εργοδότης στην επιθεώρηση εργασίας, αυτοί οι κηφήνες που κάθονται εκεί ξέρετε πώς τον αντιμετωπίζουν; Σαν να είναι ο Αλ Καπόνε! «Εργοδότης; Σφάξτε τον!»

Έχετε αναλογιστεί ποτέ τι χρειάζεται για να κάνεις μια επιχείρηση; Η πραγματικότητα είναι ότι το νομοσχέδιο σας είναι απαράδεκτο γιατί έρχεται στην πιο κρίσιμη στιγμή για τη χώρα. Αυτό το νομοσχέδιο, μόλις ψηφιστεί σήμερα θα προσθέσει ακόμα 50 μονάδες στα spreads. Αυτό καταφέρνετε, γιατί δεν υπάρχει περίπτωση ένας σοβαρός επιχειρηματίας στον κόσμο να διαβάσει αυτό το νομοσχέδιο και να πει: «Μπράβο, θα πάω στην Ελλάδα και θα φτιάξω μια ωραία επιχείρηση». Μόνο ένα τρελός θάρθει να φτιάξει μια επιχείρηση εδώ.

Έρχομαι να κλείσω, κύρια Υπουργέ. Απευθύνομαι στην κ. Ξενογιαννακοπούλου για το άρθρο 29. Συνεχίζετε κι εσείς την καλή σοβιετική σχολή. Ποια η σκοπιμότητα να πρέπει να έχουν το 51% στις επιχειρήσεις οι γιατροί; Θέλω να μου το εξηγήσετε αυτό, να το καταλάβω. Ποιος είναι ο λόγος που έρχεται η Υπουργός Υγείας και εμποδίζει την ελεύθερη οικονομική δραστηριότητα σε μία χώρα που λέμε πώς θα δώσουμε κίνητρα για την ελεύθερη οικονομική δραστηριότητα; Ποια συμφέροντα εξυπηρετείτε; Δεν εννοώ εσάς προσωπικά, εννοώ η ιδεολογική σας γραμμή. Βάλτε μια κόκκινη σημαία με το αστέρι, να τελειώνουμε, βρε παιδιά. Τι το ταλαιπωρούμε; Περί αυτού πρόκειται!

Θέλω να κλείσω, κύριε Κουτρομάνη. Έχουμε καταθέσει μια τροπολογία με τους συναδέλφους μου κυρίως Μάκη Βορίδη και Θάνο Πλεύρη, και θα ήθελα να τη δείτε με πολύ μεγάλη ευαισθησία. Στο νόμο που ισχύει, όταν κάποιον τραυματίζεται σε εγκληματική ενέργεια και δεν συλλαμβάνεται ο δράστης, ο τραυματισθείς δικαιούται αποζημιώσεις από το κράτος. Εάν, όμως, ο τραυματισθείς είναι λίαν άτυχος και δεν είναι τραυματισθείς, αλλά είναι φονευθείς –χάσει τη ζωή του δηλαδή- οι οικείοι του, τα ανήλικα τέκνα του, δεν δικαιούνται ούτε ένα ευρώ αποζημιώσεως. Προσέξτε τι λέει ο νόμος! Εάν σε πυροβολήσει και δεν σε σκοτώσει, θα πάρεις αποζημίωση, εάν σε πυροβολήσει και σε σκοτώσει, τα παιδιά σου θα πεινάσουν. Και εμείς τι λέμε; Βάλτε στο νόμο μία φράση, ότι την αποζημίωση που θα δικαιούτο κά-

ποιος που έχει τραυματιστεί, θα τη δικαιούνται οι οικείοι συγγενείς του νεκρού. Πρέπει να δείξουμε κοινωνική ευαισθησία, έφυγε ο άνθρωπος. Να μη βοηθήσουμε την οικογένειά του; Να τους αφήσουμε να πεινάσουν; Αυτό είναι πολύ σημαντικό και θα θελα να μας πείτε μέχρι το πέρας της συνεδρίασής, αν θα κάνατε δεκτή αυτή την τροπολογία.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο. Νομίζω είναι αυτονόητο ότι είναι προσωπικό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Πείτε μας σε τι συνίσταται, γιατί η πρώτη εκτίμηση, επειδή παρακολουθούσα το διάλογο δεν αποτελεί προσωπικό θέμα, αποτελεί πολιτικό διάλογο κανονικά. Και να ξέρετε ότι ο Κανονισμός δεν αποκλείει την προσωπική αναφορά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Το γνωρίζω, αλλά είπα άλλα πράγματα από αυτά που είπα και είναι απαξιωτικά και για το πρόσωπο μου και για το κόμμα μας. Γι' αυτό, λοιπόν, ζητώ το λόγο και θεωρώ ότι είναι και ο ορισμός του προσωπικού. Είπα για χάος και ψάξτε τα Πρακτικά αν είπα τέτοια λέξη ή αν εννόησα κάτι τέτοιο.

Εν πάση περιπτώσει, αν μου δίνετε το λόγο, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αναπτύξτε σε τι συνίσταται, θα το εκτιμήσουμε, αν αποτελεί προσωπικό.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Εγώ αναφέρθηκα στον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ, που είπα προχθές στην ενημέρωση που έκανε ο κ. Παπακωνσταντίνου, για το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ότι φοβάται ότι ο λαός μπορεί να κατέβει στο δρόμο. Και εγώ είπα ότι η μόνη ελπίδα είναι να κατέβουν οι εργαζόμενοι και ο ελληνικός λαός στους δρόμους για να σταματήσει αυτός ο κατήφορος που εκτιμούμε εμείς πολιτικά ότι έχει πάρει αυτή η πλειοψηφία εδώ μέσα στη Βουλή. Και ο κ. Γεωργιάδης είπε ότι εμείς μιλάμε για χάος, ότι προσπαθούμε να βγάλουμε τα πράγματα έξω κ.λπ..

Αυτό νομίζω ότι είναι απαράδεκτο και θα πω ότι αυτό είναι ή στο μυαλό του ή στη λογική του κόμματός του, δεν είναι, όμως, αυτό που είπαμε εμείς. Μάλιστα, θέλω να πω ότι το διάνθισε λέγοντας ότι πρέπει να φτιαχτεί το άγαλμα του εργοδότη. Και εγώ λέω, που θα έπρεπε να φτιαχτεί αυτό το άγαλμα; Στον τάφο των εργασιακών σχέσεων και στη μαύρη.....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μη συνεχίζετε!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αυτό είναι επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ, κύριε Ροντούλη!

Ήθελα να πω στο Σώμα και απαντώ και στο συνάδελφο ότι δεν αποτελεί προσωπικό. Καλώς, ότι ελέγχθη ελέγχθη από τον αισθανόμενο ότι παρερμηνεύτηκαν οι λόγοι του. Δεν αποτελεί προσωπικό ζήτημα και να εκτιμήσει το Σώμα ότι κάθε φορά που γίνεται μια αναφορά στο όνομα ενός συναδέλφου, δεν σημαίνει εξ ορισμού ότι αυτό συνθέτει προσωπικό ζήτημα. Πολιτικός λόγος και αντίλογος είναι. Το θέμα θεωρείται λήξαν με την παρέμβαση που έκανε ο κ. Κριτσωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Σύμφωνος, ήταν, όμως, ανακριβές!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Μιχάλης Μπεκίρης, Βουλευτής Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε Μπεκίρη.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση Παπανδρέου, εγκλωβισμένη σε λάθος πολιτικές, επικίνδυνες τακτικές και σε λανθασμένους χειρισμούς, οδηγεί τη χώρα στη μεγαλύτερη περιπέτεια της μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Από τις περιφημες προεκλογικές ρήσεις ότι τα λεφτά υπάρχουν, την τότε εναντίσή τους στο πάγωμα μισθών και συντάξεων, που είχε αναγγείλει ο τότε Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής, άλλαξαν ρώτα, μίλησαν για χρεωκοπία, για εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας και δεν άργησαν να επιβεβαιώσουν τον προανατολισμό τους, που όπως σήμερα αποδεικνύεται ήταν εξαρχής η προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Αυτοί που κατηγορούν τη Νέα Δημοκρατία για όσα συμβαί-

νουν σήμερα, οι ίδιοι παραμυθιάζουν τους πολίτες από την ημέρα που ανέλαβαν μέχρι και σήμερα. Αυτοί που έχουν μετατραπεί σε τιμητές των πάντων προσπαθούν να επιρρίψουν τις ευθύνες για όλα τα δεινά που συνέβησαν στον τόπο στην προηγούμενη Κυβέρνηση, όταν όλοι γνωρίζουμε ότι δεν προήλθαν από παρθενογένεση. Αυτοί που διασύρουν συνειδητά την Ελλάδα στο εξωτερικό, πρωσπαθώντας να διασωθούν πολιτικά στο εσωτερικό, έχουν το θράσος να μιλούν για υποτιθέμενη εθνική υπερηφάνεια, για αποκατάσταση της αξιοπιστίας μας στο εξωτερικό και άλλα τραγελαφικά.

Και για να τελειώνει το παραμύθι, η Νέα Δημοκρατία καθυστέρησε στις αποφάσεις και το πλήρωσε. Η Νέα Δημοκρατία δεν ήταν τολμηρή όσο έπρεπε και το πλήρωσε. Όταν, όμως, η Νέα Δημοκρατία έλεγε προεκλογικά την αλήθεια στους πολίτες για την κατάσταση, κάποιοι δημαγωγούσαν με τις πλέον ακραίες μορφές λαϊκισμού. Κάποιοι ξεπουλούσαν όσο-όσο για να γίνουν Κυβέρνηση.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Το έλλειμμα πόσο ήταν;

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Και κάτι ακόμα, κύριε Σκουλάκη. Σταματήστε επιτέλους τη γελοιότητα από το ΠΑΣΟΚ περί εγκατάλειψης της εξουσίας από τον Καραμανλή, γιατί κανείς δεν μπορεί να διαγράψει από τη μνήμη των πολιτών ότι είχατε ανακοινώσει πως δεν θα ψηφίζατε για Πρόεδρο της Δημοκρατίας, αν πρώτα δεν γίνονταν εθνικές εκλογές. Μην κάνετε έτσι, αυτά κάνατε, αυτά λέγατε, τα θυμούνται όλοι, εσείς προσπαθείτε να τα διαγράψετε.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, δεν εγκατέλειψε. Εσείς προτιμήσατε της εξουσία, αδιαφορώντας για την ουσία που ήταν και παραμένει το καλό του τόπου. Εμείς κάναμε τα λάθη μας, έχουμε το μερίδιο ευθύνης μας για τη σημερινή κατάσταση.

Αλήθεια όμως, πιστεύετε πως το να συμπεριφέρεστε ακόμα ως Αντιπολίτευση, βοηθάει τον τόπο; Νομίζετε ότι οι πολίτες, εκτός του δικού σας σκληρού ακροατηρίου που μπορεί να αρέσκειται στις υπερβολές σας, ενδιαφέρονται για το ποιος έφταιξε περισσότερο ή λιγότερο;

Οι πολίτες ζητούν ενόχους και δικαίως. Ζητούν ενόχους για να πληρώσουν και πρέπει να πληρώσουν. Οι πολίτες ζητούν διαφάνεια και η διαφάνεια πρέπει να ξεκινήσει απ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Οι πολίτες ζητούν την αλήθεια, την οποία δεν τους λέτε, για το τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή στη χώρα. Θέλουν λύσεις, ζητούν προοπτική, ζητούν κοινωνική συνοχή, ζητούν δικαιοσύνη, ζητούν πρόοδο, θέλουν όραμα, ζητούν κυρίως εργασία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν θα μπορούσε να είναι η πιο κατάλληλη στιγμή για να συζητήσουμε για τις εγγυήσεις, για την εργασιακή ασφάλεια, για να συζητήσουμε για την απασχόληση, για το ασφαλιστικό, για τη θέση του εργαζόμενου, αλλά κυρίως του ανέργου και του υποψήφιου ανέργου στο περιβάλλον που συνδιαμορφώνει ο κ. Παπανδρέου με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Κύριοι της Κυβέρνησης, γνωρίζετε πολύ καλά ότι τα μέτρα που έχετε μέχρι σήμερα υιοθετήσει ως οικονομικό επιτελείο, σε συνδυασμό με αυτά που διαβάζουμε και πληροφορούμαστε όχι από εσάς, αλλά από τον διεθνή και τον εγχώριο Τύπο, όπως θέλετε να διαρρέουν, κάθε άλλο παρά σε ανάπτυξη οδηγούν. Είναι καθαρά ταμειακού χαρακτήρα μέτρα, αμφιβόλου αποτελεσματικότητας, που με μαθηματική ακρίβεια οδηγούν στη συρρίκνωση του εισοδήματος, στη δραματική μείωση της αγοραστικής δύναμης, στη μείωση της απασχόλησης, στις απολύσεις, όπως έχετε εσείς, ως Κυβέρνηση, ήδη προαναγγείλει μέσω του κ. Πάγκαλου, στη ραγδαία αύξηση της ανεργίας.

Ενδεικτικά μόνο αναφέρουμε τις πρόσφατες ανακοινώσεις της Στατιστικής Υπηρεσίας όπου, σύμφωνα με τα στοιχεία, η ανεργία εκτινάχθηκε στο 11,3%, δηλαδή στα ποσοστά που παρέλαβε η Νέα Δημοκρατία το Μάρτιο του 2004. Από το Δεκέμβριο μέχρι σήμερα οι άνεργοι αυξήθηκαν κατά εξήντα δύο χιλιάδες.

Δεν ανήκω σ' αυτούς που πιστεύουν ότι άλλοι ενδιαφέρονται περισσότερο και άλλοι λιγότερο για τους απασχολούμενους και τους ανέργους. Πιστεύω όμως ότι, ενώ ο στόχος όλων μας σ' αυτή την Αίθουσα δεν είναι άλλο από το να μην υπάρχει ούτε ένας άνεργος σ' αυτόν τον τόπο, υπάρχουν διαφορετικές πολιτικές και η εκπλήρωση των στόχων περνάει από διαφορετικές

διαδρομές.

Η δική σας συνολική πολιτική, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν μπορεί να κατακτήσει στόχους, για τον απλούστατο λόγο ότι στερείται αναπτυξιακής στρατηγικής, στερείται αναπτυξιακής προοπτικής, εστιάζει σε εισπρακτικές τακτικές. Επομένως μειώνει την απασχόληση και αυξάνει την ανεργία.

Η ανεργία μπορεί για εσάς να είναι απλά νούμερα, δεν είναι όμως αυτή η διαπίστωση που αφορά το σύνολο των πολιτών. Είναι η ζωή των συνανθρώπων μας, είναι το μέλλον μας, είναι η υγεία τους, είναι τα παιδιά τους. Είναι κάτι που, εν κατακλείδι, αφορά όλους μας σ' αυτήν την Αίθουσα.

Αξιολογώντας στο σύνολο το νομοσχέδιο, διαπιστώνω ότι δεν δίνετε απαντήσεις στην ανάγκη διασφάλισης των ασφαλιστικών και των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων, όσο και στην αναγκαία ευελιξία που χρειάζεται αυτή τη στιγμή ο χώρος των επιχειρήσεων.

Απέχτε πάρα πολύ από τους στόχους που οι ίδιοι υποτίθεται πως έχετε θέσει στο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Εντείνετε τη γραφειοκρατία στη χειρότερη στιγμή της ελληνικής περιόδου. Δυσχεραίνετε με τις προτεινόμενες αλλαγές τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

Σε ό,τι αφορά την υποτιθέμενη λύση που φέρνετε για το τεκμήριο μισθωτής εργασίας, θεωρούμε ότι αυτή αποτελεί μια πρόχειρη, μια αποσπασματική προσέγγιση σ' ένα μεγάλο θέμα και οφείλουμε να σας προειδοποιήσουμε και, αν θέλετε, ακούστε το. Η επιμονή σας σ' αυτή τη ρύθμιση θα μπλοκάρει την αγορά και θα εμποδίσει στην ουσία τις επιχειρήσεις να προχωρήσουν σε οποιαδήποτε πρόσληψη.

Θα περίμενε κανείς, διαβάζοντας τον τίτλο του νομοσχεδίου, ότι θα υπήρξαν ουσιαστικές παρεμβάσεις στην αγορά εργασίας αυτή τη στιγμή που χρειάζονται. Αν εξαιρέσουμε το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου, το οποίο παραλάβατε έτοιμο από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία -και αφορά τις ρυθμίσεις που διευκολύνουν τη λειτουργία των ασφαλιστικών ταμείων, την ταχύτερη απονομή της σύνταξης, την καλύτερη και αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων, τη διευκόλυνση του ελέγχου, την προώθηση των οργανωτικών και άλλων ζητημάτων στα ασφαλιστικά ταμεία- οι υπόλοιπες διατάξεις δυστυχώς είναι μικροβελτιώσεις και μικρορυθμίσεις χωρίς κανένα ουσιαστικό περιεχόμενο.

Παρ' όλα αυτά, ακόμα και το έτοιμο από τη Νέα Δημοκρατία νομοσχέδιο καθυστερήσατε να το φέρετε στη Βουλή έξι μήνες. Έτοιμο νομοσχέδιο κάνατε έξι μήνες να το φέρετε στην Αίθουσα! Αντί, λοιπόν, των προσδοκιών που δημιουργεί ο κατά τα άλλα εύηχος τίτλος, οι ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται χαρακτηρίζονται ατελέσφορες, χαρακτηρίζονται αναποτελεσματικές, χαρακτηρίζονται αντιαναπτυξιακές, ενώ σε καμία περίπτωση δεν εξυπηρετούν ούτε τις ανάγκες της αγοράς, όπως αυτές διαμορφώνονται, ούτε εξασφαλίζουν τους εργαζόμενους από τυχόν αυθαιρεσίες της εργοδοσίας.

Κύριοι Βουλευτές, η Βουλή των Ελλήνων, εντελώς απαξιωμένη από την Κυβέρνηση, παρακολουθεί τις εξελίξεις και τις πρωτοβουλίες σχετικά με την πιο κρίσιμη φάση της ιστορίας μας από τα διεθνή και τα εγχώρια μέσα ενημέρωσης. Ακούμε καθημερινά για τις κόκκινες γραμμές σε σχέση με την οικονομία, σε σχέση με την απασχόληση, την ανεργία, το ασφαλιστικό, αλλά όλες αυτές οι κόκκινες γραμμές σβήνονται από την ίδια την Κυβέρνηση, από τον ίδιο τον Αντιπρόεδρο, τον κ. Πάγκαλο, ο οποίος ομολογεί δημοσίως ότι δεν είμαστε σε θέση να βάζουμε αυτή τη στιγμή κόκκινες γραμμές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πράγματι δύσκολο να μάθει κανείς από την Κυβέρνηση Παπανδρέου ποια είναι η αλήθεια και ποιο είναι το ψέμα. Ένα όμως είναι βέβαιο, ότι η άνευ όρων εκχώρηση της εθνικής μας κυριαρχίας σε ξένους οργανισμούς, όπως αρχικά είχε προβλέψει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός -από την πρώτη μέρα που ανέλαβε το αξίωμα που του παραχώρησε ο ελληνικός λαός για όσα προεκλογικά είπε και όχι για όσα μετεκλογικά κάνει- δεν διασφαλίζει την κοινωνική συνοχή, αλλά τινάζει στον αέρα τους κόπους, τους

κόπους, τα όνειρα των Ελλήνων και των Ελληνίδων.

Κυρία Υπουργέ, βάλτε σήμερα, εσείς προσωπικά, εδώ τη δική σας κόκκινη γραμμή για να ενημερωθούν οι πολίτες και τα κόμματα. Ο τόπος μας δεν αντέχει ανέργους. Ο τόπος μας δεν αντέχει απολύσεις. Ο τόπος μας δεν αντέχει άλλο κλείσιμο μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Χρειάζονται όμως όρια που βάζουν οι πολιτικοί στη συνέπεια και που υπηρετούν το σεβασμό, την αξιοπρέπεια, την αξιοσύνη του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεκίρη.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας, Βουλευτής Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας για δεύτερη μέρα τη συζήτηση σχετικά με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, οδηγείται κανείς αβίαστα σ' ένα συγκεκριμένο συμπέρασμα. Η πλειοψηφία των συναδέλφων δεν μιλάει καν για το νομοσχέδιο, δεν γίνεται κριτική επί των άρθρων του νομοσχεδίου.

Μπορεί να ακούσουμε απόψεις που αφορούν τη γενικότερη πολιτική κατάσταση, τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η Κυβέρνηση απέναντι σε κρίσιμα ζητήματα που γενικότερα απασχολούν την ελληνική οικονομία, αλλά βεβαίως και την πορεία της χώρας μας, την πορεία του έθνους μας, αλλά συζήτηση για το νομοσχέδιο ελάχιστα ακούμε, ακόμα και από τους ίδιους τους εισηγητές ή τους ειδικούς αγορητές.

Αυτό προφανώς, κυρία Υπουργέ, σημαίνει ότι η προσπάθεια του νομοσχεδίου να πετύχει κάτι έχει αποτύχει εξαρχής. Όταν δεν συζητάμε για το πόσο μπορεί τα άρθρα του νομοσχεδίου να επηρεάσουν την αυριανή μέρα στον εργασιακό χώρο, μια και πρόκειται για ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Απασχόλησης, αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχει ένα κρίσιμο ζήτημα σε ό,τι αφορά αφ' ενός μεν τη σπουδαιότητά του, αφ' ετέρου το πιθανό αποτέλεσμα που θα φέρει, όταν θα ψηφιστεί από την Ολομέλεια, όταν πλέον θα γίνει νόμος του κράτους.

Το λέω αυτό, γιατί και εγώ προφανώς θα συνεχίσω τη συζήτηση περί γενικότερων καταστάσεων που ταλαιπωρούν, θα έλεγα, την ελληνική κοινωνία και τη χώρα μας, γιατί ακριβώς βρισκόμαστε σ' ένα οριακό σημείο.

Κύριοι συνάδελφοι, το πολιτικό μας σύστημα βρίσκεται όντως στο ναδίρ, στο κατώτερό του σημείο. Αν γυρίσουμε το βλέμμα μας γύρω, θα διαπιστώσουμε ότι η ελληνική κοινωνία έχει απαξώσει σ' ένα πολύ μεγάλο βαθμό την πολιτική. Θα διαπιστώσουμε επίσης ότι η αναξιοπιστία μέρα με τη μέρα αυξάνεται. Θα διαπιστώσουμε ότι όλοι -φάνεται στις μετρήσεις που κατά καιρούς βλέπουν το φως της δημοσιότητας- οι Έλληνες πολίτες κρίνουν ότι είμαστε συνυπεύθυνοι γι' αυτό που σήμερα ζει η ελληνική κοινωνία.

Τι χρειάζεται, λοιπόν, να κάνουμε συνολικά; Βάζω και εγώ τον εαυτό μου μαζί σας, κυρία Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ. Χρειάζεται απλούστατα να προσπαθήσουμε, μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία που κατά κόρον συμβαίνει σ' αυτόν το χώρο, να ανακτήσουμε την αξιοπιστία μας απέναντι στους Έλληνες πολίτες και την ελληνική κοινωνία.

Πώς θα την ανακτήσουμε όμως, όταν πρακτικές που κατά κόρον μας έχουν φτάσει σ' αυτό το σημείο, επαναλαμβάνονται ακριβώς με τον ίδιο τρόπο; Πώς μπορούμε οι πολίτες να θεωρήσουν ότι η πολιτική γυρίζει σελίδα και ενδιαφέρει πραγματικά γι' αυτούς και κάνει το καλύτερο δυνατό γι' αυτούς, όταν ακριβώς όσα κατακρίνετε, όσο βρισκόσασταν στην Αντιπολίτευση, τα κάνετε τώρα που είστε στην Κυβέρνηση;

Κατακρίνατε την προηγούμενη κυβέρνηση όταν έφερνε τροπολογίες. Το μισό νομοσχέδιο, που είναι και το ουσιαστικό και για το οποίο μιλά η πλειοψηφία των συναδέλφων από αυτό το Βήμα, αφορά ουσιαστικά τροπολογίες που κυρίως αναφέρονται στο Υπουργείο Υγείας.

Πώς μπορεί η ελληνική κοινωνία να πει ότι η ελληνική πολιτική σκηνή ή το πολιτικό σύστημα γυρίζει σελίδα, όταν μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο ερχόμαστε πάλι να νομοθετήσουμε με παρατάσεις. Οι περισσότερες εκ των τροπολογιών, κυρία Υπουργέ, που

αφορούν το Υπουργείο Υγείας στην πραγματικότητα έχουν πάλι ένα μεταβατικό χρόνο ή κάποιες «παράτασεις».

Μα, αυτό δεν κατακρίνεται αυτά τα προηγούμενα πεντέμισι χρόνια που η Νέα Δημοκρατία ήταν στην Κυβέρνηση; Εγώ σας δηλώνω από αυτό εδώ το βήμα ότι εγώ ήμουν αντίθετος με αυτήν την πρακτική και με αυτήν την πολιτική. Πώς είναι δυνατόν να πείσουμε τους Έλληνες πολίτες ότι αυτό που κάνουμε, σήμερα, εδώ υποτίθεται νομοθετώντας για το δικό τους καλό και για το δικό τους μέλλον γίνεται πραγματικά με αγάπη, με αγαθές προθέσεις, με σοβαρότητα και πάνω απ' όλα με αξιοπιστία. Απουσιάζουν αυτά τα στοιχεία.

Νομίζω, ότι το βλέπουμε όλοι μας. Το λέω γιατί βλέπω ότι περισσότερο αυτή τη στιγμή το πολιτικό σύστημα, μέσα από τη δική σας Κυβέρνηση, πληρώνει την ανακολουθία των εκλογικών λόγων, μετεκλογικών επιλογών, αλλά κυρίως και μία αδυναμία σοβαρή να παρουσιάσει μία ολοκληρωμένη πολιτική πρόταση. Συμφωνώ στην άποψη που ακούστηκε νωρίτερα. Τα spreads έχουν εκτιναχτεί, για έναν και μόνο λόγο. Γιατί φαίνεται ότι όποιες αποφάσεις λαμβάνετε, δεν μπορεί να μας οδηγήσουν σε καλύτερη μέρα. Γιατί είναι εμφανές, ότι όποιες επιλογές γίνονται από την Κυβέρνηση, δυστυχώς δεν έχουν συνέπεια. Δεν μπορεί να έχουν αποτέλεσμα. Φαίνεται πολύ περισσότερο ότι το ίδιο μας το πολιτικό σύστημα, η ίδια η Κυβέρνηση, είναι σχεδόν αδύνατον να τις κρατήσει, είναι σχεδόν αδύνατον να τις υποστηρίξει δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να φανεί ότι σε ένα μεγάλο βάθος χρόνου θα έχουμε οποιοδήποτε αποτέλεσμα.

Όλα αυτά αντιλαμβάνεστε ότι το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να προσθέσουν απογοήτευση στους πολίτες, δυσaréσκεια των πολιτών απέναντι στο πολιτικό σύστημα και βεβαίως, σοβαρή απαισιοδοξία σε όλη την κοινωνία για το δικό της μέλλον. Η πολιτική λειτουργεί παιδαγωγικά απέναντι στην κοινωνία. Το έχω επαναλάβει πολλές φορές από αυτό το βήμα. Πρέπει να δείξουμε, εμείς, μόνοι μας ότι είμαστε διατεθειμένοι να αλλάξουμε κάποια πράγματα στον εαυτό μας, σε σχέση με τον τρόπο που λειτουργούμε για να πείσουμε και τους πολίτες να παρακολουθήσουν αυτό ακριβώς που κάνουμε, αυτό ακριβώς που επιλέγουμε. Σε κάθε άλλη περίπτωση είναι εμφανές ότι το αποτέλεσμα θα συνεισφέρει σε όλη αυτή τη συσσωρευμένη απογοήτευση και σε όλη αυτή τη συσσωρευμένη αξιοπιστία της πολιτικής.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο, έκανα και μία μικρή κριτική στην επιτροπή, είναι νομοσχέδιο το οποίο μάλλον πολύ λίγα πράγματα θα πετύχει. Και όλα αυτά, γιατί επαναλαμβάνω, έρχεστε αντίθετοι με όλες τις προεκλογικές σας θέσεις και είναι εξαιρετικά δύσκολο να πείσετε την ελληνική κοινωνία ότι θέλετε να νομοθετήσετε, για το δικό της καλό. Είναι ένα νομοσχέδιο που, δυστυχώς, ακόμη και κάποιοι εκ των Βουλευτών της Συμπολίτευσης το χαρακτήρισαν εμβλαωματικό.

Σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες που φέρατε, κυρία Υπουργέ, και που, πλέον, είναι άρθρα του προτεινόμενου στην Ολομέλεια νομοσχεδίου, εγώ έχω εκφράσει την άποψή μου. Όταν παρουσιάσατε τις δέκα θέσεις, προγραμματικές δηλώσεις για την αλλαγή των δεδομένων στο χώρο της υγείας, τότε μιλούσατε για καινούργια νομοσχέδια, για καινούργιες επιλογές, για εντελώς, διαφορετικές από αυτές της προηγούμενης κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Αντί αυτών, έρχεστε ουσιαστικά να τροποποιήσετε -να βελτιώσετε όπως μας λέτε ή να το κάνετε να δουλέψει- τον προηγούμενο νόμο, που αφορούσε το σύστημα προμηθειών στο χώρο της υγείας.

Βεβαίως, για εμάς είναι θετικό το ότι αναγνωρίζετε ότι ένας τέτοιος νόμος θα μπορούσε να δουλέψει με πολύ μικρές προσθήκες, οι οποίες ούτως ή άλλως προδιαγράφονταν στο νομοσχέδιο. Θα λέγαμε ότι «ο εκάστοτε Υπουργός έχει την ευθύνη και την αρμοδιότητα ούτως ώστε να μπορέσει με δικές του υπογραφές αποφάσεις να κάνει το νομοσχέδιο να δουλέψει».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βεβαίως, αυτό δεν μπορεί να ταιριάζει με αυτά που λέγατε νωρίτερα, διότι λέγατε ότι ένα τέτοιο νομοσχέδιο δεν θα μπορούσε ποτέ να φέρει εις πέρας τη διαδικασία των προμηθειών στο χώρο της υγείας. Πολύ, περισσότερο, δεν θα μπορούσε ποτέ, να είναι αποτελεσματικό.

Σε ό,τι αφορά τους φορείς πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, εγώ την άποψή μου την έχω εκφράσει και στην επιτροπή. Βεβαίως υπάρχει μία ακροβασία των αιτημάτων του ιατρικού κόσμου και των αιτημάτων του επιχειρηματικού κόσμου. Ωστόσο δεν μπορεί να μείνουμε χωρίς νομοθεσία αυτή την περίοδο. Είναι προφανές ότι πρέπει να υποστηρίξουμε τη θέση σας και πρέπει να πούμε ότι μια τέτοια πρωτοβουλία, προφανώς, αυτή τη στιγμή καλύπτει το νομοθετικό κενό και απ' ετέρου δίνει τη δυνατότητα να υπάρξει από την πλευρά των γιατρών, το 51% μιλών της μεταχικής σύνθεσης για τους φορείς πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας να δίνει τη δυνατότητα στους γιατρούς να το ελέγχουν και να μπορούν με κάποιον τρόπο να διασφαλίζουν τη συνέχεια και το ρόλο του ιατρικού επαγγέλματος.

Βεβαίως, θα ήθελα ένα και μόνο να σας πω στο τέλος, το οποίο αφορά μία τελευταία διάταξη του άρθρου 33 παράγραφος 2 που μ' αυτό τον τρόπο θέλατε να ελέγχονται οι συνταγές που αθροιστικά ξεπερνούν τα 150 ευρώ μηνιαίως. Θα σας πω ότι το μόνο που θα πετύχετε είναι μεγαλύτερη γραφειοκρατία, πολύ μεγαλύτερη ταιλαιπωρία για τους ασφαλισμένους. Υπάρχουν τρόποι για να ελεγχθεί η φαρμακευτική δαπάνη. Δυστυχώς με αυτόν τον τρόπο πολύ λίγα μπορούμε να πετύχουμε.

Κλείνοντας, θα έλεγα πως με αυτόν τον τρόπο καλό θα ήταν από εδώ και πέρα η Κυβέρνηση να νομοθετεί με μία διαφορετική προσέγγιση. Γιατί μόνο έτσι μπορούμε να έχουμε ελπίδα να αλλάξουμε ό,τι κακό έχει κυριαρχήσει αυτή τη στιγμή στην ελληνική κοινωνία, πολύ περισσότερο τη γνώμη της κοινωνίας για την ελληνική πολιτική. Δυστυχώς, με αυτές τις πρακτικές το μόνο που κάνουμε είναι να αναπαράγουμε το χθες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιάρα.

Πριν δώσω το λόγο στον κ. Τζηκαλάγια Ζήση από την Καστοριά, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεατρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής τριάντα έξι μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Φιλαδέλφειας Αττικής.

Ορίστε, κύριε Τζηκαλάγια, έχετε το λόγο.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα για δεύτερη συνεχή ημέρα έχουμε σαν ημερήσια διάταξη το σχέδιο νόμου «Εγγύηση της στην εργασία ασφαλεία». Στη σημερινή συγκυρία που ζούμε θα μπορούσε να πει κάποιος ότι αυτό αποτελεί ένα οξύμωρο, ένα κακόγουστο αστείο, ένα ανέκδοτο, μία φάρσα. Και αυτό όταν εχθές βλέπαμε τα spreads να εκτινάσσονται στις 700 μονάδες, το Χρηματιστήριο να είναι 7% κάτω και η Ελλάδα να υποβαθμίζεται κατά τρεις βαθμίδες.

Μετά από όλα όσα άκουσα, χθες και σήμερα, παρά το ότι δεν το είχε προγραμματίσει, αισθάνομαι την ανάγκη να κάνω κάποιες ιδεολογικοπολιτικές αναφορές, όχι μόνο στα τελευταία τριάντα χρόνια που οδήγησαν τη Μεταπολίτευση εδώ -μια και έχουμε τουλάχιστον δύο χρόνια που λέμε ότι η Μεταπολίτευση ολοκλήρωσε τον κύκλο της- και πηγαίνουμε στη νέα μεταπολίτευση. Αλλά ήθελα να κάνω κάποιες αναφορές για μετά το 1974, μετά τη δικτατορία. Τότε που όλες οι πτέρυγες της Βουλής, όλοι οι Έλληνες πολίτες αγωνίστηκαν και κατέκτησαν τέσσερα πράγματα: τη δημοκρατία και την ελευθερία, την ειρήνη, την οικονομική ευημερία, την κοινωνική γαλήνη και συνοχή. Κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι όλα αυτά τα χρόνια η Ελλάδα, έζησε μία δημοκρατία που δεν την είχε ζήσει ποτέ, συνεχώς, τόσα μαζεμένα χρόνια. Έχουμε μία πραγματική ελευθερία τουλάχιστον πολιτική ελευθερία. Αρκεί βέβαια αυτή η ελευθερία να φτάνει μέχρι εκεί που κάνει κακό ή παρεμποδίζει την ελευθερία του άλλου και όχι να έχουμε φαινόμενα όπως να παρεμποδίζονται τα κρουαζιερόπλοια να αποβιβάζουν τους επιβάτες στο λιμάνι του Πειραιά ή ίσως κάποιοι διαμαρτυρήμενοι πολίτες να παρεμποδίζουν πολίτες, τουρίστες ή και πολιτικούς, να εξέρχονται από κεντρικά ξενοδοχεία της πλατείας Συντάγματος. Όλα αυτά τα

χρόνια, έχουμε μία ειρήνη. Ποτέ συνεχώς η Ελλάδα δεν είχε τριάντα έξι χρόνια χωρίς να δει πόλεμο. Είναι πραγματικά μία μεγάλη κατάκτηση.

Επειδή ο σημερινός Πρωθυπουργός τους τελευταίους επτάμισι μήνες μίλησε για απειλές, όμως, της εθνικής κυριαρχίας, σαν να ήθελε να πει ότι προκειμένου να διαφυλάξουμε την οικονομική ευημερία και την κοινωνική συνοχή, ίσως κινδυνεύσουν κάποια εθνικά μας κυριαρχικά δικαιώματα, θέλουμε να πούμε εμείς, η δική μας πτέρυγα ότι σε καμία περίπτωση δεν θα θέλαμε να απεμπολήσουμε εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα, προκειμένου να διασφαλίσουμε την οικονομική ευημερία. Είμαστε αποφασισμένοι άμα χρειαστεί και να πολεμήσουμε προκειμένου να εξασφαλίσουμε τα εθνικά και κυριαρχικά δικαιώματα.

Και μιας και σήμερα τυχαίνει να γίνεται ένα πολιτικό μνημόσυνο για τον αείμνηστο Μητροπολίτη Δρυϊνούπόλεως Πλωγωναίου και Κονίτσης, θέλω να πω ότι αυτός ο ιεράρχης ήταν ειρηνοποιός όταν είκοσι και τριάντα και σαράντα χρόνια πριν αγωνιζόταν για ανθρώπινα δικαιώματα στη Βόρειο Ήπειρο. Και αυτό είναι διασφάλιση της ειρήνης εκεί.

Την οικονομική ευημερία και κοινωνική γαλήνη και συνοχή αυτά κυρίως ήθελε ο αείμνηστος εθνάρχης ο Κωνσταντίνος Καραμανλής να διασφαλίσει.

Και μας ενέταξε το 1980 στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα σαν δέκατο ισότιμο μέλος, μεγάλη επιτυχία για εκείνη την εποχή. Με αυτό διασφαλιζόταν η δημοκρατία και η ειρήνη και η δημοκρατία, αλλά κυρίως η Ελλάδα μπορούσε να αγωνιστεί κατ' αρχάς μέσα από μία πολιτική ένωση. Πολιτική ήταν η ενοποίηση. Κυρίως συμμετείχαμε σε μία λέσχη, όπου ισότιμα διαμορφώνονταν οι αποφάσεις για την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

Αργότερα με την είσοδό μας στην ΟΝΕ, την Οικονομική Νομισματική Ένωση, θέλαμε να πετύχουμε και την οικονομική σύγκλιση που θα γινόταν, όταν θυμάστε τότε στόχος ήταν να ελαττώσουμε το έλλειμμα κάτω από 3% και συνεχώς δυστυχώς αποκλίνουμε από αυτό. Και πιστεύω ότι σε αυτό φταίει και η κοινή Ευρώπη των είκοσι επτά. Ίσως δεν έπρεπε να γίνει Ευρώπη των είκοσι επτά. Έγινε νωρίτερα από ό,τι έπρεπε.

Το 1981, όπως εδικοιούτο και η άλλη παράταξη να διεκδικεί και να κατακτήσει την εξουσία, έφθασε το ΠΑΣΟΚ στη διακυβέρνηση της χώρας, κυρίως ληλατώντας τις ψήφους και τα συνηθήματα και τα οράματα της Αριστεράς. Γι' αυτό και έχει ένα μόνο δίκαιο η αριστερή πτέρυγα αυτή, η οποία δεν συμμετέχει σήμερα εδώ, να σας εγκалаί στο ότι ληλατήσατε την εκλογική της βάση, τα οράματά τους. Και γι' αυτό σας χρησιμοποιούν αυτά τα επισημεία.

Το 1993 και πρόσφατα το 2009 κατακτήσατε τη διακυβέρνηση της χώρας, εξαπατώντας κυρίως -αυτό που αποκάλεσε χθες συνάδελφος βρισκόμενος στην Αίθουσα- τον αστικό χώρο, αυτό που λέγαμε αργότερα εμείς μεσαίο χώρο. Έτσι καταφέρατε και κατακτήσατε την εξουσία.

Η Νέα Δημοκρατία πάντοτε πορευόταν και πολιτευόταν με ειλικρίνεια. Ακόμα και προχθές στη συνδιάσκεψή μας στην Καλαμάτα, ο Πρόεδρος μας ζήτησε συγγνώμη για όσα δεν κάναμε, για ό,τι δεν τρέξαμε με τους ρυθμούς που έπρεπε, να επανιδρύσουμε το κράτος όπως είχαμε υποσχεθεί. Πάντα, όμως, μιλούσαμε με αλήθεια. Και την αλήθεια, συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, την ξέρατε και εσείς. Την ήξερε ο Πρόεδρος σας. Την ήξερε και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και από την Τράπεζα της Ελλάδος πολύ, πριν από τις εκλογές.

Εσείς λέγατε όχι σε όλα. Ακολουθούσατε συνεχώς μία στείρα αντιπολίτευση. Ακόμη και το Σεπτέμβριο του 2008 δεν είπατε να στην εγγύηση που εξασφάλισε ο τότε Πρωθυπουργός για τα 100.000 ευρώ καταθέσεις στις τράπεζες. Δεν είπατε να, πέρυσι τέτοιο καιρό όταν δώσαμε 500.000 ευρώ στους αγρότες. Λέγατε ότι είναι ψιχούλα και θέλατε να δώσουμε άλλο 1.000.000 ευρώ. Και τώρα ακούω συζητήσεις ότι η Υπουργός κ. Μπατζελή θέλει να τα πάρει πίσω. Ελπίζω να μην ισχύει.

Μετά τις 4 Οκτωβρίου αποδείχθηκε ότι δεν είχατε στρατηγικό στόχο. Μόνο σας όχημα ήταν η κατάληψη για άλλη μία φορά της εξουσίας. Συνεχώς πηγαίνατε με αναβλητικότητα, με παλιανωδίες, με αποσπασματικά μέτρα. Βήμα-βήμα υποχωρούσατε για να φθάσουμε στα σημερινά. Πρώτα λέγατε ότι υπάρχουν χρήματα.

Το Δεκέμβριο ο Πρωθυπουργός έλεγε ότι μπορεί να πάμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Τώρα φθάσαμε στο «αργότερα μηχανισμός στήριξης». Τώρα πάμε στο μηχανισμό στήριξης με Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Ελπίζουμε και ευχόμαστε για τη χώρα αυτό να μην είναι προάγγελος του ότι η χώρα χρεοκοπεί. Δεν πήρατε, λοιπόν, αποφάσεις όλων αυτών τον καιρό.

Αν έρθουμε στο σημερινό σχέδιο νόμου που συζητάμε και επειδή η κυρία Υπουργός Υγείας παρευρίσκεται, έχω να πω ότι εξίμισι μήνες διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ δεν φέρατε κανένα νομοσχέδιο. Συνεχώς, πορεύεστε με τροπολογίες, με υπουργικές αποφάσεις. Και σήμερα ακόμη μας φέρνετε νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Είναι δυνατόν να συζητάμε για την εργασιακή ασφάλεια και να παίρνονται σήμερα αποφάσεις για τις προμήθειες στο χώρο της υγείας, για το φάρμακο; Έτσι πορεύεστε; Πού είναι η συγκροτημένη σας πολιτική για την υγεία; Πού είναι η πρόληψη και η πρωτοβάθμια περίθαλψη;

Για την πρόληψη η προηγούμενη κυβέρνηση έκανε ένα αντικαπιταλιστικό νομοσχέδιο. Υπήρχαν κάποιοι περιορισμοί, που πιστεύω έφταιγαν και αυτοί για το γεγονός ότι δεν πέρασε τελικά. Ορίστε, λοιπόν, πεδίο δόξης λαμπρόν. Εφαρμόστε τον προηγούμενο νόμο άμεσα, εξαιρώντας αυτές τις εξαιρέσεις που είχε για τα τετραγωνικά. Δεν είναι δυνατόν, δηλαδή, να είμαστε η μόνη χώρα στην Ευρώπη που όλοι να καπνίζουν αρειμανίως περισσότερο από ότι πριν.

Το σχέδιο νόμου θα έπρεπε να εγγυάται την ασφάλεια των εργαζομένων και να μη βάζει εμπόδια στην είσοδο στην εργασία. Πρέπει, όμως, να εξασφαλίζει ταυτόχρονα ευελιξία και προσαρμοστικότητα στις επιχειρήσεις, κάτι που δεν το κάνει. Δεν έχει συνάφεια με το σχέδιο Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Σταθερότητα μπορεί να προσπαθεί να κάνει, σε καμία περίπτωση δεν φέρνει ανάπτυξη. Δεν είδαμε μέχρι σήμερα κανένα αναπτυξιακό μέτρο.

Έχει και θετικά. Βάζει κάποιους ορισμούς για μερική απασχόληση, για προσωρινή απασχόληση, για τηλεργασία, μετατροπές της σύμβασης.

Επειδή δεν έχω και πάρα πού χρόνο για να αναφερθώ στα άρθρα για αυτά που ψηφίζουμε ή δεν ψηφίζουμε, να σας πω για τις εταιρείες προσωρινής απασχόλησης, είναι όπως οι ΕΞΥΠΠ, που είπα στην εισήγησή μου για το νομοσχέδιο για την κωδικοποίηση των νόμων, αυτές οι δύο εταιρείες, οι δύο θεσμοί θυμίζουν μεσάζοντες, να μη χρησιμοποιήσω άλλη βαριά έκφραση. Αποσύρτε τους.

Δεν είναι δυνατόν η καθαρίστρια στο ΙΚΑ της Καστοριάς, της Φλώρινας, της Κοζάνης, της Καλαμάτας, να είναι χαμηλά αμειβόμενη σε ένα ΙΚΑ σε ένα νοσοκομείο και τα πολλά λεφτά να τα παίρνει η εταιρεία που είναι εδώ στο κέντρο της Αθήνας. Ούτε ΕΞΥΠΠ χρειαζόμαστε, ούτε εταιρείες προσωρινής απασχόλησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Οι διοικητικές κυρώσεις καταργούν το τεκμήριο της αθωότητας, όταν υποχρεώνουμε τον επιχειρηματία να καταβάλει το 100%, ενώ αντίθετα για φορολογικές παραβάσεις καταβάλλει το 20% και μετά πάει στα δικαστήρια.

Θέλω να πω ότι όσον αφορά το άρθρο 29, εφόσον η επιστημονική κοινότητα, ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος και η Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία ζητούν και το θέλουν, είμαστε και εμείς υπέρ αυτού, την πλειοψηφία να έχουν οι γιατροί στα διαγνωστικά κέντρα. Αν οι υπόλοιποι επιχειρηματίες δικαιωθούν από τα ευρωπαϊκά δικαστήρια, με γεια τους και χαρά τους, τότε θα αποτελεί και νόμο του κράτους.

Και τελειώνω, λέγοντας, κυρία Υπουργέ, και παρακαλώ προσέξτε με. Όλα αυτά για τα φαρμακεία, για τα κουπόνια, για τα βιβλιάρια, επειδή είμαι γιατρός και τα ξέρω, είναι πολύ σωστά, να είναι σκληρά τα μέτρα εάν θέλουμε να κάνουμε περιορισμό των δαπανών. Αλλά για τις συνταγές το μέτρο με τα 150 ευρώ, επειδή έχω χρηματίσει και ελεγκτής στο ΙΚΑ και ελεγκτής στο δημόσιο, ποτέ ενός ειδικού γιατρού τη συνταγή δεν θα την κόψει ο απόφοιτος της ιατρικής σχολής χωρίς ειδικότητα.

Άρα, λοιπόν, θα δημιουργεί μεγάλη ταλαιπωρία στους ασφαλισμένους. Αυτά τα φάρμακα κυρίως τα παίρνουν χρόνια ασθενείς και δεν κάνουν κατάχρηση. Άλλοι είναι οι καταχρήσεις. Και θέλουμε μαζί να περπατήσουμε για τις πατάξουμε. Αυτό πάρτε το πίσω, τα 150 ευρώ, είναι ταλαιπωρία.

Και ένα τελευταίο, κύριε Πρόεδρε, για τη λίστα φαρμάκων. Σας είχα πει, κυρία Υπουργέ, και στην αρμόδια επιτροπή να εφαρμοσθεί η λίστα φαρμάκων, αλλά απαρέγκλιτα χωρίς εξαιρέσεις και όχι με γνωμάτευση του γιατρού. Άμα το βάλετε αυτό όπως γινόταν παλιά, ουσιαστικά δεν υπάρχει λίστα φαρμάκων.

Γι' αυτό, λοιπόν, για άλλη μία φορά η Νέα Δημοκρατία σαν υπεύθυνο κόμμα λέει «όχι» κατ' αρχήν σε αυτό το νομοσχέδιο και «ναι» στα άρθρα τα οποία πραγματικά προσφέρουν αυτήν τη στιγμή.

Σας ευχαριστώ.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τζηκαλάγια.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Αμοιρίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, άκουγα το συνάδελφο του ΛΑΟΣ κ. Γεωργιάδη να αναφέρεται στην ποινικοποίηση πλέον των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Δηλαδή, παρουσίασε τον εργοδότη σαν κυνηγημένο ότι όταν πάει στην επιθεώρηση εργασίας, τον κοιτούν με μισό μάτι και υπονοούσε ότι θα πρέπει να καταργήσουμε την επιθεώρηση εργασίας, να υπάρχει μία ασυδοσία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κανένας δεν είπε ότι δεν πρέπει να έχουμε σεβασμό στους εργοδότες. Και θα πρέπει το κράτος πάντα να τους εκλαμβάνει αρχικά ως ειλικρινείς και όχι σαν απατεώνες. Εκεί θα συμφωνήσουμε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εσείς το είπατε. Ποιος το είπε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Από εκεί, όμως, κύριε Ροντούλη, μέχρι του να καταργήσουμε την επιθεώρηση εργασίας, να μην ελέγχεται κανείς, θα φθάσουμε στο σημείο η μαύρη εργασία που σήμερα είναι στο 17% να πάει στο 50%.

Και για να μιλήσουμε και για τους εργοδότες που μιλούν για εργασιακό κόστος, που θα αυξήσει την ανταγωνιστικότητα, θυμηθείτε ότι στο Ντουμπάι όλοι οι εργάτες από το Μπαγκλαντές και από το Πακιστάν έπαιρναν μέχρι 3 δολάρια την ημέρα. Και όμως το Ντουμπάι κατέρρευσε. Και κατέρρευσε όλος αυτός ο σχεδιασμός. Τρία δολάρια έπαιρναν είτε δούλευαν την ημέρα είτε τη νύχτα. Και βέβαια νομίζω ότι ήταν η εποχή που άρχισε και η κατάρρευση της δικής μας περιοχής. Τα οικονομικά προβλήματα ξεκίνησαν από τότε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο λύνει πάρα πολλά προβλήματα. Μπορεί να είναι μικρά. Ξέρετε, όμως, ότι αν έχουμε ένα ποτήρι και βάλουμε μέσα κάτι μεγάλο, δεν χωράει τίποτα μικρό. Όταν βάλουμε τα μικρά στην αρχή, χωράει και το μεγάλο. Ένα νομοσχέδιο που δίνει λύση στη μερική απασχόληση. Είναι μία μορφή εργασίας που επιλέγουν πάρα πολλοί, οι οποίοι μπορούν να διαθέσουν τόσο χρόνο για εργασία. Και οριοθετείται πλέον και η μερική απασχόληση. Κατοχυρώνει τη μερική απασχόληση.

Στο άρθρο 15, όσον αφορά τη βεβαίωση χρόνου ασφάλισης. Δηλαδή, έχουμε σήμερα συνταξιούχους, οι οποίοι αφού τελειώσουν τα χρόνια προσπαθούν να πάρουν σύνταξη. Η γραφειοκρατία στη χώρα είναι τεράστια -και το ξέρετε- ειδικά όταν είναι δύο οι φορείς ασφάλισης που δημιουργούν τεράστια προβλήματα καθυστέρησης και αγανάκτησης. Σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο μπορεί κάποιος δύο χρόνια πριν να υποβάλει το αίτημά του και όταν θα ολοκληρωθεί ο χρόνος εργασίας, θα μπορέσει σε τρεις μήνες να πάρει τη σύνταξη του.

Είναι σημαντικό ότι σ' αυτό το σημείο, το άρθρο 16 περιλαμβάνει τα θέματα των αναπηρών που είναι πάνω από 80% που δεν θα χρειάζεται να περνούν συνεχώς επιτροπές, οι οποίες μειώνουν την αξιοπρέπεια. Το είχε δεσμευτεί η προηγούμενη Υπουργός, η κ. Πετραλιά, σε ένα νομοσχέδιο. Δεν το έπραξε ποτέ. Και σήμερα ένας ανάπηρος με σύνδρομο Down, ένας τυφλός, ένας νεφροπαθής στο τελικό στάδιο πρέπει να περνάει κάθε εξάμηνο επιτροπές για να βεβαιώνει ότι είναι ανάπηρος. Ήταν μια τρα-

γική κατάσταση που βελτιώνεται και διορθώνεται μ' αυτό το νομοσχέδιο.

Στο άρθρο 17 προβλέπεται για τους παλιννοστούντες ότι οι άδειες που θα βγουν μέχρι 31-12-2010 -επεκτείνονται μέχρι και το 2010- θα δουν αν έχουν προσωπική εργασία, ώστε να μειώνεται το κόστος ασφάλισης προς τα ασφαλιστικά ταμεία στο 50%. Είναι μία σημαντική βοήθεια σε αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι παλεύουν να ζήσουν σ' ένα νέο σπιτικό στην Ελλάδα.

Στο άρθρο 20, κυρία Υπουργέ, ο κύριος Υφυπουργός μας άκουσε και πέρασε το θέμα του ΤΑΠΙΤ στην Πιερία. Στην Πιερία χρόνια υπήρχε το γραφείο. Έχει χιλιάδες εργαζόμενους στον τουρισμό και πραγματικά ήταν ένα θέμα. Λύνεται σήμερα μέσα από αυτό το νομοσχέδιο, όπως λύνεται και το οριζόντιο θέμα, αλλά και κάθε θέμα των εργαζομένων σε οικισμούς κάτω από δύο χιλιάδες κατοίκους. Μπακάλικά, καφενεία κάνουν λειτουργήματα, να υπάρχει ένα καφενείο. Και απαλλάσσονται πλέον από την υποχρέωση προς τον ΟΑΕΕ, καθώς και για οι μικρές ξενοδοχειακές μονάδες. Ένας αγρότης κάνει μία μικρή αγροτουριστική μονάδα μέχρι δέκα δωμάτια και αυτός απαλλάσσεται από την υποχρέωση να πληρώνει ασφάλιση στον ΟΑΕΕ.

Στο Νομό Πιερίας συνέβη το εξής κορυφαίο. Ο Νομός Πιερίας το 2007 με το ν.3607 περί της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης της κοινωνικής ασφάλισης έγινε πιλοτικός νομός και μεταφέρθηκαν τρεις μήνες χιλιάδες συνταξιούχοι από το ΙΚΑ στον ΟΑΕΕ. Επί τρεις μήνες ταλαιπωρούνταν σε ειδικό χώρο που διαμορφώθηκε.

Μάλιστα, ένας είχε πέσει από τη σκάλα γιατί ξεκινούσαν στις 5.00 το πρωί, κύριε Υπουργέ, και τελείωναν το βράδυ. Ανασφάλιστοι θεωρούνται αυτοί οι άνθρωποι. Τρεις μήνες! Και μεταφέρθηκαν στον ΟΑΕΕ. Ξέρετε τι έχασαν; Πλήρωναν 25% για τη συνδρομή τους στις εξετάσεις. Έχασαν τα κουπόνια του κοινωνικού τουρισμού. Και ήταν πιλοτική εφαρμογή! Ένα χρόνο μετά έφεραν τα στοιχεία και η προηγούμενη κυβέρνηση δεν αποδέχτηκε ποτέ ότι μπορεί να αλλάξει αυτό. Μόνο για το Νομό Πιερίας σήμερα αλλάζει και ανακουφίζονται τρεις μήνες χιλιάδες ασφαλισμένοι. Είναι πάρα πολύ σημαντικό για μας σ' αυτό τον τόπο που ένας τόσο μεγάλος αριθμός ασφαλισμένων βρίσκεται τη δικαιοσύνη του.

Κύριε Υπουργέ, όμως, θέλω να πω να μην έχουν ξανά την ίδια ταλαιπωρία που θα μεταφερθούν στο ΙΚΑ με το θέμα της ασφάλισης. Και θα σας πω με ένα παράδειγμα τι ακριβώς συνέβαινε. Το θυμάμαι τώρα. Οι ασφαλισμένοι στον ΟΑΕΕ, οι εργαζόμενοι, πήγαιναν στο γιατρό. Κάθε φορά στο ίδιο ιατρείο ήταν έξω δέκα-είκοσι συνταξιούχοι. Δεν μπορούσαν να έχουν γιατρό, ούτε οι εργαζόμενοι που είναι ασφαλισμένοι στον ίδιο φορέα, όχι μόνο οι συνταξιούχοι. Λύνεται, λοιπόν, ένα τεράστιο πρόβλημα για τον τόπο μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με αυτό το νομοσχέδιο αποδεικνύεται τουλάχιστον από τη δική μου ομιλία ότι έχει οριζόντιες δράσεις που αφορούν όλη την Ελλάδα, αλλά και κατά τόπους δράσεις, που αφορούν τον κάθε τόπο ξεχωριστά και λύνει πολλά προβλήματα. Γι' αυτό ξαναλέω ό,τι και να είναι, μικρά να είναι τα θέματα, πρέπει να λύνονται. Μπορούμε να λύσουμε πολύ μεγάλα θέματα, αλλά πρέπει να λύνουμε προβλήματα, τα οποία είναι καθημερινά, τα οποία, όμως, ανακουφίζουν τον κόσμο γιατί στην εποχή που ζούμε ο κόσμος δεν έχει άλλο ανοχή. Έχει αντοχή. Ας μην εκμεταλλευτούμε την αντοχή του και πιέσουμε την ανοχή του. Νομίζω ότι μπορούμε να συνδυάσουμε τη μεγάλη ανάπτυξη, τις μεγάλες επενδύσεις λύνοντας πολύ μικρά προβλήματα.

Κύριε Υπουργέ, αυτό το νομοσχέδιο πραγματικά λύνει τέτοιου είδους προβλήματα και γι' αυτό το στηρίζω και θέλω να σας ευχαριστήσω για τις τροπολογίες που αποδεχθήκατε που αφορούν το Νομό Πιερίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Αμοιρίδη.

Το λόγο έχει ο έτερος εκ Πιερίας κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

Μετά τον κ. Παπαγεωργίου έχει ζητήσει και θα λάβει το λόγο η κυρία Ξενογιαννοπούλου.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

κύριοι Υπουργοί, είναι αλήθεια ότι υπάρχει φόβος για την επερχόμενη ύφεση. Γιατί πρέπει να παραδεχθούμε σ' αυτόν τον τόπο ότι η ύφεση δεν είναι προ των θυρών, την ύφεση τη ζούμε και η έκτασή της, η έντασή της είναι αυτή που μας δημιουργεί τις ανησυχίες, γιατί το βάθος και η περαιτέρω επέκτασή της στη χώρα μας θα δημιουργήσει ποσοστά δυσθεώρητης ανεργίας, συνθήκες εργασιακού Μεσαίωνα.

Φυσικά, θα μου πει κάποιος, δεν είχαμε συνθήκες Απαρτχάιντ; Δεν είχαμε εισφοροδιαφυγή; Δεν είχαμε ανασφάλιστη εργασία; Βέβαια και είχαμε και φυσικά σε αυτές τις συνθήκες νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σωστή η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να δημιουργήσει έστω και ένα ελάχιστο πλαίσιο διασφάλισης των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων.

Είναι πάντως ηθική η άποψη της Κυβέρνησης που λέει, ούτε υπερρρυθμίζω ούτε απορρυθμίζω μ' αυτό το νομοσχέδιο. Είναι ηθική η στάση που λέει ότι δεν δημιουργώ πρόβλημα στην πλήρη απασχόληση, αλλά διευθετώ απλά τη μερική απασχόληση, διότι ξέρουμε και βιώνουμε όλοι αυτό που είπα νωρίτερα, ότι ζούμε συνθήκες πρωτοφανούς χαλάρωσης, πρωτοφανούς αποδιοργάνωσης των εργασιακών σχέσεων στη χώρα μας.

Και υπό αυτήν την έννοια, το νομοσχέδιο αυτό πιστεύουμε ότι θα διευκολύνει, δεν θα λύσει το σύνολο των προβλημάτων. Το χαιρετίζουμε και το ψηφίζουμε.

Θέλω και επειδή το δεύτερο μέρος που αφορά πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης για την κοινωνική ασφάλιση, να μιλήσω για τρία θέματα που μας απασχόλησαν στην Πιερία και η Κυβέρνηση με τη νομοθετική της πρωτοβουλία σήμερα επαναφέρει τα πράγματα στη σωστή τους κατεύθυνση.

Πρώτον, για το ΤΑΠΙΤ, κύριε Υπουργέ, θέλουμε να σας ευχαριστήσουμε. Αλλά, κύριε Υπουργέ, είμαστε ένας τουριστικός προορισμός και μία περιοχή που έχει περίπου δύο εκατομμύρια τουρίστες το χρόνο. Είχε δημιουργηθεί το ΤΑΠΙΤ το 2006. Υπήρχαν δύο υπάλληλοι μερικής απασχόλησης. Τελείωσε η απασχόλησή τους και τώρα είναι κλειστό. Βέβαια, έγινε πολύ μεγάλη συζήτηση και υπήρχε και μία κατά κάποιον τρόπο πίεση από όλες τις πλευρές να μη λειτουργήσει το ΤΑΠΙΤ.

Θέλω να σας πω ότι η πρωτοβουλία σας, η άποψή σας, και η στάση σας είναι επαινητή, γι' αυτό και εμείς σας συγχαίρουμε και σας καλούμε, να θέσετε σε λειτουργία γρήγορα το ΤΑΠΙΤ του Νομού Πιερίας, το οποίο θα μαζεύει τις εισφορές από πεντακόσιες πενήντα ξενοδοχειακές μονάδες, από οχτώ χιλιάδες ενοικιαζόμενα δωμάτια, όπου απασχολούνται δύο με δυόμισι χιλιάδες υπάλληλοι στο χώρο των ξενοδοχείων και των ενοικιαζόμενων δωματίων.

Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι γρήγορα πρέπει να στελεχωθεί το γραφείο. Δεν μπορεί να μην έχουμε -όπως σας είπα- ΤΑΠΙΤ στην περιοχή της Πιερίας, αφού στη βόρεια Ελλάδα, η Χαλκιδική και η Πιερία είναι οι δύο μεγάλοι τουριστικοί προορισμοί.

Το δεύτερο, αφορά την επαναφορά των συνταξιούχων του ΟΑΕΕ στο ΙΚΑ. Ήταν καταπληκτικό ότι είχαν επιλεγεί τρεις νομοί για να εφαρμοστεί αυτή η πιλοτική εφαρμογή για τη μεταφορά από το ΙΚΑ των συνταξιούχων του ΟΑΕΕ -σαν πιλοτική, επαναλαμβάνω, μορφή- στον ΟΑΕΕ για την κάλυψη των παροχών ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Είναι επαινητή η πρωτοβουλία. Απαντάει στην αγωνία τρεισήμισι χιλιάδων συνταξιούχων που είναι στον ΟΑΕΕ και το επαναφέρετε στο ΙΚΑ.

Όμως, θέλω να σας επισημάνω δύο προβλήματα, κύριε Υπουργέ. Πρώτον, δεν θα προλάβουν ούτε το επόμενο δίμηνο να βγάλουν βιβλιάρια του ΙΚΑ, όποια επιτάχυνση των διαδικασιών και να γίνει. Άρα, θα έχουμε ένα μεσοδιάστημα.

Γι' αυτό θεωρώ ότι πρέπει να λάβετε τρία πράγματα υπ' όψιν. Πρώτον, όσοι εκ των συνταξιούχων έχουν παλιά βιβλιάρια του ΙΚΑ, να κάνουν χρήση αυτών των βιβλιαρίων.

Δεύτερον, όσοι έχασαν, απώλεσαν τα βιβλιάρια, να μπορούν με μια απλή βεβαίωση του ΟΑΕΕ, ότι είναι συνταξιούχοι, να κάνουν χρήση των υπηρεσιών του ΙΚΑ. Και φυσικά, τρίτον, να ενισχυθεί από το τοπικό ΟΑΕΕ ή από τα κεντρικά, η τοπική υπηρεσία προκειμένου να μπορέσουν αυτοί οι τρεισήμισι χιλιάδες συνταξιούχοι να βγάλουν ξανά βιβλιάρια του ΙΚΑ.

Το τελευταίο, αφορά την ένταξη στον ΟΑΕΕ όλων των επαγγελματιών, σε περιοχές κάτω από δύο χιλιάδες κατοίκους οι

οποίοι απηλάσσοντο. Είναι όντως ένα πρόβλημα γιατί είναι εκατόν είκοσι χιλιάδες περίπου πολίτες.

Όντως υπήρχαν φαινόμενα όπου είχαν την έδρα σε μικρά χωριά κοντά στις πόλεις και μεγάλες οικονομικές δραστηριότητες στις πόλεις. Και αυτοί ήταν στον ΟΓΑ και επιβάρυναν τον ΟΓΑ και τον προϋπολογισμό χωρίς οι ίδιοι να μπορούν, χωρίς οι ίδιοι να θέλουν να δώσουν την εισφορά τους στον ΟΑΕΕ.

Συμφωνούμε. Όμως, κύριε Υπουργέ, επειδή στο νομοσχέδιο λέτε ότι, απαλλάσσονται αυτοί που είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες κατά 51%, θα σας παρακαλούσα να συνηγορήσετε με το Υπουργείο Γεωργίας, διότι στο μητρώο που καταθέτει η κ. Μπατζελή, γίνεται μεγάλη συζήτηση, για το αν πρέπει να είναι 51% το ποσοστό που θα ορίζει τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες.

Υπάρχει η πρώτη προσέγγιση του Υπουργείου και η βούληση, να ορίσει το 33%, ως πηγή εισοδήματος που καθορίζει τον κατά κύριο επάγγελμα αγρότη. Θα έχουμε, λοιπόν, άλλα προβλήματα εκεί. Θα σας παρακαλούσα τουλάχιστον να ξέρουμε τι θα γίνει μ' αυτήν τη διαδικασία του ορισμού των κατά κύριο επάγγελμα αγροτών.

Και το δεύτερο: Ορίσατε κάποιες κατηγορίες αλλά, θα σας έλεγα και το εξής επειδή γίνεται η συζήτηση και θα ανακοινωθεί ο «ΚΑΜΙΚΡΑΤΗΣ»: Δεν μπορεί ένας επαγγελματίας, ο οποίος δεν μπορεί να αποδείξει ότι είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότης στα ορεινά χωριά, να έχει την ίδια εισφορά με αυτούς οι οποίοι είναι σε μεγάλες κωμοπόλεις, είναι σε χωριά δύο χιλιάδων κατοίκων.

Μήπως πρέπει -λέω μήπως, υπάρχει μία άλλη προσέγγιση για τις ορεινές και μειονεκτικές ζώνες, όσον αφορά τον προσδιορισμό αλλά και τα εισοδήματα. Εάν- αφού και πάλι σας συχαρώμε για την ευαισθησία, γιατί όχι μόνο κάνατε αυτό που έπρεπε αλλά είναι και αυτό που απαιτούσαν οι πολίτες στις περιοχές μας- βελτιώσετε αυτές τις τροπολογίες και κάνετε αυτές τις ρυθμίσεις νομίζω ότι, οι παρεμβάσεις σας θα είναι πολύ πιο θετικές για τις τοπικές κοινωνίες, για τους συνταξιούχους, για τους εργαζόμενους στο χώρο του ιματισμού και του τουρισμού, για τους μικρομεσαίους επαγγελματίες στις μικρές κώμες, στα μικρά χωριά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαγεωργίου.

Παρακαλείται η Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου να λάβει το λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΤΣΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν την κρίσιμη και δύσκολη ώρα που περνάει η χώρα μας, η ευθύνη σίγουρα που έχουμε είναι από τη μία πλευρά να μπορέσουμε αποτελεσματικά να αντιμετωπίσουμε τη δημοσιονομική κρίση, να μπορέσουμε να στηρίξουμε την οικονομία, να σταθούμε στα πόδια μας σ' αυτήν τη συγκυρία και ταυτόχρονα να απλώσουμε εκείνο το κοινωνικό δίχτυ ασφάλειας, το οποίο να στηρίξει τον ελληνικό λαό, την ελληνική οικογένεια σ' αυτήν την περίοδο τη δύσκολη, σ' αυτήν την περίοδο που οι πολίτες καλούνται να κάνουν θυσίες. Και αυτό είναι κάτι, στο οποίο αναφέρθηκε και ο Πρωθυπουργός χθες.

Σ' αυτή, λοιπόν, την προσπάθεια, η λειτουργία του κοινωνικού κράτους, η στήριξη του Εθνικού Συστήματος Υγείας είναι κρίσιμη. Για εμάς η υγεία είναι δημόσιο αγαθό, είναι υποχρέωση μιας ευνομημένης δημοκρατικής πολιτείας και αυτό το αποδεικνύουμε καθημερινά αυτούς του έξι μήνες, παρά τις πολύ μεγάλες δημοσιονομικές και οικονομικές δυσκολίες.

Υπάρχει όμως και η άλλη πτυχή της υγείας και εκεί είμαστε αποφασισμένοι. Εκεί μπορούμε να κάνουμε εξοικονομήσεις, εκεί οφείλουμε να βάλουμε τάξη. Είναι το κομμάτι της υγείας που αφορά το δημόσιο συμφέρον και τα οικονομικά της υγείας. Είτε αυτό αφορά το ζήτημα του Εθνικού Συστήματος Υγείας, δηλαδή στηρίζουμε και συνεχίζουμε τη στήριξη στο προσωπικό, στηρίζουμε την αναβάθμιση του ΕΣΥ, ιδιαίτερα στην περιφέρεια. Εκεί πραγματικά για εμάς είναι δέσμευση, αλλά ταυτόχρονα υπάρχει ένα πολύ μεγάλο περιθώριο και εκεί έχουμε υποχρέωση απέναντι στον ελληνικό λαό να είμαστε αποφασισμένοι, να κάνουμε

πραγματικά ρίξεις και τομείς.

Εκεί που αναφερόμαστε σε γκρίζες ζώνες, σε αδιαφάνεια, σε σπατάλη δημόσιου χρήματος του Έλληνα φορολογούμενου, αναφέρομαι στις προμήθειες, στην πολιτική του φαρμάκου, στην κακοδιαχείριση και φυσικά σ' ένα παρασιτικό μακροοικονομικό κύκλωμα γύρω από την υγεία.

Ταυτόχρονα, σ' αυτήν την συγκυρία, οι Έλληνες απαιτούν από εμάς επιτέλους να υπάρχουν κανόνες και η εξασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος της υγείας και στον ιδιωτικό τομέα.

Αυτήν, λοιπόν, την πτυχή της διασφάλισης του δημοσίου συμφέροντος στην υγεία, υπέρ της υγείας, υπέρ του εθνικού συστήματος υγείας, υπέρ της παροχής υγείας στους ασφαλισμένους και στους πολίτες, εξυπηρετούν οι διατάξεις που έχουν ενσωματωθεί στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και έχουμε καταθέσει απ' την πλευρά του Υπουργείου Υγείας.

Και εδώ θα ήθελα να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, ιδιαίτερα αναφερόμενη στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι σ' αυτές τις δύσκολες ώρες σαφώς και δεν χωρά η μικροκομματική, ούτε η αναζήτηση ευθυνών. Ξέρουμε πολύ καλά πώς έχει οδηγηθεί το Εθνικό Σύστημα Υγείας, εδώ που έχει οδηγηθεί και με ποιες επιλογές τα προηγούμενα χρόνια. Εδώ θέλει σοβαρότητα, υπευθυνότητα και θέλει και πολιτική ειλικρίνεια.

Γιατί λοιπόν επιλέξαμε τη διαδικασία του επείγοντος; Για να μην αιωρείται στην Αίθουσα αυτή η συζήτηση, παρ' ότι τα κουβεντιάσαμε και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Για τέσσερις συγκεκριμένους λόγους, κύριοι συνάδελφοι, αυτές οι διατάξεις ήρθαν σ' αυτό το σχέδιο νόμου και δεν περιμέναμε μετά από ενάμιση μήνα, να έρθουν σε μια ολοκληρωμένη ρύθμιση του Υπουργείου Υγείας.

Πρώτος λόγος. Γιατί πραγματικά είναι επείγουσας, γιατί δεν μπορούμε να χάσουμε ούτε ένα λεπτό, γιατί αυτό είναι αίτημα όλων των συναδέλφων, απ' όλα τα κόμματα της Βουλής, ότι επιτέλους πρέπει να έχουμε τα όπλα εκείνα ως πολιτεία για να μπορούμε να είμαστε αποτελεσματικοί στις προμήθειες, να συμπληρώσουμε την πολιτική που ήδη έχει δρομολογηθεί για το φάρμακο, να μπορέσουν να υπάρχουν αποτελεσματικοί κανόνες όσον αφορά τον ιδιωτικό τομέα της υγείας. Άρα ο λόγος του επείγοντος είναι κρίσιμος.

Αιτιολόγηση δεύτερη και εδώ έχει να κάνει με την προηγούμενη κυβέρνηση. Γιατί και στους τρεις αυτούς τομείς υπήρξε μία απόλυτη νομική εκκρεμότητα και μια γκρίζα ζώνη, την οποία εμείς κληθήκαμε να βρούμε και να χειριστούμε. Ένα σύστημα προμηθειών, το οποίο στην ουσία δεν λειτουργούσε -κάτι το οποίο ομολόγησαν οι ίδιοι οι συνάδελφοι και προς τιμήν τους από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας- όπου πώς μπορείς να κάνεις περισταλλή δαπανών και διαφάνεια αν δεν βελτιώσεις αυτό το σύστημα. Και για αυτό εκπλησσομαι, αν τελικά δεν στηρίξετε αυτές τις διατάξεις καθώς επί της ουσίας, πιστεύω ότι δεν μπορεί να διαφωνεί κανείς.

Είδαμε το θέμα των ιδιωτικών κλινικών και της υποχρέωσης, ακόμα και μεγάλες ιδιωτικές κλινικές που λειτουργούν να έχουν το στοιχειώδες φαρμακείο, να υπάρχει έλεγχος, όσον αφορά τη διακίνηση του φαρμάκου και το τι χρεώνεται στα ασφαλιστικά ταμεία που σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, χρεώνεται σε τιμή λιανικής μέσα στις ιδιωτικές κλινικές. Και είχε θεσπιστεί σωστά μία ρύθμιση από την προηγούμενη κυβέρνηση, η οποία όμως είχε όριο εφαρμογής την 1η Ιουλίου του 2009 και δεν είχε γίνει μετά τίποτα.

Και εμείς, ερχόμαστε εδώ και βάζουμε -και αυτή είναι η απόντη γιατί βάζουμε αυτήν την τρίμηνη προσαρμογή όμως, με πολύ αυστηρούς κανόνες πια- και ασφαλιστική δικλίδα που θα επανέλθουν.

Και, βέβαια, το τρίτο θέμα που έχει να κάνει με την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας και τον ιδιωτικό τομέα, όπου ξέρετε πολύ καλά, ότι δύο μέρες πριν τις εκλογές ημέρα Παρασκευή 2 Οκτωβρίου, υπήρξε δημοσίευση προεδρικού διατάγματος με κλειστή τη Βουλή, με υπηρεσιακή στην ουσία κυβέρνηση, αιφνιδιαστική ρύθμιση, η οποία στην πραγματικότητα ερχόταν να προκατάλαβε τις εξελίξεις στο πρωτοβάθμιο επίπεδο της υγείας, δημιουργώντας συνθήκες σαν να είναι η υγεία σούπερ μάρκετ. Χωρίς κριτήρια, χωρίς να υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες.

Όποιος ήθελε έμπαινε και έκανε επενδύσεις, πάλι χωρίς να υπάρχει ανάλογη εποπτεία και εις βάρος βέβαια -αφού δεν υπήρχαν κανόνες και όροι- των ασφαλιστικών ταμείων.

Πιο συγκεκριμένα και ο τέταρτος λόγος -επιτρέψτε μου, για να μην το ξεχάσω- που φέρνουμε αυτές τις ρυθμίσεις, είναι γιατί πρέπει το πρόγραμμα προμηθειών για τα δημόσια νοσοκομεία, το οποίο υλοποιείται το Μάιο, σύμφωνα με το ενιαίο πρόγραμμα προμηθειών για το 2010, να μπορέσει να υλοποιηθεί με αυτές τις νέες ρυθμίσεις. Δηλαδή, θα ήταν δώρο άδωρον να έρθουν αργότερα, αφού πλέον θα είχαν γίνει οι προκηρύξεις και θα είχε προχωρήσει το πρόγραμμα προμηθειών.

Τέλος, το θέμα των ιδιωτικών κλινικών και των φαρμακείων είναι ένα θέμα που το έχουμε δουλέψει από κοινού με τους συναδέλφους από το Υπουργείο Εργασίας, τον συνάδελφο Ανδρέα Λοβέρδο και τον Γιώργο Κουρτομάνη, γιατί έχει άμεση συνάφεια, όπως και το ζήτημα των προμηθειών, με το θέμα των ασφαλιστικών ταμείων.

Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά την Επιτροπή Προμηθειών Υγείας, με δύο λόγια θα πω τι θεσμοθετούμε σήμερα. Πρώτα απ' όλα, σταματάει αυτή η γραφειοκρατική προσέγγιση, η οποία δεν λειτουργήσε ποτέ, οι απαιτήσεις των νοσοκομείων να συγκεκρινώνονται και να στέλνονται στην ΕΠΥ και να τις διεκπεραιώνει. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό δεν έγινε. Το αποτέλεσμα; Τα νοσοκομεία ποτέ δεν διεκδίκησαν τις απαιτήσεις τους και πολλά λογιστήρια δεν είχαν καν βγάλει εντάλματα μετά το 2008.

Εδώ, λοιπόν, λέμε ότι κάθε νοσοκομείο, κάθε οικονομικό τμήμα, κάθε διοίκηση νοσοκομείου έχει ευθύνη να δίνει κάθε μήνα το λογαριασμό και επίσης, να πηγαίνει να βγάζει τα εντάλματα και να διεκδικεί. Δεν μπορεί να πυροβολούμε το ΕΣΥ συνεχώς, για τις υποχρεώσεις και τα χρέη και να μην έχει καν τη θεσμική δυνατότητα να μπορεί να έχει ορθή διαχείριση των οικονομικών.

Δεύτερη αλλαγή είναι να μπορεί η Επιτροπή Προμηθειών Υγείας και όταν αυτό απαιτείται, ανάλογα με το είδος των προμηθειών, να υπάρχει αποκέντρωση στις υγειονομικές περιφέρειες για διαγωνισμούς με ενιαίες προδιαγραφές και μάλιστα, για είδη που χωράει κάτι τέτοιο, για οικονομίες κλίμακας και μάλιστα η πρόβλεψη με σαφήνεια για ηλεκτρονικές προμήθειες και ηλεκτρονικές δημοπρασίες, κάτι το οποίο είναι κρίσιμο και το οποίο θα είναι ευεργετικό για τα οικονομικά του Εθνικού Συστήματος Υγείας και βέβαια, θα φέρει και πολύ μεγάλη διαφάνεια.

Αλλαγή επόμενη, για το φάρμακο, κάτι που νομίζω όλοι έχουμε πει. Να υπάρχει δυνατότητα τα δημόσια νοσοκομεία της χώρας να κάνουν διαγωνισμούς με βάση τη δραστική ουσία, κάτι κρίσιμο και κάτι που πιστεύω ότι όλοι θα επικροτήσουμε. Όπως, επίσης, και η πρόβλεψη για νοσοκομειακή συσκευασία για την προμήθεια φαρμάκων, κάτι που γίνεται σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και δεν μπορώ να καταλάβω γιατί οι ίδιες εταιρείες, για τα ίδια προϊόντα, δεν μπορούν να προμηθεύσουν τα δημόσια νοσοκομεία της χώρας με αυτόν τον τρόπο.

Δύο λόγια για τις ιδιωτικές κλινικές. Ερχόμαστε και κάνουμε αυστηρό το πλαίσιο. Διευρύνουμε κατ' αρχάς τις κλινικές που πρέπει να συμμορφωθούν. Εκεί που ήταν από εκατόν πενήντα κλινικές και πάνω, εμείς λέμε από εξήντα κλινικές και πάνω.

Δεύτερον, η υποχρέωση φαρμακείου και η λειτουργία με φαρμακοποιό. Θα εκπλαγείτε αν δείτε τον κατάλογο, ότι μεγάλες ιδιωτικές κλινικές αυτήν τη στιγμή δεν έχουν οργανωμένο φαρμακείο, με ημερήσιο συνταγολόγιο και καταγραφή ανά δόση θεραπευτικής αθροιστικής, με πλήρη έλεγχο, όσον αφορά την είσοδο των φαρμάκων και τη διακίνηση. Και το πιο κρίσιμο, αλλάζουμε το βάρος, όσον αφορά την υποχρέωση εποπτείας. Εκεί, δηλαδή, που το δημόσιο κυνηγάει να δει μέσα από ένα δαίδαλο γραφειοκρατίας, με ενστάσεις κ.λπ., και παίρνει χρόνο αν συμμορφώνεται ή όχι ο ιδιωτικός τομέας, εδώ λέμε το πολύ απλό: πέραν των άλλων, όποια ιδιωτική κλινική δεν συμμορφωθεί εντός τριών μηνών, παύει η σύμβαση με τα ασφαλιστικά ταμεία, που υπογράφουμε από κοινού με το συνάδελφο, τον Ανδρέα Λοβέρδο. Επιτέλους, θα σταματήσει να εκβιάζεται το δημόσιο. Το βάρος της συμμόρφωσης στον ιδιωτικό τομέα.

Δύο λόγια και για την πρωτοβάθμια φροντίδα και γιατί φέρνουμε αυτή τη ρύθμιση. Κατ' αρχάς ξέρετε πολύ καλά ότι σε όλη

την Ευρώπη –επειδή ακούστηκε κι αυτό- τα θέματα της υγείας, δεν θεωρούνται ότι είναι θέματα της εμπορευματοποίησης και γι' αυτό ακόμα και η περίφημη οδηγία Μπολκεστάιν είχε εξαίρεση το χώρο της υγείας από την παροχή των υπηρεσιών.

Άρα, λοιπόν, εμείς λέμε ότι το να έχεις ένα 51%, αυτή τη στιγμή, εκεί που έχει ιατρική ή οδοντιατρική υπηρεσία, σημαίνει ότι πιστεύεις ότι η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας είναι ιατρική, οδοντιατρική πράξη.

Ταυτόχρονα, κάνουμε ρυθμίσεις για τους άλλους επαγγελματίες του χώρου, όπως είναι οι φυσικοθεραπευτές, οι ψυχολόγοι –τα λέμε μέσα, αναλυτικά- προκειμένου και εκεί να έχουν τις δυνατότητες, με τις δικές τους ιδιαιτερότητες και διατάξεις, να παρέχουν πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας.

Άρα, λοιπόν, παύει αυτή η εκκρεμότητα που επί έξι μήνες είχαν παγώσει όλες οι άδειες στο χώρο της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, ομαλοποιείται, δίνουμε δεκαοκτώ μήνες. Το συζητήσαμε και στην επιτροπή, γιατί εμείς δεν έχουμε αντιπαλότητα με τον ιδιωτικό τομέα, να υπάρξει η προσαρμογή. Και επειδή, ακούστηκε από τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ για το προεδρικό διάταγμα, είναι σαφές ότι δεν αφορά αυτή τη μεταβατική περίοδο και είμαστε σαφείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και κλείνω με αυτό- το πιο κρίσιμο είναι η ώρα που θα γίνει η μεγάλη τομή στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, το μεγάλο κενό του Εθνικού Συστήματος Υγείας, μετά το σχέδιο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» και μετά το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, που επιτέλους, οι κλάδοι υγείας –έχουμε συμφωνήσει με το συνάδελφο Υπουργό Εργασίας- θα είναι κάτω από την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας, σε μια ενοποίηση του χώρου της υγείας. Ε, δεν μπορούμε να αφήσουμε τετελεσμένα γεγονότα, όπως έγινε στην πράξη από το 2008 και μετά, τα οποία να έρθουν και να ακυρώσουν την προσπάθεια, η χώρα μας επιτέλους, να έχει ένα πρωτοβάθμιο σύστημα υγείας που να αντιστοιχεί και να αξίζει στον ελληνικό λαό.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι με αίσθημα ευθύνης και σοβαρότητας οι τρεις ρυθμίσεις που φέρνουμε είναι προς όφελος της υγείας και με έννοια του δημόσιου αγαθού και του δημοσίου συμφέροντος.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την κατανόησή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Παρακαλείτε τώρα ο κ. Λεωνίδα Γρηγοράκος να πάρει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα ανοίξει ο κύκλος των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, τοποθετήθηκε η κυρία Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Επειδή υπάρχει και η τοποθέτηση του κ. Λοβέρδου...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εδώ ειπώθηκαν πράγματα που θέλουν μια ουσιαστική ανταπάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, έλεγα μήπως ο κύκλος των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων μείνει για το τέλος. Είναι πιο λογικό να μιλήσουν οι συνάδελφοι –το λέω για τον κ. Μαρκόπουλο και τον κ. Ροντούλη- να κυλήσει η συζήτηση, θα παρέμβει ο κ. Λοβέρδος και τότε θα μιλήσετε και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Είναι πιο ομαλή αυτή η ροή που προτείνω.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εμείς συμφωνούμε με αυτά που λέτε, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έχουμε και τη δευτερολογία, αλλά αυτά τα πράγματα θέλουν μια ουσιαστική ανταπάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ναι, αλλά έχουμε και τους συναδέλφους, οι οποίοι θέλουν να μιλήσουν.

Κρατείστε σημειώσεις, κύριε Μαρκόπουλε. Εγώ προτείνω...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ προτιμώ να μιλήσω τώρα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Επειδή έκανε βασική παρέμβαση η Υπουργός, σας παρακαλώ, κύριε Μαρκόπουλε, ας

δεχθείτε αυτή τη λύση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα το δεχθώ. Και χθες όμως, το Προεδρείο δεν άφησε παρέμβαση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας. Σέβομαι απόλυτα τους συναδέλφους, κι εγώ συνάδελφος είμαι. Σήμερα είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, αύριο δεν είμαι. Το σέβομαι, αλλά θέλω να παρακαλέσω ότι ο διάλογος και η αντιπαράθεση στα βασικά θέματα, εκτός της σεβαστής άποψης όλων των Βουλευτών, πρέπει να ακολουθείται.

Δηλαδή, εδώ θα φυλλορροήσει και θα μιλήσουμε οι Κοινοβουλευτικοί σε πολύ σοβαρά ζητήματα, ενώπιον άδειας Αιθούσης. Και η άδεια Αίθουσα, κύριε Πρόεδρε, δεν οφείλεται μόνο...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Σας παρακαλώ, όταν θέλετε να μιλήσετε, μιλάτε. Ακούστε, όμως και μια φωνή.

Θα μιλήσουμε, όμως, ενώπιον άδειων εδράνων, όπως συνηθίζεται τους τελευταίους πέντε μήνες στη Βουλή, λόγω των πολλαπλών και διαφορετικών επιτροπών. Το λέω για μια ακόμα φορά προς το σεβαστό Προεδρείο, διότι αυτή η εικόνα, εν μέσω αυτής της κρίσης, δεν είναι κάτι το οποίο τιμά την ελληνική Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε Μαρκόπουλε.

Εγώ να απαντήσω, κύριοι συνάδελφοι, στον κ. Μαρκόπουλο γιατί υπάρχει ένας υπαινιγμός βαρύνει ή ευθεία καταγγελία προς το πρόσωπό μου.

Η σειρά των γεγονότων χθες δεν ήταν αυτή που είπατε. Η σειρά των γεγονότων, των κοινοβουλευτικών πράξεων, ήταν η εξής: Ζητάει, κατ' εξαίρεση, και με συνεννόηση με τον Πρόεδρο της Βουλής, η κ. Παπαρήγα το λόγο, απαντά ο Υπουργός για τέσσερα λεπτά –έτσι ειθισται και νομίζω επιβάλλεται από την κοινοβουλευτική πράξη- ζητάει, κατ' ο' είχατε δικαίωμα, το λόγο και αντιπροτείνω εγώ να μην ανοίξει, όχι ο κύκλος του ενός Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου που ζήτησε το λόγο, αλλά και του κ. Λαφαζάνη και των άλλων Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Και το ζήτησα με τη βεβαιότητα ότι ζητούσα κάτι ορθό και όχι κάτι επιθετικό εις βάρος σας ή που απέκλειε έναν εκπρόσωπο. Αυτά έγιναν χθες. Για σήμερα αποδέχομαι όλο το συλλογισμό σας, αλλά σας λέω ότι πάντοτε αυτές οι δύο τάσεις ή ροές κρατούν στη συζήτηση, σε όλες τις συζητήσεις. Δηλαδή, η εγκυρότητα του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου μιας Κοινοβουλευτικής Ομάδας να λάβει το λόγο και η απαίτηση, η δικαία, των συναδέλφων Βουλευτών να μιλήσουν, επίσης.

Αυτά ρυθμίζει το Προεδρείο και έτσι υπέβαλα εγώ την παράκληση να μην ανοίξει τώρα ο κύκλος των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, παρά το γεγονός ότι ελέγχθησαν σοβαρά πράγματα από την κ. Ξενογιαννακοπούλου, που ίσως θα έχρηζαν μιας άμεσης απάντησης, για να μιλήσουν οι συνάδελφοι και στο τέλος να γίνουν οι ομιλίες του κύκλου των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων σε απάντηση και του Υπουργού, που θα παρέμβει συμπερασματικά και των όσων ελέγχθησαν από παρεμβάσεις Υπουργών ενδιάμεσως.

Αυτά ήθελα ως εξηγήσεις να παράσχω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το αποδέχομαι, διότι δεν θέλω να δημιουργήσω πρόβλημα. Αλλά, θα ήθελα να πω μόνο μια κουβέντα σε ό,τι αφορά το χθεσινό. Είναι σωστό αυτό που είπατε σε ό,τι αφορά το χθεσινό με μια μικρή διαφοροποίηση, ότι ο αξιότιμος Υπουργός απήντησε προς την κ. Παπαρήγα, αλλά στην πραγματικότητα βλέποντας την κ. Παπαρήγα απήντησε προς τη Νέα Δημοκρατία και είπε πράγματα, τα οποία χθες χρειαζόντουσαν απάντηση.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν σας ψέγω, αναφέρω, όμως, το γεγονός ως μια μικρή λεπτομέρεια που πέρασε βεβαίως από τα Πρακτικά της Βουλής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Γρηγοράκος Λεωνίδα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευτυχής είναι η συγκυρία που διαδέχομαι στο Βήμα την Υπουργό Υγείας την κ. Ξενογιαννακο-

πούλου, γιατί η ομιλία μου θα επικεντρωθεί στα θέματα Υγείας, αν και θα ήθελα και λίγο χρόνο βέβαια για να μιλήσω για θέματα που αφορούν το Υπουργείο Εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύουμε μια πολύ δύσκολη περίοδο και όλοι μας πρέπει να ανασκουμπωθούμε. Δεν θέλω να υποβαθμίσω καθόλου αυτήν την δύσκολη περίοδο, που είναι πραγματικά επώδυνη για τον ελληνικό λαό. Η Ελλάδα αντιμετωπίζει μια πολύπλευρη κρίση, οικονομική και κοινωνική και εμείς με αίσθημα ευθύνης και με πυξίδα τις αρχές μας αναδεικνύουμε όλα τα προβλήματα που θέλουν λύση και προσπαθούμε να δώσουμε την καταλληλότερη, την καλύτερη και την πιο ανώδυνη λύση για ελληνική κοινωνία.

Στρατηγικός στόχος της πολιτικής μας και ιδιαίτερα της οικονομικής πολιτικής είναι να βγει η χώρα από την κρίση με διάφορες τομές που θα επαναφέρουν την Ελλάδα σε τροχιά ανάπτυξης. Αυτές οι τομές πρέπει να είναι από όλα τα Υπουργεία, μικρές, σημαντικές τομές που στο τέλος μαζεμένες από όλα τα Υπουργεία, με όλη τη δουλειά που κάνει η Κυβέρνηση, θα βγει ένα μεγάλο αποτέλεσμα.

Σήμερα, συζητάμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο το αναλύσαμε διεξοδικά στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, που αφορά τις εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια. Όμως, θα απαντήσω στους υπαιτιγμούς του κ. Μαρκόπουλου, ότι πρέπει να απαντήσει την Υπουργό, ότι δεν τα είπα καλά ή ξέρω εγώ υπάρχει μια διαφορετική αντίληψη, μια διαφορετική στάση σε ορισμένα θέματα υγείας.

Θέλω να πω στους αγαπητούς συναδέλφους, ότι δεν έγιναν τόσο καλά τα πράγματα την προηγούμενη πενταετία, όχι ότι εμείς τα κάναμε καλύτερα και τα προηγούμενα χρόνια στο χώρο της υγείας.

Κύρια Υπουργέ, σωστή είναι η τοποθέτησή σας για την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, αλλά εγώ, όπως και στην επιτροπή σας είπα -θα την στηρίξουμε βέβαια- δεν πιστεύω ότι ο δημόσιος τομέας είναι ηθικός και είναι μη ηθικός ο ιδιωτικός, ή τανάπαλιν ότι ο ηθικός είναι ο ιδιωτικός τομέας και ο μη ηθικός είναι ο δημόσιος τομέας.

Έτσι, λοιπόν, μπορεί να πει κανείς σήμερα ότι το προεδρικό διάταγμα του κ. Αβραμόπουλου το στήριζε μια μερίδα της ελληνικής κοινωνίας και την σημερινή τροπολογία που φέρατε εσείς και την ενσωματώσατε στο νομοσχέδιο την στηρίζει μια άλλη μερίδα της ελληνικής κοινωνίας.

Επειδή, προηγουμένως ανέφερα ότι βρισκόμαστε σε μια πολύ δύσκολη συγκυρία, θα προχωρήσουμε σήμερα και θα την στηρίξουμε αυτή την τροπολογία που φέρατε και ενσωματώθηκε στο νομοσχέδιο -την πρότασή σας- αλλά εγώ θα ήθελα πάλι να σαςβάλω στην διαδικασία της σκέψης ότι πρέπει να το ξαναδούμε το θέμα.

Να δούμε ότι δεν είναι άσπρο-μαύρο στην ζωή, ότι και ο ιδιωτικός τομέας υγείας στην Ελλάδα έχει προσφέρει στο Εθνικό Σύστημα Υγείας και ότι ο δημόσιος τομέας υγείας στην Ελλάδα έχει τα δικά του προβλήματα, τις δικές του αγκυλώσεις. Είναι αυτός ο τομέας, ο οποίος φέρνει το βάρος και στα δύσκολα θα είναι πάντα ο δημόσιος τομέας, ο πυλώνας, ο δυνατός, ο οποίος θα στηρίξει το σύστημά μας. Αλλά να ξέρετε ότι έχουμε ανάγκη και το ιδιωτικό σύστημα υγείας γιατί μας δίνει λύσεις σε καταστάσεις που το δημόσιο λογιστικό δεν επιτρέπει στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας να προχωρήσουν γρήγορα.

Η υγεία είναι ένα αγαθό, το οποίο δεν έχει ταμπέλα, ούτε ανήκει στον ιδιωτικό ή στον δημόσιο τομέα. Η υγεία είναι ένα αγαθό που πρέπει να το προσεγγίζουμε και το Σύνταγμα, όπως το προσεγγίζεται, αλλά και οι Έλληνες πολίτες. Ο Έλληνας πολίτης και ο κάθε πολίτης του κόσμου θέλει την υγεία του και δεν τον ενδιαφέρει που θα την βρει, αρκεί να βρει την υγεία του. Βέβαια, αν την βρει και φθηνή την υγεία του, τότε θα είναι τα πράγματα καλύτερα.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι θα πρέπει να το ξαναδούμε αυτό το θέμα, διότι έχουμε ανάγκη αυτή την στιγμή όσο ποτέ άλλοτε τη σύμπραξη, έχουμε ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε οι κατευθυνόμενες δυνάμεις να είναι προς την ίδια πλευρά και από το δημόσιο και από τον ιδιωτικό τομέα, να ενώσουμε τις δυνάμεις του συστήματος υγείας στην Ελλάδα, απ' όπου και αν προέρχονται για το

καλό του ελληνικού λαού.

Σε ένα δεύτερο θέμα που θα ήθελα να πάρω θέση, είναι το θέμα της συνταγογράφησης και μέσα από την συνταγογράφηση, κύριε Υπουργέ, θέλω να πω ότι το άρθρο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Όμως, θέλω να κάνω μια κριτική και για τη λίστα φαρμάκων και για τα φάρμακα, όπου αυτές τις ημέρες έχουν φέρει μια αναστάτωση.

Έγινε η πρότασή μας στην επιτροπή, θυμάμαι διάφορες τοποθετήσεις συναδέλφων, αλλά και κάτι που διακινήθηκε το οποίο τελικά δεν πέρασε. Αλλά δεν παύει κανείς να επαναφέρει και στην Ολομέλεια της Βουλής τις προτάσεις του για να μην μπαίνουν υποψίες σε κανέναν μας, διότι αυτή τη στιγμή είμαστε όσο ποτέ στο στόχαστρο της ελληνικής κοινωνίας και όλων των πολιτών.

Πρέπει, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να λειτούργουμε με περισσότερη διαφάνεια από ποτέ στην ιστορία του ελληνικού κράτος. Είμαστε σε μια δύσκολη περίοδο. Είχαμε φέρει, λοιπόν, μια πρόταση να μειωθούν, όλες οι τιμές των φαρμάκων κατά 30%, ιδιαίτερα των ακριβών φαρμάκων, φαρμάκων που, κυρία Υπουργέ, κάνει η δόση, παραδείγματος χάριν 1.500 ευρώ, όπως στα ογκολογικά φάρμακα.

Είχαμε πει να προστατεύσουμε αυτά τα μικρά φάρμακα, που ο πατέρας μου, ο θείος του αλλουνού, η μητέρα μου, τα αγοράζουν με δύο και τρία ευρώ, διότι αν αυτό το φάρμακο, εμείς του ζητήσουμε να το μειώσει, θα μας το πάρει το φάρμακο από την κυκλοφορία και θα μας το φέρει μετά από δύο-τρεις μήνες με δεκαπέντε ή είκοσι ευρώ. Έτσι, λοιπόν, θα έχουμε να χάσουμε και όχι να κερδίσουμε.

Εγώ, λοιπόν, θα ήθελα να το ξαναδούμε αυτό το θέμα, διότι είναι μείζον θέμα. Υπάρχουν δύο χιλιάδες σκευάσματα, τα οποία είναι πολύ ακριβά στην Ελλάδα, κυρία Υπουργέ, που μπορούμε -χωρίς κανείς να μας κατηγορήσει και χωρίς να έρθουμε σε συνεννόηση με καμία εταιρεία- να πούμε «όλα τα σκευάσματα που κάνουν πάνω από τόσο και είναι μέσα στην κατάσταση των δύο χιλιάδων, 30% κάτω». Και δεν έχουμε επαφή με κανέναν και δεν θα μας κατηγορήσει και κανείς.

Η τρίτη παρέμβασή μου είναι στο άρθρο 26, του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας. Λείπει ο κ. Υφυπουργός -ο οποίος έδειξε πολύ μεγάλη ευαισθησία όταν έφερνε αυτή την τροπολογία εδώ. Σύμφωνα με την οικονομική έκθεση, οι προβλεπόμενες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου θα οδηγήσουν σε αύξηση των εσόδων του ΑΕΠ και η αύξηση των εσόδων θα είναι κατά 160.000.000 ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως χρόνου ομιλίας του κ. Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το 2002 ο κ. Σπυρόπουλος, και με τη σύμφωνη γνώμη όλων μας εδώ στη Βουλή είχαμε φέρει αυτή την τροπολογία, κύριε Πρόεδρε, με σκοπό να δώσουμε πνοή και ζωή στα μικρά χωριά της ελληνικής υπαίθρου. Είχαμε φέρει, λοιπόν, μια τροπολογία που λέγαμε ότι όταν κάποιος έχει επάγγελμα σε χωριά κάτω των δύο χιλιάδων κατοίκων - δεν είχαμε, βέβαια, επακριβώς πει τι επάγγελμα κάνει - μπορεί, εφόσον, ο ίδιος ή η σύζυγός του κ.λπ. ενεργοποιείται σε γεωργικές εργασίες στον ΟΓΑ, να εγγραφεί στον ΟΓΑ.

Βέβαια, ο Έλληνας είναι πάντα πολυμήχανος. Όταν πήραν είδηση την τροπολογία, όλες οι μικρές επιχειρήσεις από τα κέντρα των πόλεων, από τις πρωτεύουσες των νομών και από τις μεγαλουπόλεις, πήγαν και γραφτήκαν στα χωριά τους, με αποτέλεσμα να πάθουν πολύ μεγάλη ζημιά τα ταμεία και ιδιαίτερα το ΤΕΒΕ και ο ΟΑΕΔ.

Σήμερα, έρχεται ο Υπουργός αυτό να το διορθώσει. Δεν ξέρω αν κάποιοι συμπολίτες μας καλύπτονται από το σημερινό. Πιστεύω ότι αν αφήνει κάποιους απ' έξω, οι οποίοι αδικούνται θα υπάρξει και ιδιαίτερη παρέμβαση του Υπουργού. Θα το ελέγξουμε και πιστεύω ότι θα καλύψουμε κατά 100% αυτή την πραγματικά μεγάλη αδικία που γινόταν στον ασφαλιστικό φορέα. Και στον ΟΓΑ θα μπορούν να γραφτούν, οι άνθρωποι οι οποίοι τα προηγούμενα χρόνια πραγματικά ασκούσαν το επάγγελμά τους στα μικρά χωριά και έδιναν ζωή, πνοή. Έδιναν το στίγμα και έδιναν και ένα χώρο συνάντησης, ιδιαίτερα στα ελληνικά καφενεία

που το πρωί ο καθένας μπορούσε να ασχολείται με τις αγροτικές του δουλειές και το βράδυ να ανοίγει το καφενείο που θα αποτελούσε και αποτελεί σημείο συνάντησης και σημείο ζωής στην ελληνική ύπαιθρο.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γρηγοράκο.

Το λόγο έχει ο κ. Μαυρουδής Βοριδής, Βουλευτής Αττικής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Την ώρα που διεξάγεται αυτή η συζήτηση, η πατρίδα μας διέρχεται μια από τις δυσκολότερες στιγμές. Είναι ξεκάθαρο πια, ότι μέχρι στιγμής δεν έχουμε καταφέρει να ελέγξουμε τίποτα απ' αυτά που πρέπει να ελέγξουμε. Δεν έχουμε καταφέρει να ελέγξουμε τα επιτόκια, δεν έχουμε καταφέρει να στείλουμε και να εκπέμψουμε μηνύματα στις αγορές, δεν έχουμε -τέλος- καταφέρει να πείσουμε τον ελληνικό λαό, ότι το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων -πρωτίστως όμως, η Κυβέρνηση- μπορεί να εμπνεύσει εμπιστοσύνη, μπορεί να λειτουργήσει σε συνθήκες πειθαρχίας και μπορεί να στείλει τα κατάλληλα μηνύματα εκεί που πρέπει να σταλούν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Η έκθεση υποβαθμίσεως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή της «STANDARD & POOR'S», περιλαμβάνει όχι οικονομικές αξιολογήσεις για την πατρίδα μας. Περιλαμβάνει πολιτικές αξιολογήσεις. Τί λέει η έκθεση αυτή; «Η υποβάθμιση είναι αποτέλεσμα της αναθεωρημένης επεξεργασίας πολιτικών, οικονομικών και δημοσιονομικών προκλήσεων που αντιμετωπίζει η ελληνική Κυβέρνηση στις προσπάθειες της για μετάθεση των χρεών σε βιώσιμη καθοδική πορεία». Λέει: «Πιστεύουμε πως οι πολιτικές επιλογές της Κυβέρνησης στενεύουν. Συνεχίζουμε να πιστεύουμε πως το μέγεθος και το φάσμα του Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής της ελληνικής Κυβέρνησης, καθώς και η θέληση της να το εφαρμόσει, είναι οι κύριοι οδηγοί των αξιολογήσεών μας». Η θέλησή της να το εφαρμόσει. «Πιστεύουμε ότι η δυναμική αυτής της κρίσης εμπιστοσύνης έχει ενισχύσει την αβεβαιότητα, τόσο σχετικά με τη διοικητική ικανότητα της ελληνικής Κυβέρνησης να εφαρμόσει με ταχύτητα τις μεταρρυθμίσεις, όσο και για την πολιτική βούληση να υιοθετήσει ένα πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής διαρκείας πολλών ετών».

Τι περιμένουν οι αγορές; Και μη μου πει κανείς ότι δεν μας ενδιαφέρουν οι αγορές! Γιατί ταυτόχρονα, αυτοί που το λένε αυτό, λένε ότι δεν θέλουν τα λεφτά και από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Άρα, να έρθουν αυτοί που δεν θέλουν τίποτα απ' όλα αυτά να μας πουν, τι θέλουν! Θέλουν οι τράπεζες να κλείσουν; Θέλουν οι καταθέσεις να χαθούν;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Δεν θα χαθούν, κύριε Βοριδή.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βεβαίως και δεν θα χαθούν, κύριε Υπουργέ!

Αυτό πρέπει να διασφαλίσουμε όλοι εδώ. Και το μήνυμα που πρέπει να στείλουμε όλοι εδώ και πρωτίστως η ελληνική Κυβέρνηση, είναι ότι θα ληφθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα, αφήνοντας δημαγωγίες, αφήνοντας λαϊκισμούς, αφήνοντας την Αριστερά μόνη της, εκεί που της αξίζει, στο περιθώριο της πολιτικής ζωής, επανερχόμενοι σε αυτό που πρέπει να κάνουμε: μεγάλες τομές, δημιουργικές, παραγωγικές.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Το ονειρεύεστε. Όνειρο θερινής νυκτός.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αφήστε, κύριε Δρίτσα.

Η ευθύνη που έχει ο δικός σας ο χώρος για τη σημερινή κατάσταση είναι τεράστια. Και το ελάχιστο που θα μπορούσατε να κάνετε είναι να το αναγνωρίζετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Σοβαρολογείτε τώρα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βρισκόμαστε, λοιπόν, αυτή τη στιγμή εκεί που πρέπει να εκπέμψουμε τα κατάλληλα μηνύματα. Και τα μηνύματα είναι, ότι οι μεγάλες αλλαγές θα γίνουν: Και το Δημό-

σιο θα μειωθεί και η δημόσια λειτουργία θα εξορθολογιστεί και οι δημόσιες δαπάνες θα περικοπούν και θα ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα της χώρας και θα κάνουμε όλες τις μεταρρυθμίσεις που πρέπει να κάνουμε. Και βεβαίως, αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, είναι σε λάθος χρόνο, σε λάθος τόπο. Δεν είναι αυτό που χρειαζόμασταν σήμερα.

Σήμερα χρειάζεται να τονώσουμε την επιχειρηματικότητα, να ενισχύσουμε την ανταγωνιστικότητα. Σήμερα χρειάζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πούμε στους Έλληνες πολίτες ότι θα υπάρξουν θέσεις εργασίας. Όχι επιδοτούμενες, όχι κρατικοδίαιτες, όχι με διορισμούς, όχι με φαυλοκρατία, όχι με κομματοκρατία, αλλά θα υπάρξουν θέσεις εργασίας μέσα από την ανάπτυξη και απ' την αγορά. Θα υπάρξουν θέσεις εργασίας με όρους ανταγωνισμού. Θα υπάρξουν, γιατί σε τελευταία ανάλυση, θα δείξουμε ότι θέλουμε τις επενδύσεις, ότι πιστεύουμε στην επιχειρηματικότητα, πιστεύουμε στην αξία του κέρδους, πιστεύουμε στην αξία της δημιουργίας. Θα αφήσουμε επιπέδους τα φαντάσματα, εκείνα που στοίχιζαν όλα αυτά τα χρόνια το πολιτικό σύστημα. Θα τα αφήσουμε πίσω και θα προχωρήσουμε μπροστά. Θα φτιάξουμε μια Ελλάδα που θα είναι Ελλάδα ελευθερίας, θα είναι Ελλάδα δημιουργίας, θα είναι Ελλάδα ανταγωνιστική, θα μπορεί να συμμετέχει, θα μπορεί να παράγει πλούτο.

Αυτά όμως, πρέπει να ειπωθούν με καθαρό τρόπο, χωρίς φόβο. Θα πρέπει να ειπωθεί, ότι αυτός ο εξορθολογισμός θα θίξει μόνο εκείνους που δεν θέλουν να συμμετέχουν σ' αυτό, που δεν θέλουν να είναι παραγωγικοί, που δεν θέλουν να είναι ανταγωνιστικοί, που δεν θέλουν να αναζητούν θέσεις εργασίας στην αγορά εργασίας. Αυτοί θα θιγούν. Αυτοί όμως, ας θιγούν.

Όλοι οι υπόλοιποι όμως, όλοι όσοι θέλουν να εργαστούν, γι' αυτούς θα υπάρχουν θέσεις εργασίας. Όλοι όσοι θα θέλουν να είναι δημιουργικοί, αυτοί θα βγάζουν χρήματα, θα κερδίζουν το ψωμί τους και το ψωμί της οικογένειάς τους.

Αυτά είναι λοιπόν, που σήμερα πρέπει να διασφαλίσουμε. Και αυτό το ξεκάθαρο μήνυμα πρέπει να στείλει η Κυβέρνηση.

Έχουμε μαζί μας τον αρμόδιο Υπουργό. Πείτε μας ξεκάθαρες κουβέντες για το ασφαλιστικό. Ξεκάθαρες κουβέντες! Το ασφαλιστικό είναι σε κατάσταση απaráδεκτη, είναι σε κατάσταση νοσηρή. Δεν μπορούμε να λέμε ότι δεν θέλουμε να θιγεί τίποτα. Βεβαίως και θα θιγούν πράγματα. Βεβαίως και θα υπάρξουν αλλαγές. Και βεβαίως, πρέπει να υπάρξουν αλλαγές.

Ξαφνικά λοιπόν, κανείς δεν θέλει να θίξει τίποτα. Άρα, τί; Να συνεχίσουμε την κατάσταση, η οποία οδηγεί τη χώρα στη χρεοκοπία. Εγώ αυτό θέλω να ακούσω από τον Υπουργό: την ξεκάθαρη, απερίφραστη, χωρίς ερωτηματικά, χωρίς υποσημειώσεις, χωρίς υπαινιγμούς θέληση της Κυβέρνησης να προχωρήσει. Και η Κυβέρνηση, αν αποφασίσει να πάει σε αυτό το δρόμο, τότε είναι σαφές ότι -κατά τη γνώμη μου- θα έχει την ολόπλευρη στήριξη ή την μεγάλη στήριξη του ελληνικού λαού, γιατί αυτό που ενδιαφέρει σήμερα τον ελληνικό λαό είναι να διασφαλίσει το επίπεδο της ζωής του, να διασφαλίσει το αύριο των παιδιών του, να διασφαλίσει τις θέσεις εργασίας του και σε τελευταία ανάλυση, να διασφαλίσει ότι θα μπορεί να εξακολουθεί να ζει στο επίπεδο που ζούσε, έστω και αν αυτό σημαίνει ότι θα αλλάξουν παθογένειες. Δεν θέλει ο ελληνικός λαός ούτε να υπεκφύγει ούτε να αποφεύγει τις προκλήσεις. Θέλει όμως, μια Κυβέρνηση που θα κάνει εκείνες τις ρήξεις που χρειάζεται να κάνει.

Ποιος είναι διατεθειμένος σήμερα, να συνεχίζει να υποστηρίζει ένα φορολογικό σύστημα, το οποίο είναι αποτρεπτικό για την επένδυση; Για να γίνει τι; Για να έρχονται μετά κάποιοι και να λένε, ότι το θέμα είναι η ελαστικοποίηση των θέσεων εργασίας.

Σήμερα το θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι το αν θα ελαστικοποιήσουμε τις θέσεις εργασίας. Σήμερα το θέμα είναι να υπάρξουν θέσεις εργασίας, ελαστικοποιημένες ή μη ελαστικοποιημένες, αλλά θέσεις εργασίας που δίνουν εισόδημα. Αυτό είναι το μεγάλο ζητούμενο. Και πώς θα το εξηγήσουμε αυτό, εάν αύριο έχουμε εκατοντάδες χιλιάδες ανέργους που εξαιτίας της ανελαστικής νομοθεσίας δεν θα μπορούν να βρουν θέσεις εργασίας; Αυτό να πάμε να το εξηγήσουμε σε αυτούς.

Άρα λοιπόν, αυτό είναι που πλέον πρέπει η Κυβέρνηση να κάνει συνειδητά, όχι αμυντικά, όχι γιατί αυτό είναι υποχρεωτικό, αλλά γιατί αυτό είναι μια επιλογή προς την οποία θέλουμε να

πάμε, γιατί αυτό είναι το σωστό και γιατί αυτό είναι που θα ξανακάνει τη χώρα μας από την τελευταία, να γίνει εκείνη που μπορεί. Να είναι πρωταγωνίστρια σε όλες τις οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο τέως Πρόεδρος της Βουλής ο κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα χθες την Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος την κ. Παπαρήγα και άκουσα με την ίδια προσοχή και τον κ. Βορίδη που μίλησε, εκφράζοντας τις θέσεις του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Και παρατήρησα και την οργίλη διακοπή του κ. Λαφαζάνη προς τον κ. Βορίδη και θέλω να πω πολύ απλά το εξής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν διέκοψα κανένα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Οργίλη διακοπή είπα. Διαμαρτυρηθήκατε με οργή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εγώ διαμαρτυρήθηκα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εντάξει, σε ξέρω πιο πολύ καιρό και συμπαθώ πιο πολύ εσένα. Δεν θα στεναχωρηθεί ο συνάδελφος

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα διαμαρτυρηθώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εντάξει, σας συμπαθώ το ίδιο και τους δυο.

Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα συμφωνήσω ότι βρισκόμαστε, πράγματι, σε μία εξαιρετικά κρίσιμη στιγμή. Όχι εμείς μόνο, η χώρα μας, ολόκληρη η Ευρώπη. Είναι προφανές ότι συντελούνται διεργασίες κατά πάσα πιθανότητα, ως προς την εξέλιξη και την κατάληξη τους, αποσυνθετικές για την Ευρωπαϊκή Ένωση και ειδικότερα για την Ευρωζώνη. Κατά τη γνώμη μου η Γερμανία, η ενωμένη πλέον Γερμανία φαίνεται –διότι αυτό λέγεται ότι διδάσκει η ιστορία, ότι τίποτε δεν μαθαίνουμε από αυτή– ότι για τρίτη φορά αποπειράται να δυναμιτίσει την ειρηνική πορεία αυτής της ηπείρου.

Ας σκεφθούμε: Ποια είναι τα συμφέροντα της γερμανικής πλουτοκρατίας; Αυτό θα έλεγα, εάν έμενε εδώ, αλλά τώρα κάθε τρεις και λίγο αποχωρεί το Κομμουνιστικό Κόμμα από έναν χώρο, όπου τουλάχιστον είναι ελεύθερος καθένας να πει οτιδήποτε και μέσω του καναλιού της Βουλής. Διότι εδώ δεν είναι ένα ιδιωτικό κανάλι, ούτε καν «ο 902 FM» που αποκλειστικά νεμόμενοι μία συχνότητα πλούτου του ελληνικού λαού –διότι όπως λέμε διά τους ιδιώτες επιχειρηματίες πρέπει να πούμε και για τα κόμματα τα οποία νέμονται συχνότητες– τη χρησιμοποιούν μόνο για τον μονόλογό τους. Ποιά είναι, λοιπόν, τα συμφέροντα της γερμανικής πλουτοκρατίας; Να στηρίξει την ανταγωνιστικότητα των βιομηχανικών χωρών της υπόλοιπης Δυτικής Ευρώπης; Έβαλε μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Εμείς θέλαμε να μπει η Κύπρος και ήταν μία εθνική κατάκτηση αυτό το γεγονός, αλλά να μη διαφεύγει της προσοχής μας, ότι ο πάντοτε στο παρελθόν ζωτικός χώρος της Γερμανίας δεν ήταν προς τη δύση, ήταν προς την κεντρική και ανατολική Ευρώπη. Εκεί υπάρχουν παρθένες αγορές, υπάρχουν πηγές πρώτων υλών και ενέργειας. Η Ευρώπη, άλλωστε, δεν σταματάει στη διαχωριστική γραμμή που κάθε φορά οι δυτικοί μας φίλοι και επόπτες μας πάντοτε καθορίζουν. Συνεχίζει και φτάνει μέχρι τα Ουράλια. Εκεί είναι ο ζωτικός χώρος της Γερμανίας, εκεί είναι και ο ζωτικός χώρος της Ρωσίας. Μη ξεχνάτε ότι ήδη ο μέχρι προχθές Καγκελάριος «σοσιαλδημοκράτης», σαν τον Μπλερ και τους άλλους, είναι ο κύριος εκπρόσωπος των ενεργειακών συμφερόντων της Ρωσίας, ως πρόεδρος και του Αγωγού Φυσικού Αερίου Ρωσίας-Γερμανίας. Αυτός είναι η κεφαλή και φυσικά έτσι θα πρέπει να αισθάνονται οι Γερμανοί «πλουτοκράτες» –πάλι με την έκφραση της κυρίας Παπαρήγα– το μέλλον τους.

Εμείς, λοιπόν, είμαστε μπροστά σε αυτή την κρίση και δεν έχουν πιστεύω, πλέον, νόημα –και χωρίς να αμφισβητώ ουδενός την καλή πρόθεση– οι συγκρουσιακοί λόγοι σε αυτή την Αίθουσα. Κάποτε στη δεκαετία του '80 είχα πει από εκείνη τη θέση, ως Υπουργός Προεδρίας, σε μία στιγμή παρ' ολίγον συμπλοκής

ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας ότι, όταν οξύνεται εδώ ο λόγος της αντιπαράθεσης, ιδιαίτερα όταν απευθύνονται μομφές απαξιωτικές που αμφισβητούν ακόμη και την αγάπη και το ενδιαφέρον για τον τόπο και την πατρίδα, στα καφενεία, στα μικρά χωριά, στις γειτονιές, δημιουργούνται γεγονότα, πέραν εκείνων τα οποία μπορεί να έχει στη σκέψη του ο οποιοσδήποτε ομιλητής σε αυτήν την Αίθουσα. Ισχύει εδώ η ετερογονία των σκοπών. Για άλλον λόγο απευθυνθήκατε εσείς στην Αριστερά, κύριε Βορίδη, αλλιώς όμως αυτός ο σκοπός σας θα πραγματοποιεί στην τελευταία γειτονιά, όπου οπαδοί σας με οπαδούς του Κομμουνιστικού Κόμματος ή του ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα συζητήσουν, επίσης ήρεμα, επάνω σε αυτή την αντιπαράθεση. Και θα έλεγα, επίσης, εάν ήταν εδώ η κ. Παπαρήγα, διότι την ακούω συχνά να λέει επί λέξει: «η ανάκαμψη της οικονομίας είναι ανάκαμψη της κερδοφορίας της πλουτοκρατίας». Και δεν είναι αντικομμουνισμός αν όποιος έχει καθαρή άποψη και την εκφράζει εδώ. Κακώς χαρακτηρίζεται σαν αντικομμουνιστής.

Άκουσα, λοιπόν, επί λέξει στο «902 FM» από την κ. Παπαρήγα ότι «η ανάκαμψη της οικονομίας σημαίνει ανάκαμψη της κερδοφορίας της κεφαλαιοκρατίας» και ότι «αυτήν τη στιγμή υπάρχει πόλεμος και στον πόλεμο υπάρχουν και θυσίες και αίμα», αλλά έτσι οδηγούμεθα «στη λαϊκή ερουσία». Αυτά δεν θέλω να τα χαρακτηρίσω, αλλά νομίζω ότι είναι εκτός πάσης λογικής και μπορούν να αναφέρονται σε ιδεολογίες του προ περασμένου αιώνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ αισθάνομαι την ανάγκη, πρώτα-πρώτα απευθυνόμενος σε εμένα τον ίδιο και στη συνέχεια σε όλους, να κάνω μία έκκληση. Αυτό που είπατε, κύριε Βορίδη, είναι αλήθεια, αλλά θα αντιμετωπισθεί όχι με τη δημιουργία κλίματος έντασης που ενισχύει το φόβο. Ο φόβος οδηγεί στον πανικό, ο πανικός οδηγεί τον πανικόβλητο, αυτό να βγαίνει από την πόρτα να φύγει από το παράθυρο και να γκρεμοτσακιστεί. Υπάρχει νόμος της προηγούμενης κυβέρνησης, τον ψηφίσαμε όλοι εδώ, σχετικά με τις καταθέσεις στις τράπεζες. Η Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα χρηματοδοτεί τις τράπεζες, ώστε καμμία τράπεζα δεν διατρέχει σήμερα τον κίνδυνο να καταβείναι τα ρολά. Άρα, δεν υπάρχει κανένας φόβος και φυσικά για να μην παρεξηγηθεί αυτό που λέγω, αυτό ακριβώς είπατε και εσείς από το Βήμα. Αλλά αυτό πρέπει να το κάνουμε κατανοητό όλοι, να δούμε όλοι τι κάνουμε.

Εγώ είδα χθες ένα δημοσίευμα που αναφέρει, κύριε Πρόεδρε, τη σημαντική πτώση που έχουμε στον τουρισμό ανάμεσα στο 2008 και το 2009 και βλέπω ότι από την Ισπανία είχαν έλθει το 2008, διακόσιες είκοσι χιλιάδες τουρίστες. Το 2009 ήρθαν εκατόν εβδομήντα χιλιάδες. Μείωση 25%.

Εάν ήταν εδώ η κ. Παπαρήγα, θα τη ρωτούσα. Τη ρωτώ κι εγώ απαντήσει, έστω και όπως με υβρίζουν από την εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ». Ας μου απαντήσουν, έστω υβριστικά, συκοφαντικά, αφού είμαστε όλοι οι άλλοι υπήρτες της πλουτοκρατίας. Αλλά, δεν ξέρω ποιος υπηρετεί καλύτερα την πλουτοκρατία, διότι η πλουτοκρατία δεν έχει ως γνωστό πατρίδα –αυτή είναι η μαρξιστική, σωστή, λογική– δεν έχει το κεφάλαιο πατρίδα. Όταν θα καίγεται ο τόπος εδώ, όταν χιλιάδες άνεργοι θα είναι στους δρόμους, οι κεφαλαιοκράτες θα κατοικούν στην Ελβετία και τα κεφάλαιά τους θα έχουν πάρει άλλους δρόμους.

Και θα αναφερθώ στους εννιάκτιστους πενήντα Ισπανούς τουρίστες και σε αυτά που έγιναν από ορισμένους συνδικαλιστές και επαγγελματικά συνδικαλιστικά στελέχη του Κομμουνιστικού Κόμματος. Και εδώ έχετε και σεις, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, μία ευθύνη να πάρετε θέση. Που δεν είναι να πάρετε θέση σ' αυτό το πράγμα συναγωνιζόμενοι με το Κομμουνιστικό Κόμμα –μία μερίδα σημαντική όμως από εσάς– δεν είναι να πάρετε θέση εναντίον αυτών των συνδικαλιστικών αλλά και επαγγελματικών στελεχών. Εδώ είμαστε και γνωριζόμαστε. Όταν εννιάκτιστοι πενήντα Ισπανοί τουρίστες επιστρέφουν στην πατρίδα τους, τι θα πουν σε αυτούς που απέμειναν να λένε περάσαμε καλά στην Ελλάδα, να ξανάρθουν;

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω μόνο αναφερόμενος στην τροπολογία, που αφορά τις δαπάνες φαρμάκων και υλικών, που πληρώνουν τα ασφαλιστικά ταμεία. Είναι κατακόρυφη η αύξηση των χρεών των ασφαλιστικών ταμείων. Εάν οι όποιοι περιορισμοί δεν αφορούν χρόνιες παθήσεις –που δεν αφορούν, όπως προκύπτει σα-

φέστατα- δεν καταλαβαίνω, γιατί θα πρέπει να αφήσουμε τον οποιονδήποτε, να λέει: «Ξέρετε, στο νοσοκομείο μας χάλασε το μηχάνημα αλλά θα σας στείλω εγώ να πάτε κάπου να κάνετε την ακτινογραφία». Αυτό θέλει η κ. Παπαρρήγα; Άκουσα χθες το βράδυ στην ομιλία της που μπερδεύει –για να θυμηθώ τον μακαρίτη τον Φλωράκη- «τα μπρόκολα με όλα τα άλλα λάχανα».

Θα ήθελα να ξέρω αυτό αφορά το νομοσχέδιο; Δηλαδή, όποιος έχει χρόνια πάθηση έχει το φάρμακό του, έχει τις εξετάσεις του. Από εκεί και πέρα αυτοί οι λυμεμένες του μόχθου του δημόσιου χρήματος –το δημόσιο χρήμα δεν είναι της εκάστοτε Κυβέρνησης, είναι του ελληνικού λαού ολόκληρου- θα διευκολύνονται; Αυτό θέλει το Κομμουνιστικό Κόμμα; Σε τι θα ωφελήσει αυτό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας συνέλθουμε όλοι. Και φυσικά αυτά που λέω αφορούν και τη δική μου παράταξη. Έχουμε την ευθύνη για τη διακυβέρνηση της χώρας, κυρίες Υπουργέ, δεν σας βαρύνει προσωπικά, αλλά είναι ευθύνη της Κυβερνήσεως. Δεν μπορεί τα ασφαλιστικά ταμεία να διοικούνται ακόμη από τους «παππούδες» που μας έφερε η κ. Πετραλιά, επιλογές της Ρηγγίλλης. Δεν μπορεί με τους «παππούδες» να αντιμετωπισθεί αυτή η καταστροφή στα ασφαλιστικά ταμεία, ούτε με τους συναδέλφους του κ. Ρεγκούζα από τη ΔΑΚΕ, μπορεί να αντιμετωπισθεί η φοροδιαφυγή.

Επιτέλους! Όφειλε ο Υπουργός Εσωτερικών, αντί να μας λέει διαδικασίες με τις οποίες έπειτα από δύο χρόνια θα κριθούν αξιωματικά προϊστάμενοι και διευθυντές να προχωρήσει τάχιστα στους πλέον κρίσιμους τομείς. Αυτή τη στιγμή έχουμε εισφοροδιαφυγή, φοροδιαφυγή, έχουμε διαφθορά και διαλυμένη δικαιοσύνη, που μόλις τώρα αποκτά αιρετούς προϊσταμένους, που δεν θα στέλνουν τα σκάνδαλα στο αρχείο. Ως Κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης οφείλετε, σεβόμενοι το Σύνταγμα, να ενεργήσετε εκτάκτως. Και εδώ είναι η Βουλή, με συναίσθηση ευθύνης να στηρίξει τις προσπάθειες σας. Αυτό ζητούμε από σας.

Πολλές φορές με ακούτε εδώ να μιλώ για ένα ηφαιστειο, που επειδή έχει ένα αιών να ενεργοποιηθεί νομίζουμε όλοι ότι δεν τρέχει τίποτα. Καθόμαστε όλοι στην κορυφή, δίκαιοι και άδικοι, ολόκληρη η ελληνική κοινωνία. Εάν κάποιος «ελίτ» ή τμήματα αυτών νομίζουν ότι θα ξεφύγουν κάνουν λάθος. Και πιο μεγάλο λάθος κάνουν εκείνοι, οι οποίοι εύχονται οι διεργασίες που συντελούνται να οδηγήσουν τελικά στην έκρηξη αυτού του ηφαιστείου.

Με το ηφαιστειο στην Ισλανδία δεν υπέφερε μόνο η Ισλανδία, όπως ξέρετε, από τις στάχτες, αλλά ολόκληρη η Ευρώπη. Κανένα δε θα γλιτώσει. Ας βάλουμε μυαλό. Και εκείνοι που διαφεύγουν και απαξιώνουν συνολικά τον πολιτικό κόσμο της χώρας, επιτέλους ας βάλουν και αυτοί μυαλό. Ας βάλουν «το δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων», ας εξατομικεύσουν, επιτέλους, τις ευθύνες. Εγώ βλέπω στα κανάλια, στα ραδιόφωνα πρόσωπα που ντρέπομαι, που είμαι στην ίδια Αίθουσα μαζί τους. Αυτοί πηγαίνουνέρονται! Ας σταματήσουν, λοιπόν, η υποκρισία από παντού.

Κυρίες Πρόεδρε, εύχομαι οι δυο εξεταστικές επιτροπές και όσες άλλες θα συγκροτήσουμε να μη σταθούν σε καμιά κομματικού τύπου αναστολή. Επιτέλους, δεν έχουμε κανένα λόγο η συντριπτική πλειονότητα όσων ασχολούμαστε με τα κοινά μια ολόκληρη ζωή, να φορτωνόμαστε την σαπίλα οποιωνδήποτε επέλεξαν λάθος. Έκαναν, όπως έλεγε ο Γεώργιος Παπανδρέου, λάθος στη διεύθυνση όταν ήλθαν εδώ μέσα.

Για το μέλλον η πρότασή μου προς τον Πρόεδρο της Βουλής είναι: Στις Εξεταστικές Επιτροπές, τα μέλη τους να μην ορίζονται από τα κόμματα, να προκύπτουν με κλήρωση ανάλογα με τη δύναμη των κομμάτων και κανένας Βουλευτής να μην υπόκειται πλέον σε κομματική γραμμή. Επιτέλους!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Είναι δύσκολο να διακόψεις τον Πρόεδρο.

Το λόγο ζήτησε για μία παρέμβαση ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Έχετε πέντε λεπτά κυρίες Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ κυρίες Πρόεδρε.

Απευθύνομαι σε όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες που παρακολουθούν τις εξελίξεις των τελευταίων ημερών ανησυχώντας. Και ανησυχώντας μάλιστα ορισμένες φορές με έντονο και ιδιαίτερο τρόπο. Τους επαναλαμβάνω αυτό που έχει πει ο Πρωθυπουργός ο Γιώργος Παπανδρέου, το έχει πει και ο Υπουργός Οικονομικών πάρα πολλές φορές και εντονότερα χθες το βράδυ. Από το χώρο της Ολομέλειας της Εθνικής Αντιπροσωπείας απευθύνομαι σε κάθε Έλληνα και Ελληνίδα που μας παρακολουθεί και του λέω ότι δεν έχει κανένα μα κανένα λόγο να ανησυχεί και να ακούει ως πειστικά δήθεν εκδοχές και σενάρια δημοσιολογούντων, που δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα και που σχετίζονται με τα καθημερινά τους συμφέροντα και την περιουσία τους.

Διευκρινίζουμε, κυρίες Πρόεδρε, με όλη τη σοβαρότητα που ταιριάζει στις περιστάσεις και που απαιτούν οι περιστάσεις, ότι η ρευστότητα των ελληνικών τραπεζών, είναι προφανώς εγγυημένη από το ευρωπαϊκό σύστημα και ειδικότερα από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Δεν υπάρχει κανένας λόγος τέτοιας ανησυχίας. Να μην ακούνε Κασσάνδρες που λένε όσα λένε για τον αγώνα της δημοσκοπικής επιβεβαίωσης, τηλεοπτικής ή ραδιοφωνικής.

Δεύτερον, κυρίες και κύριοι Βουλευτές με ραγδαίους ρυθμούς προχωράει η σύνταξη του μνημονίου που διαμορφώνεται ανάμεσα στην ελληνική πολιτεία και στην αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ενός μνημονίου που θα στηρίξει τη λειτουργία και την εφαρμογή του μηχανισμού οικονομικής στήριξης της χώρας.

Μπορώ να σας πω γιατί η ενημέρωση που έχω σε ότι αφορά τις υποχρεώσεις του Υπουργείου Εργασίας είναι πρόσφατη, μόλις τελείωσε η επί των ειδικών θεμάτων συζήτηση της επιτροπής των αντιπροσωπειών αυτών, με τον κύριο Σπυρόπουλο και τους άλλους επιτελείς του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ότι όπως ενημέρωσα τον ελληνικό λαό για την ημερήσια διάταξη αυτής της συζήτησης που είχε να κάνει με τα θέματα δέκατος τρίτος και δέκατος τέταρτος μισθός στον ιδιωτικό τομέα, διατησία, συλλογικές διαπραγματεύσεις καθεστώς απολύσεων και κατώτατος μισθός. Γι' όλα αυτά τα θέματα το Υπουργείο Εργασίας έδωσε όλες τις απαντήσεις που διαθέτει η Ελλάδα από το δικό της οπλοστάσιο καθώς και από το οπλοστάσιο του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου.

Δηλαδή, σε ό,τι αφορά τον δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό και η δική μας άρνηση που δόθηκε την περασμένη Παρασκευή που έγινε η συζήτηση από εμένα με τους επικεφαλής της αποστολής και οι διευκρινίσεις που δίνουν όλοι οι κοινωνικοί εταίροι επαναλήφθηκαν, με πολύ πειστικό τρόπο σήμερα, από τον κύριο Σπυρόπουλο και τους συνεργάτες του και θεωρούμε ότι ο λόγος μας έχει συγκλονιστικά επιχειρήματα, σοβαρά κοινωνικά και δημοσιονομικά. Τα δεύτερα ακούγονται ευκολότερα από την αντιπροσωπεία αυτή που επιβάλλουν αυτό το μέτρο να μην ληφθεί ποτέ.

Δεύτερον, σε ότι αφορά το κατώτατο μισθό, τον αναλύσαμε. Εξηγήσαμε τι ακριβώς φθάνει στην τσέπη του εργαζομένου και διευκρινίσαμε ότι εάν χρειαστεί θα ενισχύσουμε τη διατήρηση αυτού του κατώτατου μισθού, με τις προγραμματικές δυνατότητες που έχει από τα ευρωπαϊκά προγράμματα αλλά και από τις λογιστικές υποχρεώσεις του ΙΚΑ απέναντι στον ΟΑΕΔ, ενισχύοντας εμείς την εισφορά του εργαζομένου.

Τρίτον, σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα θέματα, τα οποία είναι θεσμικά, θέλω να πω τα εξής: Η ελληνική Κυβέρνηση, εφόσον τα θέματα ετέθησαν, τα συζητά. Η δική μας παρέμβαση όμως της περασμένης Παρασκευής να αξιώσουμε να είναι για όλη τη συζήτηση ως κριτήριο αναφοράς του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, οι σχετικές οδηγίες και οι κανονισμοί, έδωσε στην πράξη πάρα πολλά επιχειρήματα στην πλευρά μας για να διατηρηθούν αυτά που πρέπει να διατηρηθούν.

Κοντολογίς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει περίπτωση να κάνουμε τίποτα λιγότερο από αυτό που απαιτεί η πατρίδα, προκειμένου να διασωθεί. Είμαστε ταυτισμένοι σ' αυτόν τον αγώνα και δίνουμε έναν αγώνα με αυταπάρνηση. Θα κάνουμε όλες τις αλλαγές που ο τόπος έχει ανάγκη.

Θυμίζω στους συναδέλφους ότι οι προτάσεις για την αλλαγή του ασφαλιστικού από την ελληνική Κυβέρνηση έχουν κατατεθεί από τις 8 Δεκεμβρίου 2009. Δεν υπαγορεύτηκαν από κανέναν. Τη μομφή περί υπαγορεύσεων την επιστρέφω σε όποιον την αρθρώνει! Έτσι έχει συνηθίσει φαίνεται στο δικό του πολιτικό χώρο.

Εμείς ό,τι είχαμε να πούμε για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, το είπαμε από τις 8 Δεκεμβρίου και οι συμπώσεις της πολιτικής ανάμεσα σε μας και την Ευρωπαϊκή Ένωση προκύπτουν, αγαπητέ κύριε Βορίδη, όχι εξε συμπώσεις τυχαίας. Οι συμπώσεις πολιτικής προκύπτουν από το γεγονός ότι στην Ευρώπη οι δεκαεπτά που άλλαξαν τα συστήματά τους έχουν λίγο ή πολύ ελάχιστες θεσμικές δυνατότητες. Υπάρχουν ελάχιστες παραλαβές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, όλα θα πάνε κανονικά παρ' όλες τις τρομακτικές δυσκολίες, παρ' όλες τις αδυσώπητες δυσκολίες των περιστάσεων. Θέλω να επαναλάβω και στην Αίθουσα αυτή μία έκκληση που έκανα σήμερα από το Υπουργείο Εργασίας, απευθυνόμενος σε δύο συγκεκριμένους πολιτικούς χώρους.

Η χώρα το παλεύει. Η χώρα δίνει αγώνα. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εγώ είμαι μικρότερης πείρας πολιτικός από άλλους μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Με τις δικές μου μικρές δυνάμεις καταλαβαίνω ότι άλλη ευκαιρία δεν έχουμε. Δεν μπορώ να σκεφθώ την επόμενη μέρα αν και αυτό το εγχείρημα αποτύχει. Δεν καταλαβαίνω εγώ προσωπικά. Μπορεί να φταίω εγώ. Πάντως εγώ άλλη δυνατότητα για τη χώρα δεν βλέπω. Άρα, χρειάζεται αγώνας.

Μπορεί να μην συμφωνείτε σ' αυτόν τον αγώνα. Μην μας βάζετε, όμως, τρικλοποδιές κάθε μέρα. Δεν μας αφήνετε να εργαστούμε. Στο Υπουργείο Εργασίας είμαστε υπό διωγμό. Προσπαθούμε να ασκήσουμε όλα τα καθήκοντά μας, όχι μόνο αυτά που αφορούν το Πρόγραμμα Σταθερότητας. Προσπαθούμε να ασκήσουμε ό,τι έχουμε βάλει στο πρόγραμμά μας. Καταφεύγουμε από αίθουσα σε αίθουσα, γιατί δύο-τρεις άνθρωποι, με μία βία απίστευτη –στην οποία εμείς δεν επιστρέφουμε βία, προσπαθούμε να παραμείνουμε στις δικαιοκρατικές μας απόψεις-εκμεταλλεζόμενοι αυτή τη δική μας στάση, δεν μας αφήνουν να δουλέψουμε.

Παρακαλώ, κάνω έκκληση διαφώνιας, αλλά τελικά εθνικής συνεννόησης. Επίσης, κάνω έκκληση –και απευθύνομαι σε σας, κύριε Βορίδη, γιατί άκουσα χθες τον κ. Γεωργιάδη και σήμερα εσάς και τον κ. Ροντούλη- να δεχθείτε το εξής: Το ότι έχουμε μεγάλη μας προτεραιότητα τη διάσωση της χώρας, βασική ανάγκη απέναντι σε μας, στα παιδιά μας, στις επόμενες γενιές, δεν σημαίνει ότι θα εγκαταλείψουμε όλες τις υπόλοιπες προτεραιότητές.

Σήμερα, ας πούμε, διαμορφώνουμε τη στρατηγική για την υγιεινή και την ασφάλεια στους χώρους εργασίας. Θα το παρατήσουμε αυτό το σκέλος; Έχουμε υποχρέωση και εντολή στο 25% της αγοράς εργασίας που οι συνθήκες εργασίας είναι συνθήκες ζούγκλας, να παρέμβουμε εγγυητικά.

Έχουμε υποχρέωση στις ελαστικές μορφές απασχόλησης, που δεν είμαστε ενάντιοι, αλλά θα θέλαμε, όπως όλοι, για κάθε εργαζόμενο μια πλήρη εργασία, μια εργασία με πλήρη ασφάλιση. Αυτό είναι το ιδανικό για έναν άνθρωπο. Ο κ. Ευθυμίου χθες ήταν πολύ χαρακτηριστικός σ' αυτά που είπε και με έχει καλύψει απολύτως. Όμως και η αγορά από μόνη της εμφανίζει την ανάγκη για ελαστικές μορφές απασχόλησης και κάποιοι άνθρωποι τις θέλουν ως αποκλειστική μορφή δική τους απασχόλησης.

Κύριοι της Αριστεράς, δυστυχώς δεν έχουμε δίλημμα ανάμεσα στην πλήρη εργασία ή στις ελαστικές μορφές απασχόλησης. Υπάρχει η πλήρης εργασία, οι ελαστικές μορφές, αλλά υπάρχει και η ανεργία, κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς και πρέπει να την αντιμετωπίσουμε.

Τι λέτε σ' αυτόν που δουλεύει Παρασκευή και Σάββατο; Να κλείσει; Τι λέτε σ' αυτόν που πάει και κάνει μεροκάματο εκεί; Να μην πάει; Για ποιο λόγο; Για να έχει ποια ελπίδα; Αυτή του που δίνετε εσείς και πότε; Αυτήν την αγορά, όμως, είμαστε υποχρεωμένοι εμείς, πιστεύοντας στην ευελιξία με όρους ασφάλειας, να ορθώσουμε τοίχο ανάμεσά μας.

Τώρα υπάρχει τοίχος ανάμεσά μας. Τώρα υπάρχουν αυτοί που αγωνιούν να σώσουν κάτι, αυτοί που αγωνιούν αυτή την ύστατη στιγμή να μην εγκαταλείψουν το υπόλοιπο πρόγραμμά τους, να κάνουν ό,τι μπορούν γι' αυτό το 25% της αγοράς εργασίας που έχει χαρακτηριστικά ζούγκλας και δεν το αφήνετε. Το προβοκάρετε και του βάζετε τρικλοποδιές.

Χθες μας βρίσατε, κύριε Λαφαζάνη. Τέτοια λόγια δέκα χρόνια στη Βουλή δεν έχω ακούσει. Έχω από τα Πρακτικά τις εκφράσεις σας. Δεν θέλω να τις επαναλάβω, γιατί κάνω κακό και σε σας, αλλά πιστεύω ότι αρθρώνονται ανάμεσά μας όχι οι δυναμικές των διαφορών μας, αλλά σηκώνονται τοίχοι, αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν καταλαβαίνετε. Δεν μπορείτε, όμως, να πείτε με λόγια, γιατί; Γιατί τώρα, που αυτό το 25% μιας ζούγκλας πάμε να το εξορθολογήσουμε; Και τούτο ποιόν κακίον μη αφιέναι. Αυτή είναι μία ορθή πολιτική μέθοδος.

Λέμε, σ' αυτό που συμβαίνει, να παρέμβουμε διασφαλιστικά. Για ποιον; Όχι για τον εργοδότη που είναι εντάξει, για τον εργοδότη και τον εργαζόμενο που συναλλάσσονται κάτω από το νόμο. Λέμε εκεί να βάλουμε προϋποθέσεις ασφάλειας.

Δεν έχω χρόνο, κύριε Πρόεδρε, αλλά δεν θα ξαναμιλήσω. Ας πούμε αυτό που κουβεντιάσαμε πολύ και στην επιτροπή και εδώ, τις εταιρείες προσωρινής απασχόλησης, ένα θεσμό που τελευταία αρθρώνεται από οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Δίκαιου που η Ελλάδα πρέπει να ενσωματώσει και που κάποιες ρυθμίσεις της τις ενσωματώνουμε εδώ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τι πειράζει να εξειδικεύσουμε το ότι οι εταιρείες προσωρινής απασχόλησης δίνουν προσωπικό ως ενδιάμεσοι εργοδότες μόνο όταν έχουν εποχικές άμεσες ανάγκες που πρέπει να καλύψουν και δεν μπορούν να καλύψουν με το να απευθυνθούν στην υπόλοιπη αγορά εργασίας.

Τι σας πειράζει να ορίζουμε ανάμεσα στη μία συμφωνία για μία εργασία και στην επόμενη ότι θα υπάρχουν σαράντα πέντε μέρες διαφοράς, χρονικής απόστασης; Τι σας πειράζει να ενσωματώσουμε από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Δίκαιο το συγκρίσιμο εργαζόμενο, δηλαδή τον εργαζόμενο με πλήρη μισθό και απολαβές και πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα και βάσει αυτής της συγκριτικής αναφοράς να λέμε «και αυτός που εργάζεται σε μια εταιρεία προσωρινής απασχόλησης ή ως μερικώς απασχολούμενος ή σε κάποια άλλη μορφή ελαστικής απασχόλησης να αναφέρεται στο συγκρίσιμο σε σχέση με τα χρήματα που θα πάρει, με τους όρους εργασίας που εκτείνονται μέχρι και τους κοινωνικούς όρους εργασίας», δηλαδή που αφορούν ένα παιδικό σταθμό, αν η επιχείρηση έχει.

Γιατί είναι κακό αυτό; Γιατί, κύριε Βορίδη, αυτό είναι εναντίον της πραγματικότητας σήμερα, η οποία θέλει από εμάς να σώσουμε την πατρίδα; Γιατί η υπόλοιπη ημερήσια διάταξη πρέπει να διακοπεί; Χθες έδωσα δεκαπέντε άλλα παραδείγματα που είναι ενταγμένα με ρυθμίσεις σ' αυτό το σχέδιο νόμου και εκφράζουν μια προσπάθεια που κάνουμε εδώ και επτά μήνες να δώσουμε στην καθημερινότητα του Έλληνα κάποιες διευκολύνσεις.

Γιατί πρέπει να περιμένουμε για να επιβάλλουμε τη νομιμότητα; Γιατί είναι αγκύλωση στην αγορά εργασίας η αλήθεια στις εργασιακές σχέσεις; Γιατί είναι πονηρός αυτός που δεν πληρώνει εισφορές ή αυτός που δηλώνει ότι κάποιος δουλεύει τέσσερις ώρες και τον έχει για δεκαοκτώ ώρες. Αυτός είναι ελεύθερος ανταγωνισμός; Η άλλη επιχείρηση που τηρεί τη νομιμότητα τι είναι; Ο επιχειρηματίας είναι βλάκας, χαζός, κορόιδο και έξυπνος είναι ο πονηρός;

Εμείς, όταν είχαμε τη συζήτηση με όλους τους φορείς, είπαμε ότι δεχόμαστε συζήτηση για σοβαρά θεσμικά θέματα που θα διευκολύνουν την αγορά εργασίας. Δεν μπορούμε να δεχθούμε, να βοηθήσουμε την παρανομία, γιατί η παρανομία κάνει και τις ελαστικές μορφές απασχόλησης περαιτέρω απεχθείς. Τις συνδυάζει ο άλλος με την κλεψιά του αφεντικού.

Παρ' ό,τι η προσπάθεια –το ξαναλέω- επικεντρώνεται στη σωτηρία της πατρίδας, κανείς από οποιοδήποτε πολιτικό χώρο δεν μπορεί να μας επιβάλλει να εγκαταλείψουμε όλα τα άλλα θέματα για τα οποία έχουμε μιλήσει στον ελληνικό λαό και έχουμε πιστωθεί με την εμπιστοσύνη του.

Θα το παλέψουμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Κάποιοι από εμάς είναι μοιραίο να εξαφανιστούν από τη λαίλαπα των καιρών.

Αλίμονο όποιος πιστεύει –και ο κύριος Πρόεδρος το είπε πεντακάθαρα- ότι μπορεί να τη βγάλει καθαρή κρυβόμενος ή αρθρώνοντας λόγο που δεν καταλήγει σε λύση.

Να μου πείτε «Κάνετε λάθος, κύριοι. Αυτό έπρεπε να κάνετε για την πατρίδα και δεν το κάνατε» και εγώ θα υποκλιθώ. Όταν μας λένε όμως «όχι σ' αυτό που κάνετε και γαία πυρί μειχθήτω, δεν μας νοιάζει τι θα γίνει αν η χώρα καταστραφεί», αυτό είναι έξω από τη λογική μας.

Δεν ξέρω αν έχω γίνει αντιληπτός. Ξέρω, όμως, ένα πράγμα. Είμαστε κάποιοι που πιστεύουμε στη σωτηρία της πατρίδας. Θα δώσουμε αυτόν τον αγώνα και δεν δεχόμαστε από κανέναν ούτε μομφές με το δάχτυλο υψωμένο, ειδικά όταν δεν βρήκε το κουράγιο να πει στον ελληνικό λαό τι θα έκανε αυτός, αν ήταν στη θέση μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία και για τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Βόλου Μαγνησίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Αστέριος Ροντούλης.

Το λόγο, μετά, έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ. Θα κάνουμε τον κύκλο των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Εμείς πότε θα μιλήσουμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Εσείς που είστε παλιός Βουλευτής, ξέρετε το σύστημα, οι νέοι δεν το ξέρουν.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Α, η παλαιότητα σημαίνει ότι πρέπει να έχουμε υπομονή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Αφού το ξέρετε το σύστημα, οι νέοι δεν το ξέρουν.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Οπότε, πρέπει να έχουμε υπομονή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Αφού το ξέρετε ότι όταν παίρνει το λόγο ο Υπουργός, απαντούν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Επειδή ο Υπουργός έχει και Υπουργικό Συμβούλιο, κράτησε μέχρι τώρα. Έπρεπε να μιλήσει μετά τον έκτο ομιλητή, μίλησε αργότερα. Τώρα θα κάνει τον κύκλο υποχρεωτικά.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς έχουμε μία παροιμία στη Θεσσαλία, κύριε Υπουργέ και αγαπητοί συνάδελφοι, λέμε «ο λύκος στην αναμπουμπούλα χαιρέται». Ο λύκος σήμερα, δυστυχώς που το λέω, είναι η Αριστερά, που χαιρέται με την αναμπουμπούλα, με την κρίση δηλαδή. Διότι έχουν την ιδεοληψία ότι μέσω μιας σφοδρής οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, την οποία και πυροδοτούν, την οποία και υποδαυλίζουν, θα επιτύχουν την ανατροπή του οικονομικού και κοινωνικού status. Όμως, αυτή η συμπεριφορά, πλήττει κατά βάναυσο τρόπο τα συμφέροντα της χώρας, όχι μόνο στην κοινωνική, στην οικονομική τους διάσταση, αλλά και στη διάσταση των εθνικών ζητημάτων.

Εμείς, λοιπόν, ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός απευθύνομε κάλεσμα έκκληση στους πολίτες αυτής της χώρας να διατηρήσουν την ψυχραιμία και τη νηφαλιότητά τους. Να μην ακούνε τις σειρήνες της Αριστεράς, που η ιστορία και το μέλλον της χώρας αυτής θα τους οδηγήσει στη γωνία και στην απομόνωση. Να λειτουργήσουμε όλοι ψύχραιμα, διότι το τραπέζιο σύστημα της χώρας δεν απειλείται, οι καταθέσεις των πολιτών δεν απειλούνται και όσοι ποντάρουν στην αποσταθεροποίηση της χώρας αυτής, πρώτα θα αποσταθεροποιηθούν οι ίδιοι.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, κύριε Υπουργέ, θέλει να λειτουργήσει και έχει τη φιλοδοξία να λειτουργήσει ως σταθεροποιητική, κοινωνική, οικονομική δύναμη. Ως δύναμη σταθερο-

ποίησης στο πολιτικό σκηνικό της χώρας. Αυτό φαίνεται από την υπεύθυνη στάση που τηρούμε μέσα στη Βουλή, αλλά και εκτός Βουλής.

Σας άκουσα, κύριε Υπουργέ, με μεγάλη προσοχή να λέτε ότι δώσατε έναν αγώνα, εγώ τάσσομαι αλληλέγγυος, πιστεύω ότι έτσι κάνατε, δώσατε έναν αγώνα έναντι των Επιτρόπων που...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Είπαμε τα επιχειρήματά μας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μάλιστα, βεβαίως.

Και βάζοντας μπροστά το κοινωνικό κεκτημένο, αναπτύξατε μία επιχειρηματολογία, πιστεύω, υπέρ των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, περί κατωτάτου μισθού και τη διαφύλαξη του 13ου και του 14ου μισθού και όλα αυτά τα οποία λέμε. Ενδιαφέρουσα η προσέγγιση αυτή που ακολουθήσατε, ενώ αναβάλλατε ως προμετωπίδα το κοινωνικό κεκτημένο.

Ερώτημα, όμως. Εμείς θέλαμε να ακούσουμε μέσα στην Αίθουσα αυτή, τι σας είπαν αυτοί διότι θεωρούμε ότι γνωρίζουμε τι είπατε εσείς. Τι σας είπαν αυτοί, όμως, θα έχει ενδιαφέρον...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να απαντήσω τώρα, αν επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μάλιστα, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Είστε πολύ κοντά στην πραγματικότητα και αυτό με ευαισθητοποιεί και θα ήθελα να σας απαντήσω.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Σε ό,τι αφορά τον δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο, ήταν η περικοπή. Η πρόταση ήταν γιατί δεν πάτε στο πρότυπο των δώδεκα μισθών, όχι διαιρώντας τους άλλους δύο στους δώδεκα, αλλά στους δώδεκα υφιστάμενους σήμερα. Και απάντηση είναι αυτή που είπα, ήμασταν αναλυτικοί.

Σε ό,τι αφορά τη διαίτησία θεώρησαν προβληματική την αναγκαστικότητα της. Ότι για να πηγαίνουν κάποιοι στη διαίτησία κατά τα διεθνώς ισχύοντα, πρέπει να πηγαίνουν με συνυποσχετική, δηλαδή με συμφωνία και των δύο μερών.

Τρίτον, σε ό,τι αφορά τον κατώτατο μισθό, θεωρούσαν ότι τα 740 ευρώ είναι αμοιβή στην τσέπη. Δεν ήξεραν, όμως, ότι απ' αυτό τα 100 ευρώ περίπου είναι η εισφορά του εργαζομένου.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μάλιστα, η εισφορά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Τέταρτον, σε ό,τι αφορά τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Είπαν ότι αυτό δεν πάει καλά. Τους είπα ότι «υπάρχει συμφωνία κοινωνικών εταίρων». Μου αντέτειναν ότι «η νομική βάση της διεξαγωγής των διαλόγων, δίδεται κατά τεκμήριο από τα κράτη». Τους είπα ότι «οι συλλογικές διαπραγματεύσεις προστατεύονται, όχι μόνο από το Ευρωπαϊκό και το Κοινοτικό Δίκαιο, αλλά και από τον ευρωπαϊκό κοινωνικό χάρτη που εγκρίναμε όλα τα Κοινοβούλια και τέθηκε σε ισχύ προ δύο μηνών». Είπαν ότι, «ναι, σωστό, αλλά η διαρρύθμιση της φοράς της διαπραγματεύσεως δεν μπορεί να είναι, μονομερής, μόνο επί τα βελτίω, μπορεί, ας πούμε, αν υπάρχει μια γενική συλλογική να νοείται ως κατευθυντήρια γραμμή και ότι τα επαγγελματικά σωματεία ή ας πούμε κλαδικά, θα μπορούν να μεταβάλλουν τις δικές τους συμφωνίες παρά τη Γενική Συλλογική». Αυτή ήταν η πρότασή τους.

Και σε ό,τι αφορά το θέμα των απολύσεων, είπαν ότι «το 2% που έχουμε εδώ, είναι πολύ κάτω, από το κοινοτικό μέσο όρο». Αυτή ήταν η επιχειρηματολογία της άλλης πλευράς.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μπορώ να πάρω το λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σεβόμενοι αυτά που λέτε, κύριε Υπουργέ, θέλω να πω ότι είστε ο μοναδικός Υπουργός που απαντάτε ακαριαία στα κρίσιμα σημασιώδη ζητήματα και ερωτήματα που θέτουμε και αυτό περιποιεί τιμή και σε εσάς και στο επίπεδο του Υπουργείου του οποίου προϊστάστε. Νομίζω ότι βγάλαμε ειδήσεις σήμερα, όσον αφορά το τι ζητάνε αυτοί και το ποια είναι η θέση της Ελληνικής Κυβέρνησης.

Αλλά, μου δώσατε την ευκαιρία να έρθω στο νομοσχέδιο με

αυτά που είπατε και στο γιατί εμείς καταψήφισουμε, αντιδρούμε στο νομοσχέδιο. Γιατί σας είπα και χθες και σας έδωσα και ένα έγγραφο, το προσκόμισα και στα πρακτικά της ΟΚΕ, πως ακολουθούμε την άποψη -δεν λέμε ότι αυτή είναι η υπέρτατη αλήθεια, αλλά τέλος πάντων είναι η ταπεινή μας άποψη- ότι το νομοσχέδιο αυτό δημιουργεί περαιτέρω στρεβλώσεις, περαιτέρω αγκυλώσεις, περαιτέρω γραφειοκρατικά βαρίδια στην αγορά σε μία συγκυρία δύσκολη.

Εσείς καταλαβαίνω έχετε ένα ενδιαφέρον -ας το πω έτσι- να πατήσετε και στη μία βάρκα και στην άλλη βάρκα. Δηλαδή, λέτε: «Έχουμε μία υφιστάμενη κατάσταση πραγμάτων, την οποία πρέπει να διαχειριστούμε». Βεβαίως, αλλά ελάτε και στη θέση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που θέλουμε σε μία κρίσιμη ιστορική συγκυρία να ενισχύσουμε την επιχειρηματικότητα, να μειώσουμε τον κρατισμό, θεωρώντας ότι η απελευθέρωση της αγοράς από αγκυλώσεις και στρεβλώσεις, θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας.

Εμείς θεωρούμε, λοιπόν, ότι καταθέτουμε την αγωνία μας, αντιδρώντας στο νομοσχέδιο αυτό. Και η αγωνία μας αυτή είναι ότι θα λειτουργήσει αντιθέτως από τις προσδοκίες σας. Γιατί άκουσα σε μία αποστροφή του λόγου σας που είπατε «θέλουμε να δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας». Ερώτημα: Το παρόν νομοσχέδιο δημιουργεί την προοπτική νέων θέσεων εργασίας ή λειτουργεί αποτρεπτικά στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας; Αυτή είναι η ταπεινή μας θέση αλλά και πάλι σας λέω ότι γενικότερα η λειτουργία του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι σταθεροποιητική στο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό γίνεσθαι της χώρας και νομίζω ότι και εσείς το αποδέχεστε αυτό.

Επιτρέψτε μου να πω δύο λόγια για την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, γιατί είναι ένα μεγάλο θέμα, κύριε Υπουργέ. Εγώ, να δεχθώ και την τιτάνια προσπάθεια που γίνεται και από τη δική σας πλευρά στο χώρο της υγείας. Όταν, όμως, λέμε για πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, δεν είναι μόνο ο ιδιωτικός τομέας. Είναι και ο δημόσιος τομέας. Και γνωρίζετε πολύ καλά όταν λέμε «δημόσια πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας», αναφερόμαστε στο Εθνικό Σύστημα Υγείας που έχει τα κέντρα υγείας και τα αγροτικά ιατρεία, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρετε ότι η κατάσταση, όσον αφορά στα κέντρα υγείας και στα αγροτικά ιατρεία, είναι τραγική; Από πού να αρχίσω και πού να τελειώσω; Από την έλλειψη ειδικευμένων γιατρών; Από τα προβλήματα που προκάλεσε η μείωση των εφημεριών; Από την ανυπαρξία ασθενοφόρων; Από το ότι τα αγροτικά ιατρεία στα χωριά, στα χωριά της Λάρισας, παραδείγματος χάριν, δεν σας λέω για κανένα απομακρυσμένο χωριό, τα αγροτικά ιατρεία γίνονται μέσα σε καφενεία. Σε καφενεία! Όπως ακριβώς σας το λέω! Τα αγροτικά ιατρεία γίνονται στο καφενείο. Χωρίς την παραμικρή υποδομή.

Τι θέλω να πω; Ότι επιτέλους όταν θέλουμε να μιλήσουμε ρεαλιστικά, πραγματιστικά για πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας του δημοσίου τομέα στην Ελλάδα, θα πρέπει να μιλήσουμε για δύο πράγματα και να τα θέσουμε ως βασικές προϋποθέσεις. Το ένα είναι προσλήψεις ιατρών και νοσηλευτικού προσωπικού, δεν γίνεται αλλιώς. Και το δεύτερο είναι χρήματα για υλικοτεχνική υποδομή, για τεχνολογική υποστήριξη κ.λπ.. Αυτά υπάρχουν;

Εγώ περιμένω από την Υπουργό συγκεκριμένα πράγματα, να βάλουμε πλάτη, να στηρίξουμε, γιατί βεβαίως αυτό αντανάκλα στα παιδιά μας, στα παιδιά του κόσμου, στις γυναίκες που θέλουν να έχουν πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, προκειμένου να ξεμπλοκάρει και η τραγική κατάσταση των γενικών νοσοκομείων της χώρας ή των πανεπιστημιακών νοσοκομείων.

Αλλά συγκεκριμένα πράγματα χρειαζόμαστε. Το ότι θα δαπανήσουμε για την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας αυτά τα ποσά, θα κάνουμε αυτές τις προσλήψεις ειδικευμένων γιατρών, αυτές τις προσλήψεις νοσηλευτικού προσωπικού, να ξέρουμε για τι πράγμα συγκεκριμένα μιλάμε.

Και έρχομαι -και τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε- στο σύστημα εξορθολογισμού της φαρμακευτικής δαπάνης και του επιπρόσθετου υγειονομικού υλικού. Είναι ένα μεγάλο ζήτημα.

Σας έγινε μία πρόταση. Συγκεκριμένα την έκανε ο κ. Βγενόπουλος. Εμένα δεν με ενδιαφέρει ποιος την έκανε, λίγο με ενδιαφέρει αν την έκανε ο κ. Βγενόπουλος ή οποιοσδήποτε άλλος.

Είπε, λοιπόν, στην πολιτεία ότι η «SINGULAR LOGIC», η οποία είναι θυγατρική του ομίλου της «MIG», δίνει δωρεάν -το υπογραμμίζω- ένα σύστημα μηχανοργάνωσης των νοσοκομείων και δίνει και την υλικοτεχνική υποδομή και το λογισμικό -αναφέρομαι στο hardware και στο software- προκειμένου να υπάρξει πλήρη μηχανοργάνωση της διακίνησης, που γίνεται, των φαρμάκων και του επιπρόσθετου υγειονομικού υλικού, έτσι ώστε να επέλθει μια μείωση της τάξης του 30%, τουτέστιν δύο δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως.

Εγώ σας ρωτώ λοιπόν. Τι θα κάνετε με αυτήν την προσφορά; Μπορείτε να αρνηθείτε και να πείτε ότι δεν την θέλουμε, αν και είναι δωρεάν. Μπορείτε να προχωρήσετε σε ένα άλλο σύστημα αγορασμένο από την ελληνική πολιτεία. Δεκτό. Να μας πείτε, όμως, συγκεκριμένα πράγματα για την μηχανοργάνωση του συστήματος. Μόνο έτσι θα καταπολεμηθεί η διόγκωση της δαπάνης και θα δούμε καλύτερες μέρες στα νοσοκομεία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Ο κ. Μαρκόπουλος σας παραχώρησε τη θέση του.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι, λυπάμαι πάρα πολύ για το θέαμα της Αίθουσας όσον αφορά την τριπλή, συναινετική, «αγία οικογένεια» ΠΑΣΟΚ, ΛΑΟΣ, Νέα Δημοκρατία. Λυπάμαι πάρα πολύ. Λυπάμαι πάρα πολύ για την «αγία οικογένεια».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Τα βάλανε στη σωστή σειρά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αν θέλετε να κάνετε σχόλιο, ευχαρίστως να το κάνετε. Όχι όταν μιλάω, όμως, γιατί δεν το ακούω χιόλια, για να έχω και την ευχέρεια να πω και έναν αντίλογο αν χρειάζεται.

Αυτή η θαυμάσια, λοιπόν, «αγία οικογένεια» η οποία αν κανένας δεν είχε αίσθηση τού τι γινόταν σε αυτή τη χώρα, αν δεν ήξερε αυτό τον τόπο και ερχόταν ξαφνικά σε αυτήν την αίθουσα, ξέρετε ποια θα ήταν η εντύπωσή του; Ότι επί δεκαετίες κυβερνάει αυτή την χώρα η Αριστερά, ότι την παγκόσμια κρίση, την ευρωπαϊκή κρίση και την κρίση στην Ελλάδα την έχει δημιουργήσει η Αριστερά, ότι η Αριστερά έφερε τη χώρα στο χείλος της αβύσσου και της έδωσε και μια δυνατή σπρωξιά για να πέσει μέσα και επιμένοντας πρέπει να ξεμπερδεύουμε σε αυτό τον τόπο γρήγορα-γρήγορα με την Αριστερά για να γλιτώσουμε.

Μα, κύριοι του ΠΑΣΟΚ σε αυτό το κατόντημα φτάσατε; Σε αυτό το κατόντημα έχετε περιέλθει πλέον; Γιατί περί καταντήματος πρόκειται.

Κύριε Λοβέρδο, σας άκουσα να λέτε και μου έκανε εντύπωση ότι είχατε -λέει- σοβαρά επιχειρήματα απέναντι στους εκπροσώπους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Με σοβαρά επιχειρήματα προσπαθήσατε -λέτε- να τους αντικρούσετε, να μη χαθεί ο δέκατος τρίτος και δέκατος τέταρτος μισθός. Είχατε σοβαρά επιχειρήματα για τον κατώτατο μισθό, ο οποίος είναι μισθός πείνας και εξαθλίωσης στην Ελλάδα. Είχατε σοβαρότητα επιχειρήματα και για το θέμα της διαίτησας και των απολύσεων.

Δεν μου λέτε, υπάρχει κυρίαρχη κυβέρνηση; Υπάρχει ποτέ εκλεγμένη κυβέρνηση χώρας, η οποία να συζητάει με τους υπαλλήλους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου κεντρικά, ζωτικά θέματα που αφορούν τα πιο στοιχειώδη δικαιώματα των εργαζομένων σε αυτή τη χώρα, κατακτημένα με αίμα και θυσιές επί αιώνες;

Και εσείς λέτε ότι είχατε σοβαρά επιχειρήματα για να τους αντικρούσετε για να μην κόψουν τον δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό, να μην διαλύσουν τις συλλογικές συμβάσεις, να μην επιτρέψουν την ελευθερία των απολύσεων, που αφήσατε και ένα παράθυρο όπτι, εν πάση περιπτώσει, ο ευρωπαϊκός μέσος όρος μπορεί να είναι προς τα εκεί.

Εγώ σας λέω ότι με αυτήν την τακτική των σοβαρών επιχειρημάτων που δείχνει ότι η Κυβέρνηση έχει υποβιβαστεί πλέον σε

θεραπεία και κάνει μία απέλπιδα προσπάθεια, υποτίθεται, να διασώσει τα πιο ουσιώδη θέματα της εργασίας. Με αυτά τα σοβαρά επιχειρήματα θα εκποιήσετε οτιδήποτε έχει απομείνει σε αυτήν τη χώρα.

Οδηγείτε τη χώρα σε ένα κοινωνικό και εργασιακό μεσαίωνα. Από τη στιγμή που οι υπάλληλοι του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου έχουν θέσει εδώ τα ζητήματα και εσείς αποδεχόσαστε να τα συζητάτε μαζί τους, έχετε θυσιάσει τα πιο ουσιώδη και κεντρικά θέματα της εργατικής τάξης. Και να σας πω και κάποια παραχώρηση να υπάρξει και κάτι να κερδίσετε, τον πυρήνα των δικαιωμάτων αυτών θα τον απωλέσετε.

Και μου λέτε ύστερα ότι εγώ κάνω τους χαρακτηρισμούς;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Τους χειρότερους. Δεν έχουν ξανακουστεί σε αυτήν την αίθουσα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ κάνω τους χαρακτηρισμούς; Εσείς οδηγείτε τη χώρα σε μια ιδιόμορφη κατοχή. Εσείς την έχετε κατανήσει προτεκτοράτο, μπανανία και μισοαποικία. Αυτή είναι η κατάσταση που έχει περιέλθει η χώρα μας. Αυτή είναι η κατάσταση.

Και μου λέτε ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Σας απάντησα. Όλη η ανθρώπινη ιστορία είναι γεμάτη από ανατιναγμένους μονόδρομους. Θα ανατιναχτεί και ο δικός σας μονόδρομος. Ο μονόδρομος, τον οποίον υποδεικνύουν για λόγους βεβαίως διατήρησης των ιερών και των οσίων του κεφαλαίου, θα ανατιναχτεί. Διότι αυτό ο μονόδρομος είναι εντελώς, απολύτως αδιέξοδος. Με αυτόν τον μονόδρομο δεν πάμε σε κοινωνικό Καιόδα –όπως σας είπα– οδηγούμαστε σε υποθήκευση του μέλλοντος της χώρας για δεκαετίες.

Και σας το εξήγησα ότι δεν πάτε σε ένα κοινωνικό μεσαίωνα υποτίθεται για να αποφύγετε τα χειρότερα, αν υπάρχουν χειρότερα από τον κοινωνικό μεσαίωνα, αλλά και τα χειρότερα θα επέλθουν. Λέτε ότι πάτε να σώσετε αυτή τη χώρα. Δεν σώζεται αυτή η χώρα αν εξοντωθεί ο πληθυσμός. Αλλά και αν εξοντωθεί ο πληθυσμός, κοινωνικά βεβαίως, τότε και η χώρα αυτή δεν θα έχει μέλλον. Θα έχει βουλιάζει ήδη. Αυτός είναι ο δρόμος σας. Και μου λέτε ότι δεν υπάρχει εναλλακτική επιλογή;

Είπατε για τις τράπεζες. Δίνετε δεκαεπτά δισεκατομμύρια ευρώ με τρεις παρεμβάσεις προς τις τράπεζες. Γιατί βρίσκετε αυτά τα χρήματα των δεκαεπτά δισεκατομμυρίων ευρώ για τις τράπεζες; Και δεν υπάρχουν αυτά τα χρήματα για τον ελληνικό λαό, δεν υπάρχουν για το χρέος.

Πέραν, όμως, αυτού δίνετε αυτά τα δεκαεπτά δισεκατομμύρια ευρώ, ξέρετε γιατί; Για να αποκοτούν ρευστότητα οι τράπεζες από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με επιτόκιο 1%. Δηλαδή τα ομόλογα, τις εγγυήσεις αυτές που θα δώσετε εσείς, θα τις χρησιμοποιήσουν οι τράπεζες, θα τις καταθέσουν στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και θα έχουν βραχυχρόνια ρευστότητα με 1% επιτόκιο.

Όταν σήμερα για να βγει το δημόσιο στις αγορές, πηγαίνει με τρελά, απίστευτα επιτόκια, με τα οποία δεν δανείζεται κανείς. Και σας ρωτώ, γιατί δεν έχετε θέσει θέμα; Γιατί δεν εγείρετε μια απαίτηση, ένα αίτημα, μία διεκδίκηση; Μια διεκδίκηση για μια Ευρώπη που συνολικά καταρρέει αυτήν την ώρα. Δεν είναι δυνατόν να συνεχίζεται αυτή η άθλια κατάσταση, η Ευρώπη των τραπεζιτών. Η Ευρώπη αυτή, που υπηρετείται, είναι η Ευρώπη των τραπεζιτών.

Γιατί να μην διεκδικήσετε μια ανάλογη δανειοδότηση για το δημόσιο; Δεν είναι εναλλακτική πρόταση αυτή; Δεν είναι εναλλακτική λύση; Γιατί αυτήν την ώρα δεν θέτετε ένα θέμα επαναδιαπραγμάτευσης και επαναρρύθμισης του δημοσίου χρέους, το οποίο θα μπορούσε να οδηγήσει σε μία θετική εξέλιξη, ενδεχομένως ως γραμμική αναζήτηση, πάλης, σύγκρουσης, διεκδίκησης; Γιατί δεν το θέτετε αυτό το θέμα; Γιατί δεν θέτετε την ανάγκη, επομένως, μιας συνολικής επανατοποθέτησης πάνω στο χρέος, ως αίτημα και πρόταση, ως προοπτική για τη χώρα, όπου θα διαγραφεί ένα μέρος, όπου τα επιτόκια θα μειωθούν και θα διευρυνθούν οι χρονικοί ορίζοντες αποπληρωμής;

Και αυτό το αίτημα δεν το θέτει κανείς για λόγους δικαιοσύνης, τους οποίους δεν έχω χρόνο να εξηγήσω, αλλά και για λόγους ρεαλισμού. Διότι πλέον εδώ που φτάσαμε, δεν μπορεί να

αποπληρωθεί αυτό το χρέος, χωρίς να εξοντωθεί ο πληθυσμός της χώρας μας.

Και αντί αυτού, μας φέρνετε αυτά τα νομοσχέδια. Μας φέρνετε ένα νομοσχέδιο εδώ, το οποίο τι λέει; Καταργούμε το πενθήμερο, λέει το νομοσχέδιο. Αυτήν την πρόταση κάνετε. Πάμε στην εξαήμερη εργασία. Ίδου οι προτάσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Από πού κι ως πού, κύριε Υπουργέ της Εργασίας, θα πληρώνετε παραπάνω η δουλειά το Σάββατο κατά 30%; Από πού κι ως πού; Το επόμενο βήμα ξέρετε ποιο είναι; Να εξομοιωθεί. Δηλαδή, τίποτα! Άρα, τέρμα το πενθήμερο. Αυτό κάνετε με το νομοσχέδιό σας. Ή δεν το κάνετε;

Η κατάτμηση της άδειας όταν γίνεται πάνω από δύο δόσεις και πάει στις τρεις, με δήθεν αίτημα του εργαζόμενου κατά τα άλλα, που οδηγεί, κύριοι; Δεν οδηγεί στην κατάργηση της άδειας; Υπάρχει άδεια που σου δίνεται το Σαββατοκύριακο; Γιατί εκεί θα φτάσουμε με τη λογική, την οποία ανοίγετε.

Τι είναι οι εταιρείες προσωρινής απασχόλησης; Δουλεμπόριο έχουμε; Πού είμαστε, στο 1.000 π.Χ. όταν ξεκινούσε η δουλειά; Εκεί φτάσαμε;

Με αυτόν τον τρόπο, ξέρετε τι κάνετε. Δίνετε πειθαρχημένο, οργανωμένο ελεγχόμενο, εργατικό δυναμικό σε όλον τον ιδιωτικό τομέα, χωρίς πια να υπάρχουν ούτε συνδικαλισμός, ούτε εργασιακά δικαιώματα, ούτε εργασιακές, ανταγωνιστικές σχέσεις. Αυτό κάνετε με την προσωρινή απασχόληση και με τις εταιρείες προσωρινής απασχόλησης. Αυτά είναι τα έργα του νομοσχεδίου σας. Και βεβαίως, κάνετε και την περίφημη αυτή, το 70% των εργοδωτών με την ΟΤΟΕ, πέντε μεγαλύτερες τράπεζες, δηλαδή, εδώ τι κάνετε; Στην ουσία νομοθετείτε για το καρτέλ των τραπεζών. Τι πάει να πει πέντε τράπεζες;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Πόσα νομοσχέδια για πέντε τράπεζες; Το καρτέλ το επαρκές που έχει καταληστεύσει τον ελληνικό λαό, το τραπεζικό, το καταθέτετε στο νομοσχέδιο για να υπογράφετε συλλογική σύμβαση;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Το συμφώνησαν οι ίδιοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ακούστε αυτά που σας λέμε, γιατί αυτά γράφονται στο νομοσχέδιό σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μην κάνετε διάλογο και ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είναι πάρα πολλά τα θέματα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Τα της υγείας άρθρα τα ψηφίζετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μη διακόπτετε, κύριε Σκουλάκη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ένα θα πω, ότι αυτήν την ώρα, η χώρα οδηγείται σε μία κατάσταση πραγματικού εφιάλτη, από την οποία μπορεί να μην συνέλθει ούτε μετά από δεκαετίες. Ουδείς εύχεται αυτήν την κατάσταση και φυσικά ουδείς την επιθυμεί, κύριοι, ούτε και καμμία ανατροπή του συστήματος, γιατί δεν ανατρέπονται έτσι τα συστήματα με εφιαλτικές καταστάσεις και με χώρες που βυθίζονται στην άβυσσο, έθνη που κινδυνεύουν να ξεπέσουν. Καμμία επανάσταση δεν γίνεται και καμμία ανατροπή δεν γίνεται έτσι.

Κάνεις δεν το εύχεται, λοιπόν, αλλά κάποιοι που έχουν την ευθύνη που μας οδηγούν εδώ, είναι δυστυχώς αμετανόητοι, διότι έπρεπε να σκεφτούν έστω και την ύστατη ώρα ότι έπρεπε να αλλάξουν όλα αυτά, πάνω στα οποία βασίστηκε αυτή η κρίση και μας οδηγεί εδώ που μας οδηγεί, σε ένα δρόμο που μπορεί να μην έχει γυρισμό, ειδικά για μια χώρα, όπως η Ελλάδα, σε μία γεωγραφική θέση, στην οποία βρίσκεται και σε μία περιοχή, τόσο ταραγμένη με τόσους κινδύνους.

Επομένως, αυτή η ώρα είναι ώρα ιστορική που πρέπει να αλλάξουν πάρα πολλά πράγματα για τη χώρα μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Επομένως, πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και αυτά τα πράγματα πλέον

δεν μπορεί να τα αλλάξει ένα χρεοκοπημένο πολιτικό σκηνικό που έχει βουλιάξει και θα βουλιάξει και τη χώρα μαζί του. Χρειάζονται δυνάμεις, οι οποίες να μπορούν να δώσουν όραμα ανορθωτικό, αναγεννητικό προοδευτικό και σε τελευταία ανάλυση σοσιαλιστικό για τη χώρα. Κι αυτές είναι οι δυνάμεις της Αριστεράς. Έχουν προβλήματα, αλλά θα συγκροτηθούν και θα δώσουν διέξοδο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συννοδοί από το Δημοτικό Σχολείο Νέας Κίου Αργολίδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο ζήτησε ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Ορίστε, κύριε Καρατζαφέρη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κι εμείς άδωμεν. Εδώ ο κόσμος χάνεται κι εμείς άδωμεν. Ο καθένας λέει το τραγούδι του. Έχουμε συνειδητοποιήσει ότι η χώρα μας βρίσκεται, όχι στο χειρότερο σκαλοπάτι της διεθνούς ανυποληψίας, όχι στο χειρότερο σημείο οικονομικής κατάστασης από οποιαδήποτε άλλη χώρα; Υπάρχει ένας πανικός.

Χθες το βράδυ, κύριε Υπουργέ, έβαλα στον αυτόματο τηλεφωνητή του κινητού μου τηλεφώνου το εξής μήνυμα στις ώρα 22.10 «Δεν κινδυνεύει καμμία τράπεζα. Μη φοβάστε» Ξέρετε γιατί το έκανα; Όλοι με έπαιρναν τηλεφώνο και με ρωτούσαν «Τι να κάνουμε τα λεφτά μας; Ποια τράπεζα πέφτει;» Κι έβαλα στο κινητό το αυτόματο μήνυμα που σας ανέφερα.

Και να το ξεκαθαρίσουμε. Τράπεζα δεν πέφτει. Και ο ελληνικός λαός που μας ακούει τώρα, να είναι ήσυχος ότι τα λεφτά του δεν θα τα χάσει. Είναι η δέσμευση του κεντρικού τραπέζι της Ευρώπης, του κ. Trichet, η οποία έγινε ως υπεύθυνη δήλωση σε ερώτημα που έθεσε η Ευρωβουλευτής του ΛΑΟΣ, η κ. Νίκη Τζαβέλα. Δέσμευση, δήλωση, γραμμένη στα πρακτικά.

Επομένως, λοιπόν, δεν πρέπει να φοβάται ο ελληνικός λαός. Όλοι αυτοί οι ψίθυροι είναι προϊόν εκείνων που θέλουν να λεηλατήσουν τη χώρα.

Κύριοι Βουλευτές, να έλθουμε εις το ύψος των περιστάσεων.

Κύριε Υπουργέ, άρχισε πλιάτσικο απ' όλους εκείνους τους κ. Πόρσον κ.λπ. 10 ευρώ η Εθνική Τράπεζα! Μία μετοχή κοστίζει λιγότερο από ένα χαρτί τουαλέτας! Πάνε να μας πάρουν το δημόσιο πλούτο. Άρχισε η λεηλασία. Οι οποιοσδήποτε υγιείς δικές μας επενδύσεις, μονάδες, όσες είναι και όσες έχουν μείνει, τα χαρτιά τους καταρρέουν. Αδυνατούν να έχουν χρήματα από τις τράπεζες. Κι έρχονται και τα αγοράζουν σε εξευτελιστική τιμή.

Έχετε υπ' όψιν σας ότι σε λίγο καιρό το οικονομικό τοπίο της Ελλάδος δεν θα είναι αυτό που ήταν πριν τέσσερις μήνες. Δεν θα υπάρχει καμμία ελληνική επιχείρηση σε ελληνικά χέρια. Έχουμε συνειδητοποιήσει τι γίνεται; Η λεηλασία έχει αρχίσει.

Και πολύ φοβούμαι ότι απέναντι σ' αυτήν τη λεηλασία, έχουμε έναν αμήχανο πολιτικό κόσμο και μία μουδιασμένη Κυβέρνηση. Περίμενα και απαιτώ περισσότερες πρωτοβουλίες από τον Πρωθυπουργό, έναν Πρωθυπουργό που τον στήριξα περισσότερο και από κάποιους Βουλευτές του. Και τον στήριξα για το καλό της Ελλάδος και της πατρίδος. Και συνεχίζω να στηρίζω την πατρίδα στο πρόσωπο της νόμιμης Κυβερνήσεως. Αλλά, θέλουμε έργο.

Αυτό το μούδιασμα δίνει την ευκαιρία στους άλλους να λεηλατούν τη χώρα. Δε βλέπουμε αυτήν την επίθεση που γίνεται; Δεν υπάρχει ανάστημα να σηκωθεί επιτέλους η Ελλάδα; Για ποιο λόγο όλη αυτή η αντιμετώπιση;

Και η Αριστερά παίζει το ρόλο της. Δεν αλλάζετε λεκτικό, έχετε το ίδιο λεκτικό. Σε αυτήν τη διάλυση προσθέτετε στοιχεία διαλύσεως.

Ξέρετε ότι όλες οι μεγάλες εταιρείες εκδρομών, αναψυχής, ταξιδιών βγάζουν τον Πειραιά από τα δρομολόγια τους, από τα

ταξίδια τους; Είστε ευχαριστημένοι που δεν θα έρχονται οι τουρίστες; Οι χίλιοι προχθές, που δεν μπόρεσαν να κατέβουν θα χαλούσαν στην Αθήνα 20.000 με 30.000 ευρώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Από το Ηράκλειο, όχι από τον Πειραιά **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού):** Διώχνετε τα κρουαζιερόπλοια, τα στέλνετε στην Τουρκία. Μιλήστε με τις μεγάλες εταιρείες, να δείτε ότι προορισμός πλέον είναι τα τουρκικά λιμάνια. Μπράβο σας που στέλνετε τον τουρισμό, μπράβο σας που στέλνετε την τελευταία ικμάδα, την τελευταία επένδυση, τον τουρισμό στην Τουρκία. Γιατί αυτή είναι η αλήθεια.

Μας φταίνε οι τουρίστες; Διαλέγει και επιλέγει κάποιος την Ελλάδα, κύριε Υπουργέ, κάνουμε αμάν, χαλάμε λεφτά του ελληνικού λαού να κάνουμε διαφημίσεις, τον πείθουμε να πάρει κρουαζιέρα που έχει Ελλάδα και δεν τον αφήνουμε να ανέβει και να κατέβει από το καράβι, λες και φταίει αυτός.

Και αυτή είναι σοβαρή πολιτική, αυτή είναι εθνική πολιτική; Κλείνουν τα ξενοδοχεία, κλείνουν τα κεντρικά ξενοδοχεία, μεγάλη επιτυχία. Και θα έρθει μετά ο τουρίστας;

Και επιτέλους, κύριε Υπουργέ, μεταφέρετε στον Πρωθυπουργό, ποιες είναι οι πηγές μας. Άντε να πάρουμε κανένα ευρώ από τη ναυτιλία και από τον τουρισμό. Και από τις δύο πηγές, εμείς καταργήσαμε τα Υπουργεία. Είναι δυνατόν, είναι σοβαρή πολιτική αυτή; Τρεις πηγές έχουμε. Ναυτιλία, τουρισμό και ανάπτυξη. Και εμείς καταργήσαμε και τα τρία Υπουργεία. Τα ενσωματώσαμε σε κάτι άλλο. Αυτά έπρεπε να είναι ο φανοστάτης, ο σημαιοφόρος της οικονομίας.

Κάνετε κάποια λάθη. Τα καταλαβαίνω. Ίσως, λάθη απειρίας, ίσως λάθη γιατί ήσασταν απροετοίμαστοι να κυβερνήσετε. Τα είδατε, διορθώστε τα. Και επιτέλους –θα το πω και από το Βήμα της Βουλής για άλλη μια φορά– δεν πιστεύω ότι είναι κακές οι προθέσεις κανενός κόμματος, λάθος προσεγγίσεις γίνονται. Δεν μπορείτε με αυτή τη σύνθεση να προχωρήσετε. Δεν μπορείτε, είναι μία αναμικτή σύνθεση.

Ανοίξετε το παιχνίδι. Και δεν σας λέω να βάλετε άλλα κόμματα μέσα, εξάλλου η δική μου η δήλωση είναι συνεχής: «Εμείς στην ορχήστρα, άλλοι στη πίστα». Αλλά ανοίξετε το. Βρείτε ανθρώπους που να τους εμπιστεύεται περισσότερο η αγορά. Ανάμεσά σας, δεν υπάρχουν άνθρωποι που να τους εμπιστεύεται περισσότερο η αγορά; Σε αυτό που λέμε αγορά, σ' αυτό που λέμε τράπεζες, σ' αυτό που λέμε χρηματιστήριο, να υπάρχει μία σοβαρότητα.

Αλλάξτε, βρείτε ανθρώπους να μιλάνε πιο καλή γλώσσα με τον Τρισεύ. Δύο ανθρώπους θέλετε. Έναν για την εσωτερική αγορά και έναν για την εξωτερική, ίσως τρεις. Ένας να μιλάει με Αμερική. Ποιος στο καλό, ξέρει καλά τη Wall Street; Εκεί είναι όλο το παιχνίδι, να πάει κάποιος να μιλήσει. Ποιος ξέρει καλά τις Βρυξέλες και τη Φρανκφούρτη; Τον καλύτερο δεν μπορείτε να τον βρείτε;

Έχουμε την αίσθηση ότι κατεβάζετε τη δεύτερη ομάδα σε έναν αγώνα κυριαρχικό, εάν θα επιβιώσουμε ή όχι. Και είμαστε όλοι εμείς οι άλλοι στην κερκίδα και βλέπουμε την Ελληνική ομάδα να μην τραβάει. Επιτέλους, κάντε αυτές τις δομικές αλλαγές, οι οποίες πρέπει να γίνουν.

Κινδυνεύει η πατρίδα. Δεν μπορούμε, επιτέλους αυτήν τη στιγμή να ανεχόμαστε όλα αυτά τα οποία ανεχόμαστε.

Και βλέπω το νομοσχέδιο που φέρνετε, κύριε Υπουργέ. Βοηθάει καθόλου αυτό το πράγμα; Κλειστά επαγγέλματα ή ανοιχτά επαγγέλματα; Πείτε μου. Ανοιχτά επαγγέλματα λέμε όλοι. Δεν χρειάζεται να μου το πει εμένα η τρόικα. Και τα κλείνετε τα επαγγέλματα. Το 51% λέει να είναι στους γιατρούς. Όποιος θέλει κάνει ένα διαγνωστικό, με επιστημονικό διευθυντή που θα είναι γιατρός. Με δεκαοκτώ πτυχία; Με δεκαοκτώ πτυχία. Βάλτε όποιον όρο θέλετε. Αλλά περιορισμούς;

Και με τα μπλοκάκια, τι πάτε να κάνετε; Οι μοισί δημοσιογράφοι της χώρας έχουν την κύρια δουλειά τους και έχουν μπλοκάκι για άλλα Μέσα. Θα τους απαγορεύσετε να δουλέψουν; Να επιτρέψετε να δουλέψουν. Όποιος θέλει να δουλέψει, να πάει να δουλέψει.

Και αν επιτέλους εσείς αρεστά, κύριε Λαφαζάνη, πιστεύετε ότι η εργασία μπορεί να είναι μέσα από τη δόμηση την οποία επιβάλατε κατά καιρούς σε ανίσχυρες κυβερνήσεις, είστε λάθος.

Τώρα ο κόσμος θέλει ψωμί, δεν τον ενδιαφέρει τι ψωμί. Σε λίγο καιρό θα φθάσει από την κατάντια της οικονομίας να παρακαλεί κανείς για δουλειά, με ελάχιστα αργύρια. Πάει η πολυτέλεια αυτή των υπεραπαιτήσεων.

Κάνετε λάθη και στο συνδικαλισμό. Και θα σας πω κάτι. Τον κομματικό συνδικαλισμό εννοώ, όχι τον υγιή.

Στη ΖΑΕ, πριν από μερικά χρόνια -μία μεγάλη βιομηχανία για ζύμη κ.λπ.- είχε πετύχει το συνδικάτο δεκαέξι μισθούς και μπαίνει μέσα ένας χρηματοδότης και λέει στο συνδικάτο: «Εσείς που παίρνετε δεκαέξι μισθούς, διατηρήστε τους δεκαέξι μισθούς, αφήστε να πάρω καινούριο προσωπικό που χρειάζομαι με δεκατέσσερις, δεν μπορώ και τους καινούριους να τους έχω με δεκαέξι». Έκλεισε το εργοστάσιο, έμειναν και οι διακόσιοι στο δρόμο, πάνε και οι δεκαέξι μισθοί.

Αυτό κάνετε. Επιτέλους, ας συνειδητοποιήσουμε κάποιοι ότι πρέπει να βρούμε δουλειά και δουλειά δεν θα βρούμε όταν βάζουμε ασφυκτικούς κανόνες σε εκείνον που έχει διάθεση να δώσει δουλειά, σε αυτόν που έρχεται να δώσει δουλειά.

Και επιτέλους, για να σταματήσουμε την «ευαισθησία» κάποιων. Ας κανονίσουν τα σεωπτικά τους και ας δίνουν αυτά τα οποία λένε να δίνουν στους εργαζόμενους ή στο κόμμα τους, ή στα όργανά τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κώστας Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στον πολιτικό μου διάλογο για το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης, θέλω να κάνω ένα σχολιασμό για τον αξιότιμο Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Ειλικρινώς, εκφράζω τη διαπίστωση, ότι ο κ. Καρατζαφέρης, ο αξιότιμος Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αποφάσισε να αφήσει ένα σημαντικό ποσοστό της προσωπικής στήριξης την οποία συνειδητά -όπως το είπε και ο ίδιος, ομολογησέδινε στον Πρωθυπουργό της χώρας, προφανώς διαισθανόμενος, βλέποντας και διαπιστώνοντας ότι η στρατηγική της Κυβέρνησης και προσωπικά του Γιώργου Παπανδρέου, είναι μία στρατηγική στραβού γιγαλού. Είναι μία στρατηγική η οποία καταγράφεται στην άποψη των πολιτών με νούμερα εξαιρετικά επώδυνα, για τη σημερινή Κυβέρνηση.

Θα δώσω τέσσερις αριθμούς. GPO, 70% των πολιτών, αξιολογούν αρνητικά την ανάμειξη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. RAS, 65,5% των πολιτών, πιστεύουν ότι οι χειρισμοί της Κυβέρνησης, δημιούργησαν κρίση αξιοπιστίας της Ελλάδος και μας οδήγησαν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. ALCO, 65,2% των πολιτών, λένε ότι ο Γιώργος Παπανδρέου γνώριζε την αλήθεια και παραπλάνησε προεκλογικά τον ελληνικό λαό.

Δεν πιστεύω κανείς πολιτής ή κανείς πολιτικός να πιστεύει ότι αυτές οι εταιρείες είναι στη δούλεψη της Νέας Δημοκρατίας. Ξέρουμε όλοι, τι συζητιέται έξω. Γνωρίζουμε πολύ καλά, ότι οι πολίτες μας παρακολουθούν με αρνητική κρίση αλλά με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον και αγωνία προσωπική για την οικογένειά τους.

Και γνωρίζει πολύ καλά η Κυβέρνηση, ότι η δραματοποίηση των γεγονότων είναι η «καλύτερη μαμή για να δώσει τοκετό», να εκμαιεύσει τις πιο δύσκολες, τις πιο επώδυνες αποφάσεις και την ανοχή των πολιτών σε αυτές τις αποφάσεις.

Αυτό γίνεται σε αυτήν την Αίθουσα ακόμα και σήμερα. Μία ενσυνείδητη προσπάθεια δραματοποίησης, της σημερινής κατάστασης για να γίνουν δεκτές αποφάσεις και συμφωνίες, τις οποίες ούτε η ίδια η Κυβέρνηση δεν είναι σε θέση να μας πει.

Διότι, σήμερα αποδεικνύεται ότι η Κυβέρνηση, όταν συμφώνησε στις 25 Μαρτίου για το μηχανισμό στήριξης από Ευρωπαϊκή Ένωση και Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, λέγοντας για το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ότι ήταν μειοψηφική η συμμετοχή του, στις αποφάσεις, στους όρους και στο πακέτο, σήμερα αποδεικνύεται ότι είναι ο μοναδικός οργανισμός ο οποίος διαπραγματεύεται με την Κυβέρνηση. Είναι αυτός που θα βάλει τους όρους και συμφωνήσαμε τότε σε κάτι, χωρίς να γνωρίζουμε τους όρους, ούτε οι πολίτες, αλλά ούτε και η Κυβέρνηση.

Δεύτερο δεδομένο. Ανακοινώθηκε η ενεργοποίηση του μηχανισμού από τον Πρωθυπουργό στο Καστελόριζο, σε ένα μονόλογο λίγων λεπτών χωρίς ο Πρωθυπουργός να καθίσει στο γραφείο του και να απαντήσει σε πέντε εξειδικευμένους δημοσιογράφους, όχι για τους δημοσιογράφους ή για μας, αλλά για τα δέκα και έντεκα εκατομμύρια των πολιτών αυτής της χώρας, οι οποίοι θέλουν να μάθουν τουλάχιστον από ποια βάση ξεκινάμε αυτήν τη διαδικασία της διαπραγμάτευσης.

Πώς περιμένετε να έχετε θετική κρίση; Πώς περιμένουμε να υπάρχει ηρεμία σ' αυτόν τον τόπο και να εναποθεθεί η ελπίδα σε μία Κυβέρνηση, η οποία δεν γνωρίζει σε ποιο λιμάνι πάει το καράβι; Πώς είναι δυνατόν να αποδεχθούμε ότι μπορείτε, πράγματι, με αυτοπεποίθηση να διαπραγματευτείτε, όταν οι ίδιοι μιλάτε ότι βρίσκεστε υπό κηδεμονία, άρα όλος ο ελληνικός λαός, διότι είστε η δημοκρατική και κοινοβουλευτική Κυβέρνηση του τόπου, όταν έχετε μλήσει για «Τιτανικό», όταν οι ίδιοι εσείς δεν μπορείτε να εμπνεύσετε στους πολίτες μία αυτοπεποίθηση, όταν οι ίδιοι αποδέχονται με τον τρόπο που μιλάτε ότι τα μέτρα τα παίρνετε γιατί κάποιος προσπαθούν να σας πουν ότι πρέπει να τα πάρετε, ενώ τα μέτρα τα έχει ανάγκη ο τόπος, τα έχει ανάγκη η οικονομία, τα είχε ανάγκη η οικονομία. Τα είχε ανάγκη το Νοέμβριο, τα είχε ανάγκη το Δεκέμβριο, τα είχε ανάγκη τον Ιανουάριο, μπαίνουμε Μάη μήνα, δεν ξέρουμε τα μέτρα, αλλά τα νούμερα τρέχουν.

Και οι αγορές, βεβαίως, οι οποίες είναι εξαιρετικά περιέργως για ένα σοσιαλιστικό κόμμα έχουν γίνει έτσι εικόνα, σχετικά, τιμωρούν καθημερινά, τιμωρούν και μας βάζουν ακόμα πιο βαθιά στη στενωπό, την οποία μπήκε η Κυβέρνηση με τη θέλησή της. Όταν σήμερα τα spreads είναι πάνω από χίλιες μονάδες, τι σημαίνει; Ότι εσείς αυτό το οποίο ονομάζετε αγορές που καθοδηγούν το παγκοσμιοποιημένο οικονομικό σύστημα, αυτό που εσείς μέχρι τώρα είχατε σαν πλοηγό στις αποφάσεις σας, χωρίς όμως να παίρνετε μέτρα, χωρίς να έχετε τη δύναμη στους πολίτες, όταν ήταν έτοιμοι δύο-τρεις μήνες μετά την εκλογική σας επιτυχία, με απόλυτη ενοχή και με εμπιστοσύνη τολμώ να πω σε σας, να τους πείτε την αλήθεια και να πάρετε μέτρα. Οι αγορές σήμερα σας λένε, μπειτε πιο βαθιά.

Και επειδή αυτό που συμφωνήσατε στα νούμερα είναι πιθανόν ότι ίσα-ίσα φτάνει, αν φτάνει για το 2010 και μετά βεβαιότητας δεν φτάνει για τα ομόλογα που πρέπει να ντυμπαριστούν το 2011, είναι προφανές -όπως φαίνεται σήμερα στην ειδησιογραφία- ότι θα ζητηθούν πρόσθετα από τα 15.000.000.000 από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Άρα, μπαίνουμε πιο βαθιά με αρνητικό πρόσημο και με μειωμένη αυτοπεποίθηση στη διαπραγμάτευση. Συνειδητά δεν το κάνετε; Συνειδητά δεν το έκανε η Κυβέρνηση; Συνειδητά το έκανε, κατά την άποψή μας.

Και εδώ είναι το μέγα ερωτηματικό. Το ερωτηματικό είναι πού θα φτάσουμε, πώς θα φτάσουμε. Κύριε Υπουργέ της Εργασίας, δεν φτάνει να μας λέτε εδώ τι είπατε. Εκτιμούμε ότι όλοι οι Υπουργοί της Κυβέρνησης θα κάνουν το εθνικό τους χρέος και ο Πρωθυπουργός θα το κάνει, ανά πάσα στιγμή και σε κάθε δευτερόλεπτο διαπραγμάτευσης, αλλά δεν φτάνει αυτό. Μπορούμε να επιβάλουμε εμείς τους όρους μας, τώρα; Είναι ένα ερώτημα για το οποίο δεν υπάρχει απάντηση. Κι αν υπάρχει παρακαλώ να την ακούσω και ειλικρινώς επιθυμώ να διαψευστώ απολύτως σε αυτά τα οποία λέω. Αλλά, όχι με θεωρίες, γιατί η Κυβέρνηση πρέπει να μιλάει με γεγονότα.

Αν παραδείγματος χάριν, κύριε Υπουργέ, αποφασιστεί από την υπεύθυνη Κυβέρνηση ότι θα καταργηθεί ο δέκατος τέταρτος μισθός, τι θα κάνετε; Και ο δέκατος τέταρτος μισθός, κύριε Υπουργέ, δεν είναι για να διασφαλίσει τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων, είναι για να επιβιώσουν οι πολίτες, που έχουν χάσει στην πράξη των δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό, αλλά θα χάσουν τον δωδέκατο στο όνομα του δέκατου τέταρτου. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αν πρέπει να πάμε σ' αυτήν την πραγματικότητα, να πάμε.

Πρέπει, όμως, πρώτα να πούμε τα εξής. Πρέπει να πούμε ότι το εργατικό κόστος, το μισθολογικό κόστος των ελληνικών επιχειρήσεων δεν είναι το ζήτημα της μη ανταγωνιστικότητας. Διότι, πώς είναι δυνατόν να είναι το ζήτημα όταν εμείς είμαστε προτελευταίοι στην Ευρώπη των δεκαπέντε, σε ό,τι αφορά το μισθολογικό κόστος; Γιατί οι άλλοι είναι πιο ανταγωνιστικοί; Προφανώς, γιατί δεν μπορέσαμε να προχωρήσουμε σε εκσυ-

Πρέπει, όμως, πρώτα να πούμε τα εξής. Πρέπει να πούμε ότι το εργατικό κόστος, το μισθολογικό κόστος των ελληνικών επιχειρήσεων δεν είναι το ζήτημα της μη ανταγωνιστικότητας. Διότι, πώς είναι δυνατόν να είναι το ζήτημα όταν εμείς είμαστε προτελευταίοι στην Ευρώπη των δεκαπέντε, σε ό,τι αφορά το μισθολογικό κόστος; Γιατί οι άλλοι είναι πιο ανταγωνιστικοί; Προφανώς, γιατί δεν μπορέσαμε να προχωρήσουμε σε εκσυ-

χρονισμό, σε καινοτομίες, με ό,τι ευθύνη ανήκει στον καθένα.

Τώρα πάμε στη γνωστή πελατεία, όμως, και πάμε να τους πάρουμε τον ένα μισθό, εκτός από τους δύο άλλους τους οποίους πήραμε. Και πώς είναι δυνατόν σ' αυτήν τη χώρα με τόσο χαμηλό μισθολογικό επίπεδο και δημοσίων υπαλλήλων και ιδιωτικών υπαλλήλων, σε σχέση με την Ευρώπη των δεκαπέντε, να είμαστε πιο ακριβοί. Μα είναι προφανές, διότι έχουμε αποτύχει στο να εκτιμήσουμε και να εισπράξουμε τους προσδοκώμενους φόρους που αναλογούν στη φοροδιαφυγή, η οποία υπάρχει στη χώρα. Εκεί έπρεπε να πάτε. Δεν πήγατε, όμως. Και επειδή δεν πήγατε στο φορολογικό νομοσχέδιο, τώρα ψάχνουμε και ψάχνουμε από τα άλλα έσοδα των πολιτών. Αυτή είναι η αλήθεια.

Τώρα εσείς φέρνετε ένα σχέδιο νόμου, το οποίο έχει τη φιλοδοξία –σεβαστό– να ηρεμήσει τη ζούγκλα της αγοράς εν μέσω κρίσης. Μα, η ζούγκλα της αγοράς δεν ηρέμησε, όταν ήταν η περίοδος των «παχιών αγελάδων», τώρα θα ηρεμήσει; Τώρα που ο εργαζόμενος βρίσκεται στην απόλυτη ανασφάλεια και τώρα που ο εργοδότης φοβάται μην κλείσει η επιχείρησή του και στείλει κι άλλες δυο οικογένειες στην ανεργία; Τώρα θα το κάνετε αυτό; Δεν λέω ότι είναι πολυτέλεια, να το κάνουμε, αλλά δεν κερδίζουμε κάτι. Γιατί αν δεν έχουμε εργαζόμενους τι να διευθετήσουμε; Το ωράριο εργασίας ή την ελαστικοποίηση της μη εργασίας; Δεν μπορούμε να τα κάνουμε αυτά.

Κυρία Υπουργέ της Υγείας, υπάρχει απόλυτη απογοήτευση, ειδικά για το θέμα των προμηθειών. Εμείς προσπαθήσαμε να τα κάνουμε κεντρικά και δεν μπορέσαμε. Εσείς μας παρουσιάζετε σήμερα τρεις εναλλακτικές λύσεις. Κεντρική προμήθεια, περιφερειακή προμήθεια –απ' όποια περιφέρεια ανήκει ένα νοσοκομείο ή μία κεντρική μονάδα– προμήθεια σε επίπεδο υγειονομικής μονάδας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχετε την εντύπωση ότι φέρατε κάποια καινοτομία; Μπορείτε να πείσετε το πολιτικό σύστημα ότι φέρατε κάτι από το οποίο θα γλιτώσουμε μερικά δισεκατομμύρια; Όχι. Αν σας ρωτήσουμε, σας ρώτησαν κι άλλοι συνάδελφοι δεν είπατε στην ομιλία σας τι θα είναι κεντρικό, τι θα είναι περιφερειακό και τι θα βρίσκεται στη μέση. Ποιος θα αγοράζει το χαρτί υγείας του νοσοκομείου και ποιος θα αγοράζει το σπάνο αξονικό τομογράφο, που κάνει εκατομμύρια; Ποιος; Και κυρίως με τι διαδικασίες; Θα είναι το service μέσα, δεν θα είναι το service μέσα; Θα είναι οι εγγυοδοσίες; Θα είναι τα ανταλλακτικά; Μα εκεί, αγαπητή συνάδελφε και μέλος της Κυβέρνησης, βρίσκεται η σπατάλη.

Δεν βρίσκεται σε τρεις γραμμές, με τις οποίες προσπαθείτε να υποκαταστήσετε το πρόβλημα των προμηθειών στο δημόσιο τομέα. Πώς λοιπόν, να το στηρίξουμε αυτό όταν είναι μη λύση; Διότι, περί αυτού πρόκειται. Πώς να στηρίξουμε την παράγραφο 5 του άρθρου 25, που λέει ότι καθορίζεται η εφαρμογή νοσοκομειακής συσκευασίας –το είχατε υποσχεθεί, πράγματι το κάνατε– καθώς και η δυνατότητα διενέργειας διαγωνισμών για την προμήθεια φαρμακευτικών σκευασμάτων;

Αν είχα ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, θα το εκτιμούσα.

Όταν δίνετε δυνατότητα, κυρία Υπουργέ, δεν θα γίνει κανένας διαγωνισμός. Υποχρέωση πρέπει να δώσετε. Υποχρέωση διαγωνισμών με βάση τη δραστική ουσία. Αυτό είχαμε πει και στην επιτροπή, αυτό είχατε πει και στην Ολομέλεια. Υποχωρήσατε σε ποιους; Γιατί; Γιατί το κάνατε; Έχετε την απόλυτη στήριξή μας, τουλάχιστον, πάτε σε υποχρεωτικούς διαγωνισμούς για τα φάρμακα, για να κατεβάσετε ακόμη πιο κάτω την τιμή, αν μπορείτε να το κάνατε. Γιατί εκτιμώ ότι δεν μπορείτε να το κάνατε.

Και τέλος, θέλω να σας πω ότι στη φάση αυτή της πολιτικής ιστορίας, της μεγάλης αδυναμίας του τόπου, της εξαιρετικά μειονεκτικής θέσης, την ώρα που με βάση την ομιλία του Πρωθυπουργού είμαστε υπό κηδεμονία –οχδόν θέλω να πιστεύω εγώ– εσείς δέχεστε το Μάη μήνα τον κ. Ερντογάν μαζί με μία συστάδα Υπουργών της Τουρκίας, για να συζητήσετε, την ώρα που ο κ. Νταβούτογλου έχει πει ότι, μακάρι η μόνη διαφορά μας να ήταν η υφαλοκρηπίδα. Μακάρι! Γιατί το κάνατε τώρα; Υπάρχει κάποια οπουδή;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει κάποιος λόγος για τον οποίο πρέπει Μάη μήνα, με διαπραγμάτευση στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, να πάμε σε ελληνοτουρκικό διάλογο στον ελληνικό χώρο; Υπάρχει τόσο πολύ μεγάλη ανάγκη, μετά από εκατόν πενήντα επτά παραβιάσεις κανόνων εναέριας κυκλοφορίας και τριακόσιες πέντε παραβιάσεις του εθνικού εναέριου χώρου και ενενήντα δύο οπλισμένους σχηματισμούς το πρώτο τρίμηνο του 2010; Καμμία ανάγκη δεν υπάρχει, κατά την εκτίμησή μας.

Κλείνω, λέγοντας το εξής. Οι προθέσεις ενός εκάστοτε Υπουργού είναι καλές, η Κυβέρνηση, όμως, είναι ξεκούρδιστη μπάντα, δεν ξέρει καν τι είναι αγρότης, 35% εισοδήματα από αγροτική ασχολία λέει η Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, 50% λέει ο Υπουργός Εργασίας. Αποφασίστε αν μπορείτε να κυβερνήσετε αυτόν τον τόπο. Έχετε συναίνεση του πολιτικού συστήματος –εγώ εκτιμώ, συνολικά– με τις αποφάσεις μας, με τις απόψεις μας. Αντιλαμβανόμαστε την κρίση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αντιλαμβάνεστε άραγε την ευθύνη την οποία έχετε σ' αυτό το σκηνικό που βρισκόμαστε; Εάν το αντιλαμβάνεστε αποδείξτε το. Είναι εύκολο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Προσπαθώ να καταλάβω τη λογική της Νέας Δημοκρατίας. Έχετε τη συναίνεση όλου του πολιτικού κόσμου, συμπεριλαμβανομένης και της Νέας Δημοκρατίας, αλλά εμένα με ενέκαλεσε πριν, γιατί κι εγώ συναινώ στο να βγει η χώρα από την κρίση.

Βέβαια, περιττό να πω εις τον συμπαθέστατο γιατρό, ότι κάθε λόγος έχει το καλό αλλά έχει και την παρενέργεια, όπως τα φάρμακα.

Είπατε για τις δημοσκοπήσεις, κύριε Μαρκόπουλε. Δεν τις διαβάσατε όλες. Δεν διαβάσατε ότι οι δημοσκοπήσεις έχουν ένα συμπέρασμα σημαντικό. Ότι από τα κόμματα που βρίσκονται στην αίθουσα, το μεν ΠΑΣΟΚ είχε μείωση από τις εκλογές στα δημοσκοπικά ευρήματα της εταιρείας στην οποία αναφερθήκατε στην ΑΛΚΟ, 30%. Η Νέα Δημοκρατία, ως Αντιπολίτευση, είχε μείωση 35%, στο 21% που είχε φθάσει ο ΣΥΡΙΖΑ για μία περίοδο. Ο δε ΣΥΡΙΖΑ με την πολιτική που κρατάει είχε μείωση της τάξεως του 30%. Το μόνο κόμμα που ανέβηκε είναι ο ΛΑΟΣ, κατά 31%. Αυτό καταδεικνύει, λοιπόν, ποιος κάνει σωστή πολιτική, γιατί ο λαός έχει και ένστικτο και πείρα. Άρα, λοιπόν, να είστε λίγο συγκρατημένοι στις οποιοσδήποτε κρίσεις.

Εμείς, επαναλαμβάνουμε, στηρίζουμε την Ελληνική Κυβέρνηση στον πόλεμο που κάνει με τους κερδοσκόπους. Στηρίζουμε την ελληνική Κυβέρνηση στον πόλεμο τον οποίο έχει ανοίξει η Γερμανία, με τον τρόπο που συμπεριφέρεται η κ. Μέρκελ. Στηρίζουμε την Ελλάδα στο πρόσωπο της Κυβέρνησης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ... (δεν ακούστηκε)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Θα τη στηρίξα, αν ήταν Πρωθυπουργός και ο Τσίπρας και ο Λαφαζάνης και ο Καραμανλής και ο Σαμαράς. Να το ξεκαθαρίσουμε. Δεν πετάμε πέτρες στην τζαμαρία, όταν η Ελλάδα κινδυνεύει. Δεν θα φάει την πέτρα στο κεφάλι ο Παπανδρέου. Όλοι θα τη φάμε στο κεφάλι. Να σοβαρευτούμε επιτέλους, σ' αυτή την Αίθουσα! Και επιτέλους, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να δώσουμε ένα μήνυμα. Φθάσαμε σ' αυτήν την κατάσταση. Σαφώς ο γιαιλός είναι στραβός, δεν τον στραβώσατε εσείς, εσείς απλώς στραβά αρμενίζετε.

Τα δύο τελευταία χρόνια διακυβέρνησως της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία αυξήθηκαν οι δημόσιες δαπάνες 6.000.000.000 που σημαίνει τέσσερις 4 μονάδες το έλλειμμα. Και όλοι ξέρουμε ότι δεν είναι αναστρέψιμο, όταν το έλλειμμα ξεπερνάει το 12%. Εκεί φθάσαμε. Σ' αυτήν την περιδίνηση μας έφερε η αταξία της Νέας Δημοκρατίας. Ο κόσμος έξω βουλιάζει και λέει, αίμα στην αρένα. Τι εννοούν; Αυτοί που έφταιξαν. Και δεν ξέρετε ποιοί

έφταιξαν, δεν ξέρετε ποιοί έβαλαν βαθιά το χέρι. Εσείς οι ίδιοι δεν αποκλείσατε από τα ψηφοδέλτια σας κάποιους εξ αυτών; Και αυτή είναι η ποινή. Η ποινή είναι ότι ο Σμπώκος δεν μπήκε στο ψηφοδέλτιο ή ο Άκης δεν μπήκε στο ψηφοδέλτιο ή κάποιοι άλλοι με τα ομόλογα ή τους κουμπάρους; Κατεκλάπη το ελληνικό δημόσιο. Και κατεκλάπη από αξιωματούχους δικούς σας και της Νέας Δημοκρατίας και έχετε μεγάλη ενοχή. Να βγείτε και να μιλήσετε. Επιτέλους! Έξω και κάτω οι κλέφτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Ευθυμίου έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι σύνεδροι σε περιόδους κρίσης, πριν απ' όλα κρίνονται οι ηγεσίες. Κρίνονται τα μέταλλά της, η ποιότητά της, κρίνονται και οι λαοί. Έχουμε αυτήν την περίοδο της μεγάλης κρίσης μία απόλυτα θετική ένδειξη που είναι η βαθιά ωριμότητα του ελληνικού λαού και είναι οι εποχές οι ηγεσίες να αποδειχθούν αντάξιες σ' αυτήν την ωριμότητα με τις δικές τους στάσεις, με τις δικές τους επιλογές, με τις δικές τους υπεύθυνες τοποθετήσεις.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εξ αρχής συνειδητοποίησε το μέγεθος και το είδος της κρίσης. Συνειδητοποίησε ότι η Ελλάδα οδηγήθηκε με τα δικά της λάθη στο να είναι το εύκολο θύμα μιας διεθνούς συγκυρίας που αλλάζουν οι συσχετισμοί οικονομικής και πολιτικής ισχύος στο παγκόσμιο επίπεδο.

Δώσαμε τη λαβή και δώσαμε τη λαβή, γιατί είμαστε η μόνη χώρα της Ευρωζώνης που ήταν ταυτόχρονα με ένα έλλειμμα 13,6% απ' ό,τι αποδείχθηκε, με ένα δημόσιο χρέος που είχε εκτιναχθεί στα 300.000.000.000 και ακόμα χειρότερο, στο να μην παρήξει εγγύηση ότι έχει τις δικές της δυνάμεις να βγει από αυτές τις Συμπληγάδες Πέτρους. Διότι τα έξι χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας καταβαραθρώθηκε 35 ολόκληρες θέσεις η ανταγωνιστικότητα της χώρας. Αν δείτε την κατάταξη πήγαμε από την 35η, στην 71η, θέση πίσω από τη Νιγηρία. Αυτό μας κατέστησε την αχίλλευση πέτρα της Ευρωζώνης. Μας κατέστησε το πειραματόζωο των μεγάλων κερδοσκοπικών παιχνιδιών που αναπτύχθηκαν. Και αυτήν τη στιγμή, εάν μιλάμε για τη συνδρομή, είναι γιατί δημιουργήθηκε ένας μηχανισμός που η Ευρώπη δεν τον είχε προβλέψει, ενώ οι κερδοσκόποι τον είχαν διαγνώσει. Η Ευρώπη φτιάχτηκε μέσα στα φρου-φρου, φτιάχτηκε σε μία αίσθηση του Καντίντ, του Βολτέρου, ότι θα ζούμε διαρκώς στον καλύτερο δυνατό κόσμο. Φτιάχτηκε η Ευρωζώνη, ως Νομισματική Ένωση, χωρίς οικονομική ένωση και φυσικά χωρίς πολιτική ένωση. Και φτιάχτηκε σαν να μην υπήρχε ποτέ ενδεχόμενο να υπάρξει κρίση. Ήταν στην κυριολεξία μέσα στα ροζ μπουν-μπουν. Και όταν ήρθε η επίθεση, το κλειδί για οποιοδήποτε υπεύθυνο ηγέτη της Ελλάδας, ήταν να δείξει ότι το ελληνικό πρόβλημα, το υπαρκτό, που έχει ευθύνη με ονοματεπώνυμο πως δημιουργήθηκε ότι δεν είναι, όμως, μόνο πρόβλημα της Ελλάδας. Είναι η κρίση της Ελλάδας ως μέσο διεμβολισμού του ευρώ.

Πέτυχε ο Έλληνας Πρωθυπουργός αυτό το δύσκολο εγχείρημα; Και λέω δύσκολο, γιατί όλοι εδώ μέσα πια έχουμε πείρα της Ευρώπης. Πόσο μέσο χρόνο θέλει μία οδηγία; Ποτέ δεν θέλει λιγότερο από δύο χρόνια. Πόσο χρόνο χρειάζονται οι αλλαγές των συνθηκών; Ποτέ καμμία δεν χρειάστηκε λιγότερο από δέκα χρόνια. Και, όμως, μέσα σε 1,5 μήνα, αυτή η διαρκής επιμονή της Ελληνικής Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου προσωπικά, σε όλα τα κέντρα δύναμης, σ' αυτήν την Ευρώπη, αυτών των ρυθμών, δημιούργησε με το σταθμό της 11ης Φεβρουαρίου και το σταθμό της 25ης Μαρτίου, το μηχανισμό τον πολιτικό και οικονομικό της συνδρομής. Η συνδρομή προσδιορίστηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ως τριπλή. Ενοποιημένα οι δύο πόλοι της Ευρώπης το Eurogroup και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, και επιστράτευσε η Ευρώπη μαζί το ΔΝΤ. Αυτή είναι η αναντίρρηση πραγματικότητα των γεγονότων και χωρίς καμμία μια καμμία υπερβολή, θα ήθελα να συνειδητοποιήσουμε όλοι ακούγοντας ορισμένες πολιτικές δυνάμεις, αν αντιλαμβάνονται με όσα είπα σήμερα σ' αυτή την Αίθουσα, αν θα μπορούσαν να τα πουν, αν δεν υπήρχε ο μηχανισμός συνδρομής. Αν έχουν συνειδητοποιήσει τι θα σήμεινε η συζήτηση σήμερα και η πραγματικότητα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, αν δεν είχε επιτευχθεί ο μηχανισμός συνδρομής. Στην κυριολεξία, «αλλού ξη-

μερωμένοι». Όσοι επικρίνουν σήμερα αυτό, που, αν δεν είχε συμβεί, σήμερα μάλλον αυτή η Αίθουσα εδώ δεν θα υπήρχε με αυτόν τον τρόπο, όπως και η χώρα με αυτόν τον τρόπο. Άρα το χρέος της στη χώρα, αυτή η Κυβέρνηση το έπραξε.

Δεύτερον, όπως σωστά τόνισαν πάρα πολλοί σ' αυτή την Αίθουσα, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι όταν υπάρχει πόλεμος –γιατί αυτό συμβαίνει, πόλεμος είναι– είναι ενεργός και θέλει η κάθε πλευρά να φθάσει στην ακραία λογική συνέπεια. Οι κερδοσκόποι έχουν επενδύσει γιγάντια και θέλουν να κερδίσουν. Δυστυχώς, πάντα σε κάθε χώρα, σε όλες τις εποχές υπήρχαν οι Εφιάλτες. Κάποτε ήταν έτσι, κάποτε ήταν κουκουλοφόροι, τώρα είναι παπαγαλάκια. Πρέπει στη χώρα μας να χάσουν οι κερδοσκόποι, όπως και στην Ευρώπη και να κερδίσει η χώρα μας και οι Έλληνες. Και αυτό αναλογεί σε όλους μας, να ξέρουμε ότι τα θεμελιώδη είναι κατοχυρωμένα και να έχουμε στο μυαλό μας, όταν έρχεται η φιλική συμβουλή «πάρε τα λεφτά σου από την Τράπεζα», ότι η αφετηρία αυτής της συμβουλής, μπορεί να είναι κάποιος που από αυτή τη συμβουλή θα κερδίσει εις βάρος όλων και της χώρας μας. Και να είμαστε σε αυτό κατηγορηματικό, ότι όπως σωστά τονίστηκε μιλάμε πέρα από την υγεία, τη δυνατότητα του ελληνικού τραπεζικού συστήματος για την εγγύηση που παρέχει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Και οι Έλληνες πρέπει να ξέρουν ότι οι χειραγωγοί της κερδοσκοπίας πρέπει να ηττηθούν και είναι κομμάτι του καθενός μας να πετύχουμε αυτή την ήττα. Υπάρχει θέμα ότι κάθε πράξη μας σφραγίζει την πορεία των γεγονότων και είναι δεδομένο και οριστικό ότι πάρα πολλές φορές υπάρχει το σύνδρομο της εθνικής τύφλωσης.

Υπάρχει αυτό που το ζήσαμε επανειλημμένα στην ιστορία, ότι με ανιδιοτέλεια, με πάθος, με πίστη σε ιδέες, οδηγούμε τη χώρα εκεί που πάει στο αντίθετο των συμφερόντων της και ότι πάρα πολλές φορές, αντικειμενικά, οι φίλοι του λαού καταλήγουν σε πολιτικές που είναι εχθρικές προς το λαό.

Είμαστε στο μικροσκόπιο στο σύνολό μας. Όχι μόνο η Ελληνική Κυβέρνηση. Όταν, λοιπόν, αυτή η χώρα πρέπει να αποδεικνύει ότι μπορεί μόνη της να αντιμετωπίσει τα πάντα, ακριβώς για να μην έχει ανάγκη ούτε εγγυητές των δανείων της, ούτε εγγυητές της συμμετοχής της στους διεθνείς θεσμούς, όταν το 20% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος είναι ο τουρισμός, όποιος δίνει το διεθνές σήμα «μην έρθετε σε αυτήν τη χώρα», τραυματίζει καιρία την έξοδο από την κρίση. Δεν τραυματίζει αφηρημένα τους ανθρώπους του τουρισμού, κλονίζει ένα από τα θεμέλια της παραγωγικής, της αναπτυξιακής δυνατότητας αυτής της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό να το συνειδητοποιήσουμε ότι ισχύει για όλα. Όταν οι Υπουργοί κληνιούνται από γραφείο σε γραφείο, η αίσθηση που μεταδίδεται είναι σε ποια χώρα θα έχεις φερεγγυότητα ότι θα ισχύσουν όσα δεσμεύεται, όταν δεν μπορεί να ασκηθεί το στοιχείωδες κυβερνητικό έργο;

Θέλω να τονίσω ότι η εθνική μας ιστορία θα έπρεπε να είναι μεγάλο σχολείο. Γιατί σε όλα πήγαμε με πολλαπλάσιο κόπο και αίμα, γιατί πάρα πολλές φορές οι ηγεσίες μας δεν είχαν αυτήν τη σωφροσύνη. Έχουμε ξεχάσει ότι ακόμα και στην Επανάσταση του '21 είχαμε δύο εμφυλίους στη διάρκεια της Επανάστασης. Και γι' αυτό αποκτήσαμε «κολοβή» ανεξαρτησία. Ένα κράτος μέχρι τη Μελούνα. Την αποκτήσαμε την ανεξαρτησία με τη Ναυμαχία του Ναυαρίνου, δηλαδή, με τη συνδρομή των στόλων των Δυνάμεων.

Πολλές φορές αυτά που ακούμε εδώ στην Αίθουσα, ως άλλη προοπτική, μου θυμίζουν λίγο κάποιο μεγάλο παράδειγμα του Μακρυγιάννη. Καθώς άκουγα αγορητές, θυμάμαι –ο Μακρυγιάννης είχε δεκαέξι τραύματα, τα κουβαλούσε σε όλη του τη ζωή– κάτι που μας αφορά όλους για την κρίση, έναν έξοχο στίχο του Ντίνου Χριστιανόπουλου που λέει: «Καημένη Μακρυγιάννη, τζάκισες το χέρι σου για να χορεύουν σείκ τα καλόπαιδα».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το χέρι σου εσένα δεν έχει τίποτα.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Αφήστε με να ολοκληρώσω, κύριε Λαφαζάνη.

Γι' αυτό είμαστε εδώ, γιατί δεν τιμάμε τίποτα από αυτά που

μας έφεραν εδώ.

Και δεύτερο είναι ότι και μέσα στην Επανάσταση υπήρχαν δύο κατηγορίες αγωνιστών. Αυτοί που έβαλαν μπροστά να διώξουμε τους Τούρκους και να ελευθερωθούμε και αυτοί που ήταν ποικιλότροποι «τσάμπα μάγκες». Πρωτοστατούσαν στους εμφυλίους για το λουφέ. Δήλωναν στρατεύματα τριών χιλιάδων και είχαν τριάντα, αλλά ήταν εύχρηστοι απ' όλους τους Μαυροκορδάτους, τους Φαναριώτες, ήταν προς όλες τις κατευθύνσεις.

Και όπως συμβαίνει με όλους αυτούς, ήταν λιγότερο εμφανείς στις μάχες κατά των Τούρκων και πολύ θαρραλέοι στις μάχες του εμφυλίου που είχαν και λουφέ. Και ένας απ' αυτούς, υπάρχει ένας έξοχος διάλογος στο Μακρυγιάννη, τον κάλεσε μία φορά να μετάσχει σε αυτές τις «τσάμπα μαγκιές». Και του είπε ο Μακρυγιάννης: «Εσύ είσαι πολύ αφοβέριγος, εγώ είμαι φοβερίγμενος», εννοώντας ότι πρέπει να σταθμίζουμε κάθε κίνησή μας σε σχέση με τι πάει μπροστά, τον κύριο στόχο της πατρίδας μας, όχι τι πάει μπροστά, την αίσθηση ότι κάνουμε εμείς την κίνησή μας και μετά «γαία πυρί μειχθήτω.»

Εγώ θα ήθελα να ακούσω πολύ πιο ολοκληρωμένα κάποιες απόψεις, όπως άκουσα από τον κ. Λαφαζάνη που προηγήθηκε. Όπως, ακούσαμε από την κ. Παπαρήγα που δεν κάνει την τιμή να παρίσταται στο Κοινοβούλιο, διότι ως γνωστόν αφ'ής εξεστόμισε τη μία και μόνη αλήθεια, δεν χρειάζεται να δοκιμαστεί σε κανέναν διάλογο. Αλλά αυτό μας είπε εδώ και η κ. Παπαρήγα.

Η κ. Παπαρήγα μας είπε μάλιστα ότι καυχάται, επί λέξει. Καυχείται που τα διεθνή μέσα ενημέρωσης έδειχναν τον αποκλεισμό του κρουαζιερόπλοιου ZENITH, τους εννιάκοσιους πενήντα 950 Ισπανούς και τους πενήντα 50 Αυστραλούς, να αποτελούν το διεθνές σήμα «Μην διανοηθείτε να έρθετε στην Ελλάδα». Είπε η κ. Παπαρήγα «καυχόμαστε που το πετύχαμε.»

Άκουσα, λοιπόν, τη θέση να ανατιναχθεί αυτή η πορεία, να πει η Ελληνική Κυβέρνηση, το ελληνικό πολιτικό σύστημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο «σας ανατινάζουμε, φύγετε, δεν σας θέλουμε». Κατάλαβα, λοιπόν, το πρώτο σκέλος της στρατηγικής. Μάλιστα, άρα ορθά. Να τα γκρεμίσουμε όλα. «Φύγετε, δεν σας θέλουμε, δεν μας νοιάζετε».

Το δεύτερο σκέλος είναι, όμως, αυτό που αφορά τον ελληνικό λαό. Το πρώτο το καταλαβαίνω. Φύγετε όλοι, μένουμε μόνοι και αντιμετωπίζουμε τα θέματα έξω από την Ευρώπη, έξω από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, έξω από το ΝΑΤΟ, από όλα. Είμαστε εδώ, λοιπόν, μόνοι ανάμεσά μας, στα σύνορά μας.

Φεύγουν αυτοί. Το μετά; Πρέπει να εξηγηθεί. Πρέπει να ειπωθεί. Τούτων όλων ούτως δοθέντων, πώς πορεύεται η πατρίδα; Πώς οργανώνω τα συμφέροντά της; Πώς αναπτύσσει την οικονομία της; Πώς διασφαλίζει τα εθνικά της συμφέροντα; Με ποιες συμμαχίες; Θα απευθυνθεί σε άλλες δυνάμεις; Πρέπει να περιγραφούν, πρέπει να ονοματιστούν. Ποιες είναι αυτές;

Γι' αυτό, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν απ' όλα, πρέπει να επικεντρώσουμε εντελώς διαφορετικά τις πολιτικές μας συμπεριφορές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω εδώ, κυρίες Πρόεδρε. Είμαι ακριβώς στο χρόνο όπως όλοι οι άλλοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Είναι αυτονόητο ότι πρέπει να αλλάξουμε γλώσσα και συμπεριφορά και ουσία στην πολιτική μας πράξη και στάση. Η χώρα χρειάζεται μία εθνική και κοινωνική συνεννόηση. Αυτό χρειάζεται, τίποτε άλλο. Ό,τι δεν είναι υποταγμένο σε μία εθνική και κοινωνική συνεννόηση, θα θεηθεί τη χώρα, δεν βοηθά τον ελληνικό λαό και κυρίως, δεν βοηθά τους ασθενέστερους. Γιατί ένα γκρέμισμα της χώρας, τους μόνους που δεν θα θίξει είναι οι καπιταλιστές, οι οποίοι θα αποσυρθούν στις Ελβετίες, στα Λονδίνα, στη Νέα Υόρκη και θα κοιτάνε τους υπόλοιπους να θέλουν να ανασυγκροτήσουν τη χώρα από το μηδέν.

Χρειάζεται εθνική και κοινωνική συνεννόηση με τα κόμματα, με τα συνδικάτα, με την κοινωνία σε μίνιμουμ και μάξιμουμ στόχους ταυτόχρονα, ώστε να ξανακερδίσουμε αυτό που ήδη έπρεπε να έχουμε στο μυαλό μας ότι κάποτε το πετύχαμε και το χάσαμε.

Και εκεί, όντως, πρέπει να δούμε ευθύνες για όλους, να ξανακερδίσουμε τη θέση μας στον κόσμο εν ισοτιμία, όπως μας αναλογεί, όπως μας αξίζει, με εθνική υπερηφάνεια, με εθνική

αξιοπρέπεια, γιατί ακριβώς εμείς θα έχουμε πάει μπροστά τη δικιά μας πατρίδα, με τις δικές μας δυνάμεις.

Αυτό είναι πρόταγμα, όχι του ΠΑΣΟΚ. Είναι πρόταγμα της Ελλάδας, είναι πρόταγμα της ελληνικής κοινωνίας και γύρω από αυτή τη θέση, πάνω σ' αυτό το πρόταγμα της εθνικής και κοινωνικής συνεννόησης, θα κριθούμε όλοι. Εμείς ανοίξαμε αυτόν το δρόμο με την όλη στάση μας, την όλη συμπεριφορά μας, την πρακτική μας σε όλα τα επίπεδα και θέλουμε να ελπίζουμε ότι αυτή θα είναι η κοινή στάση όλων, γιατί ένα αφορά όλους μας, ο λαός μας, η πατρίδα μας και όχι τα κόμμάτα μας ή οι εαυτοί μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Τσίπρα, πριν από εσάς είχε ζητήσει το λόγο για να κάνει μία μικρή παρέμβαση η Υπουργός κυρία Ξενογιαννακοπούλου.

Κυρία Ξενογιαννακοπούλου, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα σε δύο σημεία, που έχουν τεθεί και αφορούν τα ζητήματα της υγείας, να τοποθετηθώ πολύ σύντομα. Όπως είχα την ευκαιρία να αναφέρω και στην πρωτολογία μου, πιστεύω ότι σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία που περνάει ο ελληνικός λαός, εμείς έχουμε δύο υποχρεώσεις.

Το ένα είναι να στηρίζουμε το Εθνικό Σύστημα Υγείας και αυτό το κάνουμε παρ' ότι είναι τόσο δύσκολη δημοσιονομικά και οικονομικά η κατάσταση. Φυσικά με το αναγκαίο προσωπικό γίνεται η συνέχεια αυτής της προσπάθειας και με τα περιφερειακά νοσοκομεία, παρ' ότι πρώτη θα αναγνωρίσω τα τεράστια προβλήματα που υπάρχουν στο χώρο της υγείας -και τα γνωρίζουμε όλοι.

Αλλά το πιο σημαντικό είναι, την ώρα που ελληνικός λαός καλείται και κάνει θυσίες, να μπορούμε να προασπίσουμε το δημόσιο συμφέρον στο χώρο της υγείας. Αυτό, σημαίνει ότι πρέπει επιτέλους να αντιμετωπίσουμε όλη αυτήν τη γκριζα παρασιτική πραγματικότητα που υπάρχει γύρω από τις προμήθειες, τα φάρμακα, την κακοδιαχείριση, τη στατάλη που τελικά είναι εις βάρος του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Και εδώ θέλω να απαντήσω στον αγαπητό συνάδελφο τον κύριο Μαρκόπουλο, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Θα περίμενα, κύριε συνάδελφε, να έρθετε και να επικροτήσετε τις βελτιώσεις που κάνουμε σήμερα. Γιατί εσείς πριν από δύο χρόνια φέρατε την Επιτροπή Προμηθειών Υγείας, η οποία στην πραγματικότητα και επειδή υπήρχαν προβλήματα νομοθετικά, ενδεχομένως δεν στηρίχθηκε επαρκώς. Ήταν επιλογή της τότε ηγεσίας, δεν μπαίνω σε αυτό, δεν είναι η ώρα για να πάμε εκεί, δεν λειτούργησε, όμως.

Και εδώ φέρνουμε κάποιες βελτιώσεις και λέμε: Πρώτα απ' όλα, Παρατηρητήριο Τιμών για τα αναλώσιμα. Δεν μπορεί η Ελλάδα να έχει πενταπλάσια και εξαπλάσια τιμή για τα ίδια αναλώσιμα με τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες. Γιατί δεν το επικροτείτε;

Για τα φάρμακα. Σαφώς ανοίγουμε τη δυνατότητα να υπάρχει προμήθεια πλέον και διαγωνισμός με βάση τη δραστική ουσία, να υπάρχει νοσοκομειακή συσκευασία. Δίνουμε τη δυνατότητα για ηλεκτρονικούς διαγωνισμούς. Αν δεν κάνουμε αυτές τις αναγκαίες ρυθμίσεις, θα συνεχιστεί, δυστυχώς, η κατάσταση που υπήρχε τα προηγούμενα χρόνια, όπου η εξαίρεση ήταν ο κανόνας. Ε, δεν γίνεται έτσι! Εμείς, εκεί θα κάνουμε τις τομές για να προασπίσουμε φυσικά το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Θα ήθελα και στον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ στον κ. Καρατζαφέρη να πω -επειδή αναφέρθηκε στο 51%- ότι δεν υπάρχει αντιπαλότητα με τον ιδιωτικό χώρο της υγείας. Αυτό που λέμε, όμως, είναι ότι πρέπει να υπάρχουν κανόνες, να υπάρχει εποπτεία και για το λόγο αυτό για τις ιδιωτικές κλινικές φέρνουμε αυτήν τη ρύθμιση για τα φαρμακεία. Μην ξεχνάμε ότι ο ιδιωτικός τομέας της υγείας, αυτή τη στιγμή έχει παραπάνω δαπάνες -αυτό είναι το ελληνικό παράδοξο σε σχέση με το δημόσιο τομέα- και απομυζά κυριολεκτικά τα ασφαλιστικά ταμεία, γι' αυτό και είναι από κοινού

αυτές οι τροπολογίες με τον συνάδελφο τον Ανδρέα Λοβέρδο.

Όσον αφορά το 51% απλώς να σας θυμίσω –γιατί ήμασταν και Ευρωβουλευτές ταυτόχρονα την περίοδο που ήρθε η περίφημη οδηγία Μπολκενστάιν- ότι ακόμα και η Οδηγία Μπολκενστάιν την υγεία την είχε εξαιρέσει από την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, ακριβώς γιατί δεν μπορούμε να την αντιμετωπίσουμε, έστω και αν ασκείται από ιδιωτικό φορέα με κανόνες σωστά και νόμιμα ως ένα καθαρό εμπορευματοποιημένο προϊόν. Η υγεία είναι πάνω από όλα η διασφάλιση ενός δημόσιου κοινωνικού αγαθού.

Άρα, κανόνες βάζουμε, ερχόμαστε και ομαλοποιούμε ίσα, ίσα την ιδιωτική πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Και ξέρετε πολύ καλά ότι δύο μέρες πριν τις εκλογές έγινε μία πραξικοπηματική ρύθμιση, που ήρθαν και οι εκπρόσωποι των ιδιωτικών διαγνωστικών κέντρων στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και παραδέχθηκαν ότι εκείνη η ρύθμιση, όπως έγινε προεκλογικά, τελικά υπονόμωσε και την όλη συζήτηση. Και τι λέμε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Θα επανέλθω στο θέμα της πρωτοβάθμιας και θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς λέμε ότι είναι δύο μεγάλες μεταρρυθμίσεις σε εξέλιξη. Ο «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ» που συζητείται σήμερα στο Υπουργικό Συμβούλιο και που θα έχουμε μία αναδιάταξη αρμοδιοτήτων για θέματα και υγείας και από την άλλη είναι το ασφαλιστικό, όπου υπάρχει κοινή συμφωνία οι κλάδοι των ταμείων να έρθουν κάτω από την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και να ενοποιηθεί επίτελος ο χώρος της υγείας –με ό,τι αυτό θα σημαίνει- εις όφελος των ασφαλισμένων και φυσικά για το χώρο της εξοικονόμησης και του εξορθολογισμού.

Εκεί, λοιπόν, λέμε να μην γίνουν τετελεσμένα γεγονότα, γιατί αυτό είχε επιχειρηθεί να γίνει προεκλογικά. Να υπάρξει, λοιπόν, ο σεβασμός των κανόνων, όπως προέβλεπε το προεδρικό διάταγμα του 2001 και εδώ είμαστε να κάνουμε έναν ουσιαστικό διάλογο, πώς θέλουμε την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, πώς θέλουμε να αναπτύχθει. Τώρα είναι η ευκαιρία. Και εκεί φυσικά θα γίνει ένας διάλογος και μέσα στη Βουλή με κανόνες και με σωστή εποπτεία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Αλέξιος Τσίπρας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, ειλικρινά θαυμάζω το κουράγιο σας. Χαρά στο κουράγιο σας, να ψάχνετε και να βρίσκετε αποφάσεις από τον Μακρυγιάννη, για να εξηγήσετε ότι για όλα φταίει σ' αυτή τη χώρα η έρημη η Αριστερά, τα συνδικάτα και όσοι αντιστέκονται στις πολιτικές σας επιλογές.

Ειλικρινά το λέω αυτό, διότι θέλει κουράγιο για να μπορούν κάποιιοι, με όσα συμβαίνουν τούτη την ώρα στον τόπο και προφανώς, γνωρίζοντας ότι αυτές τις βαριές ευθύνες τις φέρουν τα δύο κόμματα που κυβέρνησαν τη χώρα επί τριάντα πέντε χρόνια και φόρτωσαν τα χρέη τα δυσβάστακτα και τα ελλείμματα στις πλάτες του ελληνικού λαού και που εξαπάτησαν ξανά και ξανά τον ελληνικό λαό και έχουν φέρει σήμερα τη χώρα στο χείλος του γκρεμού, να είναι και τιμητές και να βγαίνουν και να εγκαλούν την Αριστερά. Η Αριστερά δεν κυβέρνησε τον τόπο.

Και η Αριστερά όλα αυτά τα τριάντα πέντε χρόνια της Μεταπολίτευσης ήταν μια δύναμη, η οποία κράτησε τα μπόσικα στο πολιτικό σύστημα, διεκδικώντας πάντα το κοινωνικό όφελος και το κοινωνικό συμφέρον. Δεν γέμισε η Αριστερά το δημόσιο τομέα με τις πελατειακές της εξυπηρετήσεις.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Θυμάμαι το '89. Έχω ζήσει δραματικές στιγμές, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Αφήστε τώρα το '89. Εντάξει, το '89 έχετε και έναν ομιλητή εδώ που ήταν 15 χρονών το '89. Μην τα λέτε σε εμένα αυτά.

Ακούστε: Είναι πολύ σοβαρή η κατάσταση, στην οποία βρίσκεται η χώρα. Και εγώ ειλικρινά θα σας πω ότι σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο που τιτλοφορείται: «Εγγυήσεις κατά της εργασιακής ανασφάλειας», αλλά πολύ εύστοχα ο Βασίλης ο Μουλόπουλος από το ΣΥΡΙΖΑ και ο Μιχάλης ο Κριτωτάκης είπαν ότι θα έπρεπε να «λέγεται» «Εγγυήσεις υπέρ της εργασιακής ανασφάλειας» ή καλύτερα «Εγγυήσεις για την καταπολέμηση της εργοδοτικής ανασφάλειας».

Συνεχίστε τις ιδεολογικές εκπώσεις. Το πιο κρίσιμο, όμως, είναι ότι συνεχίζετε να κοροϊδεύετε τον κόσμο. Και θα σας το εξηγήσω αυτό.

Ακόμα ηχούν στα αυτιά μου τα λόγια του Πρωθυπουργού στην περίφημη τηλεμαχία –ντιμπέιτ το λέμε τώρα- λίγο πριν τις εκλογές. Όταν του έθεσα ερώτηση, εάν προτίθεται η νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να καταργήσει τους νόμους και τις διατάξεις, το θεσμικό πλαίσιο, εκείνο που διέπει το λεγόμενο «Εργασιακό Μεσαίωνα» η απάντησή του ήταν κατηγορηματική. Επρόκειτο, όμως, για άλλη μία δέσμευση, η οποία πήγε περίπατο.

Το κρίσιμο ερώτημα που υπάρχει αυτήν τη στιγμή στα χείλη και στο μυαλό κάθε Έλληνα πολίτη, ανεξαρτήτως του τι ψήφισε, είναι, για ποιο λόγο είπατε τόσα ψέματα στον ελληνικό λαό; Γιατί θελήσατε, προκειμένου να πάρετε τη λαϊκή εντολή να δημιουργήσετε πλαστές προσδοκίες και ελπίδες στους Έλληνες πολίτες; Η εύκολη απάντηση ξέρουμε ποια είναι: «Δεν το γνωρίζαμε».

Κάθε φορά όμως, που ακούω τον κ. Λοβέρδο είτε στις τηλεοπτικές του συνεντεύξεις είτε στη Βουλή των Ελλήνων, ειλικρινά έχω την αίσθηση ότι βγάζουμε λαυράκια.

Τις προάλλες, κύριε Υπουργέ, είπατε σε κεντρικό τηλεοπτικό σταθμό στο δελτίο ειδήσεων ότι από το Δεκέμβριο είχατε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και ανταλλάσατε «ραβασάκια» επιστολές –δεν ξέρω τί ανταλλάσατε- του δίνετε πάντως τις σκέψεις σας για το επικείμενο ασφαλιστικό νομοσχέδιο και άρα, ήταν εν γνώσει μου, τί αλλαγές θα κάνατε. Από το Δεκέμβριο! Μόνο που το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν είχε καν μπει στην ατζέντα της συζήτησης, ούτε καν ως μπλόφα. Τί δουλειά είχατε το Δεκέμβριο να ανταλλάσατε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Μα, είναι διαρκώς εδώ κύριε Πρόεδρε! Σε όλες τις χώρες που είναι μέλη. Τώρα το μαθαίνετε αυτό;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Α, είναι διαρκώς εδώ.

Τώρα, λοιπόν, μας αποκαλύπτετε –θα απαντήσετε μετά, κύριε Υπουργέ, γιατί είναι σοβαρές οι καταγγελίες αυτές που κάνω- ότι από το 2008 είχατε εσείς προβλέψει τη χρεοκοπία της χώρας ή την πορεία προς τη χρεοκοπία. Δηλαδή, στις εκλογές του 2009 που τάζατε αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό, στις προεκλογικές συγκεντρώσεις που πηγαίνατε και εσείς και ο Πρωθυπουργός και όλα τα στελέχη της Κυβέρνησης, ξέρατε ότι οδηγούμασταν σε χρεοκοπία και να λέγατε για να τα λέτε.

Κύριε Υπουργέ, δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν: Ή έχετε το κληρονομικό χάρισμα και δεν σας το αναγνωρίζουν οι σύντροφοί σας στο ΠΑΣΟΚ και γνωρίζατε την πορεία της χώρας προς τη χρεοκοπία, αλλά κανείς δεν σας έδινε σημασία και γνωρίζατε ότι θα πάτε τελικά στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και ανταλλάσατε μαζί ραβασάκια ή συλλογικά το κόμμα σας κοροϊδίασε τον ελληνικό λαό στις προηγούμενες εκλογές. Και συνεχίζετε να μας δουλεύετε ψηλό γαζί. Μακάρι να είναι το πρώτο. Αλλά, αν είναι το δεύτερο, κύριε Υπουργέ, είναι πολύ σοβαρά τα πράγματα. Διότι, ο ελληνικός λαός, σας το ξαναλέω, τις γκάφες, τις παλινωδίες, τα λάθη τα συγχωρεί. Όλοι μας κάναμε λάθη. Αυτό που δεν συγχωρεί ο ελληνικός λαός είναι την πολιτική απάτη. Αυτό που δεν συγχωρεί ο ελληνικός λαός είναι το ψέμα και την εξαπάτηση.

Και ξέρατε, φαντάζομαι, την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας καλύτερα και η Νέα Δημοκρατία που κυβερνούσε, αλλά και εσείς. Κάθε φορά που το λέω δεν παίρνω μία διάψευση. Μέσα Σεπτέμβρη ο τότε αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης και σημερινός Πρωθυπουργός συναντήθηκε με τον κύριο Προβόπουλο. Τι ανταλλάξανε; Σκέψεις, γενικά; Γιατί ο σημερινός Πρωθυπουργός στην τηλεμαχία ρωτούσε και ξαναρωτούσε τον Καραμανλή, τον τότε Πρωθυπουργό, αν είναι σωστά τα νού-

μερα; Ήξερε, λοιπόν, ή δεν ήξερε; Δώστε μια καθαρή απάντηση. Είχατε προαποφασίσει την προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο από το Δεκέμβρη και μας κοροϊδεύατε με τις μπλόφες, ναι ή όχι; Δώστε απαντήσεις στον ελληνικό λαό, αντί να σηκώνετε τα χέρια και να παραδίδετε μέσα στον πανικό σας, στους τεχνοκράτες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου -μας κυβερνάνε- και να είστε έτοιμοι να δώσετε ακόμα και τις καρτέκλες στα υπουργικά σας γραφεία. Δώστε απαντήσεις τουλάχιστον στον ελληνικό λαό.

Εμείς αναγνωρίζουμε ότι η σφραγίδα σε αυτό το νομοσχέδιο είναι σφραγίδα τεχνογνωσίας Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, όπως βλέπουμε τις πινελιές αυτής της τεχνογνωσίας και στις προτάσεις για το ασφαλιστικό και στον παραλογισμό που ετοιμάζετε για την παιδεία, την υγεία. Βλέπουμε πολύ καλά το μέλλον που μας επιφυλάσσει αυτός ο κηδεμόνας.

Και επειδή σ' αυτήν την Αίθουσα σας έχουν μείνει και κάποιοι φανατικοί υποστηρικτές, αυτοί του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνάγερμού, που τα έβαλαν με το ΣΥΡΙΖΑ για μια ακόμα φορά στη σημερινή συνεδρίαση, ότι δήθεν εμείς προετοιμάζουμε και οργανώνουμε τις κοινωνικές εκρήξεις, ήθελα ειλικρινά, κύριε Ροντούλη, να σας πω. Έχετε καταλάβει ότι το χάος δεν το προετοιμάζει ο ΣΥΡΙΖΑ και η Αριστερά;

Το χάος είναι εδώ, μας χτυπάει την πόρτα. Οι κοινωνικές εκρήξεις είναι το χάος; Χάος είναι αυτό που ζούμε, όταν αύριο θα έχουμε 30% ανεργία στους νέους ανθρώπους -εσείς το είπατε, κύριε Υπουργέ, ένας στους πέντε, δηλαδή, σε κάθε ελληνική οικογένεια θα έχουμε έναν άνεργο- όταν τα νοσοκομεία θα κινδυνεύουν να καταρρεύσουν και οι τεχνοκράτες θα βλέπουν αριθμούς, κέρδη και ζημιές και όχι κοινωνικές ανάγκες. Αυτό δεν είναι χάος; Όταν θα διαλυθεί το ασφαλιστικό σύστημα για μια σύνταξη πείνας, φτώχειας, ελεημοσύνης και όταν οι εργασιακές σχέσεις θα αφεθούν στις ρυθμίσεις της αγοράς, δηλαδή, όταν θα αφεθούν ελεύθερες, ασύδοτες, αυτό δεν είναι χάος;

Χάος είναι το παρόν και το μέλλον που μας ετοιμάζεται από κάποιους που δεν έχουν καμιά δημοκρατική νομιμοποίηση. Όχι οι αγώνες του λαού και της νεολαίας και τα οράματα των εργαζομένων που θέλουν να διαδηλώσουν την αξιοπρέπεια τους.

Είσαστε, λοιπόν, υπόλογοι, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης. Και είσατε υπόλογοι διότι παραπληρήσατε τον ελληνικό λαό. Πήρατε μία λαϊκή εντολή για να κάνετε άλλα πράγματα και την εκχωρείτε και δεν έχετε αυτό το δικαίωμα να το κάνετε.

Κάνετε και λεονταρισμούς. Πήγε προχθές ο Υπουργός Οικονομικών και απείλησε τους κερδοσκόπους ότι θα τους πάρει το ποικίμοσο. Και την επόμενη μέρα οι αγορές κόντεψαν να μας πάρουν και τα σωρόχρα. Η μία γκάφα μετά την άλλη. Απορούμε αν αυτά που βλέπουμε γύρω μας συμβαίνουν πραγματικά. Διαγγέλματα του Πρωθυπουργού από τα ήρεμα νερά του Καστελόριζου ότι έχουμε, λέει, χαρτογραφήσει τα νερά. Και την επόμενη μέρα, χτες, στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, δηλώσεις ότι περπατάμε σε νερά που δεν έχουν εξερευνηθεί. Ακόμα και οι λογογράφοι του Πρωθυπουργού αντιφάσκουν, άλλα λεν την προηγούμενη μέρα, άλλα την επόμενη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή άκουσα και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ να αναφέρεται στην ποίηση, αφού σας αρέσει, λοιπόν, η ποίηση θα σας πω ότι μας φτάσατε στο σημείο να νομοθετούν οι βάρβαροι. Γιατί στο δίλημμα «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα», το οποίο εσείς θέσατε προεκλογικά, καταλήξατε και διαλέξατε τη βαρβαρότητα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και τώρα μας την εμφανίζετε και ως εθνική επιτυχία.

Πράγματι, το προκλητικό είναι ότι αυτήν την πραγματικότητα θέλετε να την ερωραίσετε και καταφέρατε εναντίον της Αριστεράς. Οι συλλογικές συμβάσεις ετοιμάζονται να καταργηθούν, οι απολύσεις θα ελευθερωθούν, ο εργασιακός Μεσαίωνας θεσμοθετείται, η ανεργία εκτοξεύεται στα ύψη και εσείς έχετε το κουράγιο να κάνετε κριτική στην Αριστερά και να γίνεστε τιμητές.

Σταματήστε, κύριοι συνάδελφοι, να ενοχοποιείτε την κοινωνία. Δεν οδηγεί πουθενά αυτή η λογική ότι φταίνει οι πολίτες, που και ανάλωναν περισσότερα απ' όσα μπορούμε να παράγουμε, ότι φταίνει ο ελληνικός λαός. Ο ελληνικός λαός δεν χρωστάει σε κανέναν και ξέρετε γιατί; Γιατί όλη αυτή η ανάπτυξη των δέκα προη-

γούμενων χρόνων, 1997-2007, μιάμιση φορά πάνω από το ΑΕΠ, ήταν μια ανάπτυξη που δεν έγινε ούτε σχολεία, ούτε νοσοκομεία, ούτε κοινωνικές υπηρεσίες, ούτε αυξήθηκε το εισόδημά του ελληνικού λαού αισθητά. Άλλοι τα πήραν τα λεφτά. Μην ενοχοποιείτε, λοιπόν, τους Έλληνες πολίτες. Μην ενοχοποιείτε την κοινωνία και κυρίως μην πάτε να τα φορτώσετε σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις για να αθώωσετε το βίο και την πολιτεία των δικυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Εμείς θα επαναλάβουμε και στη σημερινή συζήτηση στη Βουλή ότι υπάρχει εναλλακτικός δρόμος. Τα πράγματα δεν είναι μονόδρομος. Μια ζωή ακούμε ότι είναι μονόδρομος. Για την ΟΝΕ ακούγαμε «μονόδρομος η ονομαστική σύγκλιση και όχι η πραγματική». Για την Ολυμπιάδα ακούγαμε «μονόδρομος, είσατε γραφικοί που δεν τη θέλετε και μας λέτε μην πηγαίνετε σε τέτοιες δαπάνες και σπατάλες, να περιορίσουμε τα ελλείμματα και να φτιάξουμε την παραγωγική βάση της χώρας». Για τις εξοπλιστικές δαπάνες μας λέγατε «μονόδρομος, γιατί είμασταν μια χώρα που κινδυνεύει». Για τα φορολογικά νομοσχέδια και τις φοροαπαλλαγές που φέρνατε κατά καιρούς μας λέγατε «μονόδρομος οι φοροαπαλλαγές, γιατί δεν θα έχουμε ανάπτυξη». Όλα μονόδρομος. Και τώρα μονόδρομος μας λέτε ότι είναι η κηδεμονία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Οι μονόδρομοι τόσα χρόνια αποδείχθηκαν βούρκος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Εμείς λέμε ότι υπάρχουν πολιτικές που μπορούν να στηρίξουν μια εναλλακτική προοπτική για τον τόπο. Μην υπηρετείτε τυφλά πολιτικές που στηρίζουν ένα οικονομικοπολιτικό σύστημα που καταρρέει και στη χώρα μας και διεθνώς. Διότι -κλείω μ' αυτό, κυρία Πρόεδρε και ευχαριστώ για την ανοχή σας στο χρόνο- εσείς φέρνετε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο φέρνει την τεχνογνωσία του, δηλαδή τα σκληρά μέτρα και τα έφερε από την 3η του Μάρτη και μην κοροϊδεύομαστε, τα μέτρα είναι που φέρνουν την ύφεση και η προοπτική της ύφεσης είναι που φέρνει τη χρεοκοπία ένα βήμα πιο κοντά. Αυτός είναι ο φαύλος κύκλος και τόσες φορές μας είπατε ότι πρέπει να θυσιάσουμε την κοινωνία, να σφάξουμε τα εργασιακά δικαιώματα για να πέσουν τα spreads. Ε, λοιπόν, δεν πέφτουν τα spreads, κοντεύουν να φθάσουν στις 1000 μονάδες. Τι περιμένετε, λοιπόν, για να αλλάξετε ρότα; Να σας πάρουν και τις θέσεις σας στα υπουργικά σας γραφεία; Κάντε κάτι επιτέλους για να αποτραπεί αυτή η άβυσσος στην οποία οδηγούμαστε. Και εν πάση περιπτώσει, αφού εσείς δεν είστε σε θέση, δεν μπορείτε να βάλετε καμμία κόκκινη γραμμή, αφήστε το λαό να βάλει αυτός τις κόκκινες γραμμές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τσίπρα.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κυρία Πρόεδρε, καθέννας έχει τη διαδρομή του και τις ευθύνες του. Επικαλέστηκα στη χθεσινή μου παρέμβαση, μια ομιλία μου στη Βουλή από το Δεκέμβριο του 2008, μια ομιλία μου στη διαδικασία του προϋπολογισμού τότε, στην οποία είχα κάνει εκτιμήσεις που αποδείχθηκαν απολύτως έγκυρες σε ό,τι αφορά την πορεία της χώρας. Επικαλέστηκα αυτήν την ομιλία μου, όχι για να περιαιτολογήσω, κύριε Πρόεδρε, αλλά για να εξηγήσω γιατί στο Υπουργείο Εργασίας ήμασταν έτοιμοι από την πρώτη στιγμή, γιατί στο πρώτο υπουργικό συμβούλιο είπαμε ότι η επίλυση του ασφαλιστικού είναι εμπροσθοβαρές θέμα. Αυτά όλα είναι από τον Οκτώβριο του 2009, κύριε Πρόεδρε του ΣΥΡΙΖΑ, σε ό,τι αφορά το ασφαλιστικό.

Στη συνέχεια, κυρία Πρόεδρε, θέλω να υπενθυμίσω ότι από τις 8 Δεκεμβρίου 2009, δηλαδή, πριν κλείσει το προηγούμενο έτος, στην επιτροπή για τον κοινωνικό διάλογο για το ασφαλιστικό είχα καταθέσει τις προτάσεις επίλυσης του ασφαλιστικού, οι οποίες θα καταθεθούν με τη μορφή σχεδίου νόμου τις επόμενες μέρες και στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Κυρία Πρόεδρε, τίποτα δεν είναι τυχαίο σ' αυτή τη ζωή. Στο μέτρο που έχεις δυνατότητα να εκτιμάς και να μπορείς να σχε-

διάζεις τις λύσεις, είσαι μπροστά και από τα γεγονότα.

Σε ό,τι αφορά το ασφαλιστικό με διευκόλυνε -γιατί εγώ δεν είχα σχέση με τα κοινωνικά αυτά θέματα σε επίπεδο πολιτικό ή επιστημονικό- σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό -και είμαι υπερήφανος γι' αυτό- το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του 2007 και του 2009, δύο εκ των συντακτών του οποίου κάθονται σ' αυτές τις καρέκλες, η κ. Ξενογιαννακοπούλου και ο κ. Κουτρούμνης.

Ήμασταν, λοιπόν, έτοιμοι και πολύ πριν γίνει η οποιαδήποτε συνάντηση με τον οποιονδήποτε, όπως εσείς υπονοείτε μ' έναν απαξιωτικό τρόπο για το ελληνικό Κοινοβούλιο και για τους συνομιλητές σας, εμάς, λέγοντας ότι τάχα μας υπαγορεύτηκαν. Η αλήθεια των κειμένων, κυρία Πρόεδρε, είναι τόσο πολύ συντριπτική που κάθε καταγγέλλοντα μ' αυτό τον απαράδεκτο τρόπο τον διαψεύδει αμέσως.

Θέλω να πω μια ακόμη φράση και κλείνω για τη σημερινή μομφή, την οποία ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ επαναλαμβάνει -μετά τη σχετική του τοποθέτηση και την Παρασκευή που μας πέρασε σ' αυτήν την Αίθουσα- ότι, δηλαδή, οι συναντήσεις του Υπουργείου Εργασίας και όλων των Υπουργείων με τα κλιμάκια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου -συναντήσεις, κυρία Πρόεδρε, που γίνονται πάντα υπό το φως της δημοσιότητας και είναι συναντήσεις ή υπηρεσιακές και ενίοτε συμμετέχουν και πολιτικά πρόσωπα, αν κριθεί αυτό αναγκαίο- είναι συναντήσεις υπαγορεύσεως πολιτικών που δήθεν εμείς τώρα ασκούμε.

Δεν είναι από απειρία, γιατί ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ είναι πια έμπειρος, αλλά είναι από συνειδητή διαστρέβλωση, κυρία Πρόεδρε, το ότι εμφανίζει μ' αυτόν τον τρόπο αυτές τις συναντήσεις που γίνονται στο πλαίσιο της λειτουργίας ενός διεθνούς οργανισμού, του οποίου η Ελλάδα είναι μέλος.

Δεν είναι από άγνοια, είναι από συνειδητή διαστρέβλωση που οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και ο Πρόεδρός τους, σήμερα επικαλούνται αυτές τις συναντήσεις για να μιλούν περί υπαγορεύσεων, τάχα αγνοώντας -που δεν το αγνοούν- ότι και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, κύριε Πρόεδρε, και ο ΟΟΣΑ και άλλοι διεθνείς οργανισμοί συντάσσουν εκθέσεις για τα μέλη τους.

Για την έκθεση του 2009 δεν υπήρχε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προκειμένου να συνταχθεί. Η Νέα Δημοκρατία είχε λιποτακτήσει. Η επόμενη, όμως, Κυβέρνηση, εκ της επιλογής του ελληνικού λαού, έπρεπε να βοηθήσει και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τον ΟΟΣΑ και όποιον άλλον διεθνή συνομιλητή έχουμε, παρέχοντας τα στοιχεία της ελληνικής οικονομίας.

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καθημερινότητες στην ελληνική διοίκηση και περί αυτών θα σας διαβεβαιώσουν και όσοι συνάδελφοι έχουν σ' αυτή την Αίθουσα ασκήσει υπουργικό έργο, είτε προέρχονται από τη Νέα Δημοκρατία είτε προέρχονται από το ΠΑΣΟΚ είτε προέρχονται από τα μέλη της Αριστεράς που συγκυβέρνησαν το 1989.

Αρα, τα πράγματα είναι πεντακάθαρα, κυρία Πρόεδρε, σε ό,τι αφορά αυτές τις συναντήσεις που είναι υποχρέωση των μελών των διεθνών οργανισμών να γίνονται, όπως και σε ό,τι αφορά αυτές τις εκθέσεις που αναρτώνται στο διαδίκτυο, που δημοσιεύονται, που γίνονται βιβλία ορισμένες φορές, τις οποίες επικαλούνται και τα στελέχη σας και εσείς σε πολλές αγορεύσεις σας, το τάδε στοιχείο που δίνει ο τάδε οργανισμός για τη χώρα. Πού τον βρίσκει; Τον μαντεύει; Συνεργάζεται με τις ελληνικές αρχές.

Μάλιστα, είναι φορές που έχουμε, κυρία Πρόεδρε, τέτοιου είδους συναντήσεις που διαμαρτύρονται οι εκπρόσωποι εξ όλων, μερτώ να πω, των διεθνών οργανισμών για λάθος στοιχεία που εκδίδονταν και το 2007 και το 2008 και στο πρώτο εξάμηνο του 2009. Προσπαθούμε να πούμε ότι αυτά συμβαίνουν στις διοικήσεις. Προσπαθούμε να μιλήσουμε με το κύρος που πρέπει να μιλά ένας Υπουργός ή υπηρεσιακός παράγοντας μιας δημοκρατίας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι δαιμονοποιήσεις δίνουν επιχειρήματα της φτήνιας, δημοκοπικά επιχειρήματα, όχι όμως τα ουσιαστικά επιχειρήματα, που και ο τόπος τα χρειάζεται και μπορείτε να τα αρθρώσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, ευχαριστούμε για τον ειλικρινή τρόπο με τον οποίο ενημερώσατε και

απαντήσατε στα ερωτήματα που τέθηκαν.

Θέλω να θυμίσω ότι πέρυσι, περίπου τέτοιοι καιροί, υπήρχε νομοσχέδιο στη Βουλή για τη συνεισφορά μας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που είχε φέρει η Νέα Δημοκρατία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και το πληρώσαμε ακριβά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν θυμάμαι ακριβώς το ποσό. Θυμάμαι, όμως, κύριε Λαφάζανη, και τη δική σας τοποθέτηση γιατί ήμουν εισηγήτρια από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ τότε. Είμασταν, βεβαίως, μέλη με υποχρεώσεις και με δικαιώματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Κω Δωδεκανήσου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, πρέπει, όμως, να συνηχίσει και ο κατάλογος των ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Τηρώντας τον Κανονισμό έχουμε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Υπάρχει η χρήση του Κανονισμού και η κατάχρηση του Κανονισμού. Αν επρόκειτο να μιλήσει ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, δεν χρειαζόταν να μιλήσει και ο κ. Λαφάζανης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχετε δικίο. Έχει γίνει σ' όλους τους Αρχηγούς των Κομμάτων υπέρβαση του χρόνου ομιλίας, υπέρβαση του Κανονισμού.

Κυρίες Τσίπρα, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ούτε δύο λεπτά δεν θέλω, κυρία Πρόεδρε. Δεν υπάρχει λόγος να καταχραστώ το χρόνο σας.

Υπάρχουν ορισμένα πράγματα τα οποία μπορούν να δικαιολογηθούν και άλλα που δεν δικαιολογούνται, κύριε Λοβέρδο. Εσείς προσπαθήσατε να δικαιολογήσετε αυτό που είπατε στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του «MEGA», όταν σας ρωτούσαν οι παροισιαστές αν για τις αλλαγές που ετοιμάζετε είναι ενήμεροι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Ευρωπαϊκή Ένωση και απαντήσατε ότι είναι ενήμεροι από το Δεκέμβριο. Τώρα μας λέτε ότι ήταν στο πλαίσιο μιας εθιμοτυπικής συνάντησης που κάθε φορά γίνεται με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Εγώ, λοιπόν, να σας πω ότι αυτό μπορείτε να το καλύψετε μ' αυτό που λέτε. Βεβαίως, όλοι γνωρίζουμε ότι δεν είχατε κανένα λόγο, όχι μόνο στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να δώσετε εξηγήσεις για το τι ετοιμάζετε, αλλά ούτε καν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι ισχύει η αρχή της επικουρικότητας για την κοινωνική ασφάλιση. Είναι βασικό συστατικό της Συνθήκης της Ρώμης. Τα ξέρετε καλύτερα από εμένα. Είστε και έγκριτος συνταγματολόγος. Δεν είχατε κανένα λόγο να δώσετε με χαρτί και καλαμάρι τις προθέσεις σας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ούτε καν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Το άλλο, όμως, που δεν μπορεί να καλυφθεί με τίποτα είναι το γεγονός ότι το προεκλογικό σας πρόγραμμα έλεγε άλλα. Εξαπάτησε τον ελληνικό λαό. Εσείς πριν από λίγο είπατε ότι πιθανόν να γνωρίζατε ή να προημύνατε αυτές τις εξελίξεις. Αρα, αυτό είναι μια έμμεση παραδοχή ότι συνειδητά εξαπατήσατε τον ελληνικό λαό, προκειμένου να υπερπάξετε τη λαϊκή του εντολή και την ψήφο του. Τώρα αυτήν τη λαϊκή εντολή την εκχωρείτε σε υπερεθνικούς οργανισμούς που δεν έχουν καμία δημοκρατική νομιμοποίηση.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο μόνο για ένα λεπτό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Χρειάζεται να δώσω μια απάντηση στον αξιότιμο Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ. Κύριε Πρόεδρε, να τελειώσετε μ' αυτήν την καραμέλα περί συμμαχιών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Εμείς δεν είμαστε σύμμαχοι κανενός. Είμαστε σύμμαχοι με την πατρίδα. Αν αυτό δεν μπορείτε να το καταλάβετε, γιατί έχετε μια διχαστική παλαιοκομματική νοοτροπία, αυτό είναι δικό σας πρόβλημα και όχι δικό μας.

Εγώ, όμως, θα ακολουθήσω τη δική σας συλλογιστική περί χάους στο παρόν και στο μέλλον. Δεκτό αυτό που λέτε. Σας ερωτώ λοιπόν: Σε συνθήκες χαοτικές, τις οποίες αποδεχτήκατε, μια υπεύθυνη πολιτική δύναμη δεν πρέπει να δράσει σταθεροποιητικά; Θα πρέπει να υποδαυλίσει τη χαώδη αυτή κατάσταση; Γιατί σας ακούω συνεχώς να μιλάτε για αντιδράσεις, για διαδηλώσεις, για οτιδήποτε μπορεί να υποδαυλίσει αυτό το χάος.

Εμείς σας θέτουμε συγκεκριμένο ερώτημα. Έρχονται κάπιοι και κλείνουν τις εισόδους των ξενοδοχείων. Δεν αφήνουν τουρίστες να πατήσουν το πόδι τους επί ελληνικού εδάφους αντιδρώντας. Στηρίζετε αυτές τις μορφές «αγώνος», «πάλης», που εσείς λέτε;

Θα σας πω και κάτι άλλο, γιατί υπάρχει και μνήμη. Η δήλωσή σας στο παρελθόν προεκλογικά περί προσλήψεως στο δημόσιο εκατό χιλιάδων ανθρώπων για να λυθεί το θέμα της ανεργίας, λειτούργησε και λειτουργεί σταθεροποιητικά ή προκαλεί σήμερα τη θυμηδία σ' όσους την ενθυμούνται;

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Ροτούλη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Κεγκερόγλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πιστεύω να μην έχει ξεχαστεί κανείς αξιωματούχος και να έρθει μετά να πάρει το λόγο και να μην μιλήσει ο επόμενος συνάδελφος κ. Μανώλης Σκουλάκης, γιατί πραγματικά εμείς, οι απλοί Βουλευτές, μείναμε άναυδοι με τη συζήτηση που γίνεται όλη την ώρα περί όλων των θεμάτων πλην του νομοσχεδίου.

Βέβαια, θα μου πείτε είναι η επικαιρότητα. Ασφαλώς, χρειάζεται μια τοποθέτηση και για την επικαιρότητα και για το μέγα πρόβλημα που σήμερα, αντιμετωπίζει η χώρα. Μόνο, που αυτή η στάση πρέπει να είναι υπεύθυνη.

Οφείλω, να κάνω ένα σχολιασμό, επί όσων είπαν Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και λοιποί. Από την μια μεριά είδαμε μια Νέα Δημοκρατία, ούτε σήμερα, να έχει συνειδητοποιήσει ή να μην θέλει να συνειδητοποιήσει ότι βρίσκεται σε μια δεινή κατάσταση η χώρα, για την οποία είναι, κυρίως, αυτή υπεύθυνη και για την οποία πρέπει και οφείλει να βάλει πλάτη. Πρέπει να σταματήσει να λιθοβολεί την Ελλάδα. Και η Νέα Δημοκρατία και οι λοιπές δυνάμεις. Αν δεν το συνειδητοποιήσουν, θεωρώ, ότι δεν δικαιούνται να ομιλούν για αυτά τα οποία σήμερα, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει επωμιστεί. Τραβεί ένα μεγάλο αγώνα σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο και στα μετόπισθεν, και κάποιοι κύριοι λειτουργούν αντίθετα. Ε, ως εδώ, κύριοι!

Έρχομαι στη στάση του ΣΥΡΙΖΑ. Να πω το εξής: ότι, πραγματικά, με ξενίζει πάρα πολύ η ισοπέδωση για την πολιτική των τριάντα πέντε χρόνων.

Τι μας είπε ο Πρόεδρος; Ότι από το 1974, μέχρι σήμερα, ακολουθήθηκε μία καταστροφική πολιτική, ουσιαστικά, στην κατάσταση που οδηγήθηκε και ότι τα τριάντα πέντε χρόνια, είχαμε παραλάβει μια Ελλάδα, που ήταν ψηλά και την κατεβάσαμε χαμηλά. Ε, όχι δεν είναι έτσι! Δεν είναι έτσι, γιατί δεν μπορούμε να αποδεχθούμε κατ' αρχάς ότι η χούντα παρέδωσε μια τέτοια Ελλάδα. Εκ των πραγμάτων.

Το δεύτερο, είναι ότι σε όλη αυτήν τη διαδρομή των τριάντα πέντε χρόνων, είχαμε την οκταετία του Ανδρέα Παπανδρέου με συγκεκριμένα όχι απλά δείγματα γραφής, με συγκεκριμένες πολιτικές όσον αφορά το κράτος πρόνοιας, όσον αφορά τους εργαζόμενους, όσον αφορά την περιφερειακή ανάπτυξη και τον αγροτικό κόσμο.

Είχαμε και μια περίοδο του εκουγχρονισμού και της ανάπτυξης των υποδομών, την περίοδο του Κώστα Σημίτη, που πραγματικά και τις δύο αυτές φορές, το ΠΑΣΟΚ κλήθηκε να ανατάξει την Ελλάδα, από την επταετία Καραμανλή και από την τετραετία Μητσοτάκη-συγκυβέρνηση Οικουμενικής.

Ήρθαμε για Τρίτη φορά, παραλαμβάνοντας πραγματικά στο ναδίρ την Ελλάδα, να δώσουμε αυτόν τον εθνικό αγώνα. Εκεί, ισοπεδώσεις δεν χωράνε. Διότι, αν ίσχυε αυτό, τριάντα πέντε χρόνια καταστροφική πολιτική και από το ΠΑΣΟΚ, τότε πρέπει να κοιταχθείτε στον καθρέφτη. Γιατί, δεν καταφέρατε να πείσετε τον ελληνικό λαό; Έχετε πρόβλημα. Αν δεν καταφέρατε τριάντα πέντε χρόνια να πείσετε τον ελληνικό λαό ότι το ΠΑΣΟΚ η μεγάλη προοδευτική παράταξη, ακολουθεί δεξιά πολιτική ή οτιδήποτε άλλο που λέτε, καταστροφική, τότε έχετε πρόβλημα εσείς. Δεν μπορεί να συμβαίνουν και τα δύο. Και να κάνετε σωστή πολιτική και να μην πείθετε τον ελληνικό λαό! Και καταστροφική πολιτική! Ξεκαθαρίστε, τι ισχύει τελικά από όλα και τοποθετηθείτε στην πραγματικότητα.

Με δύο απλά, λόγια δίνουμε έναν μεγάλο αγώνα. Όσοι, νιώθουμε Έλληνες, όσοι είναι πατριώτες και όλοι δικαιούνται να νιώθουν, ακόμα και αυτοί που δεν έχουν την υπηκοότητα. Δικαιούνται να νιώθουν Έλληνες σε αυτήν την μεγάλη προσπάθεια. Πρέπει να αποδεικνύουν και στην πράξη. Να το αποδεικνύουν στην πράξη. Όχι στα λόγια και όχι με δηλώσεις. Δεν είσαι ό,τι δηλώσεις, είσαι ό,τι δείχνεις με τις πράξεις σου.

Άρα, λοιπόν, σ' αυτόν το μεγάλο αγώνα έχουμε θέση όλοι ανεξαρτήτως παράταξης, ανεξαρτήτως χρώματος, ανεξαρτήτως ομάδας. Όλοι έχουν θέση. Αποδείξτε το στην πράξη. Σας καλούμε σ' αυτό το μεγάλο αγώνα που κάνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ο Γιώργος Παπανδρέου.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει μόνο την προσπάθεια σε διεθνές και εθνικό επίπεδο. Έχουμε πει ότι η κρίση ταυτόχρονα, ανέδειξε τα μεγάλα θέματα για τα οποία εδώ και καιρό μιλάμε. Για την αλλαγή στο πολιτικό σύστημα. Και, έχει σαπίλα το πολιτικό σύστημα. Για την αλλαγή στο κράτος. Ναι, έχει σαπίλα το κράτος. Αυτά, πρέπει να τα αλλάξουμε. Τίποτα, δεν πρέπει να μείνει, όπως ήταν πριν. Τίποτα, που να βοηθά και να εκκολάπτει τη διαφθορά και τη διαπλοκή.

Εδώ, είναι τώρα, η μεγάλη μάχη. Μεγαλύτερη από αυτήν που δίνουμε σε οικονομικό επίπεδο στη Ευρωπαϊκή Ένωση. Διότι, έχουμε τις αδράνειες, τα συμφέροντα τα μεγάλα τη διαπλοκή εντός, Ελλάδος η οποία απομυζά τόσα χρόνια και τον ιδρώτα του ελληνικού λαού και το δημόσιο πλούτο.

Και σε αυτόν τον αγώνα, θέλουμε μαζί, όλες τις δυνάμεις. Το αν η Νέα Δημοκρατία, έμεινε πίσω και ο ΛΑΟΣ, ο Καρατζαφέρης ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ, έχει μια στάση πολύ πιο υπεύθυνη από αυτή της Νέας Δημοκρατίας, αυτό είναι πρόβλημα της Νέας Δημοκρατίας ή οποιουδήποτε άλλου κόμματος λέει: «Έχετε τον κ. Καρατζαφέρη που στηρίζει.» Αυτό, είναι να το πω, απλά, μαγκιά του Καρατζαφέρη. Γιατί η προσπάθεια αυτή, είναι εθνική σήμερα και σε κοινωνικό επίπεδο.

Να έρθετε, να βοηθήσετε να βάλουμε πλάτη όλοι, να προστατέψουμε το εισόδημα του εργαζόμενου. Το εισόδημα, που να, πλήττεται. Κόβεται! Κανείς εργαζόμενος δεν συμφωνεί με περικοπές. Κατανοεί την κατάσταση. Όμως, αυτό που ζητάει από όλους μας είναι να βάλουμε πλάτη και να πάρουμε τις αποφάσεις, να προστατεύσουμε το εισόδημα του από τους σύγχρονους μαυραγορίτες από τα μεγάλα και άνομα συμφέροντα που και σήμερα απομυζούν τον ιδρώτα του είτε με την αύξηση των τιμών είτε στην αύξηση των τιμών στα καύσιμα, είτε στην υγεία είτε οπουδήποτε αλλού.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε φέρνει κάποιες βελτιώσεις και αλλαγές οι οποίες χωρίς να είναι οι μεγάλες, οι επαναστατικές αλλαγές, αλλά φέρνει βελτιώσεις για το σύστημα προμηθειών. Νομίζω ότι πρέπει να στηριχθεί από όλους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τώρα, βάζει ή προσπαθεί να βάλει τάξη σε σχέση με τα θέματα που έχουν να κάνουν με τη μερική απασχόληση. Κυρία Πρόεδρε, μισό λεπτό παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Έχετε πάθος, κύριε συνάδελφε, που επιβεβαιώνει τη βούλησή σας, οπότε έχετε και χρόνο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Έχουμε θέματα που διαπραγματεύεται το νομοσχέδιο, που είναι πάρα πολύ σοβαρά. Η μερική απασχόληση δεν είναι σε ένα καθεστώς με κανόνες σήμερα,

προσπαθεί να βάλει κάποιους κανόνες, ίσως χρειάζεται και βελτίωση, θα το δούμε. Πραγματικά είναι ανοικτός ο ορίζοντας μπροστά. Αυτό που πρέπει να προστατεύσουμε είναι ο μόχθος και ο ιδρώτας του εργαζόμενου είτε τέσσερις ώρες δουλεύει είτε οκτώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Να έχουμε εκείνο το δίχτυ ασφαλείας και να προστατεύσουμε αυτόν τον κόπο του, τη συνέχεια από τους επιτήδειους.

Προσπαθεί, επίσης, το νομοσχέδιο να βάλει τάξη σε θέματα που εκκρεμούν εδώ και καιρό και θα αναφερθώ συγκεκριμένα στην ασφάλιση ανθρώπων της υπαίθρου, αγροτών που ταυτόχρονα κάνουν και άλλα επαγγέλματα και άλλες δραστηριότητες. Ξέρετε πολύ καλά ότι η κατάσταση στον αγροτικό τομέα που παραλάβαμε, είναι μάλλον πολύ χειρότερη από αυτήν που νομίζαμε. Το εισόδημα έχει πέσει κατακόρυφα. Η παραγωγή έχει μειωθεί, η παραγωγική βάση έχει διαλυθεί και είναι επόμενο στα χαρτιά το εισόδημα του αγρότη να φαίνεται πολύ μικρότερο από αυτό που πραγματικά ο κόπος του θα έπρεπε να αποδώσει. Τα νούμερα αδικούν τους αγρότες μας.

Το νομοσχέδιο αναγκαστικά βάζει περιπτώσεις πολλές. Ασχολείται με διάφορα θέματα και έχει γίνει μία καλή δουλειά για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα. Έχει, όμως, και αδικίες. Θα αναφερθώ συγκεκριμένα.

Κύριε Υπουργέ, μιλάτε για τους μικροπωλητές λαϊκών αγορών. Δεν υπάρχουν μικροπωλητές λαϊκών αγορών. Στις λαϊκές αγορές υπάρχουν σύμφωνα με το νόμο που ισχύει δύο ειδών πωλητές. Οι έμποροι και οι παραγωγοί. Για τους παραγωγούς, λοιπόν, που συμμετέχουν στις λαϊκές αγορές, δεν υπάρχει θέμα ασφάλισης στον ΟΑΕΕ, κανένα. Όσες φορές και αν συμμετέχουν. Και θέλω τη δήλωσή σας, γιατί στη συνέχεια ο ΟΑΕΕ παραποιεί τους νόμους και λέει ό,τι θέλει. Για τους παραγωγούς, λοιπόν, αγροτικών προϊόντων δεν πρέπει να μπαίνει θέμα όσες φορές και αν μετέχουν στις λαϊκές αγορές. Για τους εμπόρους η διάταξη είναι πάρα πολύ σωστή.

Αναφέρατε μετά σε διάφορες περιπτώσεις συναπασκόλησης και θα σας πω και μερικές που δείχνουν ότι μπορεί να ξεφύγει η εφαρμογή της διάταξης. Παράδειγμα, αγρότης που από τα κλαδέματα των ελιών φτιάχνει έργα τέχνης, ουσιαστικά, τα οποία πουλάει για να πάνε σε σπίτια ή σε ξενοδοχεία, κινδυνεύει να θεωρηθεί με το νομοσχέδιο ως μεγαλέμπορος και να πάει στον ΟΑΕΕ. Γιατί;

Γιατί; Γιατί αυτά τα έργα τέχνης δεν θα τα πουλήσει στους χωριανούς του, που κλαίνε στην ίδια μοίρα και δεν έχουν να αγοράσουν και δεν χρειάζονται στο σπίτι. Αυτός θα τα πουλήσει στα ξενοδοχεία με τιμολόγιο αγοράς των ξενοδοχείων ή τιμολόγιο πώλησης, το οποίο θα θεωρηθεί. Δεν είναι, όμως, έμπορος. Το δικό του προϊόν επεξεργάζεται. Το ίδιο ισχύει για τους αγρότες οι οποίοι πωλούν παραδείγματος χάριν σταφύλια. Με μια πρόχειρη συσκευασία που κάνουν, τα μεταφέρουν. Πού να τα πουλήσουν τα σταφύλια στους ίδιους τους χωριανούς που έχουν αμπέλια; Αν είναι δυνατόν, θα τα πάνε σε ξενοδοχεία. Δεν μπορεί αυτός να θεωρηθεί έμπορος.

Το ίδιο ισχύει με τους αγγειοπλάστες, παραδοσιακά εργαστήρια πηλού. Πού θα τα πουλήσει τα πυθάρια, στους χωριανούς; Θα τα πάει στα ξενοδοχεία, θα τα πάει σε κάποιες άλλες επιχειρήσεις που είναι εκτός της περιοχής δράσης του.

Άρα, ποια διάκριση πρέπει να γίνει; Αυτοί οι οποίοι είναι παραγωγοί ή βιοτέχνες που επεξεργάζονται πρώτη ύλη, που είναι ξύλο ή πηλός από τη γη ή στιδήςποτε άλλο, προέρχεται από την παραγωγή τους, είναι αγρότες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και κλείνω, επειδή δεν θέλω να αναφερθώ σε όλες τις περιπτώσεις, με το εξής. Σας προτείνω -επειδή έχετε υιοθετήσει την έννοια του μητρώου αγροτών όταν αναφέρατε στα φωτοβολταϊκά, ενώ στα άλλα δεν την έχετε υιοθετήσει- όποιος έχει βεβαίωση ότι είναι στο Μητρώο Αγροτών με τις κάθε φορά ισχύουσες διατάξεις, οφείλει η πολιτεία, τα ασφαλιστικά ταμεία να τον εγγράφουν στον ΟΓΑ. Δεν μπορεί να έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά. Δεν μπορεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση να λέμε ότι

έχουμε τόσους αγρότες που αποδεικνύεται από το Μητρώο Αγροτών ότι είναι έτσι και μετά να λέμε μετά ότι δεν είναι αγρότες αυτοί. Είναι επαγγελματίες και τους πάμε στον ΟΑΕΕ.

Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει να μπει μια διάταξη, εγώ το ζητάω έστω την τελευταία ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ισχύουν όλα αυτά που είπατε. Αλλά μια περίπτωση τελευταία θα ήθελα να αναφέρω. Όσοι σε κάθε περίπτωση κατέχουν βεβαίωση από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης ότι είναι επαγγελματίες αγρότες και είναι εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Αγροτών, ασφαλιζονται στον ΟΓΑ, ανεξάρτητα από τα υπόλοιπα. Δεν θα ελέγξει ο ΟΑΕΕ πως έδωσε τη βεβαίωση το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Είναι άλλη η διαδικασία, η οποία προβλέπει παρόμοια πράγματα με αυτά που λέτε εσείς.

Σας ευχαριστώ και συγγνώμη, κυρία Πρόεδρε, για την κατάχρηση του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Κεγκερόγλου για τις επιστημονικές και για την αντικειμενικότητα που παρουσίασε το λόγο του.

Το λόγο έχει - η Κρήτη έχει την τιμητική της- ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Εμμανουήλ Σκουλάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, μου φαίνεται ότι πρέπει να λειτουργήσω κυρίως ως γιατρός, να ριξω τις αδρεναλίνες μου και να βγάλω τη διάγνωση της σημερινής μέρας.

Εάν ο ελληνικός λαός μπορούσε να παρακολουθήσει τη σημερινή συνεδρίαση και να άκουγε όλες τις πλευρές, θα απογοητευόταν πλήρως. Θα νόμιζε ότι αυτό το Κοινοβούλιο είναι σε άλλη χώρα, ότι δεν είναι στη χώρα που περνά τη μεγαλύτερη κρίση -εγώ δεν λέω από συστάσεως του ελληνικού κράτους- αλλά από το 1974.

Η χώρα συνάδελφοι βρίσκεται εν κινδύνω. Και έχουμε τον κ. Τσίπρα και φεύγει. Γιατί δεν έκατσε να ακούσει; Τον ρώτησα για το '89 και δεν μου απάντησε. Εγώ ήμουν μέσα εδώ. Και ξέρω τι τραβήξαμε τότε. Μας είπε φεύγοντας ότι ο λαός θα βάλει την «κόκκινη» γραμμή. Δεν έχουμε ανάγκη υποδείξεων από τον κ. Τσίπρα. Ξέρουμε ποια είναι η γραμμή του κ. Τσίπρα, χάος και ό,τι ήθελε προκύψει. Την κόκκινη γραμμή την έβαλε ο Πρωθυπουργός της χώρας ο Γιώργος Παπανδρέου και η Κυβέρνηση και η παράταξή μας.

Ένα σύνθημα έχει η κόκκινη γραμμή. Συστράτευση για τη σωτηρία της χώρας. Αυτή είναι η κόκκινη γραμμή. Δεν είπα τίποτε άλλο. Αυτό το μήνυμα πρέπει να στείλουμε από εδώ προς τον ελληνικό λαό και να το συμπληρώσουμε. Θα το καταφέρουμε. Και θα ήταν πολύ καλό μήνυμα αν η σημερινή συνεδρίαση της Βουλής έστελνε ένα συναινετικό ψήφισμα αυτού του νομοσχεδίου.

Ρώτησα τον κ. Λαφαζάνη -θα τα βάλω και με σας μη νομίζετε- τις διατάξεις για την υγεία τις ψηφίζετε; Και δεν μου απάντησε. Γιατί δεν μου απαντήσατε, κύριοι της Αριστεράς; Συμφωνείτε με αυτά τα χάλια που ισχύουν στην υγεία και που εν πάση περιπτώσει με τρεις διατάξεις που φέρνει το Υπουργείο Υγείας προσπαθεί να διορθώσει τα απίστευτα κακώς κείμενα; Δεν μας απαντήσατε.

Και έρχομαι στην Νέα Δημοκρατία. Είπε ο κ. Μαρκόπουλος και κάποιος νέος συνάδελφος, θα τους συνιστούσα να είναι λίγο πιο προσεχτικοί, απίστευτα πράγματα. Καλό θα είναι να προσέχουν ο κ. Μπεκίρης και ο κ. Τζηκαλάγιας. Είπαν απίστευτα πράγματα. Καλό θα είναι να αφήσουν τις κορώνες, να αντιληφθούν τις τεράστιες ευθύνες που έχει η παράταξή τους.

Το συγγνώμη του κ. Σαμαρά, ήταν η φρόση εκείνη που τους απάλλαξε από τις ευθύνες; Και έρχονται εδώ και λένε αυτά τα απίστευτα πράγματα; Και είπα ο κ. Μαρκόπουλος «νωριότερα έπρεπε να πάρετε τα μέτρα». Και εμείς, κύριοι συνάδελφοι, το 2004 σας φωνάζαμε και σας λέγαμε ότι οδηγείτε το ασφαλιστικό σύστημα σε κατάρρευση. Οδηγείτε το υγειονομικό σύστημα σε κατάρρευση.

Και σας λέγαμε να μην καταργήσετε τη λίστα, γιατί θα εκτιναχθούν οι φαρμακευτικές δαπάνες στα ύψη, μην ανατιμολογήσετε τα φάρμακα γιατί θα οδηγήσετε σε κατάρρευση τα ασφαλιστικά

ταμεία, μην ψηφίσετε την επιστροφή του 4% από τις βιομηχανίες στα ασφαλιστικά ταμεία, γιατί είναι απάτη.

Δεν μας ακούγατε, κύριοι συνάδελφοι. Είδατε που οδηγήσατε το σύστημα; Σε κατάρρευση. Είναι εγκληματικό αυτό το οποίο κάνατε. Βέβαια τώρα που λιποτακτήσατε δεν αναλαμβάνετε ούτε μια ευθύνη. Έχετε την αίσθηση ότι ο ελληνικός λαός δεν τα ξέρει αυτά; Τα ξέρει, αγαπητοί συνάδελφοι.

Και μην έχετε την εντύπωση ότι εάν καταρρεύσει η χώρα θα διασωθείτε εσείς. Στην πατρίδα μου λένε «ή όλοι στον οντά ή όλοι στο κατώ!». Θα καταρρεύσει όλο το πολιτικό σύστημα. Και πρώτοι και καλύτεροι εσείς, που δημιουργήσατε το τελικό πλήγμα στη χώρα μας με την άθλια διακυβέρνηση από το 2004 μέχρι το 2009 και ιδιαίτερα από το 2007 μέχρι το 2009.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Το ΠΑΣΟΚ μας έβαλε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Είναι καταγεγραμμένο πια στην ιστορία.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Ποιος σας έβαλε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Το ΠΑΣΟΚ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Μάλιστα. Αυτό καταλάβατε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Αυτό, βεβαίως.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Δεν καταλάβατε δυστυχώς τίποτα. Δεν καταλάβατε τη μάχη που έδωσε ο Πρόεδρός μας να δημιουργήσει, να ενεργοποιήσει έναν ανύπαρκτο ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης, που βεβαίως με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και βεβαίως με τη συμμετοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Εμείς είμαστε περήφανοι για τις πρωτοβουλίες του Πρωθυπουργού μας, για ό,τι έχει επιτευχθεί μέχρι τώρα. Και πιστεύουμε ότι αυτή η δύσκολη εβδομάδα περνάει, γιατί πραγματικά περνάμε όχι δύσκολες μέρες, αλλά δύσκολες ώρες. Και πιστεύουμε ότι αρχίζει η άλλη εβδομάδα ανάταξης της οικονομίας μας, να ενεργοποιηθεί ο μηχανισμός. Και να αρχίσουμε να κυβερνάμε τον τόπο, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση, να στείλουμε το μήνυμα σε όλο τον κόσμο ότι εμείς μπορούμε να χειριστούμε τα του οίκου μας, αγαπητέ συνάδελφε.

Θα ήθελα να πω και δύο, τρία λόγια ακόμα. Ο κ. Μαρκόπουλος είπε ότι ωρρίτερα έπρεπε να ενεργοποιηθεί ο μηχανισμός. Εσείς δημιουργήσατε τεράστια προβλήματα στο χώρο της υγείας, της πρόνοιας και της κοινωνικής ασφάλισης. Δεν έχετε αντιληφθεί ότι εγκληματήσατε;

Και φαίνεται σήμερα στα στοιχεία τα οποία μελετάει η EURO-STAT με τις σπατάλες στα νοσοκομεία. Όταν εδώ σας τα λέγαμε επί τέσσερα χρόνια, ο κ. Αβραμόπουλος απαντούσε «θα περικόψω τις δαπάνες κατά 500.000.000 ευρώ ετησίως». Που είναι, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τα 500.000.000; Ουδέποτε εφαρμόστηκε αυτός ο νόμος, ουδεμία εξοικονόμηση είχαμε. Αντίθετα είχαμε εξωσυμβατικές προμήθειες, χωρίς διαγωνισμούς, με απευθείας αναθέσεις. Και φτάσαμε στο σημείο τα νοσοκομεία σήμερα να χρωστάνε 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Είναι αστρονομικά τα ποσά. Κι έχετε τεράστια την ευθύνη, 110.000.000 ευρώ αναπαραγωγής το μήνα, την ώρα που εμείς σας παραδώσαμε ένα σύστημα, που είχε 50.000.000 ευρώ αναπαραγωγή το μήνα. Αυτή είναι η πραγματική σχέση.

Κι έρχεται και ρωτάει ο Σκουλάκης τώρα. Συμφωνείτε η ΕΠΕΕ ότι είναι σωστή η διάταξη που έφερε η κ. Ξενογιαννακοπούλου για τις προμήθειες; Ναι ή όχι;

Εσείς, κύριοι της Αριστεράς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, συμφωνείτε; Τι πάει να πει «ναι μεν, αλλά»; Την ψηφίζετε ή δεν την ψηφίζετε; Συμφωνείτε με τη διάταξη για τις ιδιωτικές κλινικές; Ναι ή όχι; Συμφωνείτε, δηλαδή, τα φάρμακα να τα προμηθεύονται οι ιδιωτικές κλινικές από τα ιδιωτικά φαρμακεία, να επιβαρύνουν τα ταμεία με 35% κέρδος, την ώρα που υποχρεούνται εκ του νόμου να έχουν φαρμακείο με τη μισή τιμή;

Συμφωνείτε, αγαπητοί συνάδελφοι, να γίνεται αυτό το χάλι με τις προμήθειες; Ανακοίνωσα προχθές ότι στη ΔΥΠΕ της Λάρισας έκαναν μία έρευνα σε είκοσι νοσοκομεία και -ακούστε- υπάρχει νοσοκομείο που χρέωνε το σετ λαπαροσκοπικής χολοκυστεκτομής 3.488 ευρώ. Την ίδια στιγμή, ένα άλλο νοσοκομείο το χρέωνε μόνο 750 ευρώ, ένα άλλο 1.078 ευρώ, ένα άλλο 899 ευρώ. Αυτή η κατάσταση μπορεί να συνεχιστεί; Έλεος! Πείτε, λοιπόν, να στείλουμε στον ελληνικό λαό ένα μήνυμα ότι ψηφίζετε όλες αυτές τις διατάξεις, να νοικοκυρέψουμε το χώρο.

Κι ήθελα να πω μια κουβέντα και στους φίλους μου της Αριστεράς. Είμαι αριστερογενής, κύριε Λεβέντη γι' αυτό μπορώ και σας μιλώ. Είναι σοσιαλιστική πράξη το να μιλάς για νοικοκύρεμα και εξορθολογισμό των δαπανών. Είναι βαθιά σοσιαλιστική πράξη.

Βεβαίως, δεν μπορείς να δαπανάς χρήματα που δεν έχεις και να τα καρπούνται οι ελάχιστοι. Αυτό δεν είναι σοσιαλισμός. Αυτό είναι ρεμούλα.

Απ' ό,τι βλέπω, δεν είπα αυτά που ήθελα να πω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κύριε Σκουλάκη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, ζήτησα δύο-τρία πράγματα από την επιτροπή. Πρώτον, φτιάξτε ένα μηχανισμό που θα ασχοληθεί για λογαριασμό των τριών Υπουργείων με το φάρμακο. Βαφτίστε το γραμματεία φαρμάκου, βαφτίστε το όπως θέλετε. Εγώ επιμένω και θα δημιουργώ κατάσταση κάθε φορά που θα παίρνω το λόγο ότι πρέπει να υπάρχει ενιαιοποίηση των υπηρεσιών των τριών συναρμόδιων Υπουργείων που ασχολούνται με το φάρμακο. Βλέπετε ότι δημιουργούνται θέματα από μη συλλογικότητα, μη συλλειτουργία.

Δεύτερον, ζήτησα τη σύσταση διακομματικής επιτροπής για τις προμήθειες. Να συσταθεί μια διακομματική επιτροπή, στο πλαίσιο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, να έχει τη δυνατότητα να ασχολείται παράλληλα με το Παρατηρητήριο Τιμών και με όλη την ιστορία του φαρμάκου και όλων των αναλώσιμων υλικών. Αυτή η επιτροπή θα προσφέρει τεράστιο έργο, διότι θα έρχονται στη Βουλή σε ακρόαση όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, σε δύο δευτερόλεπτα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Θα ήθελα να τελειώσω με μία φράση.

Κύριοι Υπουργοί, βρείτε τρόπο να ρυθμίσετε τα χρέη των νοσοκομείων. Δεν γίνεται. Αν τα ρυθμίσετε και ξεκινήσουν τα νοσοκομεία από μηδενική βάση, θα μπορούν να πληρώνουν cash, να κάνουν διαπραγματεύσεις με τους προμηθευτές και να πετύχουν μείωση των τιμών κατά 40% έως και 50%. Και μέσω αλληλόχρονου τραπεζικού λογαριασμού, όπως είχαμε ψηφίσει παλιά, να πληρώνουν, έτσι με 30% έως 40% την έκπτωση θα εξορθολογιστεί το σύστημα.

Είναι αυτονόητο ότι στηρίζω και θα πιέσω προς την κατεύθυνση της εφαρμογής του νόμου. Γιατί είναι καλό να ψηφίζονται οι νόμοι, αλλά καλύτερο είναι να εφαρμόζονται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Σκουλάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεώρεα, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής σαράντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συνοδοί από το 5ο Δημοτικό Σχολείο Αιγίου Αχαΐας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Από την Αχαΐα βρίσκεται εδώ ο Βουλευτής σας, ο κ. Τριανταφυλλόπουλος, ο οποίος θα πάρει αργότερα το λόγο.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Τιμοσίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας σχεδόν τη συζήτηση για το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε «Εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια και άλλες διατάξεις», θέλω πριν αναφερθώ σε κάποια επί μέρους άρθρα, να κάνω μία γενική αναφορά.

Πράγματι η εβδομάδα, οι μέρες που περνούμε, είναι μία κρί-

σημη χρονική περίοδος που συμπυκνώνει μέσα της την πορεία της χώρας μας μεταπολιτευτικά και φέρνει στο νου τη φράση του ποιητή: «Και περάσανε μέρες πολλές μέσα σε λίγη ώρα». Έτσι, νιώθω τουλάχιστον να γίνεται αυτήν την περίοδο.

Νομίζω δεν υπάρχει κανένας Έλληνας που να μην καταλαβαίνει ότι η χώρα περνάει δύσκολη περίοδο. Από την άλλη, όμως, υπάρχει μία Κυβέρνηση, ένας Πρωθυπουργός, οι οποίοι από την πρώτη στιγμή που ανέλαβαν την Κυβέρνηση, βλέποντας πώς είναι η πραγματική κατάσταση και όχι αυτή που μας παρουσίαζαν το προηγούμενο χρονικό διάστημα, δίνει τη μάχη, παίρνει πρωτοβουλίες.

Και πιστεύω ότι αυτό που πρέπει να αναγνωρίσουμε είναι ότι μία Ευρωπαϊκή Ένωση με ρυθμούς, οι οποίοι είναι γνωστό σε όλους ότι ακολουθούν το δικό τους αργό τρόπο να απαντούν σε ζητήματα σοβαρά, σε κρίσεις που μπορεί να ζει οποιαδήποτε χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτήν τη χρονική περίοδο με τη δική μας κινητικότητα, ιδιαίτερα με την κινητικότητα του Πρωθυπουργού μας, του κ. Γιώργου Παπανδρέου, κατάφερε να δώσει απαντήσεις. Και είμαι βέβαιος ότι στο τέλος αυτή ακριβώς η απόφαση του μηχανισμού στήριξης από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα δώσουν αυτό που χρειαζόμαστε αυτήν τη στιγμή, δηλαδή, να καταφέρουμε να ελέγξουμε τα οικονομικά μας, να μπορέσουμε να βάλουμε σε τάξη τα κακώς κείμενα και να προχωρήσουμε μπροστά με υπομονή. Και είμαι βέβαιος ότι σε λίγο χρονικό διάστημα, θα είμαστε πιο αισιόδοξοι ότι αυτήν τη στιγμή που βρισκόμαστε σε μία πράγματι άσχημη ψυχολογική κατάσταση.

Και θέλω να πω ότι, όπως δήλωσε ο Υπουργός, ο κ. Λοβέρδος και η Υπουργός, η κ. Ξενογιαννακοπούλου, με τη νομοθετική πρωτοβουλία που σήμερα τελειώνουμε και θα ψηφίσουμε, αυτό που κάνουμε είναι ότι παράλληλα με τη σωτηρία της χώρας, της πατρίδας, εμείς είμαστε εδώ για να νομοθετήσουμε, να ρυθμίσουμε εκκρεμότητες, να τακτοποιήσουμε καταστάσεις, οι οποίες εκείνο που έκαναν όλο το χρονικό διάστημα ήταν να κρατούν σε αβεβαιότητα τον ίδιο τον εργαζόμενο, σε οποιαδήποτε μορφή απασχόλησης κι αν βρισκόταν.

Και πρέπει να πούμε αλήθειες, γιατί υπάρχουν αυτές οι μορφές απασχόλησης, όχι μόνο στη χώρα μας αλλά σε όλη την παγκόσμια κοινότητα, και βεβαίως στη χώρα μας εδώ και πολύ καιρό.

Όμως, ήταν κυρίως οι εργοδότες ανεξέλεγκτοι να λειτουργούν και να επιβάλουν αυτοί τους δικούς τους όρους, όχι με διαφανή τρόπο και ο εργαζόμενος να μην έχει πού να ακουμπήσει.

Έτσι, λοιπόν, η μεγάλη επιτυχία του σημερινού νομοσχεδίου είναι ότι έρχεται να συμπληρώσει κενά στην ισχύουσα νομοθεσία, κενά που αφορούσαν χιλιάδες εργαζόμενους, είτε με μπλοκάκι είτε με μερική είτε με προσωρινή απασχόληση είτε με τη νέα μορφή εργασίας, την τηλεεργασία από το σπίτι και επίσης, όσους εργαζόμενους μπαίνουν σε διαθεσιμότητα.

Επεκτείνει δηλαδή, τις βασικές εγγυήσεις της εργατικής νομοθεσίας και στους εργαζόμενους που μέχρι σήμερα βρίσκονταν στη γκρίζα ζώνη από την πλευρά της υποχρέωσης που έπρεπε να έχει ο εργοδότης έναντι του εργαζόμενου και επιβάλλει ακριβώς σήμερα το νομοσχέδιο, ίσες υποχρεώσεις και προς τους εργαζόμενους.

Και μπορεί να πει κανείς, ότι το νομοσχέδιο χωρίζεται σε τρία μεγάλα κομμάτια. Το πρώτο αφορά τα εργασιακά ζητήματα και είναι αυτά που ανέφερα προηγούμενα. Το δεύτερο είναι η διαφύλαξη, αν θέλετε, ο έλεγχος των ασφαλιστικών ταμείων, που ξέρουμε πολύ καλά ότι είναι ένα από τα μεγάλα θέματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας, τα ελλείμματα τα μεγάλα, που προέρχονται μέσα από τις υπερβάσεις στον τομέα της υγείας, στον τομέα των ασφαλιστικών ταμείων.

Και το κάνει λοιπόν; Επιβάλλει κανόνες, ενεργοποιεί το ΣΕΠΕ ώστε να μπορεί να κάνει τους ελέγχους και βάζει σε τάξη τα ζητήματα, τα οποία με όποιον τρόπο προσπάθησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις να ελέγξουν τα οικονομικά των ασφαλιστικών ταμείων, δεν μπορούσαν να τα καταφέρουν.

Και έχουμε φθάσει στο σημείο να είμαστε πολύ συγκεκριμένοι. Έγινε μια συζήτηση, κυρία Πρόεδρε, όλο αυτό το χρονικό διάστημα, πάνω από δυο μήνες περίπου, για τα ζητήματα που

έχουν να κάνουν και με τις εργασιακές σχέσεις και με τον έλεγχο του κόστους των ασφαλιστικών ταμείων, αλλά και με την ίδια μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα εδώ και πολύ καιρό. Το Υπουργείο πολύ νωρίς, ξεκίνησε το δημόσιο διάλογο, ανοιχτά κάλεσε όλους τους φορείς, είχε καταρτίσει ειδική επιτροπή που δούλεψε πάρα πολλούς μήνες και εδώ και καιρό γνωρίζουμε ποιες είναι οι κατευθύνσεις πάνω στις οποίες θα προχωρήσουμε από εδώ και πέρα, πώς θα προχωρήσει, δηλαδή, η Κυβέρνηση και το αρμόδιο Υπουργείο, για να μπορέσουμε να βάλουμε μία τάξη, έτσι ώστε να μπορέσουμε να κάνουμε, ένα ασφαλιστικό σύστημα βιώσιμο, ένα ασφαλιστικό σύστημα που να μπορεί να εγγυηθεί ότι και οι νεότερες γενιές θα μπορούν να ελπίζουν ότι στα γεράματα τους, στο τέλος του εργασιακού τους βίου, θα έχουν ένα αποκούμπι. Γιατί αλλιώς, έτσι όπως πηγαίνουμε είναι νομίζω γνωστό τοις πάσι ότι δεν υπήρχε μέλλον, δεν υπήρχε προοπτική.

Και θέλω να τονίσω ιδιαίτερα, ότι περιλαμβάνει ρυθμίσεις, που αφορούν ταμεία. Το ταμείο του ΟΑΕΕ παραδείγματος χάριν, δεν γνωρίζαμε αν θα είχε τη δυνατότητα να δώσει τις συντάξεις τον επόμενο μήνα.

Αυτή είναι η κατάσταση και αυτήν την κατάσταση την έχουμε πει, το Υπουργείο έχει πει την αλήθεια και γι' αυτό και οι πρωτοβουλίες του είναι πολύ σαφείς, πολύ συγκεκριμένες. Δεν θα γίνει μία τομή, μία επανάσταση στο ζήτημα αυτό. Αλλά, κυρία Πρόεδρε, είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι στα φαρμακεία με τα βιβλιάρια των ασφαλισμένων γινόταν πάρτι; Είναι ή δεν αλήθεια -επειδή τα φάρμακα στην Ελλάδα, στοιχίζουν, όσο στοιχίζουν και τα πληρώνει ο ελληνικός λαός- ότι δεν υπήρχε κανένας έλεγχος.

Επιβάλλονται συγκεκριμένες ποινές. Έτσι λοιπόν, αν συλληφθεί κάποιο φαρμακείο με ταινίες οι οποίες βρίσκονται, χωρίς να υπάρχει αιτιολογία, δεν είναι αυτό μία παραβατική πράξη; Και τι γίνεται; Μια πολύ απλή απόφαση. Διακόπτεται η συνεργασία με το ασφαλιστικό ταμείο και όχι μόνο με αυτό. Και νομίζω ότι και αυτό είναι μια απλή απόφαση, αλλά είναι μια απόφαση όμως που θα αποδώσει και θα αποδώσει πολλά.

Καθώς επίσης, δεν έπρεπε να δοθεί η δυνατότητα στα νοσοκομεία που έχουν προβλήματα σήμερα, να έχουν τη δυνατότητα να κάνουν με ηλεκτρονικό τρόπο τους διαγωνισμούς και να μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες τους; Δεν έπρεπε να φτάσουμε να βρούμε έναν τρόπο να μην πληρώνουμε πανάκριβα το φάρμακο; Άρα λοιπόν, αυτή η διάταξη που λέει ότι γίνεται ο διαγωνισμός με τη δραστική ουσία δεν είναι σε καλό δρόμο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άρα λοιπόν, δεν μπορώ να κατανοήσω, κυρία Πρόεδρε και τελειώνω, γιατί διατάξεις του σημερινού νομοσχεδίου να μην τύχουν της ευρύτερης αποδοχής όλων των πτερύγων της Βουλής; Και καλώ όλους τους συναδέλφους -έστω και την ύστατη στιγμή- τουλάχιστον τις διατάξεις που οδηγούν σε εξορθολογισμό και σε οικονομία, να τις στηρίξουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Και εμείς ευχαριστούμε, τον κ. Τιμοσίδη.

Το λόγο έχει τώρα η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Μαρία Μίχου. **MARIA MIXOU:** Κυρία Πρόεδρε, κυρία και κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώνουμε ιδιαίτερα σημαντικές και κρίσιμες στιγμές στη χώρα μας στον οικονομικό τομέα.

Η προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη συμμετοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ήταν μια αναγκαία λύση και ελπίζω ότι είναι και ικανή να βγούμε απ' το αδιέξοδο στο οποίο έχει περιέλθει η χώρα. Μια θέση σκληρή και οδυνηρή για τη χώρα μας, για την οποία ουσιαστική ευθύνη έχει η προηγούμενη κυβέρνηση.

Σ' αυτήν την κρίσιμη στιγμή που περνάει η Ελλάδα, ο καθένας οφείλει να συμβάλει ουσιαστικά, υπεύθυνα και δημιουργικά. Γνωρίζουμε καλά ότι θα απαιτηθούν ουσιαστικές διαρθρωτικές αλλαγές, βαθιές τομές για την ανόρθωση της οικονομίας. Αλλαγές που θα αφορούν τη δημοσιονομική εξυγίανση, την ανάπτυξη, την πάταξη της φοροδιαφυγής, τη στήριξη των εργασιακών σχέσεων, αλλά και τις εγγυήσεις κατά της εργασιακής ανασφάλειας.

Δεν είναι τυχαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που σήμερα

σε πάρα πολλές ομιλίες ακούσαμε ιδιαίτερα το θέμα της οικονομικής κρίσης. Μας απασχολεί έντονα όλους μας, θεωρώ όμως πολύ χρήσιμο να μιλήσουμε και για το σημερινό νομοσχέδιο και γιατί το φέρνει η Κυβέρνηση αυτό το νομοσχέδιο. Γιατί πράγματι έχουν αλλάξει τα δεδομένα στον παγκόσμιο εργασιακό χώρο.

Αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας. Οι νέες μέθοδοι παραγωγής και παροχής υπηρεσιών συνοδεύτηκαν από την εμφάνιση των ευέλικτων μορφών απασχόλησης. Στην Ελλάδα δεν είναι η χρήση τους αρκετά διαδεδομένη. Μόλις το 5,8% του συνόλου των εργαζομένων αφορούν αυτές οι ρυθμίσεις.

Το υπάρχον νομικό πλαίσιο προστασίας τους κρίνεται ανεπαρκές, αφού είχε σχεδιαστεί για καθεστώς πλήρους απασχόλησης.

Η αφορμή για την αναθεώρηση δόθηκε από τη στάση ορισμένων ασυνείδητων εργοδοτών. Χρησιμοποίησαν τις δυνατότητες που τους παρείχε ο νόμος, όχι για να καλύψουν τις ανάγκες της επιχείρησής τους, αλλά για να πλουτίσουν σε βάρος των εργαζομένων, αλλά και σε βάρος των ευσυνείδητων συναδέλφων τους.

Η ανασφάλεια που προκαλούν αυτές οι συμπεριφορές, πέραν του ότι τραυματίζει την κοινωνική συνοχή, επιδρά αρνητικά και στην απόδοση των εργαζομένων. Αυτό το γεγονός αποτελεί και τροχοπέδη στην ανάπτυξη της Ελλάδας.

Το παρόν νομοσχέδιο είναι προϊόν διαβούλευσης και έχει δύο στόχους, δύο κατευθύνσεις. Βασική προτεραιότητα είναι η εξάλειψη των ανισοτήτων μεταξύ των εργαζομένων και η προστασία τους από κάθε είδους εκμετάλλευση. Παράλληλα όμως, επιχειρείται και η παροχή των απαραίτητων διευκολύνσεων στους εργοδότες, ώστε να γίνουν πιο ανταγωνιστικοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόθεση της Κυβέρνησης είναι η ενίσχυση της εργασιακής ασφάλειας. Θα αναφέρω επιγραμματικά τρεις ρυθμίσεις.

Λύνεται επιτέλους, αυτό το περίφημο πρόβλημα της απασχόλησης με τα μπλοκάκια. Όσοι, λοιπόν, εργαζόμενοι απασχολούνται πλήρως σε έναν εργοδότη με μπλοκάκι, μετά από πάροδο εννέα μηνών η σύμβαση τους μετατρέπεται αυτόματα σε εξηρημένη εργασία.

Επιβάλλονται αυστηρότεροι όροι στην ενοικιαζόμενη εργασία και επιτρέπεται μόνο για την κάλυψη πρόσκαιρων, έκτακτων και εποχικών αναγκών. Η αμοιβή για εργασία την έκτη μέρα, κατά παράβαση του πενθημέρου, καταβάλλεται προσαυξημένη κατά 30%.

Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος και συγκεκριμένα την παροχή διευκολύνσεων στις επιχειρήσεις, νομίζω ότι αξίζει να αναφέρουμε ότι για την αποφυγή απολύσεων, σε αυτήν τη δύσκολη στιγμή-περίοδο που διανύουμε, δίνεται η δυνατότητα στον εργοδότη να επιβάλλει μονομερές σύστημα εκ περιτροπής απασχόλησης, μόνο για διάστημα έξι μηνών στο ίδιο ημερολογιακό έτος. Και αυτό για να μην απολύσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπεύθυνη άσκηση αποτελεσματικής πολιτικής σημαίνει συνολική και όχι αποσπασματική αντιμετώπιση των προβλημάτων. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προσεγγίζει με σοβαρότητα το ευαίσθητο αυτό κοινωνικό ζήτημα και προχωρά και ένα βήμα παραπέρα. Επεκτείνει την παροχή ενισχύσεων και στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης. Καταβάλλεται μια σημαντική προσπάθεια για την ταχύτερη απονομή των συντάξεων, από το 2011 οι συντάξεις να απονέμονται σε διάστημα τριών μηνών. Ξέρουμε ότι είναι δύσκολο, αλλά ξέρουμε ότι θα ανακουφίσει πάρα πολλούς εργαζόμενους, που φτάνουν στο σημείο της συνταξιοδότησης.

Θεσπίζονται αυστηρότεροι έλεγχοι, με σκοπό την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής. Σε αυτό το σημείο θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σε δύο συγκεκριμένα άρθρα, κύριε Υπουργέ. Όσον αφορά το άρθρο 23, να σας ευχαριστήσω για την κατανόηση που δείξατε και που το αντιληφθήκατε άμεσα, ότι πρέπει να διατηρηθεί στο Νομό Πιερίας -απ' όπου κατάγομαι- το γραφείο ΤΑΠΙΤ, έναν κατ' εξοχήν τουριστικό νομό, αφορά χιλιάδες εργαζόμενους και πάρα πολλές ξενοδοχειακές μονάδες. Αυτό, όμως που πραγματικά θα σας ζητούσα είναι η ουσιαστική στελέχωση του γραφείου. Και πιστεύω ότι σαν νομός, με αυτήν την

κατ' εξοχήν τουριστική δραστηριότητα που έχουμε, νομίζω ότι έχουμε δικαίωμα να σας το ζητήσουμε.

Επίσης, να σας ευχαριστήσω για ένα άλλο θέμα και ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα που λύσατε για το Νομό Πιερίας. Αναφέρομαι στο άρθρο 26, προβλέπεται η επαναφορά των συνταξιούχων του ΟΑΕΕ στον κλάδο ασφάλισης και ασθένειας του ΙΚΑ, ΕΤΑΜ. Με αυτήν την αλλαγή χιλιάδες συμπολίτες μου σύντομα θα απολαμβάνουν ποιοτικότερες υπηρεσίες υγείας. Ήταν μια κατάρσταση, η οποία ταλαιπώρησε αφάνταστα, επί ένα χρόνο και παραπάνω, χιλιάδες συνταξιούχους, από μια άστοχη επιλογή της προηγούμενης Κυβέρνησης να τους εντάξει στο σύστημα γειονομικής περίθαλψης του ΟΑΕΕ. Έτσι, λοιπόν, το παρόν νομοσχέδιο αίρει μια μεγάλη αδικία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απόλυτη προτεραιότητα μιας σοσιαλιστικής κυβέρνησης δεν μπορούσε παρά να είναι η πλήρης απασχόληση με σταθερό ωράριο και μισθό. Στο πλαίσιο, όμως, της πρωτοφανούς κρίσης που βιώνει η χώρα, το ζητούμενο πλέον είναι η διασφάλιση των ήδη υφιστάμενων θέσεων εργασίας και των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Κλείνοντας, μου επιτρέπετε, κύριε Υπουργέ, να αναφέρω και να επισημάνω μια σημαντική παράλειψη του σχεδίου νόμου, αναφορικά με τη ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων με καθεστώς εργολαβίας, πρακτική ευρέως διαδεδομένη και στο δημόσιο τομέα, όπως πολύ καλά γνωρίζετε. Ελπίζω πως σύντομα η Υπουργείο θα προχωρήσει στις απαραίτητες ενέργειες, διασφαλίζοντας την αυξημένη προστασία αυτής της μερίδας των εργαζομένων, η οποία -όπως έχουμε όλοι διαπιστώσει και στο παρελθόν- την έχει ιδιαίτερως ανάγκη. Νομίζω ότι όλοι θυμόμαστε το τραγικό περιστατικό με την Κατερίνα Κούνεβα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μίχου.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και βέβαια, Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, ο κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Στωικά περιμένουμε από το πρώι, για να μιλήσουμε.

Ότι η κατάσταση στη χώρα μας είναι εξαιρετικά δύσκολη, γι' αυτό κανένας δεν αμφιβάλλει. Είναι τραγική; Υπάρχει μια κινδυνολογία που έχει αναπτυχθεί, αλλά όντως υπάρχουν σοβαρά, σοβαρότατα προβλήματα.

Μίλησαν για χάος εδώ πέρα και βέβαια, βρήκαν και το αίτιο. Ποιος είναι ο αίτιος αυτού του χάους; Μα αυτός που ήταν πάντα, η Αριστερά, οι κομμουνιστές, αυτοί οι δακτυλοδεικτούμενοι. Αφότου υπάρχει η ανθρωπότητα, αν δεν ήταν αυτοί, τα πράγματα θα ήταν πολύ καλύτερα. Και σε αυτό -αν θέλετε- συνέπεσαν ως ένα βαθμό τόσο το ΛΑΟΣ, όσο και το ΠΑΣΟΚ. Ο κ. Σκουλάκης, αφού κατακραύνησε τον κ. Τσίπρα, ο οποίος μίλησε και μετά δεν κάθισε για να τον ακούσει, βέβαια κι αυτός δεν είναι εδώ επίσης, για να ακούσει μερικά πράγματα.

Εμείς λέμε ότι αυτό το χάος που έχει δημιουργηθεί παγκοσμίως και έχει έρθει στη χώρα μας με πολύ χειρότερο τρόπο και πλήττει πολύ περισσότερο τη χώρα μας, σε αυτό φταίει κάτι άλλο, φταίει το οικονομικό σύστημα, το καπιταλιστικό, το οποίο γεννάει τις κρίσεις. Αυτό είναι δεδομένο. Και όλοι το ξέρουν και όλοι το έχουν αποδεχθεί. Και ότι και να γίνει αυτές οι κρίσεις θα ανακυκλώνονται, γιατί έτσι όπως λειτουργεί το σύστημα δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά.

Από εκεί και πέρα, ο νεοφιλελευθερισμός, η παγκοσμιοποίηση η οποία επικράτησε, επηύξησαν αυτές τις καταστάσεις και φτάσαμε εδώ που φτάσαμε. Το ερώτημα είναι, τι κάνω τώρα; Οι εργαζόμενοι θα πρέπει να σταυρώσουν τα χέρια; Θα πουν, κύριε Υπουργέ, σφάξε με αγά μου να αγιάσω; Να πει η Αριστερά ότι, κύριοι παραιτηθείτε, μη διεκδικείτε τίποτα, σκύψτε το κεφάλι και ό,τι ήθελε προκύψει; 30% ανεργία, επισφαλείς σχέσεις εργασίας, καταργήθηκε το οκτώωρο, καταργείται το πενθήμερο, καταργούνται τα δώρα, υποβιβάζονται οι μισθοί, υποβιβάζονται όλες οι άλλες παροχές. Αυτό δεν μπορεί να γίνει και το ξέρουν όλοι πάρα πολύ καλά. Και ουαί και αλίμονο αν σε αυτόν τον τόπο κα-

ταντήσουμε τον ελληνικό λαό να σκύψει έτσι το κεφάλι.

Σε καμιά περίπτωση, όμως, εμείς δεν λέμε ότι πρέπει να δημιουργηθεί χάος, να διαλυθεί το σύμπαν, γιατί έτσι –δεν ξέρω κι εγώ, αυτή είναι υποτίθεται, σύμφωνα με κάποιους από τους ομιλητές εδώ– η θεωρία της Αριστεράς. Απεναντίας, εμείς θέλουμε να υπάρχει ένα κράτος, το οποίο να λειτουργεί, το οποίο, όμως, να είναι κράτος δικαίου και κράτος πρόνοιας, το οποίο θα αμείβει όλους όσους εργάζονται, ανάλογα με την προσφορά τους. Κάτι που, δυστυχώς, δεν γίνεται σε αυτόν τον τόπο και το ξέρω πολύ καλά.

Είπε ο κ. Βορίδης, αφήστε την Αριστερά στο περιθώριο, που της ανήκει, ο δε κ. Γεωργιάδης είπε ότι, κάποιιοι πελιδνοί εργοδότες βρίσκονται κάτω από τους κατηγορούς τους, που είναι οι επιθεωρητές εργασίας. Θα ήμουν πάρα πολύ ευτυχής να με φωνάξει ο κ. Γεωργιάδης μια φορά, που θα έρθουν οι επόπτες εργασίας και να κατακεραυνώσουν τον κ. Λάτση, τον κ. Κανελλόπουλο, τον κ. Αγγελόπουλο που δεν τηρούν τους νόμους. Δυστυχώς, αυτό δεν γίνεται.

Είμαι από την Ελευσίνα και ξέρω πάρα πολύ καλά. Είναι ανεπαρκέστατος ο αριθμός των επιθεωρητών εργασίας, το ξέρετε εσείς, κύριε Υπουργέ, πολύ καλύτερα. Και βέβαια, αυτός ο ανεπαρκέστατος αριθμός δεν μπορεί να επιτελέσει το έργο και την εποπτεία που χρειάζεται. Και βέβαια, συμβαίνει και κάτι άλλο, τουλάχιστον στην περιοχή που εγώ ξέρω, όταν είναι να πάνε επόπτες εργασίας, ήδη είναι ειδοποιημένοι οι εργοδότες. Πως γίνεται αυτό, δεν το ξέρω. Επομένως δεν είναι τα πράγματα έτσι όπως εμφανίζονται εδώ πέρα. Ας μην ξεγελιάμαστε.

Για το νομοσχέδιο, βέβαια, ανέπτυξαν και ο εισηγητής του κόμματός μας κ. Κριτσωτάκης και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος κ. Λαφαζάνης τις θέσεις μας και γιατί εμείς το καταψηφίζουμε επί της αρχής και επί των άρθρων του.

Θα ήθελα, μόνο, εγώ να επικεντρώσω εδώ, στο υπόλοιπο μέρος του χρόνου που μου απομένει, την ομιλία μου στις δύο τροπολογίες. Λυπάμαι, γιατί δεν είναι εδώ η κυρία Υπουργός Υγείας.

Αυτές οι τροπολογίες, κατ' αρχάς, γιατί έρχονται με τον τρόπο που έρχονται; Αυτό, δυστυχώς, είναι μια παγιά τακτική και παλιά του ΠΑΣΟΚ και στη συνέχεια της Νέας Δημοκρατίας, να έρχονται τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια. Και όταν αυτό το είχα πει στην προηγούμενη κυβέρνηση κάποια στιγμή, λέγοντας ότι συνεχίζει την πρακτική του ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, τότε ο κ. Σκουλάκης και ο κ. Νασιώκας είχαν εξεγερθεί και έλεγαν ότι αυτό δεν γίνεται επί ΠΑΣΟΚ. Αλλά να που επιβεβαιώνεται και επαναλαμβάνεται η ίδια ιστορία.

Λοιπόν, εμείς πιστεύουμε ότι θα έπρεπε το Υπουργείο Υγείας να φέρει ένα πλήρες νομοσχέδιο. Η κυρία Υπουργός έδωσε κάποιες εξηγήσεις, επικαλέσθηκε τέσσερις αιτίες που –υποτίθεται– επιβάλλουν την επίσπευση κατά ένα μήνα. Δεν μας πείθει, όμως, με αυτήν την τοποθέτηση. Εμείς πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να έρθει ολοκληρωμένο νομοσχέδιο και να μπουν τα πράγματα στη σωστή τους σειρά.

Και να πάμε πρώτα στις προμήθειες, αυτές τις προμήθειες τις οποίες ο κ. Αβραμόπουλος είχε παρουσιάσει σαν πανάκεια, ότι μόλις έμπαινε μπροστά αυτός ο νέος νόμος, τότε όλα θα λειτουργούσαν τέλεια και ότι θα είχαμε και οικονομία 500.000.000 ευρώ, ανά έτος.

Δεν ξέρω αν είχαμε την παραμικρή οικονομία, απεναντίας αυξηθήκαν κατακόρυφα το κόστος και η κατανάλωση, αν θέλετε. Και ξέρετε γιατί;

Κύριε Υπουργέ –θα ήθελα να ήταν ο Υπουργός Υγείας εδώ, το έχει υπ' όψιν του γιατί το έχουμε συζητήσει και άλλες φορές– γιατί υπάρχει όντως διαπλοκή και διαφθορά στο χώρο της υγείας και κύριος αίτιος είναι ο τρόπος που γίνονται οι προμήθειες και η παρεμβολή μέσω της διαπλοκής των διαφόρων φαρμακευτικών και άλλων εταιρειών.

Και γίνεται όντως υπερκατανάλωση φαρμάκων στη χώρα μας, τουλάχιστον κατά το διπλάσιο και τριπλάσιο απ' ό,τι στην άλλη Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτό είναι καταστροφικό, όχι μόνο από οικονομικής απόψεως, αλλά αν θέλετε και από ιατρικής απόψεως. Τα φάρμακα δεν μπορεί κανένας να τα χρησιμοποιεί, παρά μόνο όταν υπάρχει απόλυτη ανάγκη και απόλυτη ένδειξη.

Από εκεί και πέρα, όμως, όταν υπάρχει απόλυτη ανάγκη και απόλυτη ένδειξη θα πρέπει το φάρμακο να είναι διαθέσιμο σε όποιον το έχει ανάγκη, δεν πρέπει να του το στερήσουμε σε καμιά περίπτωση. Αυτό το να βάζουμε 150 ευρώ, αν είναι πάνω από 150 ευρώ πρέπει να υπάρχει θεώρηση και πρέπει να γίνει ετούτο και εκείνο, αυτό δυστυχώς δεν εξυπηρετεί τους ασθενείς, απεναντίας τους ταλαιπωρεί και αν θέλετε εκθέτει και σε κίνδυνο την υγεία μας.

Δεν είναι δυνατόν όταν έχει κάποιος ανάγκη ένα φάρμακο να αρχίζει τις θεωρήσεις. Οι θεωρήσεις θα υπάρχουν επίσης για τις αξονικές, τις μαγνητικές και όλα τα σχετικά. Εδώ, επίσης γίνεται υπερκατανάλωση εξετάσεων. Υπερκατανάλωση όμως εκεί που μπαίνει η διαπλοκή και όπου ο ιδιωτικός τομέας έχει καθοριστικό ρόλο και βέβαια η υπερκατανάλωση αυτή εξετάσεων δεν συμβαίνει σ' αυτούς που έχουν ανάγκη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Ένα μικρό παράδειγμα θα πω από μία κυρία από το χωριό μου τα Βίλια, η οποία ήταν ηλικιωμένη με κατάκοιτο άνδρα, σήκωσε τον άνδρα της, πιάστηκε, έπαθε μία ισχιαλγία. Αρχίζει και πηγαίνει στο ΙΚΑ, από τα Βίλια στην Ελευσίνα, της δίνουν φάρμακα, ξαναέλα, ξανά, κάνε εξετάσεις, ξαναέλα, πρέπει να κάνεις ακτινογραφία, ξαναέλα απεργία τη μία φορά, την άλλη ήταν χειμώνας και είχε κλείσει ο δρόμος, την επόμενη ξαναέλα να κάνεις την αξονική τομογραφία, μετά έλα να τη δούμε την αξονική τομογραφία, εντάξει η αξονική τομογραφία, πάρε τα άλλα φάρμακα, ξανά πίσω, ξανά πήγαίνε-έλα, μέχρι που στο τέλος ύστερα από έξι μήνες και αφού είχε πάει τουλάχιστον μερικές δεκάδες φορές, από τα Βίλια παρακαλώ στην Ελευσίνα με αυτά τα προβλήματα και παίρνοντας και τα φάρμακα τα οποία της προκάλεσαν και μία βαριά γαστροραγία, ύστερα από έξι μήνες να αξιωθεί να κάνει μία μαγνητική τομογραφία.

Δεν γίνεται έτσι, αυτά είναι πράγματα απεράδεκτα, και δεν θα πρέπει να συμβαίνουν σ' αυτόν τον τόπο.

Υπάρχουν ασφαλώς διαπλοκή και διαφθορά στο χώρο της υγείας και εμείς τα καταδικάζουμε και λέμε ότι πρέπει να είναι απόλυτη η καταδίκη και οι τιμωρίες να είναι υποδειγματικές. Αλλά από εκεί και πέρα, όμως, θα πρέπει να λειτουργούν οι υπηρεσίες και ο τρόπος που λειτουργεί αυτή η επιτροπή του κ. Αβραμόπουλου, αυτή η Επιτροπή Προμηθειών Υγείας, δεν μπορεί να αποδώσει, απεναντίας πρέπει να αλλάξει άρδην.

Και ένα άλλο επειδή αναφέρθηκε εδώ και συνηθίζεται από πολλούς να αναφέρεται το αμαρτωλό 1989, πρέπει να πούμε ότι όταν λέμε σήμερα ότι φτάσαμε εδώ που φτάσαμε να μην ξεχνάμε ότι το 1989 από κάποιους ελέγγο το «Τσοβόλα δώστα όλα» και διορίζονταν μερικές εκατοντάδες χιλιάδες. Λοιπόν, αυτά μην τα ξεχνάμε και δεν είναι η Αριστερά η αιτία γι' αυτά τα δεινά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

Ο Υφυπουργός κ. Κουτρουμάνης έχει ζητήσει το λόγο για κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Πρόκειται για μία διόρθωση στο άρθρο 3 από το εδάφιο β' της παραγράφου Α5 διαγράφονται οι τρεις ακόλουθες λέξεις: «ή και κατάρτιση». Θα το δώσουμε και γραπτά, θα διανεμηθεί, ουσιαστικά αφαιρείται το δικαίωμα από τις ΕΠΑ τις εταιρείες προσωρινής απασχόλησης να έχουν προγράμματα κατάρτισης.

Δεύτερη διόρθωση το άρθρο 24 «μεταβατικές διατάξεις» λαμβάνει αριθμηση 33 και τα υπόλοιπα άρθρα, από το άρθρο 25, αναριθμούνται αντίστοιχα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλούμε να καταχωριστούν στα Πρακτικά και να διανεμηθούν.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Γεωργίος Κουτρουμάνης καταθέτει για τα Πρακτικά το εξής:

« Διορθώσεις – Προσθήκες

Επί του σχεδίου νόμου «εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια και άλλες διατάξεις» επέρχεται η παρακάτω διόρθωση:

Άρθρο 3. Από το εδάφιο β) της παραγράφου Α5 διαγράφονται οι τρεις ακόλουθες λέξεις «ή και κατάρτισης».

Το άρθρο 24 «Μεταβατικές διατάξεις» λαμβάνει αριθμηση 33 και τα υπόλοιπα άρθρα αναριθμούνται αντίστοιχα. Το άρθρο 25 αναριθμείται σε 24, το 26 σε 25, το 27 σε 26, το 28 σε 27, το 29 σε 28, το 30 σε 29, το 31 σε 30, το 32 σε 31, το 33 σε 32».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσουμε για τα αυτονόητα. Δεν υπάρχει χώρα, δεν υπάρχει κοινωνία και η ελληνική και τώρα και πάντα και όλες οι κοινωνίες σε όλο τον πλανήτη και τώρα και πάντα παράγουν κοινωνικές αντιθέσεις. Και αυτές δεν εξαφανίζονται ποτέ, ούτε καν στον σοσιαλισμό που πρεσβεύουμε εμείς. Πάντα αναπαράγονται και πάντα υπάρχουν και εκεί καταξιώνεται η πολιτική. Πώς συντίθενται οι αντιθέσεις και πώς λύνονται οι αντιθέσεις και πώς κάθε πολιτικός φορέας υπερβαίνει αυτές τις αντιθέσεις;

Εδώ, ακριβώς έχουμε την καταρράκωση της πολιτικής που υποτάσσεται απολύτως και αποποιείται το ρόλο της να παρέμβει σ' αυτές τις αντιθέσεις, για το κοινωνικό σύνολο και υποτάσσεται στα συμφέροντα των ισχυρών. Και αυτό το λέει ρεαλισμό. Αυτό είναι η απαξίωση της πολιτικής, όμως, και στην Ελλάδα και παγκοσμίως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ πρόσφατα ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα των κερδών των πεντακοσίων μεγαλύτερων επιχειρήσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες κάθε τομέα. Αυτές οι πεντακόσιες μεγαλύτερες εταιρείες των Ηνωμένων Πολιτειών, το 2009 είχαν πτώση του τζίρου περίπου 8,5%, 8,7%. Και θα έλεγε κανείς, να η κρίση και άρα φυσιολογικά θα έχουμε και μείωση κερδών. Ξέρετε πόσο αυξήθηκαν τα κέρδη αυτών των πεντακοσίων εταιρειών; Αυξήθηκαν 335% το 2009. Γιατί; Διότι υπάρχουν εξακόσιες ογδόντα χιλιάδες άνεργοι, γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης.

Εδώ είναι η πολιτική, λοιπόν. Αυτό τι είναι επιστήμη; Ρεαλισμός; Αυτό είναι, δηλαδή, από το Θεό, δεν είναι κοινωνικός συσχετισμός, δεν είναι πολιτική άποψη, δεν είναι πολιτική παρέμβαση; Τι μεγαλύτερη, λοιπόν, απόδειξη θέλουμε, όταν αυτά τα στοιχεία -δεν είναι μόνο αμερικάνικα είναι και ευρωπαϊκά- ότι η κρίση αναπαράγει και αναδιανέμει εισοδήματα εις βάρος των εργαζομένων και των πολλών. Και η Αριστερά στέκεται όρθια σ' αυτήν τη λαίλαπα για να πει, κάτω τα χέρια από το βιοτικό επίπεδο των μισθωτών και των εργαζομένων.

Και αυτό θεωρείται πολιτική χάους. Αυτό θεωρείται πολιτική ρομαντικών. Αυτό θεωρείται πολιτική κάποιων που δεν θέλουν να καταλάβουν την κρισιμότητα των στιγμών. Αν είναι δυνατόν!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο που επικαλείται ο κ. Λοβέρδος και λίγο πριν παρουσίασε την άποψή του ότι είναι ο εξορθολογισμός της πραγματικότητας, είναι υποκριτικό να το λέει κανείς αυτό.

Το κοινωνικό ΠΑΣΟΚ, στη ΓΣΕΕ, στα συνδικάτα δεν έχει κάνει τίποτα για τις επισφαλείς σχέσεις εργασίας όλα αυτά τα χρόνια. Το πολιτικό ΠΑΣΟΚ το έχει υποβαθμίσει αυτό το ζήτημα απολύτως και έρχεται τώρα το κυβερνητικό ΠΑΣΟΚ και επικαλείται την «πραγματικότητα», στην οποία το ίδιο το κοινωνικό και το πολιτικό ΠΑΣΟΚ έχει συμβάλει για να δημιουργηθεί. Πάνω σ' αυτήν τη συμβολή του ΠΑΣΟΚ, είτε ως κυβερνητικό κόμμα, είτε ως κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ως ισχυρό ελληνικό κόμμα έρχεται τώρα η Κυβέρνηση και λέει, εγώ θα εξορθολογήσω τι; Την παγιοποίηση των ευέλικτων μορφών εργασίας.

Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να έχουμε πολιτική ενίσχυσης της σταθερής σχέσης εργασίας ως αναπτυξιακή βάση για το μέλλον. Και αυτά έχουν λύσεις, μπορούν να έχουν, αρκεί να δρομολογήσει κανείς αυτήν την πολιτική. Δεν είναι στρωμένος με ροδοπέταλα ο δρόμος, αλλά χρειάζεται αυτή η κατεύθυνση πολιτικής.

Γι' αυτό και σφίγγουν τα χέρια ο κ. Λοβέρδος με τον κ. Βορίδη. Ανατρίχιασα! Ανατρίχιασα όταν του είπε «μπράβο» του κ. Βορίδη

ο κ. Λοβέρδος. Αν είναι δυνατόν!

Η Αριστερά είπε ο κ. Βορίδης πρέπει να περιθωριοποιηθεί. Ξέρετε γιατί πράγματι πρέπει να περιθωριοποιηθεί η Αριστερά κατά τον κ. Βορίδη και τον ΛΑΟΣ και κατά τον κ. Καρατζαφέρη; Και συμφωνεί το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση. Για να υποταχθεί η κοινωνία! Γιατί, εάν περιθωριοποιηθεί η Αριστερά, θα υποταχθεί η κοινωνία. Και θέλετε να μας βγάλετε, τι; Εκτός νόμου; «Απάτριδες», «συμμοριτες», τι απ' όλα; Αυτά θυμίζουν την εποχή της Ρόζας Λούξεμπουργκ και του Κάρλ Λίμπνεχτ στη Γερμανία και στην Ευρώπη.

Σας παρακαλούμε! Λογικευτείτε. Ξέρουμε τον πανικό σας. Ξέρουμε την αδυναμία να συλλάβετε τη σοβαρότητα των στιγμών, αλλά μη φτάνετε στην κατάσταση να δημιουργήσετε μια τέτοια ένταση στην ελληνική κοινωνία, εμφυλιοπολεμικού χαρακτήρα.

Περνάω σε αυτό το περίφημο νομοσχέδιο, επιλεκτικά σε κάποια άρθρα που αφορούν τα ζητήματα της υγείας, των φαρμάκων και όλα αυτά, γιατί δεν έχω άλλο χρόνο να μιλήσω για το σύνολο των ρυθμίσεων, πέρα από αυτές τις επισημάνσεις που έκανα.

Για τις ιδιωτικές κλινικές με τις ρυθμίσεις στο άρθρο 27 έχουμε πάλι μια παράταση μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010, στις πολλές -θυμίζω- πάρα πολλές παρατάσεις που έχουν πάρει οι ιδιωτικές κλινικές.

Στο άρθρο 28, στα φαρμακεία των ιδιωτικών κλινικών πράγματι υπάρχουν κάποιες ρυθμίσεις που είναι στη σωστή κατεύθυνση. Εν πάση περιπτώσει, όμως, γιατί τους δίνετε αυτό το κέρδος; Δεν καταλαβαίνω. Μεταξύ νοσοκομειακής και αυξημένης χονδρικής τιμής;

Από εκεί και πέρα, στο άρθρο 29 θέλω να κάνω μια επισημάνση.

Δεν είστε η πιο αρμόδια, κυρία Υπουργέ. Λείπουν οι συνάδελφοί σας από το Υπουργείο Εργασίας. Πρέπει, όμως να το επισημάνω:

Στο άρθρο 29 κάνοντας την αλλαγή της παραγράφου 1 του άρθρου 33 του ν. 3329/2005 απαλείψατε τα ιδιωτικά εργαστήρια φυσιοθεραπείας, ως ιδιωτικό φορέα παροχής υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν είναι έτσι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αυτό, εντάξει, δεν θα ενταχθεί στις άλλες ρυθμίσεις αυτού του άρθρου, γιατί ούτε εκείνοι το θέλουν ούτε και εντάσσεται πραγματικά

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Το έχουμε διασφαλίσει αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Το έχετε διασφαλίσει. Ωραία. Χαίρομαι γι' αυτό.

Από εκεί και πέρα, οι ρυθμίσεις αυτού του άρθρου που αλλάζουν το άρθρο 13 με το νέο άρθρο 29 αυτού του νόμου και που ρυθμίζει την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας και την επιχειρηματική δραστηριότητα, δίνει κάποιες λύσεις. Εδώ όμως, οι σύλλογοι Αθήνας και Πειραιά, οι ιατρικοί σύλλογοι, λένε -έκαναν κάποιες προτάσεις, κάποιες από αυτές έγιναν δεκτές, κάποιες άλλες όχι- το εξής βασικό και δεν είναι στην Αριστερά: «Εμείς θέλουμε επιχειρηματική δραστηριότητα, μόνο από τους γιατρούς, όχι από κεφαλαίουχους που δεν είναι γιατροί».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ.

Έρχεται μια Κυβέρνηση σοσιαλιστική και δίνει σε κεφαλαίουχους δραστηριότητα, «πεδίο δόξης λαμπρόν». Οι ελέγχοι δε, στη πράξη είναι ασήμαντοι.

Προχωρώ στα φάρμακα.

Κυρία Υπουργέ, αποσύρετε αυτήν τη διάταξη. Συνεννοηθείτε με τους φαρμακευτικούς συλλόγους. Οι φαρμακοποιοί είναι άνθρωποι που ξέρουν πολύ καλά να σας συστήσουν, πώς μπορείτε να ελέγξετε και να έχετε πραγματικούς ελέγχους, ακριβείς, να μην πληρώσουν τα γνωστά κορόιδα που θα τους βρουν πέντε και δέκα και είκοσι κουπόνια στα φαρμακεία τους, των φαρμα-

κοποιών επειδή προεκτέλεσαν μια συνταγή για να εξυπηρετήσουν το ανεπαρκές σύστημα υγείας και δάνεισαν σε ασφαλισμένους φάρμακα για να έρθει την άλλη μέρα ή μετά από δυο μέρες η συνταγή.

Εδώ, δεν υπάρχει διάκριση. Αυτές είναι πρακτικές, τις οποίες τις γνωρίζετε. Δεν υπάρχει Υπουργός που να μην έχει δανειστεί φάρμακο από φαρμακείο. Δεν υπάρχει.

Εδώ θα γίνει ο φαρμακοποιός ένοχος με σοβαρότατες συνέπειες για όλα αυτά. Όταν έχουμε μπροστά μας την ανακοστολόγηση που χωλαίνει και ήδη οι επιστημόνες που είχαμε κάνει δικαιώνονται και ήδη βρίσκεστε σε τεράστια δυσκολία για την ανακοστολόγηση των φαρμάκων. Η λίστα –και να δούμε πως τελικά θα γίνει- η μηχανοργάνωση που την έχετε υποσχεθεί και υποτίθεται ότι τρέχει, δηλαδή, όλα εκείνα τα μέτρα που ακόμα και αν δεν συμφωνούμε απόλυτα με τον τρόπο που επιλέξατε να τα εφαρμόσετε, είναι από αυτά που έχουμε προτείνει στη γενική κατεύθυνση, τα οποία μπορούν να συνεχίσουν το υγιές κομμάτι της κοινωνίας. Και των φαρμακοποιών και των γιατρών και των ασφαλισμένων και να είναι αυτό το κοινωνικό σώμα που θα στηρίξει μέτρα πραγματικής εξυγίανσης και του συστήματος υγείας.

Με τις ρυθμίσεις όμως αυτές, δίνετε την εξουσία σε κάποιους μονοπρόσωπους ελεγκτικούς μηχανισμούς που ανάλογα με το τι επιδράσεις και επιρροές έχουν ή δεν έχουν μπορούν να αυθαιρετήσουν κάλλιστα. Και το έχουν κάνει στο παρελθόν, εκατοντάδες τέτοια όργανα. Μια κοινωνία στο περιθώριο, το υγιές της κομμάτι ένοχο και κάποιοι πονηροί εξουσιαστές στην εξουσία, οι οποίοι αναλαμβάνουν να εξυγιάνουν, ενώ είναι οι πιο διαπλεκόμενοι απ' όλους. Αυτό είναι το σενάριο της σύγχρονης νεοελληνικής κοινωνίας που είναι αυστηροποίηση των μέτρων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αποσύρετε αυτές τις ρυθμίσεις, θωρακίστε πραγματικά με κοινωνική εγρήγορση το δημόσιο πλούτο και συζητήστε το με τις ενώσεις των φαρμακοποιών. Όλα αυτά που είπα και η κυρία Υπουργός, πριν η κ. Ξενογιαννακοπούλου για τη χημική ονομασία στους διαγωνισμούς, σαράντα χρόνια τα προτείνουν αυτά οι φαρμακοποιοί και όχι μόνο τα προτείνουν, τα διεκδικούν με απεργίες, με συνέδρια, με ένα σωρό πράγματα. Έχετε την εντύπωση ότι όλη η κοινωνία είναι σάπια; Ε, δεν είναι όλοι σάπιοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Έχετε μιλήσει επιπλέον τριάντισε λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να κάνω και μια επισημάνση. Δώστε μου δέκα δευτερόλεπτα.

Την απεργία στο λιμάνι του Πειραιά, την οργάνωσε η ΠΝΟ, ελεγχόμενη από πολιτικές δυνάμεις που δεν έχουν καμμία σχέση με την Αριστερά. Και είπα για ένα εικοσιτετράωρο το λιμάνι κλείνει και αυτό το περίφημο κρουαζιερόπλοιο με σημαία ευκαιρίας έχει μερικούς δεκάδες εντελώς ανασφάλιστους εργαζόμενους μέσα και μία κυβέρνηση μπορεί να πει «βρε παιδιά, πάρτε και δέκα Έλληνες, αφού περνάτε από την Ελλάδα και πηγαίνετε κάπου, κακό είναι;». Δεν το διαπραγματεύμαστε αυτό λένε, ούτε καν από την ελληνική πολιτεία. Και πρέπει να κατηγορηθούν οι εργαζόμενοι γιατί κατέστρεψαν την ελληνική οικονομία μέσα σε μια μέρα;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Δρίτσα.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι πολλές φορές φωνάζετε από κάτω γιατί γίνεται υπέρβαση χρόνου από άλλους συναδέλφους. Θα ήθελα να το πω αυτό γιατί παρατηρώ από την Έδρα ποιοι είναι εκείνοι που ενοχλούνται, γιατί γίνεται υπέρβαση κατά δέκα δευτερόλεπτα ή κατά ένα λεπτό. Βλέπετε ότι το Προεδρείο σας δίνει διπλάσιο και τριπλάσιο χρόνο και δεν διαμαρτύρονται οι άλλοι συναδέλφοι.

Το λόγο έχει η κ. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία

Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, φέρατε ένα νομοθέτημα και περιμένετε να το ψηφίσουμε ως ΣΥΡΙΖΑ και έχει τίτλο «Εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια και άλλες διατάξεις», όταν αντί για να εγγυάστε την εργασιακή ασφάλεια και το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του πολίτη στη σταθερή και μόνιμη εργασία, εσείς τι κάνετε; Ελαστικοποιείτε, πέραν των κόκκινων ορίων τις σχέσεις εργασίας και η εργασιακή ασφάλεια μετατίθεται στις καλές νύχτες.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, ο κ. Τσίπρας, ο Εισηγητής μας, ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, οι συνάδελφοί μου Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ τοποθετήθηκαν και άσκησαν δριμύτατη κριτική στο σχέδιο νόμου που φέρατε και είμαστε εδώ –δεν έχουμε δραπετεύσει- για να ακουστούν οι προτάσεις μας και οι θέσεις μας, οι οποίες ακουμπούν τα πραγματικά προβλήματα που διαδραματίζονται στην ελληνική κοινωνία.

Τελικά, μήπως, κύριοι της Κυβέρνησης δραπετεύετε εσείς από τα πραγματικά προβλήματα, τα οποία είναι τα τεράστια ποσοστά ανεργίας, η οικονομική κατάρρευση της χώρας και αν θυμάστε εσείς το είπατε –τοποθετηθήκατε εδώ- ότι το 2008, εμείς είχαμε κάνει αυτές τις διαπιστώσεις και το είπαμε και το 2009.

Τελικά στην προεκλογική όμως, περίοδο παρουσιάζετε μία εικόνα, την εικόνα μιας άλλης Ελλάδας και τώρα μας έχετε οδηγήσει στη λαίμητόμο των τριών λεπίδων.

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο είναι εδώ, όχι για να μας δώσει, αλλά για να μας καρατομήσει. Προσπαθείτε να πείσετε τους πολίτες ότι είναι για το καλό τους. Δεν είναι αστείο, αν όχι τραγικό; Κοιτάξετε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ο ΣΥΡΙΖΑ καταψήφισε επί της αρχής το σχέδιο νόμου, γιατί τα θετικά του σημεία, όπως είναι οι επιτροπές για την αναπληρία και κάποια πολύ ελάχιστα σημεία στα εργασιακά είναι μία σταγόνα στον ωκεανό. Ακόμα και τα ιατρικά που μπήκαν μέσα, υποβαθμίστηκαν σ' αυτό το σχέδιο νόμου για τα εργασιακά.

Εμείς δεν πρόκειται να συνηγορήσουμε. Επειδή ακούστηκε από πολλούς συναδέλφους εδώ μέσα ας συνηγορήσουν η Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ σε αυτά τα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα που περικόπτουν μισθούς και συντάξεις, άρα περικόπτουν και ζωές, ζωές των συμπολιτών μας, των παιδιών μας. Ο κ. Κεγκερόγλου είπε ότι πρέπει να βάλουμε πλάτη. Πού να βάλουμε πλάτη σε τι να συνηγορήσουμε; Σε αυτά που προσβάλουν τους εργαζόμενους; Δεν πρόκειται να το κάνουμε.

Για το σχέδιο νόμου αυτό, εγώ θέλω να αναφερθώ στο άρθρο 26 που προηγουμένως κύριε Υπουργέ, το κάνατε άρθρο 25 με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, το οποίο είχε έρθει ως τροπολογία στην επιτροπή και συμπεριλήφθηκε στα άρθρα του παρόντος σχεδίου νόμου. Αναφέρεται στα θέματα ΟΑΕΕ-ΟΓΑ. Εμείς ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ είχαμε καταθέσει και μια σχετική ερώτηση για τη μη σύννομη κατά το Συνήγορο του Πολίτη εγκύκλιο του ΟΑΕΕ την 113 του 2009 και περιμένουμε και απάντηση.

Κύριε Υπουργέ, για να παραμείνει ο πληθυσμός στην επαρχία και στα μικρά νησιά υπήρχε ρύθμιση για μικρές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε χωριά κάτω των δυο χιλιάδων κατοίκων ή κάτω των χιλίων κατοίκων σε συγκεκριμένους νομούς της χώρας, Αττικής, Θεσσαλονίκης, Αχαΐας, Βοιωτίας, Εύβοιας και Κορινθίας ή κάτω των τριών χιλιάδων εκατό κατοίκων σε νησιωτικές περιοχές. Έδινε τη δυνατότητα αυτοί οι επαγγελματίες να είναι ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ όταν ο μέσος όρος των τελευταίων τριών ετών φόρου εισοδήματος βάσει των εκκαθαριστικών σημειωμάτων ήταν έως το πεντακοσιαπλάσιο του εκάστοτε ισχύοντος ημερομίσθιου του ανειδίκευτου εργάτη. Σήμερα είναι τριάντα τρία και κάτι ψιλά το ημερομίσθιο και είναι καθηλωμένοι οι βασικοί μισθοί. Τώρα εσείς έρχεστε και το «πεντακοσιαπλάσιο» το κάνετε τετρακοσιαπλάσιο, δηλαδή, κατεβάζετε από 16.725 ευρώ σε 13.216 ευρώ για να είναι κάποιας επαγγελματίας σε αυτές τις συγκεκριμένες περιοχές, ασφαλισμένος στον ΟΓΑ αλλιώς φεύγει και μετατίθεται στον ΟΑΕΕ.

Γνωρίζετε ότι αν είναι κάποιος ασφαλισμένος στον ΟΓΑ η ασφάλισή του αν είναι στην πρώτη κατηγορία είναι γύρω στα 450 με 500 ευρώ το χρόνο. Αν όμως πάει στον ΟΑΕΕ κατευθείαν γίνεται έξι φορές παραπάνω. Μπορεί να αντέξει μια μικρή επιχείρηση που έχει χαμηλά εισοδήματα και με τους άλλους τους

φόρους που έχετε αυξήσει, τα καύσιμα, τη ΔΕΗ, τις αυξήσεις του ΦΠΑ; Πώς μπορεί να αντέξει μια μικρομεσαία επιχείρηση σε αυτές τις περιοχές; Δόθηκε η δυνατότητα να είναι στον ΟΓΑ για να μπορέσει να παραμείνει ζωντανή η ύπαιθρος, αλλιώς δεν έχει κανένα νόημα.

Αν τώρα υπάρχει και μια αγροτική δραστηριότητα, τότε θα πρέπει να είναι το 50% και πλέον από αγροτικό εισόδημα. Εδώ γίνεται κάτι απίστευτο. Προχθές είχαμε την κ. Μπατζελή μέσα στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου να μας αναφέρει ότι θα καταθέσει το Μητρώο Αγροτών και εκεί έλεγε ότι όσοι έχουν πάνω από 35% αγροτικό εισόδημα, τότε εντάσσονται στο Μητρώο Αγροτών και είναι στον ΟΓΑ. Εδώ μας λέτε ότι πρέπει να είναι πάνω από το 50% το αγροτικό εισόδημα, αλλιώς πάνε στον ΟΑΕΕ. Συνεννοηθείτε, στο κάτω-κάτω είστε Υπουργοί της ίδιας Κυβέρνησης.

Αν κάποιος που διανύει το τελευταίο διάστημα πριν τη συνταξιοδότησή του και πριν ήταν στο ΙΚΑ και τώρα κάνει μια επαγγελματική δραστηριότητα και εντάσσεται υποχρεωτικά στον ΟΑΕΕ ανατρέξει στο νομοσχέδιο, εδώ τίθεται ένα θέμα. Αν είναι στο παρά πέντε να βγει στην σύνταξη αυτός ο συμπολίτης μας, τι γίνεται με τη διαδοχική του ασφάλιση; Με ποια όρια θα βγει; Τι επιπτώσεις θα έχει αυτός στη σύνταξή του; Υπάρχει και ένα πίσω-μπρος με την τριετία των εισοδηματικών κριτηρίων που μπορεί κάποιος συμπολίτης να πηγαίνει στον ΟΑΕΕ ανά τρία χρόνια και μετά να επαναφέρεται στον ΟΓΑ.

Όλα αυτά δημιουργούν σοβαρότατα προβλήματα στο τι τελικά θα πληρώσει γιατί έχουμε διατάξεις με αναδρομική ισχύ που κάποιοι επαγγελματίες έχουν πληρώσει στον ΟΓΑ και μετά αναδρομικά λέει πρέπει να πληρώσουν στον ΟΑΕΕ. Τι γίνεται με τα χρήματα που δώσανε στον ΟΓΑ; Αυτά που θα δώσουν αναδρομικά δεν θα έχουν επιβάρυνση; Μπορούν να αντεπεξέλθουν; Να τα δείτε όλα αυτά και να μας τα αναφέρετε.

Ένα τελευταίο. Στην παράγραφο 9, λέτε εξαίρεση από τον ΟΑΕΕ οι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, που ασφαλίζονται στην έβδομη ασφαλιστική κατηγορία και καθιστούν φωτοβολταϊκά συστήματα ισχύος μέχρι εκατό κιλοβάτ και είναι αγρότες βάσει του Μητρώου Αγροτών, τουλάχιστον μία πενταετία. Αν ένας νέος αγρότης, γεωργός ή κτηνοτρόφος, έχει μόνο τέσσερα χρόνια στο επάγγελμα και έχει και θερμοκηπιακές μονάδες, έχει εγκαταστήσει ένα φωτοβολταϊκό σύστημα κάτω των εκατό κιλοβάτ και δεν είναι ενταγμένος στην προηγούμενη ακριβώς παράγραφο, στην παράγραφο 8, που λέει για αγρότες που έχουν ενταχθεί σε επενδυτικά προγράμματα και είναι στην πέμπτη ασφαλιστική κατηγορία όσο αυτά διαρκούν, αυτοί υπάγονται ούτως ή άλλως στον ΟΓΑ. Αν δεν είναι εκεί, θα πρέπει δηλαδή επειδή είναι κάτω από πέντε χρόνια αγρότες –είναι μόνο τέσσερα ή τρία χρόνια- τότε πάει κατευθείαν στον ΟΑΕΕ; Για να δούμε λίγο τι κάνουμε εδώ. Κύριε Υπουργέ, εσείς ως Υπουργός Εργασίας συνεννοηθείτε με τα άλλα Υπουργεία που έχουν άμεση σχέση.

Έχουμε και ένα νομοσχέδιο για τις ΑΠΕ και όλα αυτά θα έπρεπε να είχαν κλειδωθεί πριν μεταξύ τους, με έναν τέτοιο τρόπο ώστε να λέγαμε ότι αυτή η Κυβέρνηση θέλει ζωντανή την ύπαιθρο. Θέλει να στηρίξει τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, που ευαγγελίζεστε και την πράσινη ανάπτυξη και θέλει να υπάρξει και μία σίγουρη εξασφάλιση των εισοδημάτων όσων παραμένουν στις απομακρυσμένες περιοχές. Κοινώς θέλετε μία βιώσιμη ύπαιθρο και θέλετε πολίτες τους οποίους να σέβεστε.

Δυστυχώς, δεν γίνεται τίποτα από όλα αυτά. Εγώ, όμως, περιμένω απαντήσεις στα σοβαρά ζητήματα που έθεσα, γιατί τα είδα ότι είναι τελείως, μα τελείως πρόχειρα. Είναι θέματα που τα γνωρίζω και περιμένω τις απαντήσεις.

Καταψηφίζουμε επί της αρχής και επί του συνόλου, ίσως ο συνάδελφος εισηγητής θα σας πει στην κατ' άρθρον συζήτηση εκείνα τα ελάχιστα που θα στηρίξουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Αμαντιδίου-Πασχαλίδου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση,

αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα γονείς-συνοδοί των μαθητών που θα ακολουθήσουν από τα Δημοτικά Σχολεία Ξινού Νερού και Αγίου Παντελεήμονα Φλώρινας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες της πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Βρούτσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα πραγματικά διανύει σήμερα μία από τις πιο δύσκολες περιόδους της Μεταπολίτευσης και γενικότερα θα έλεγα.

Θα συμφωνήσω κι εγώ στις εκκλήσεις που ακούστηκαν ότι ειδικά αυτήν την περίοδο χρειάζεται ένα εθνικό, εσωτερικό, αρραγές μέτωπο και το κυριότερο, εθνική συνεννόηση.

Θα συμφωνήσω επίσης –γιατί πρέπει να λέγονται ορισμένα πράγματα- ότι υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες αυτό το διάστημα προσπαθούν να κερδοσκοπήσουν πολιτικά πάνω στην οικονομική εξαθλίωση και το οικονομικό πρόβλημα που δημιουργείται στους Έλληνες.

Παράδειγμα είναι αυτό που συνέβη με το κρουαζιερόπλοιο «ZENITH». Είναι ένα ζήτημα στο οποίο χρειάζονται απαντήσεις. Η συγκεκριμένη εταιρεία, σύμφωνα με ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στο πρωτοσέλιδο της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» σήμερα, θα αποφύγει πλέον τις προσεγγίσεις στην Ελλάδα.

Το ερώτημα που τίθεται, όμως, κύριε Υπουργέ, είναι πού ήταν το κράτος. Άκουσα σήμερα τον κ. Λοβέρδο να κάνει αναφορά στο συγκεκριμένο γεγονός και μάλιστα να το συνδέει με τα γεγονότα που συμβαίνουν στο γραφείο του. Μπαίνει αμείλικτα, λοιπόν, το ερώτημα: Πού είναι το κράτος; Τι μηνύματα εκπέμπουμε αυτήν την περίοδο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτήν την εθνική συνεννόηση, που πιστεύουμε όλοι ότι είναι άκρως αναγκαία αυτήν την περίοδο, μπαίνει ένα ερωτηματικό. Πώς θα επιτευχθεί αυτό; Συγκεκριμένα σήμερα κατά την κοινοβουλευτική διαδικασία, ακούστηκε από επιφανείς έμπειρους κοινοβουλευτικούς, στελέχη της Κυβέρνησης και τον κ. Κακλαμάνη, πρώην Πρόεδρο της Βουλής, ότι την ευθύνη εμμέσως πλην σαφώς για τα ελλείμματα στα ασφαλιστικά ταμεία την έχουν τα μπλε γεροντάκια της Ρηγίλλης που τα τοποθέτησε η Νέα Δημοκρατία και προκάλεσε τον κ. Λοβέρδο να επιταχύνει την αλλαγή τους.

Ο κ. Λοβέρδος πριν από λίγο στην ομιλία του από τη μία μεριά προσπαθούσε να κάνει έκκληση στις κοινοβουλευτικές δυνάμεις. Έλεγε ότι η Νέα Δημοκρατία λιποτάκτησε, ρίχνοντας όλο το ανάθεμα της οικονομικής κατάστασης για την πατρίδα μας στη Νέα Δημοκρατία.

Μάλιστα, το ζήτημα που προκύπτει –το ανάδειξαν και άλλοι πριν από εμένα- είναι ότι στην τοποθέτησή του ο κύριος Υπουργός είπε χθες ότι το 2008, διαβάζοντας και τα δικά του Πρακτικά, ο ίδιος είχε προφητεύσει ότι η Ελλάδα θα έρθει σε μία κατάσταση πολύ δύσκολη που οδηγεί σε χρεοκοπία.

Το ερώτημα που μπαίνει είναι πώς αφού το είχε προβλέψει, αφού το είχε διαγνώσει με μαθηματικούς όρους, γιατί δεν ενημέρωσε τον τότε Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, γιατί δεν ενημέρωσε την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, ώστε να γνωρίζουν ποια οικονομική κατάσταση θα παραλάβουν και να μην πηγαίνουν προεκλογικά στα χωριά, στις πόλεις, στην παραμεθόριο Ελλάδα και να λένε ότι υπάρχουν λεφτά. Όλα αυτά δημιουργούν σαφέστατα ερωτηματικά, τα οποία, κυρία Υφυπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, δυναμιτίζουν το κλίμα που χρειάζεται σήμερα η Ελλάδα μεταξύ των κοινοβουλευτικών και πολιτικών δυνάμεων του τόπου για να αντιμετωπίσουμε τη συγκεκριμένη κατάσταση.

Θέλω να σας πω ότι προχθές –γιατί το θεωρώ και αυτό ιδιαίτερα σημαντικό- στην Οικονομική Επιτροπή της Βουλής, ο κ. Παπακωνσταντίνου –σε μία κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία όπου ήρθε να ενημερώσει για το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο- στα είκοσι περίπου λεπτά της ομιλίας του, τα 2/3 τα αφιέρωσε στο πώς οδηγήθηκαν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ρίχνοντας τις ευθύνες στη Νέα Δημοκρατία.

Αφιέρωσε ένα κομμάτι του λόγου του στο ζήτημα που αφορά ποιες επιπτώσεις μπορεί να έχουμε από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το υπόλοιπο κομμάτι το αφιέρωσε, θριαμβολογώντας κατά ένα τρόπο, στο να πει ότι καταφέραμε να πάμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Για να ξεκαθαρίσουμε το τοπίο μια και καλή -γιατί πλέον πρέπει να μιλάμε με όρους όχι μόνο πολιτικούς, αλλά ρεαλιστικούς και αληθινούς- έχει καταγραφεί πλέον ιστορικά, αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αλλά και γενικότερα, ότι στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο μας οδήγησε αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Τους πρώτους επτά μήνες -γιατί γι' αυτό δεν έγινε καμμία αξιολόγηση ούτε αυτοκριτική- δεν αναπτύχθηκαν ζητήματα για τα οποία εγείρονται ερωτηματικά. Το ΠΑΣΟΚ στους επτά αυτούς μήνες ήταν εκείνο που έλεγε, διά μέσου των Υπουργών του και του Πρωθυπουργού, ότι θα πιάσει την εισφοροδιαφυγή και θα μειώσει τα ελλείμματα στα ασφαλιστικά ταμεία. Άρα, δεν θα έχουμε πρόβλημα στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης. Το ΠΑΣΟΚ έλεγε ότι θα πιάσει τη φοροδιαφυγή. Άρα, θα καλύψουμε τα ελλείμματα του προϋπολογισμού. Το ΠΑΣΟΚ «κρέμασε στα μανταλάκια» και της Ευρώπης και του κόσμου ολόκληρου την αξιοπιστία της Ελλάδος. Όλα αυτά, λοιπόν, δημιούργησαν μία άσχημη περιρρέουσα ατμόσφαιρα που σήμερα την αντιμετωπίζουμε.

Ολοκληρώνω αυτό το σκεπτικό με το γεγονός ότι αναδείχθηκε σήμερα και κάτι άλλο. Η επικοινωνιακή επίδοση του ΠΑΣΟΚ συνεχίζει να είναι καλή. Προσέξτε τι προέκυψε από τον κ. Λοβέρδο! Προέκυψε πως για ό,τι κακό έχει συμβεί, φταίει η κακή Νέα Δημοκρατία του χτες. Για ό,τι κακό συμβεί στο μέλλον φταίει το κακό Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και στο μέσον είναι το ηρωικό ΠΑΣΟΚ, το οποίο αντιστέκεται για το δέκατο τρίτο και το δέκατο τέταρτο μισθό και για το εξηκοστό πέμπτο έτος στην κοινωνική ασφάλιση.

Αυτά, όμως, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, δεν περνάνε. Από προχθές που μπήκαμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο γκρεμίστηκε σαν γυάλινος πύργος όλη η αξιοπιστία, δυστυχώς, της Κυβέρνησης. Λέω «δυστυχώς», γιατί ειδικά αυτήν την κρίσιμη περίοδο, θα έπρεπε να υπάρχει μία σθεναρή κυβέρνηση που να εμπνέει εμπιστοσύνη και ελπίδα στον ελληνικό λαό. Απωλέσατε αυτό το συγκεκριμένο ζήτημα και από εκεί και πέρα, τα ζητήματα που προβάλλονται είναι πολύ δύσκολα.

Για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχω να πω το εξής. Η Νέα Δημοκρατία απέδειξε για άλλη μία φορά το πόσο υπεύθυνο κόμμα είναι, όταν και στην επιτροπή της Βουλής και διά μέσου του εισηγητή της εδώ -και όπως θα αναδειχθεί και παρακάτω στα άρθρα- όχι μόνο δεν απέρριψε συνολικά το νομοσχέδιο, αλλά τοποθετήθηκε συγκεκριμένα κάνοντας και προτάσεις. Από αυτές τις προτάσεις που έκανε -φυσικά δεν συμπεριλάβατε στο νομοσχέδιο κάποιες σημαντικές- αρκετές θα τις ψηφίσει, όπως θα ψηφίσουμε και αρκετά άρθρα, πράγμα που θα αποδειχθεί στην κοινοβουλευτική διαδικασία.

Λέμε, όμως, ότι ουσιαστικά το νομοσχέδιο απορρυθμίζει την αγορά. Λέμε ότι το μόνο που κάνει είναι να βάζει μπαλώματα και να κάνει μερικές επιφανειακές βελτιώσεις. Λέμε ότι το μόνο που κάνει είναι ρυθμίσεις για την κάλυψη διοικητικών πράξεων που ήδη συντελούνται. Είναι μακριά από την επίτευξη του στόχου, τον οποίο αναφέρει ο τίτλος του. Δεν ενισχύει την ασφάλεια, δημιουργεί νέα εμπόδια, επιβαρύνει τις επιχειρήσεις, αποθαρρύνει τις προσλήψεις.

Την ίδια στιγμή σας λέμε ότι είναι προς τη θετική κατεύθυνση το θέμα των κλαδικών για τις τράπεζες, είναι στη θετική κατεύθυνση η τηλεργασία, οι ορισμοί που μπαίνουν για τη μερική και εκ περιτροπής απασχόληση, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή οδηγία, όπως επίσης η κατάτμηση της άδειας, η ενίσχυση του ΣΕΠΕ.

Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν και ζητήματα, κύριε Υφυπουργέ, τα οποία δεν τα κλείσαμε όπως έπρεπε. Αναφέρομαι συγκεκριμένα στο άρθρο 2, παράγραφος 18, για το οποίο έγινε μεγάλη κουβέντα στην επιτροπή, όπου ο κύριος Υπουργός και η Κυβέρνηση πήραν πίσω μερικώς μία διάταξη του συγκεκριμένου άρθρου και της παραγράφου που δεν μας καλύπτει.

Καταθέτω, λοιπόν, στα Πρακτικά της Βουλής και σας παραδίδω

ότι η θέση της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι εάν δεν διορθώσετε το συγκεκριμένο άρθρο και τη συγκεκριμένη παράγραφο, έτσι ώστε οι προσλήψεις να μην επιδέχονται καμμία παράκαμψη του ΑΣΕΠ, να ξέρετε ότι η Νέα Δημοκρατία διαρκώς θα λέει ότι η Κυβέρνηση είναι βαθιά εκτεθειμένη. Παραβιάζετε το ΑΣΕΠ και αυτό θέλει διόρθωση. Να επαναφέρετε στο συγκεκριμένο άρθρο τη σωστή διάταξη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Βρούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Από εκεί και πέρα, για να ολοκληρώσω και τη σκέψη μου, πρέπει να σας πω ότι αυτό που θα κλονίσει -και είναι επικίνδυνο- την κοινωνική συνοχή στην ελληνική κοινωνία είναι η ανεργία. Προχθές ανακοινώθηκε από τη Στατιστική Αρχή ότι η ανεργία το μήνα Ιανουάριο έφθασε στο 11,3%, που σημαίνει εκατόν δύο χιλιάδες παραπάνω άνεργοι σε σχέση με πέρσι και εξήντα χιλιάδες άνεργοι παραπάνω σε σχέση με το Δεκέμβριο. Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο μεγαλύτερος εφιάλτης για την ελληνική κοινωνία. Χρειάζονται μέτρα και μία εθνική στρατηγική για την απασχόληση.

Η Νέα Δημοκρατία δεν θα ψηφίσει στο σύνολό του το νομοσχέδιο, γιατί ακόμη ηχούν στα αφτιά μας οι λέξεις περί «Μεσαίωνα» στις εργασιακές σχέσεις, οι λέξεις περί «ζούγκλας» στην αγορά εργασίας. Αυτά όχι μόνο δεν ικανοποιούνται, αλλά με το νομοσχέδιο αυτό μπαίνει μία βαθιά υποκριτική διάθεση και στάση της Κυβέρνησης απέναντι σε όλους μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και εννέα εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από τα Δημοτικά Σχολεία Ξινού Νερού και Αγίου Παντελεήμονα Φλώρινας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλος Μαρκακής.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πολλοί ομιλητές του Συνασπισμού αρέσκονται να αναφέρονται στις θέσεις και στις προτάσεις του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και του Προέδρου μας και να λένε ότι δεν συμφωνούν μαζί μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς δεν στεναχωριόμαστε γι' αυτό. Είναι τιμή μας που δεν συμφωνείτε μαζί μας. Αλίμονο αν συμφωνούσατε! Εσείς δεν μπορείτε να συμφωνήσετε μεταξύ σας. Θα συμφωνήσετε με τις άλλες παρατάξεις μέσα στο Κοινοβούλιο;

Σήμερα θα πρέπει να παραδεχθούμε ότι έγινε μία έντονη πολιτική συζήτηση σε ποιο σημείο βρίσκεται η χώρα μας και τι περιμένει την Ελλάδα από τα μέτρα που προτείνει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Μίλησαν κορυφαίοι παράγοντες για το πλήγμα που υφίσταται ο τουρισμός μας από τις απεργιακές κινητοποιήσεις αριστερών δυνάμεων του ΠΑΜΕ ή ακόμα και από επαγγελματικά στελέχη του ΚΚΕ όπως είπε ο κ. Κακλαμάνης. Το παραξένο σ' αυτήν την περίπτωση είναι ότι γι' αυτές τις ενέργειες διαμαρτυρήθηκαν και κορυφαίοι κοινοβουλευτικοί παράγοντες και Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ. Πριν από λίγο καιρό είχα δει τον κ. Σαχινίδη που έγραφε τις αποφάσεις για τους δήμους. «Δεν μπορώ» λέει «να μπω στο Υπουργείο μου». Σήμερα ο κ. Λοβέρδος είπε ότι κινήγιόταν με τους απεργούς τότε θα πάει στο γραφείο του. Μόνο ο κ. Χρυσοχοϊδης δεν ήρθε να μας πει ότι δεν μπορεί να μπει στο γραφείο του. Άμα έρθει και ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη και μας πει «δεν μπορώ να μπω στο γραφείο μου», τότε θα πούμε ότι πράγματι καταλύθηκε το κράτος.

Και πράγματι, καταλύθηκε το κράτος και στεναχωρήθηκε ο κ. Λεβέντης του Συνασπισμού που είπαμε ότι δεν λειτουργεί το κρά-

τος. Μα, αγαπητέ συνάδελφε, αν λειτουργούσε το κράτος θα προστάτευε και την απεργία, θα προστάτευε και την εργασία. Κανένας δεν θα μπορούσε να μπει, μέσα στο ξενοδοχείο παρά οι θαμώνες. Αυτό είναι δικαίωμα των απεργών; Ο άλλος ήρθε κρουαζιέρα και δεν μπορούσε να μπει μέσα στο κρουαζιερόπλοιο. Αυτό είναι δικαίωμα των απεργών; Και το κράτος δεν μπορούσε να εξασφαλίσει μία διόδο διέλευσης προς το κρουαζιερόπλοιο; Απουσίαζε δηλαδή, όλη η αστυνομική δύναμη του ελληνικού κράτους να εξασφαλίσει μία διόδο να περάσουν αυτοί οι εννιάκοσιοι άνθρωποι, να πάνε να κοιμηθούν στο κρουαζιερόπλοιο.

Και διαμαρτύρεστε ότι πράγματι είμαστε σε δύσκολη θέση και δεν μπορείτε να κάνετε και τίποτα. Δηλαδή, αν δεν μπορεί η Κυβέρνηση στοιχειωδώς να λειτουργήσει και να εξασφαλίσει τον τουρισμό και την προσέλευση των επισκεπτών στα ξενοδοχεία και στα κρουαζιερόπλοια, τότε τι μπορεί να κάνει; Εγώ για ένα πράγμα σας παραδέχομαι, κύριε Υπουργέ, ακόμη και τον κ. Λοβέρδο. Αν ήταν άλλος στη θέση του στις σημερινές συνθήκες που περνάει η Ελλάδα θα έκανε ακόμη και τον άρρωστο.

Εγώ παραδέχομαι -παρ' όλα αυτά του εύχομαι περαστικά- ότι έζησε ο άνθρωπος δύο εποχές. Πριν από το Πάσχα ετοίμαζε ένα νομοσχέδιο για εργασιακές σχέσεις στο πλαίσιο του ΠΑΣΟΚ για να ρυθμίσει αυτά τα θέματα του νομοσχεδίου και μετά το Πάσχα ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις φέρνουν το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στη χώρα μας. Εγώ δεν αμφιβάλω, ότι το Υπουργείο σας έκανε σωστή δουλειά και ασχοληθήκατε με τα θέματα και θα ήταν χαμένο και άδικο όλη αυτή η δουλειά του Υπουργείου σας να μη γίνει νόμος του κράτους, αλλά είναι ένα νομοσχέδιο για λάθος χρόνο, σε άλλη εποχή, σε προηγούμενη εποχή, όχι σήμερα. Και συμφωνώ με την άποψή σας μόνο στο ψυχολογικό μέρος, να το ψηφίσουμε, να το συζητήσουμε, αλλά για ένα σύντομο χρονικό διάστημα, τόσο σύντομο όσο είναι ένα Σαββατοκύριακο. Το Σαββατοκύριακο θα επιβληθούν οι όροι από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Και είπα στον κ. Ροντούλη ο Υπουργός τις προτείνετε εσείς, αλλά μας είπε και τι απάντησαν οι επιθεωρητές. Και πράγματι δεν αμφιβάλω ότι στο τέλος εσείς υπερασπιστήκατε μέχρι ενός συγκεκριμένου σημείου τις θέσεις της ελληνικής Κυβέρνησης, αλλά δεν μας είπατε ότι μπορούσατε να τις επιβάλλεται κιόλας. Άρα θα περιμένουμε να δούμε τι θα επιβάλει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Το ίδιο νομίζω ότι θα γίνει και για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Όμως, στις εργασιακές σχέσεις και σε όλες τις επαγγελματικές τάξεις που είναι στον ιδιωτικό τομέα υπάρχουν καλοί και κακοί εργαζόμενοι. Υπάρχουν καλοί και κακοί δικηγόροι, υπάρχουν καλοί και κακοί μηχανικοί, υπάρχουν όμως καλοί και κακοί υπάλληλοι. Έχω προσωπική άποψη όπως, κύριε Υπουργέ, έχετε και εσείς προσωπική άποψη ότι υπάρχουν υπάλληλοι και σε μικρές επιχειρήσεις που παίρνουν το μισθό τους, έχουν την ασφάλισή τους και όταν βρίσκουν αλλού δουλειά ή τους έκανε μία παρατήρηση το λεγόμενο αφεντικό -και το λέω λεγόμενο γιατί καμμία φορά το αφεντικό κατ' ευφημισμό είναι αφεντικό- πηγαίνουν στην Επιθεώρηση Εργασίας και κάνουν καταγγελία. Εδώ έμαθαν το κόλπο και οι αλλοδαποί πηγαίνουν οι αλλοδαποί και εκβιάζουν με αυτές τις καταγγελίες στην Επιθεώρηση Εργασίας. Μπορείτε να μου πείτε μία περίπτωση που τιμωρήθηκε εργαζόμενος γιατί έκανε ψεύτικη καταγγελία; Όταν πηγαίνανε όλοι στην Επιθεώρηση Εργασίας, εκεί έπαιρναν το μέρος του εργαζόμενου. Δεν εξέταζαν τι λέει ο φουκαράς ο εργοδότης. Το ίδιο γίνεται και στο ΙΚΑ. Στο ΙΚΑ ακόμα και αν επιτροπές βγάλουν ότι έχει πληρώσει τις υποχρεώσεις του ο εργοδότης και ο εργαζόμενος δεν έχει αδικηθεί, ακόμα και αν η επιτροπή εισηγηθεί την αθώωση του επιχειρηματία, το ΙΚΑ θα κάνει ένσταση. Θα κάνει έφεση.

Και έχω και ακόμα μία απορία. Και εσείς και η Νέα Δημοκρατία κάνουν συνέχεια ρυθμίσεις για τις οφειλές στο ΙΚΑ και τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία και μάλιστα και μέσω του ΤΕΜΠΜΕ. Εγώ ξέρω ότι ακόμα και για να φτύσεις για να πούμε μια λαϊκή έκφραση, χρειάζεται φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα. Ποιοι είναι αυτοί που χρωστάνε ασφαλιστικές ενημερότητες στο ΙΚΑ και πρέπει να γίνουν ρυθμίσεις; Δεν χρειάστηκε ποτέ να τη χρησιμοποιήσουν και πρέπει να φθάνουμε συνέχεια σε ρυθμίσεις ώστε να μπορέσουν να πληρώσουν αυτοί σε δόσεις; Και όταν

πληρώνουν τις πρώτες δόσεις σταματάνε πάλι να πληρώνουν τις υπόλοιπες εισφορές τους.

Τώρα θα ήθελα να αναφερθώ λίγο στα θέματα για την υγειονομική και φαρμακευτική δαπάνη. Εδώ, κύριε Υπουργέ, όχι εσείς προσωπικά, αλλά η Κυβέρνηση συνολικά, άργησε υπερβολικά. Εμείς ακούμε από τότε που ήρθαμε στην καινούργια Βουλή για υπέρογκη υγειονομική δαπάνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Λίγα λεπτά θα μου δώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Λίγα λεπτά; Ένα λεπτό το πολύ.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Μιλάτε, λοιπόν, για μία υπερβολική δαπάνη το 2009 και προφανώς κατηγορείτε γι' αυτό τη Νέα Δημοκρατία. Δεν μας λέτε, αυτή η υπερβολική δαπάνη για τη φαρμακευτική περίθαλψη έχει μειωθεί το 2010 ή βαίνει συνεχώς αυξανόμενη;

Είπατε για τη λίστα των φαρμάκων. Την κουβεντιάσαμε το Φεβρουάριο, την ψηφίσαμε πριν από το Πάσχα και ακόμη οι τιμές των φαρμάκων -φθάνει τώρα Μάιος- και έχουν βγει. Και μάλιστα υπάρχει και αντιδίκη μεταξύ των φαρμακοβιομηχανών αν οι τιμές που βγάζετε είναι πραγματικές ή όχι ή λανθασμένες. Είπατε για την ηλεκτρονική συνταγογράφηση, ακούω από πέρυσι το Σεπτέμβριο ότι θα την έκανε η Νέα Δημοκρατία και εσείς λέτε ότι θα την κάνετε το Φεβρουάριο. Δεν ήταν και καμμία δύσκολη νομοθετική ρύθμιση αυτήν την οποία φέρνετε σήμερα.

Αυτήν τη ρύθμιση, την οποία φέρνετε σήμερα, θα μπορούσατε να την κάνετε από τότε που αναλάβατε τη διακυβέρνηση της χώρας. Και θέλω να ρωτήσω οι καταγεγραμμένες απάτες στη φαρμακευτική περίθαλψη, περιλαμβάνονται σε αυτό το νομοσχέδιο; Δηλαδή όσοι έχουν εξαπατήσει το ελληνικό δημόσιο, έχουν γίνει επιτροπές και έχουν παραπεμφθεί, θα πάνε με αυτές τις διατάξεις ή θα πάνε με τις προηγούμενες διατάξεις, δηλαδή, στις καλές και οι όποτε θα τιμωρηθούν;

Εγώ να σας φέρω παράδειγμα ενός ελεγκτή ιατρού που πήγε και βρήκε την παράβαση, και παρέπεμψε στο ΙΚΑ το πόρισμα. Και ρωτάμε «τι γίνεται το πόρισμα»; Και λέει «παρεπέμφθη αρμοδίως», δηλαδή, στο Υπουργείο. Το ίδιο γίνεται και με τα βιβλιάρια στα φαρμακεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Υπάρχουν, λοιπόν, βιβλιάρια στα φαρμακεία, γίνεται η επιτροπή, τους πιάνει. Πού είναι η υπόθεση; Έχει παραπεμφθεί αρμοδίως. Το «αρμοδίως» είναι το Υπουργείο σας. Πείτε μου μέχρι σήμερα πόσοι τιμωρήθηκαν, τι ποσά κατέβαλαν και αν τελικά πλήρωσαν. Γιατί μπαίνουν τα πρόστιμα και στο τέλος δεν πληρώνουν.

Και ήθελα να κάνω και μία παρατήρηση στο τελευταίο άρθρο 33, παράγραφος 6, εκεί που έχετε μία αντιδίκη μεταξύ ιατρών και φαρμακοποιών, που λέτε ότι αν δεν γράψει ο γιατρός καλά τα στοιχεία του, δεν πρέπει να το εκτελέσει ο φαρμακοποιός. Μα, άμα, δεν γράψει ο γιατρός τα στοιχεία του, καλύτερα να μη γράψει και τα φάρμακα. Γιατί στο τέλος, αυτός που θα ταλαιπωρηθεί θα είναι ο ασφαλισμένος. Θα πηγαίνει στο φαρμακείο και θα του λένε «δεν σου γράφω τη συνταγή, γιατί δεν έγραψες το ΑΜΚΑ». Και θα ξαναγυρίζει πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, έχετε ολοκληρώσει.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Νομίζω, κύριε Υπουργέ, πρέπει αυτήν την παρατήρηση να τη λάβετε υπ' όψιν σας και να μη μπορεί να συνταγογραφεί ο γιατρός, αν δεν γράφει τα στοιχεία επάνω.

Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε και εύχομαι στη Κυβέρνηση περαστικά και καλό κουράγιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Και εσείς να είστε καλά. Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ανδρέας Τριανταφύλλοπουλος.

Ορίστε, κύριε Τριανταφύλλοπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρό-

εδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω με δύο τρεις παρατηρήσεις. Κατ' αρχάς άκουσα προηγουμένως τον ομιλητή της Νέας Δημοκρατίας να αναφέρεται στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου και να εκφράζει την υποψία για παραβίαση στις προσλήψεις του ΑΣΕΠ. Θα ήθελα να σας θυμίσω ότι πριν από κάποιους μήνες ψηφίσαμε το νομοσχέδιο για τις προσλήψεις στο δημόσιο. Εσείς, όμως, το καταψηφίσατε. Αυτό στην πολιτική ορολογία λέγεται πολιτική ασυνέπεια ή πολιτικός μεταμορφισμός.

Παρατήρηση δεύτερη. Δέκα μέρες μετά τις εκλογές, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, προσπαθήσατε να φορτώσετε όλα τα δεινά της χώρας και της οικονομικής κρίσης στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που μόλις είχε αναλάβει. Συνεχίζετε το ίδιο μονότονο τροπάριο μέχρι και σήμερα. Τα αποτελέσματα τα βλέπετε. Ο κ. Μαρκόπουλος μίλησε για κάποιες δημοσκοπήσεις. Ξέχασε να μας πει ότι το ποσοστό της Νέας Δημοκρατίας είναι περίπου 20%.

Παρατήρηση τρίτη. Σε περιόδους πολιτικής ηρεμίας μπορεί ο καθένας να λέει και να κάνει ό,τι θέλει και πιθανόν αυτό να μην κοστίζει στη χώρα. Σε περιόδους, όμως, κρίσης το να λες τα ίδια πράγματα, πιθανόν να είναι καταστροφικό για τη χώρα. Αυτό σημαίνει ότι όλοι πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Σχετικά με το νομοσχέδιο. Σήμερα γιορτάζεται η Παγκόσμια Ημέρα για την Υγεία και την Ασφάλεια της Εργασίας. Και είναι μία ευτυχής συγκυρία που συζητάμε στο εθνικό μας Κοινοβούλιο ένα πολυνομοσχέδιο, που αφορά την προστασία των εργασιακών σχέσεων και τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας μέσω του ΕΣΥ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συμβάσεις έργου, η μερική, ή προσωρινή απασχόληση έχουν μπει πλέον στην ζωή των πολιτών όλου του κόσμου. Αποτελούν μία παγκόσμια πραγματικότητα. Και κάποιος εδώ μέσα κάνουν ότι δεν βλέπουν αυτή την πραγματικότητα, εθελουφλούν.

Επίσης, ο παραδοσιακός τρόπος απασχόλησης, δηλαδή οι συμβάσεις αορίστου χρόνου, ένα συγκεκριμένο ωράριο, ένας συγκεκριμένος εργοδότης είναι πλέον φαινόμενα, τα οποία δεν κυριαρχούν στην παγκόσμια αγορά εργασίας. Παραπέμπει, βέβαια, συνέπεια είναι η ανασφάλεια, η παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων, η μη εφαρμογή συλλογικών συμβάσεων, παράγοντας έτσι ανισότητες που απειλούν την κοινωνική συνοχή.

Οι υπεύθυνοι πολιτικοί τι κάνουν απέναντι σε αυτά τα προβλήματα; Οφείλουν, κατά την άποψή μου, να κοιτάζουν κατάματα τα προβλήματα, να τα αναλύουν, να τα προσεγγίζουν και με αποφασιστικότητα και κοινωνική ευαισθησία να παίρνουν εκείνες τις πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση της επίλυσης αυτών των προβλημάτων.

Ο ανεύθυνος πολιτικός τι κάνει; Κλείνει τα μάτια στο πρόβλημα, κρύβει το πρόβλημα κάτω από το χαλί, το προσπερνά. Και χρησιμοποιώντας ή επαναστατικές κορώνες –που ακούσαμε χθες από την κυρία Παπαρήγα- ή τη λογική μιας στατικής και συντηρητικής επιχειρηματολογίας, ακούσαμε από άλλες πλευρές τέτοιες θέσεις, συντηρείται η υφιστάμενη κατάσταση και το πρόβλημα δεν λύνεται.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε θιασώτες της μηδενικής λύσης. Είμαστε εδώ για να αλλάξουμε νοοτροπίες, για να παλέψουμε, για να δώσουμε λύσεις. Είμαστε εδώ προκειμένου να διασφαλίσουμε τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων. Είμαστε εδώ για να παράσχουμε αποτελεσματικές εγγυήσεις στους εργαζόμενους. Είμαστε εδώ για να αποτρέψουμε την ανασφάλεια και τις κοινωνικές ανισότητες. Είμαστε εδώ για να διασφαλίσουμε τον υγιή ανταγωνισμό των επιχειρήσεων.

Για τους παραπάνω αυτούς λόγους, λοιπόν, ψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, συζητάμε και θέλουμε προτάσεις και όχι αρνήσεις. Διότι, το να λες ένα νομοσχέδιο δεν είναι καλό, δεν είναι στη φιλοσοφία μου, σημαίνει ότι το καταψηφίζεις. Ακούμε, όμως, σήμερα εδώ ότι θα ψηφίσετε τις μισές διατάξεις. Πείτε μας, πού δεν συμφωνείτε, να γίνουν οι βελτιώσεις. Και αυτό πρέπει να γίνεται θεωρώ σε κάθε νομοσχέδιο που υπάρχει αρχική συμφωνία

στη φιλοσοφία. Οτιδήποτε διαφορετικό είναι υπεκφυγή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τα θέματα της υγείας θα ήθελα να πω κάποια πράγματα για δύο λεπτά. Έτυχε να ζήσω από πρώτο χέρι τη διαφθορά, τη συναλλαγή και τη σαπίλα στη λειτουργία φαρμακείων, νοσοκομείων ή στο σύστημα προμηθειών. Το 2000, όταν ήμουν Πρόεδρος σε νοσοκομείο της Πάτρας, ανακαλύφθηκε ένα σκάνδαλο ύψους 1.000.000.000 ευρώ. Και έπεσαν επάνω να με φάνε όλοι, γιατί τόλμησα να στείλω στον εισαγγελέα δεκαπέντε άτομα, εργαζόμενους και προμηθευτές. Κάναμε ελέγχους, χωρίς να έχουμε τα εργαλεία, χωρίς να έχουμε τους μηχανισμούς, με κίνδυνο να κατηγορηθούμε κιόλας.

Σήμερα, με το παρόν νομοσχέδιο, ερχόμαστε να βάλουμε αρχές, όρους και προϋποθέσεις μέσα από το σύστημα ηλεκτρονικών προμηθειών, μέσα από το σύστημα της ηλεκτρονικής δημοπρασίας, μέσα από την επιτροπή προμηθειών υγείας, που οφείλει να ελέγχει αναλυτικά και εξονυχιστικά όλες τις προμήθειες των νοσοκομείων.

Και βεβαίως, θα πρέπει να σκεφθούμε ένα σύστημα ακόμα πιο ευέλικτο, ακόμα πιο αποδοτικό. Δεν είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε κάθε νοσοκομείο να υπάρχει επιτροπή προδιαγραφών, επιτροπή αξιολόγησης, επιτροπή παραλαβής. Στα μικρά νοσοκομεία οι μισοί και πάνω εργαζόμενοι ασχολούνται με αυτές τις επιτροπές και επί της ουσίας δεν γίνεται πουθενά δουλειά. Και εδώ οι επιτηδείοι βρίσκουν χώρο και χρόνο να παρανομήσουν, να διαφθείρουν εργαζόμενους, να διαφθείρουν το σύστημα και να πληρώνει ο ελληνικός λαός τεράστια ποσά.

Έτσι, λοιπόν, μ' αυτό το νομοσχέδιο γίνεται μία πρώτη και ουσιαστική προσέγγιση στην κατεύθυνση αυτή. Αν και θεωρώ, σε ό,τι αφορά την αποπληρωμή των υλικών των νοσοκομείων, πρέπει να ισχύσει αλληλόχρεος λογαριασμός. Πρέπει, δηλαδή, οι προμηθευτές να πληρώνονται μέσα από τις τράπεζες σε τακτά χρονικά διαστήματα και το κράτος να πληρώνει τους νόμιμους τόκους. Διότι, αυτή τη στιγμή τα νοσοκομεία πληρώνουν τα υλικά τρέις, πέντε και δέκα φορές παραπάνω από την πραγματική τους τιμή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα και στην αρχή, εμείς αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας για να αλλάξουμε τη χώρα αυτή, γιατί έχουμε ευθύνη απέναντι στις επόμενες γενιές να παραδώσουμε μία χώρα καλύτερη, μια χώρα ευμερούσα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τριανταφυλλόπουλο.

Τον λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Κιλτιδής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά από δέκα χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα, κυρία Πρόεδρε, μου δίνετε τη ελάχιστη δυνατότητα, νομίζω να πω ότι κάτι πρέπει να αλλάξει στη λειτουργία αυτής της Αίθουσας. Δεν έχω σπκηθεί πολλές φορές από τη θέση μου να διαμαρτυρηθώ και πάντοτε ανέχθηκα όποια παρεκτροπή κι αν συνέβη.

Δεν είναι, όμως, καθόλου τυχαίο, γιατί έχει απαξιωθεί αυτή η Αίθουσα. Κι έξω στα καφενεία ή στη συζήτηση που γίνεται με ταξί μας, όλοι οι συνάδελφοι λένε αυτό, το οποίο μου εκφεύγει από το έρκος των οδόντων μου αυτή τη στιγμή. Αλλά, δυστυχώς δεν νομομοποιούμαστε όλοι να ομιλούμε γι' αυτήν την συμπεριφορά.

Και ως ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα, κυρία Πρόεδρε. Με το νέο Κανονισμό λειτουργίας –όταν θεοπίστηκε- λειτουργούν οι επιτροπές. Οφείλουμε όλοι οι συνάδελφοι στις επιτροπές να δίνουμε τον καλύτερο εαυτό μας και εδώ προφανώς να υπάρχει μια συνομιλία –συζήτηση- έστω ακαδημαϊκού χαρακτήρα. Αλλά, αυτό δε νομίζω ότι τιμά τη λειτουργία και απαξιώνει τα νομοσχέδια. Και γιατί όχι; Δεν θα πω ότι δεν πρέπει να γίνεται γενική αναφορά, αλλά να υπάρχει ένας έλεγχος. Αν τα οχτώ λεπτά αφιερώνονται για γενική τοποθέτηση και κατόπιν τα δύο λεπτά που δίνετε εσείς με την ανοχή σας είναι για το νομοσχέδιο, προφανώς δεν συνεισφέρομε σ' αυτό που πρέπει να συνεισφέρομε σ' αυτήν την Αίθουσα.

Το γενικό σχόλιο που έχω να κάνω είναι ότι ποτέ ειλικρινά, όσο

θυμάμαι τον εαυτό μου μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, να έχω εκφύγει ούτε καμιά κεραία από αυτόν τον κανόνα.

Θέλω να θυμίσω, αγαπητοί συνάδελφοι και σε όσους μας βλέπουν ότι έτυχε να αγορεύσω σ' αυτήν την Αίθουσα πολλές φορές αυτό το τρίμηνο, τετράμηνο. Κι είχα καταθέσει από τότε ότι φωνές σοφές του εξωτερικού μιλούσαν για γεωπολιτικά παιχνίδια -και η Ευρώπη κοιτούσε οικονομικές παραμέτρους- που παίζονται προφανώς με αφορμή την πατρίδα μας στον ευρωπαϊκό χώρο.

Και θα απευθύνω πάλι για ύστατη φορά το ερώτημα στην Κυβέρνηση, γιατί παρατήρησα ότι όταν ομιλούσα στο φορολογικό νομοσχέδιο, ο καλός μου φίλος, ο κ. Σαχινίδης, κουνούσε απαξιωτικά το χέρι του. Εγώ θέλω μία απάντηση, για να καταγραφεί για την ιστορία και την υστεροφημία όλων μας.

Για ποιο λόγο η Κυβέρνηση δεν εκδίδει -αυτή θα κρίνει- ένα λαϊκό ομόλογο, με επιτόκιο περί το 4% -τόσο είπα εγώ, βρείτε εσείς την καλύτερη συνθήκη- ούτως ώστε να γίνει αυτό που είπα, να φάμε κάτι από το λίπος μας κι αν χρειαστεί από τις σάρκες μας;

Δεν φτάνει να διατυμπανίζουμε ότι εμείς πρέπει να σταθούμε όρθιοι σ' αυτόν το τόπο, πολίτες και πολιτικοί. Πρέπει χειροπιαστά να δώσουμε παραδείγματα και δείγματα και να δούμε τότε αν θα ανταποκριθεί ο ελληνικός λαός. Τώρα, μάλιστα, που όπως ακούστηκε σήμερα κατ' επανάληψιν, από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα υπάρχει η εγγύηση της ρευστότητας των ελληνικών τραπεζών. Και προφανώς, γνωρίζω στοιχειώδη οικονομικά, ότι αυτό δεν μπορεί να το εκστομίσει, αν δεν είναι εγγυημένη η ρευστότητα των τραπεζών και η στοιχειώδης ρευστότητα της αγοράς, για να μην απομυζήσεις ό,τι έχει και κρατάει ο ελληνικός λαός, ως αποταμίευση.

Αλλά, για να δοκιμάσουμε. Αυτό το νόημα είχε η τελευταία μου φράση τότε, προς τον υπουργό Οικονομίας, ότι θα μετρηθείτε, θα κριθείτε και θα απολογηθείτε. Γιατί εύκολα ξέρετε, ζητάει ο καθένας τη συναίνεση. Και που έχει διαστραφεί κι αυτή η λέξη. Το είπα πολλές φορές, δεν αποδίδουμε το περιεχόμενο των ελληνικών λέξεων. Πώς να συνεννοηθούμε;

Η συναίνεση είναι το υπόβαθρο για τη συνεννόηση, αγαπητοί κύριοι της Κυβερνήσεως. Ερχόμαστε κάποιοι με όλη την καλή διάθεση, αλλά πάνω απ' όλα πρέπει να κατανοήσετε, εσείς που κυβερνάτε προφανώς, ότι κατά την επιταγή του πολιτεύματος οι συνθήκες ζητούν συνεννόηση, όχι απλώς συναίνεση. Για να προχωρήσουμε -τουλάχιστον τα κόμματα του αστικού χώρου- πρέπει να συνεννοηθούμε. Δεν έχει καμμία αξία. Δεν είναι δικαστήριο εδώ για να πει τη φράση ο αγορητής του δικανικού τύπου «συναίνω». Συνεννόηση χρειάζεται.

Και σε ό,τι με αφορά, θα σας πω ότι -το τόνησα πολλές φορές και στην επιτροπή- κράτος χρειάζεται να κάνετε, κύριε Υπουργέ. Το επαγγέλθηκε η Νέα Δημοκρατία και πρόδωσε αυτήν την προσδοκία του ελληνικού λαού. Αυτή ήταν η κύρια αιτία στην αυτοκριτική που κάναμε. Χρηστή δημόσια διοίκηση. Προσδιορισμένο κράτος, όπως το προσδιόρισα χθες, υπηρέτη, ελεγκτή, επόπτη. Και έμπνευση των κομμάτων στα στελέχη του, στα όποια στελέχη, τα όποια κόμματα, αν θέλετε να κάνετε ξανά κράτος.

Δυστυχώς, οι επιλογές που βλέπουμε τον τελευταίο καιρό, και για τα νοσοκομεία και αλλού, είναι μία ανακύκλωση του ίδιου προβληματικού δυναμικού, του οποίου δυναμικού υπάρχει και στο δικό σας κόμμα. Και επειδή ακούγεται συνέχεια η φράση: «μα, δεν υπάρχουν τα κατάλληλα στελέχη, δεν υπάρχει ο απαραίτητος αριθμός στελεχών στη Δημόσια Διοίκηση;». Θα πω ότι πρέπει να γίνουν δειγματοληπτικοί τυφλοί έλεγχοι. Θα κουραστώ, αλλά θα το τονίζω συνέχεια. Αυτοί -αν το θέλετε- δια του παραδείγματος με την τιμωρία, θα φέρουν το αποτέλεσμα.

Όσον αφορά τις συμβάσεις έργου, ελέγχθη από πολλούς, είναι ξεκάθαρο ότι πρόκειται περί εργολαβίας είτε από ένα πρόσωπο είτε από εταιρεία. Δεν υπάρχει άλλου είδους προσέγγιση. Πιστεύω ότι κατ' αυτόν τον τρόπο, πιθανόν να χάνει και το ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο ως δοχεία συγκοινωνούντα λειτουργεί, εφόσον κατά την τριμερή χρηματοδότηση, έρχεται ο κρατικός προϋπολογισμός πάντοτε και το ενισχύει. Διότι αν κάνει κάποιος μια δεύτερη εργασία και ορθώς το έχετε συμπεριλάβει αυτό -απ' ό,τι διαβάζω στις διατάξεις- αν κάνει κάποιος δύο ιδιω-

τικές δουλειές και στις δύο να πληρώνει εισφορά. Να ενδυναμωθούν, να καρπωθούν τα ασφαλιστικά ταμεία.

Σύγκριση στο δεύτερο άρθρο με τη μερική απασχόληση και τα συναφή, με τη σύμβαση εργασίας. Αν δεν υπάρχει -λέει- συγκρίσιμος εργαζόμενος, αρχίζει μία συζήτηση κ.ο.κ. Νομίζω ότι αν βάλετε τη γενική διάταξη, λύνεται το θέμα. Και τις Εταιρείες Προσωπικής Απασχόλησης. Ούτε λαϊκίζω ούτε συμβιβάζομαι, αλλά ως Έλληνας, το έχω δηλώσει -και για την υστεροφημία μου και την τιμή μου- δεν δέχομαι συνθήκες δουλειάς σ' αυτήν την ελεύθερη πατρίδα και τους ελεύθερους πολίτες.

Πείτε μου εσείς, κύριε Υπουργέ, που είστε γνώστης της αγοράς εργασίας, όταν λέει η διάταξη ότι δεν θα αμείβεται κανένας κάτω από τη συλλογική σύμβαση, όταν οριακά, ισοπεδωμένα παίρνουν αυτού του είδους τα έργα, τι γίνεται τότε; Δεν υπάρχει όφελος σ' αυτήν την εταιρεία; Κάτι άλλο γίνεται και προφανώς, αντιλαμβάνεστε όλοι τι γίνεται, «ποιος πληρώνει το μάρμαρο».

Όσον αφορά την τροπολογία για τα «STAGE» που σας καταθέσαμε, μπορεί να φαίνεται λίγο μονότονο, γιατί πέρασαν αρκετοί μήνες από τότε που προέκυψε το θέμα, από τότε που η Κυβέρνηση δεν έπρεπε να ασχοληθεί με αδύναμους. Είχα πει τότε -δεν θα σας θυμίσω εγώ το λόγο του Ισοκράτη περί αδυνάμων- ότι δεν έπρεπε να ασχοληθείτε. Με γενναιότητα έπρεπε να το προσπεράσετε. Και έπρεπε τουλάχιστον βάζοντας κι ένα όριο -ξέρετε- χρόνου που έχουν ασχοληθεί αυτά τα παιδιά, να διατηρήσετε αυτό το δικαίωμα -το συνταγματικό μέχρι ένα σημείο- να υπάρχει ο υπολογισμός των μορίων τους.

Για τον ΟΓΑ και τον ΟΑΕΕ έχουν ακουστεί πολλά. Κουράστηκα να τα επαναλαμβάνω. Συνεννοηθείτε με το ΥΠΑΠ.

Και κάποιοι που έχουν εισόδημα -εγώ θα συνηγορούσα- να πληρώνουν στον ΟΓΑ στην ανώτατη κλίμακα -γιατί ακούστηκαν ενστάσεις και από την πλευρά του Συνασπισμού- γιατί δεν είναι ο ΟΓΑ ένα απαξιωτικό ταμείο. Κάποιοι που έχουν τη δυνατότητα, αντί για τον ΟΑΕΕ, ας πάνε στην ανώτατη κλίμακα του ΟΓΑ.

Θα πω για τα διαγνωστικά κέντρα και κλείνω. Δεν είναι εδώ κανείς από το Υπουργείο Υγείας, αλλά, θα μιλήσω, με την όποια γνώση έχω και κατά την ιδιότητά μου και κατά την ενασχόλησή μου πάνω από είκοσι χρόνια με ζητήματα πρωτοβάθμιας φροντίδας.

Επιτέλους, να σταματήσουμε αυτή την ώρα της κρίσεως, τις διαστροφές κύριε Υπουργέ και να καταγραφεί στα Πρακτικά και θα τα εγχειρήσω, αν το θέλετε εγώ ο ίδιος στην Υπουργό.

Για να μου πει κάποιος, από τους φωστήρες που γνωρίζουν. Τα Κέντρα Υγείας που είναι δημιουργήματα του δημοσίου, του κράτους, τι οργανισμούς λειτουργίας έχουν; Γιατί το κράτος στο Κέντρο Υγείας, μη αστικού τύπου της υπαίθρου, βάζει ένα συγκεκριμένο οργανισμό; Και γιατί στον ιδιωτικό τομέα δεν προβλέπει κάτι τέτοιο και προβλέπει ένα άναρχο τοπίο και προφανώς και ιδιώτες, αλλά με ομοιογενείς κανόνες;

Να ληφθούν υπόψη οι παράμετροι και της αγοράς και των επενδύσεων και του κεφαλαίου. Ακούστηκε και αυτή η άποψη, εάν χρειάζεται, δεοντολογία ιατρική. Εγώ να δεχθώ τα διαγνωστικά κέντρα, αλλά δεν είναι πρωτοβάθμια φροντίδα τα διαγνωστικά κέντρα, είναι διαγνωστικά κέντρα εργαστηριακών δομών και υποδομών και πρέπει να κατανοήσουμε ορισμένα πράγματα.

Είναι κρίμα δηλαδή, μέσα σ' αυτή την θύελλα να νομοθετούμε και να διαστρέφουμε έννοιες θεμελιώδεις της πρωτοβάθμιας φροντίδας. Και κάπου εδώ, όταν μιλήσα με αυτόν τον τρόπο, με τον ακαδημαϊκό κ. Στεφανή -επειδή είχαμε μία καλή σχέση- μου λέει: Για ποιο λόγο βγάζεις αυτό τον καημό; Γιατί βγάζεις και ένα προσωπικό καημό ενός προδομένου γιατρού, που ονειρεύτηκε πρωτοβάθμια σε αυτή την πατρίδα. Πέρασαν είκοσι πέντε χρόνια και ακόμα συζητούμε τι είναι πρωτοβάθμια, σ' αυτό τον τόπο.

Ε, λοιπόν, δεν πρέπει έτσι να νομοθετούμε και να το μεταφέρετε αυτό στην Υπουργό Υγείας και στην Υφυπουργό, διότι νομίζω ότι αδικούν και τον εαυτό τους, αλλά πάνω απ' όλα αδικούν το μέλλον που μπορεί να έχει, έστω και την ύστατη στιγμή, η πρωτοβάθμια φροντίδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστώ και εγώ κύριε Κιλτίδη και ευχαριστώ και για τις επισημάνσεις που κάνατε αρ-

χικά για τα θέματα του Κανονισμού της Βουλής και του χρόνου και του περιεχομένου ομιλίας.

Θέλω να σας επισημάνω ότι δεν μπορεί το Προεδρείο να παρέμβει στο περιεχόμενο της ομιλίας του αγορητή και επίσης να σας θυμίσω, ότι σύμφωνα με αυτά που είπατε στην αρχή, από τα οχτώ λεπτά, που είχε τελειώσει ο χρόνος σας, μέχρι τα εντεκάμισι λεπτά αναφερθήκατε και εσείς στα άρθρα και στις τροπολογίες. Και πολύ καλά κάνατε, δικό σας ήταν ο χρόνος και η αγόρευση. Το λέω, για να σας δώσω να καταλάβετε ότι είναι δύσκολο να παρέμβεις στον Βουλευτή και στο περιεχόμενο της ομιλίας του και δεν πρέπει.

Τηρούμε, λοιπόν, τον Κανονισμό, αλλά κυρίως πάνω απ' όλα το σεβασμό στις απόψεις και στην έκφραση του κάθε συναδέλφου. Αυτό για τη συζήτηση.

Ο κ. Καλαφάτης έχει ζητήσει το λόγο για προτασόμενη δευτερολογία. Κύριε Καλαφάτη, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν θα μπορούσε σε μία τέτοια κρίσιμη χρονική συγκυρία να μην αναφέρεται κάποιος εκπρόσωπος του Ελληνικού Κοινοβουλίου στην κατάσταση που βιώνουμε. Άλλωστε, όλες οι νομοθετικές παρεμβάσεις της Κυβέρνησης αυτό το χρονικό διάστημα νομίζω, είναι προσαρμοσμένες, ή τουλάχιστον θα έπρεπε να είναι προσαρμοσμένες σ' αυτή την νέα πραγματικότητα που καλούμαστε όλοι να αντιμετωπίσουμε.

Ακριβώς αυτή η κρισιμότητα της κατάστασης απαιτεί να σταθούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων και να δείξουμε ιδιαίτερο αίσθημα ευθύνης. Ιδιαίτερα βέβαια, η Κυβέρνηση η οποία έχει και τον πρώτο λόγο, όσον αφορά την εφαρμογή συγκεκριμένης πολιτικής.

Και βλέπουμε, δυστυχώς, ότι η Κυβέρνηση σε διαφορετικά κοινά, έχει διαφορετικό λόγο, κύριε Υπουργέ. Ενώ αυτή η κρίσιμη στιγμή, απαιτεί συνένωση δυνάμεων, απαιτεί συνεννόηση και συναίνεση γενικότερη, για να μπορέσουμε να βγούμε και να περάσουμε τον κάβο, αυτή τη δύσκολη συγκυρία, βλέπουμε πολλούς συναδέλφους και κοινοβουλευτικούς, έγκριτους κατά τα λοιπά, στο δημόσιο λόγο τους είτε μέσα στην αίθουσα του Κοινοβουλίου είτε στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το πρώτιστο πράγμα που επιχειρούν να πράξουν είναι να μεταθέσουν ευθύνες για την κατάσταση στην οποία έχουμε περιέλθει, σε κυβερνήσεις προηγούμενες, στις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτή η στιγμή, μας κρίνει όλους και κρίνει κυρίως τους Υπουργούς και βεβαίως τους Βουλευτές του Κυβερνώντος κόμματος. Εάν, λοιπόν, αυτήν τη στιγμή επιχειρούμε στο εσωκομματικό μας κοινό -νομιζοντας ότι είμαστε σε μία κλειστή γυάλα όπου μπορούμε να μιλάμε και να μην μας ακούνε απέξω- να ρίχνουμε μόνο την ευθύνη στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας -αδίκως βεβαίως- και με επιχειρήματα τα οποία στερούνται ουσιαστικής νομικής πολιτικής βάσης, τότε δεν πετυχαίνουμε τίποτα παραπάνω, παρά τελικά να κτιζουμε την αναξιοπιστία, που πολλοί που μας βλέπουν από μακριά και περιμένουν, αν θέλετε, να την εκμεταλλευθούν προς δικό τους όφελος.

Εγώ δεν θέλω να μιλήσω για τις ευθύνες της Κυβέρνησης και τις κωλυσιεργίες, για τις παλινωδίες, για το είπα-ξείπα των κυβερνητικών στελεχών, για τη διάθεση του χρόνου για ομιλίες -αν θέλετε- και για λόγους, παρά για πράξεις. Εγώ θέλω, όμως να πω ότι και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το οποίο έπρεπε να αφορά στην ασφάλεια των εργαζομένων και στη διευθέτηση των σχέσεων των εργαζομένων σε μία ευέλικτη αγορά, που θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στα νέα δεδομένα, θα έπρεπε να πετυχαίνει συγκεκριμένους στόχους.

Βλέπουμε ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν πετυχαίνει τους στόχους, τους οποίους υποτίθεται ότι υπηρετεί και βλέπουμε εκτός των άλλων μικροτροποποιήσεις, μικρορυθμίσεις, μπαλώματα και δεν βλέπουμε να δημιουργούνται ουσιαστικά διέξοδοι για εργασία για τους ανέργους. Δεν βλέπουμε να δημιουργείται ένα πλαίσιο ασφάλειας για τους εργαζομένους, δεν βλέπουμε να διευκολύνονται οι επιχειρήσεις, για να μπορέσουν να δημιουργούν περισσότερες θέσεις εργασίας.

Βλέπουμε αντίθετα, ένα νομοσχέδιο να αποθαρρύνει τις προσλήψεις. Χαρακτηρίζεται και από ανισορροπία και βεβαίως, από το γεγονός της μη προσαρμοστικότητας του συγκεκριμένου νο-

μοθητήματος στο γενικότερο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης της Κυβέρνησης, καθώς επίσης βλέπουμε σε πολλά σημεία να είναι έντονα γραφειοκρατικό.

Κλείνοντας τη σύντομη παρέμβαση, θα ήθελα δύο σημεία να επισημάνω στις τροποποιήσεις, που αφορούν κυρίως την επιβολή επιπρόσθετων ποινών για παραβάσεις των φαρμακοποιών, κύριε Υπουργέ.

Οι ποινές, κατά την άποψή μου, είναι δυσθεώρητες. Έγιναν κάποιες τροποποιήσεις απ' ό,τι καταλαβαίνω, έγινε μία προσαρμογή. Απλώς, να έχουμε πάντα στο μυαλό μας ότι δεν είναι πάντα το ύψος της ποινής, το οποίο θα αποθαρρύνει τον ενδεχόμενο επιλήσιμονα από τον όρκο του φαρμακοποιού, αλλά κυρίως η εφαρμογή του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου, που εκεί θα πρέπει η κάθε κυβέρνηση να δίνει την κυρίαρχη προσπάθειά της.

Εφόσον υπάρχει παράβαση του νόμου θα υπάρξει και η επιβολή και η κύρωση. Αλλά, το βασικό μέλημα της Κυβέρνησης θα πρέπει να είναι κυρίως η εφαρμογή του υφιστάμενου καθεστώτος, του υφιστάμενου νόμου.

Κλείνω, με μια τελευταία παρέμβαση κύριε Υπουργέ, σχετικά με τη θεώρηση των συνταγών φαρμάκων των ασφαλισμένων. Η διαδικασία της θεώρησης των συνταγών δοκιμάστηκε, κύριε Υπουργέ και στο παρελθόν όχι μόνο απέτυχε, αλλά δεν συνέβαλε καν στη μείωση των δαπανών.

Οι ελεγκτές ιατροί των ασφαλιστικών ταμείων και κυρίως του Οργανισμού Περίθαλψης Ασφαλισμένων του Δημοσίου, είναι ελάχιστοι έως ανύπαρκτοι και σε κάθε περίπτωση είναι αδύνατο να ανταποκριθούν στον τεράστιο όγκο των ασφαλισμένων, που θα σχηματίζουν ατέλειωτες ουρές για να θεωρήσουν τη συνταγή τους, οι οποίες ουρές θα προστεθούν στις ήδη υπάρχουσες για επιθεώρηση παρακλινικών εξετάσεων. Και ειδικά στη Θεσσαλονίκη, που είναι και ο τόπος μου, όπου τα περιφερειακά ελεγκτήρια του ΟΠΑΔ έχουν αναστείλει τη λειτουργία τους, με αποτέλεσμα οι ασφαλισμένοι να στριμώχνονται στα κεντρικά γραφεία του ΟΠΑΔ, το πρόβλημα θα είναι ιδιαίτερα έντονο.

Θα ήταν πιο αποτελεσματικό και πιο αποτελεσματική η προσπάθειά σας, ως Υπουργείο και σίγουρα προς την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων, αν η εν λόγω διάταξη, που αφορά τη θεώρηση των συνταγών φαρμάκων, ίσχυε με την έναρξη της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης. Αν δηλαδή, παίρνατε την πρωτοβουλία ως Υπουργείο, να ορίσετε σήμερα, πέρα ότι η συγκεκριμένη διάταξη θα ίσχυε μόνο, όταν αρχίσει η υλοποίηση της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Καλαφάτη. Το λόγο για προτασόμενη δευτερολογία, έχει ο κ. Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συναδέλφου, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η απόφαση για την ενεργοποίηση του μηχανισμού στήριξης και την προσφυγή της χώρας μας στο ΔΝΤ, είναι αποκλειστική ευθύνη της Κυβέρνησης μιας, τελικά αδύναμης Κυβέρνησης που σύρθηκε από τις εξελίξεις σε αποφάσεις που έχουν πολύ αρνητικές συνέπειες για τη χώρα μας, αλλά και για τους Έλληνες πολίτες.

Είναι γεγονός, κύριε Υπουργέ, ότι ακόμα και σήμερα σέρνεστε κάτω από τις εξελίξεις, καθώς επιδεινώνεται η εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση που υπάρχει στην αγορά των ελληνικών ομολόγων με το spread στα δεκαετή ομόλογα να σκαρφαλώνει σε νέο αρνητικό ρεκόρ πάνω από οχτακόσιες και πλέον μονάδες, περίπου χίλιες, λίγο πριν.

Σημειώστε ότι σήμερα, με τα στοιχεία που έδωσε λίγο πριν στη δημοσιότητα το Bloomberg, το spread, ανήλθε περίπου στις οχτακόσιες δώδεκα μονάδες, ενώ άνοιξε στις εξακόσιες εξήντα πέντε. Προσθέτω δε, ότι το επιτόκιο του δεκαετούς τίτλου, ανέρχεται στο 11,10%, ενώ άνοιξε στο 9,68%.

Σημειώστε δε, κύριε Υπουργέ, ότι στα τέλη Σεπτεμβρίου του 2009, και ενώ ήμασταν στην κορύφωση της προεκλογικής περιόδου, το spread ήταν μόλις στις εκατόν σαράντα μονάδες. Δυστυχώς, αυτή είναι η αξιοπιστία της χώρας μας, που λέτε, ότι σταδιακά αποκαταστήσατε με τους χειρισμούς σας.

Η θλιβερή πραγματικότητα είναι ότι κάνατε χειρότερη μία κακή

εικόνα που λέγατε ότι γνωρίζατε γιατί χθες, μας το είπε ο κ. Υπουργός, ότι καλά γνωρίζατε και είχατε ξεκινήσει συνηνοήσεις με τους διεθνείς συνομιλητές σας. Γιατί δεν ενημερώνετε και τον Πρωθυπουργό, έτσι ώστε να μην ξαφνιάζεται, να αποφύγει αυτό τον αφηνισιασμό, όπως τελικά συμβαίνει καθημερινά πλέον, από τις εξελίξεις.

Τόσους μήνες καθυστερήσατε, δεν κάνατε στην ουσία τίποτα ή δεν κάνατε αυτό που θα έπρεπε προς τη σωστή κατεύθυνση, ώστε να αποτρέψετε από την κατιούσα πορεία τη χώρα μας. Είναι μεγάλη η ευθύνη σας, είναι βεβαίως μεγάλη η ευθύνη για όλους μας, ωστόσο πέρα από το να καλείτε όλα τα κόμματα σε συνεννόηση και σε συνεργασία και αμέσως μετά να μοιράζετε κατηγορίες για αμαρτίες και ευθύνες, είναι σωστό να μείνετε στο πρώτο, δηλαδή στο να συνεννοηθούμε, να συντονιστούμε, να συνεργαστούμε. Αφήστε τις κατηγορίες.

Και στο κάτω-κάτω, εάν έχετε κάτι συγκεκριμένο να πείτε, είστε Κυβέρνηση, πάρτε ευθύνες και βεβαίως, κάντε απόδοση ευθυνών όπου χρειαστεί και όπου πρέπει να γίνει. Και η δικαιοσύνη να πάρει μέτρα. Αλλά κάντε κάτι και πάψτε να συζητάτε για το παρελθόν. Κοιτάξτε μπροστά. Οι εξελίξεις έρχονται, τα πράγματα τρέχουν.

Και δεν φθάνουν όλα αυτά, αλλά έρχεται λίγα λεπτά πριν και ο Πρωθυπουργός με τον κ. Ραγκούση να προσθέσουν επιπλέον αγωνία, ρευστότητα και φοβία μ' ένα σχέδιο τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» που παρουσίασαν, με πολλές προϋποθέσεις, πολλούς όρους και σχεδιασμούς –κατά την άποψή μου- χωρίς αντίκρισμα.

Όμως, εδώ θα μου επιτρέψετε να σταματήσω τα γενικά πολιτικά σχόλια για την κατάσταση της χώρας και να μπω γρήγορα-γρήγορα στη συζήτηση των άρθρων του νομοσχεδίου, που συζητούμε σήμερα. Θα αναφερθώ σε δύο σημεία. Σχετικά με τα λεγόμενα κοινώς μπλοκάκια, κύριε Υπουργέ, θέλω να τονίσω ότι δεν είναι όλες οι συμβάσεις έργου, όλα τα μπλοκάκια τα ίδια. Άλλες είναι πραγματικές συνθήκες εργασίας και απαιτήσεις στον κλάδο της μεταποίησης και τις μικρές οικοτεχνίες, άλλες στα κλάδα και στα μεγάλα τεχνικά γραφεία.

Αναγνωρίζω ότι τα όρια είναι λεπτά μεταξύ μισθωτής εργασίας και αυτοαπασχόλησης. Πράγματι, πολλοί εργαζόμενοι τυπικά να μην εργάζονται με τη νομική μορφή της αυτοαπασχόλησης, δηλαδή, με συμβάσεις έργου και με δελτία παροχής υπηρεσιών, ουσιαστικά όμως λειτουργούν ως μισθωτοί, αφού παρέχουν υπηρεσίες αποκλειστικά σε έναν μόνο εργοδότη, ο οποίος και ασκεί τελικά το διευθυντικό δικαίωμα σε αυτούς. Με αυτόν τον τρόπο, δηλαδή, οι οικονομικά εξαρτημένοι εργαζόμενοι στερούνται των προστατευτικών διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας, όπως είναι οι ρυθμίσεις για άδειες, για την ασφάλιση έναντι του κινδύνου ανεργίας, αλλά και τις προβλεπόμενες αποζημιώσεις σε περίπτωση απόλυσης. Και παρ' όλα ταύτα, θεωρούνται ανεξάρτητοι.

Προτάσεις για την αντιμετώπιση του φαινομένου της θολής αυτής κατάστασης υπάρχουν, καθώς υπάρχουν εισηγήσεις, παραδείγματος χάρι, για την επέκταση του δικαιώματος ασφάλισης έναντι της ανεργίας και τους αυτοαπασχολούμενους ή τη θεσμοθέτηση νέων νομικών κατηγοριών μεταξύ μισθωτού και αυτοαπασχολούμενων. Ωστόσο, η Κυβέρνηση επέλεξε τη δήθεν λύση του τεκμηρίου μισθωτής εργασίας, μια λύση πρόχειρη και υπεραπλουστευμένη, η οποία ήδη προκαλεί σφοδρές αντιδράσεις.

Αναφορικά με το άρθρο 11, που αναφέρεται στις διοικητικές κυρώσεις, σημειώσω την αντίθεσή μας με την είσοδο του επιβληθέντος και βεβαιωθέντος προστίμου κατά 100% ώστε να δοθεί η δυνατότητα προσφυγής στο διοικητικό δικαστήριο, από 20% που ήταν σήμερα. Γεγονός είναι ότι η διάταξη αυτή καταργεί το τεκμήριο αθωότητας, αφήνει περιθώρια συναλλαγής που βρίσκεται σε αναντιστοιχία με το ποσοστό των φορολογικών παραβάσεων του 20%.

Κλείνοντας, θα κάνω μία αναφορά μόνο στα περί των διαγνωστικών, στο νομοθέτημα που έτσι «από το παράθυρο», κυριολεκτικά, πέρασε η Υπουργός. Θεωρώ ότι το συγκεκριμένο είναι επιστροφή στο παρελθόν και εκεί που βεβαίως, αναφέρεστε για άνοιγμα επαγγελμάτων, εδώ κλείνεται ένα επάγγελμα και που βεβαίως, εκτιμώ ότι θα έπρεπε να έρθει μία ξεχωριστή νομοθετική πρωτοβουλία του συγκεκριμένου Υπουργείου και να είναι φυσικά

παρούσα εδώ πέρα η Υπουργός να απαντήσει, καθ' όλη τη διάρκεια της συνεδριάσεως, και όχι απλώς μ' ένα άρθρο και τελειώσαμε.

Και κλείνω, θεωρώντας σωστή την πρόταση να αναθεωρηθεί το πλαίσιο του ν.3811/2009, προκειμένου να συμπεριληφθούν στους δικαιούχους της αστικής αποζημίωσης από την πολιτεία και οι άμεσα ζημιωθέντες συγγενείς θυμάτων βίας στην περίπτωση και θανάτωσης αυτών.

Σας ευχαριστώ και για την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αυγενάκη.

Εισερχόμεθα στο στάδιο των δευτερολογιών. Θέλει κάποιος εισηγητής να πάρει το λόγο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα ήθελα να πάρω το λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κύριε Κοντογιάννη, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ο Υπουργός ζήτησε να κλείσει. Έχει ήδη συνεννοηθεί με το Προεδρείο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Μα, δεν γίνεται αυτό, κυρία Πρόεδρε. Αν πει κάτι καινούργιο ο Υπουργός, πώς θα απαντήσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Αυτή τη διαδικασία δεν την ξέρω.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να μιλήσει ο Υπουργός, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να μιλήσετε εσείς;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ναι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Μάλιστα. Αφού συνεννοηθήκατε με τον εισηγητή και πήρατε αυτήν την απόφαση, θα έπρεπε να έχετε ενημερώσει εγκαίρως το Προεδρείο, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Δεν έχει τίποτα να κρύψει ο κ. Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κοιτάξτε, κύριε Πρωτόπαπα. Μέχρι πριν από λίγο γίνονταν παρατηρήσεις για την τήρηση του Κανονισμού, από συναδέλφους όλων των πτερύγων. Βεβαίως, υπάρχει πάντα η συνεννόηση και η δυνατότητα που έχει ο Υπουργός να ζητήσει το λόγο. Ο Υπουργός ζήτησε, λοιπόν, να κλείσει σήμερα. Ρώτησα, λοιπόν, εάν έχουμε στάδιο δευτερολογίας.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο. Επειδή, όμως, έχουμε μιλήσει για τον Κανονισμό, πρέπει να τηρηθεί στο πρόσωπό σας πολύ αυστηρά τώρα, μετά από το αίτημα που έχουμε από την Ολομέλεια. Έχετε τέσσερα λεπτά. Θα σας δώσουμε, λοιπόν, πέντε και θα περιοριστούμε σε αυτά. Έχει εξαντληθεί ο χρόνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Όχι, πέντε λεπτά, κυρία Πρόεδρε. Δεν έχω μιλήσει καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Όχι, έχει μιλήσει ο Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Μα, σήμερα δεν έχει μιλήσει κανένας από εμάς.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κυρίες Πρόεδρε, δώστε περισσότερο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Είναι πάρα πολύ ωραία η εικόνα, κύριοι συνάδελφοι -έτσι για να χαλαρώσουμε λίγο- που όλοι μαζί πριν λέγατε πως πολύ είναι το παραπάνω και τώρα όλοι μαζί λέτε λίγο παραπάνω.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τον αγαπάμε το συνάδελφο, γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο και επειδή σας αγαπούν οι κύριοι συνάδελφοι σας δίνουμε τα οκτώ λεπτά της πρωτολογίας χωρίς να αφαιρέσουμε το χρόνο που έχετε ήδη μιλήσει και τα οκτώ λεπτά θα τηρηθούν αυστηρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επέλεξα να μιλήσω τελευταίος, για να ακούσω όλους τους συναδέλφους.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Σας τιμά αυτό, πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Παρακολούθησα και στην επιτροπή και εδώ όλες τις τοποθετήσεις, προκειμένου να σχηματίσω άποψη και για τις ρυθμίσεις τις οποίες εισηγήσαμε με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θεωρώ ότι αυτό που περιμένουν οι πολίτες από εμάς, σε αυτές τις δύσκολες ώρες που περνάει η χώρα μας, είναι να υπάρξει στοιχειώδης συνεννόηση. Αλλά ακούγοντας τους τελευταίους ομιλητές, δεν μπορώ να καταλάβω πώς μπορεί να υπάρξει συνεννόηση, όταν θεωρείται υπεύθυνη αυτή η Κυβέρνηση και αυτός ο Πρωθυπουργός για την επιλογή που έγινε, για την προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης. Είναι δυνατόν;

Είναι δυνατόν, μία κυβέρνηση η οποία παραιτήθηκε, ένας Πρωθυπουργός που δραπέτευσε και ένα έλλειμμα το οποίο από 3% ή 4% ή 6%, με τη δική σας απογραφή, έφθασε στο 13,6%, να μην είναι η αιτία για όσα ακολούθησαν και να είναι υπεύθυνος ο σημερινός Πρωθυπουργός, η σημερινή Κυβέρνηση για τις επιλογές αυτές; Δηλαδή, τι θα έπρεπε να κάνει; Να πάει στους τοκογλύφους, να αφήσει τη χώρα να χρεοκοπήσει ή να μην μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του ως κράτος, ως δημόσιο;

Πρέπει, επομένως, να γίνει μία κουβέντα και αν δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε άλλα πράγματα, τουλάχιστον να συμφωνήσουμε στην πραγματικότητα, σε αυτά τα στοιχεία που συνθέτουν τη σημερινή πραγματικότητα. Και αυτή η πραγματικότητα σε ό,τι αφορά το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης λέει τα εξής απλά πράγματα: Ότι μέσα στο χρόνο αυτό, το 2010, θα πρέπει να πετύχουμε τρεις στόχους αθροιστικά –και τους τρεις μαζί, δηλαδή- για να μπορέσουν τα ταμεία να συνεχίσουν να καταβάλλουν συντάξεις και τις άλλες παροχές.

Δηλαδή, θα πρέπει το δημόσιο να δίνει 1.000.000.000 ευρώ κάθε μήνα ανελλιπώς για τους επόμενους μήνες, θα πρέπει να εξοικονομήσουμε από τον έλεγχο της φοροδιαφυγής 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ μέσα σ' αυτόν τον χρόνο και διπλάσια τον επόμενο χρόνο, να εξασφαλίσουμε από την περιστολή της σπατάλης 1.000.000.000 ευρώ. Εάν αυτά δεν τα πετύχουμε, τότε τα ταμεία δεν θα μπορέσουν να πληρώσουν συντάξεις. Εάν το δημόσιο δεν καταβάλει 1.000.000.000 ευρώ κάθε μήνα, τα οποία δανείζεται, δεν θα μπορέσουν να πληρωθούν οι συντάξεις.

Και βέβαια, ο στόχος μας για τον επόμενο χρόνο και το μεθεπόμενο χρόνο είναι πολύ μεγαλύτερος, σε σχέση με αυτά που πρέπει να εισπραχθούν τα ταμεία από τον έλεγχο της φοροδιαφυγής και από τη μείωση της μεγάλης σπατάλης, που γίνεται στους κλάδους της υγείας.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, τα πράγματα δεν ήταν έτσι. Γιατί δεν είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι όλες οι εποχές ήταν ίδιες και δεν δέχομαι με τίποτα ότι όλοι είμαστε ίδιοι. Υπάρχουν διαφορές, γιατί πριν από τέσσερα, πέντε χρόνια, αυτός που ήταν στη θέση μου, είχε να διαχειριστεί ένα ΙΚΑ με 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ πλεόνασμα. Σήμερα, έχει 2.000.000.000 ευρώ έλλειμμα το χρόνο και αυτό το έλλειμμα δεν οφείλεται στις συντάξεις, οφείλεται στον κλάδο υγείας, που έχει καταρρεύσει.

Ο συνάδελφος μου, που ήταν στη θέση μου το 2004, είχε να διαχειριστεί ένα έλλειμμα στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών της τάξης των 30.000.000 ευρώ και σήμερα αυτό το έλλειμμα έχει φθάσει το 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ.

Επίσης, είχε να διαχειριστεί ένα πρόβλημα εισφοροδιαφυγής, γιατί εισφοροδιαφυγή υπήρχε, αλλά ήταν στο 15% των εισόδων των ταμείων. Σήμερα, είναι από 25% έως 40%. Είχε να διαχειριστεί ένα πρόβλημα με τις δαπάνες, γιατί υπήρχαν προβλήματα και τότε και με τα φαρμακεία και με τα διαγνωστικά κέντρα και με τις κλινικές, αλλά οι δαπάνες αυτές αυξήθηκαν τα τελευταία χρόνια και τα τριπλασιάστηκαν.

Συνεπώς, δεν είναι ίδιο το πρόβλημα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε σήμερα. Αυτές είναι οι επιλογές και οι πολιτικές, οι οποίες ανέβασαν το χρέος στα 13,6 ευρώ και μας στέλνουν σήμερα σ' αυτό το μηχανισμό στήριξης, για να μπορέσει να αντιμετωπιστεί η καταβολή των μισθών και η καταβολή των συντάξεων.

Μία άλλη πραγματικότητα είναι αυτή που έχουμε περιγράψει

πολλές φορές για το τι συμβαίνει στην αγορά εργασίας. Είναι γεγονός ότι τα προβλήματα που υπάρχουν στην αγορά εργασίας είναι μεγάλα, όχι γιατί υπάρχει έλλειμμα στο νομικό πλαίσιο, αλλά κυρίως γιατί υπάρχει αδυναμία ελέγχου.

Πρέπει να γίνουν δύο πράγματα ταυτόχρονα. Να παρακολουθήσουμε την αγορά εργασίας και να βελτιώσουμε την κατάσταση, όπου επιβάλλεται να διορθωθεί. Και δεύτερον, να ενεργοποιήσουμε το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας σε μία κατάσταση που να μπορεί να κάνει τους απαραίτητους ελέγχους, έτσι ώστε εκείνος που δηλώνει μερική απασχόληση, να δούμε αν πραγματικά εργάζεται για τρεις ή για τέσσερις ώρες ή εργάζεται για οκτώ ώρες και πληρώνεται για τις μισές.

Θα πάω γρήγορα στα άλλα σημεία, γιατί δεν υπάρχει χρόνος. Όσον αφορά αυτά που θέσατε με τις δικές σας παρεμβάσεις, ασκήθηκε μία κριτική από τη μία πλευρά, που λέει ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο, με αυτές τις ρυθμίσεις ουσιαστικά οδηγείται σε παραπέρα ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων. Το να επιχειρείς να καλύψεις εργαζόμενους, οι οποίοι εργάζονται με μορφές τέτοιες που σήμερα είναι εκτός πλαισίου, δεν σημαίνει ότι ανακαλύπτεις εσύ αυτό το πρόβλημα. Πας να διορθώσεις αυτό το πρόβλημα.

Κατά την άποψή μου και κατά την άποψη της Κυβέρνησης, εκείνο που πρέπει να κάνεις σήμερα είναι κάθε μορφής απασχόλησης να είναι ενταγμένη σε ένα κανονιστικό πλαίσιο. Αλίμονο, αν αφήσεις τον όποιο εργαζόμενο, ο οποίος μπορεί να εργάζεται και με δίωρο και με τρίωρο, να μην έχει κάλυψη, να μην έχει περιθάλψη, να μην έχει μία σειρά δικαιώματα που πρέπει να έχει.

Από την άλλη πλευρά, κάποιοι φοβούνται ότι με αυτές τις ρυθμίσεις βάζουμε θηλιά στο λαϊκό τους επιχειρήσεων. Δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, σε καμία περίπτωση. Απλά, πρέπει να υπάρχουν κανόνες και οι κανόνες αυτοί πρέπει να εφαρμόζονται.

Μία τρίτη πραγματικότητα –και μ' αυτό το κεφάλαιο θα κλείσω– είναι αυτό που συμβαίνει στα ασφαλιστικά ταμεία και έλεγα κάτι πριν. Δηλαδή, σε μία εποχή που ζητούμε από τους εργαζόμενους να κάνουν θυσίες, σε μία περίοδο που μειώνονται οι αποδοχές και των εργαζόμενων, αλλά και το εισόδημα των μικρών και μεσαίων επαγγελματιών, δεν μπορεί να υπάρχει καμμία ανοχή σε εκείνους, οι οποίοι νομίζουν ότι μπορούν να πλουτίσουν σε βάρος των ταμείων και σε βάρος του κοινωνικού συνόλου.

Γι' αυτό δεν κάνουμε τίποτα σπουδαίο. Το αυτόνοτο κάνουμε, αυτό, όμως, που δεν έγινε τα προηγούμενα χρόνια. Γιατί τα προηγούμενα χρόνια εκείνο που έγινε ήταν η κατάργηση της λίστας και η υπόσχεση ότι θα υπάρχει καλύτερη φαρμακευτική περιθάλψη, η κατάργηση του ελέγχου και ότι δεν θα ταλαιπωρούνται οι πολίτες, το πάγωμα της μηχανογράφησης στα ταμεία που δεν δίνει τη δυνατότητα ελέγχων.

Λοιπόν, κάνουμε το ακριβώς αντίθετο. Και βέβαια, έχουμε τη ρύθμιση αυτή που προβλέπει κυρώσεις για εκείνους, οι οποίοι πιστεύουν ότι μπορεί να συνεχιστεί η ίδια πρακτική. Δεν θα συνεχιστεί η ίδια πρακτική. Απλά πράγματα. Δηλαδή, αυτός ο οποίος παραβαίνει τους όρους της σύμβασης και την ισχύουσα νομοθεσία, δεν θα παραπέμπεται απλά στον εισαγγελέα, όταν έχει και ποινικό μέρος αυτή η υπόθεση, αλλά θα διακόπτεται η σύμβασή του με το ταμείο. Και δεν θα διακόπτεται μ' ένα ταμείο, θα διακόπτεται με όλα τα ταμεία, γιατί δεν μπορεί κανένας πλέον να λειτουργεί σε αυτήν την κατεύθυνση.

Κλείνοντας θα αναφερθώ σ' ένα θέμα, για το οποίο άκουσα να μιλούν πολλοί συνάδελφοι. Είναι το θέμα ΟΓΑ-ΟΑΕΕ.

Κοιτάξτε, συνάδελφοι, και εγώ έχω γεννηθεί σε μία από τις φτωχότερες περιοχές της Ελλάδας, που είναι τα Καλάβρυτα. Ξέρω πολύ καλά τι γίνεται σε μικρές περιοχές. Όμως, όταν υπάρχουν κατηγορίες επαγγελματιών, που δηλώνουν 9.000 μέσο ετήσιο εισόδημα και εμείς ότι με 13.200 ευρώ και πάνω να ενταχθεί στο ΟΑΕΕ, νομίζω ότι δεν είμαστε εκτός πραγματικότητας. Νομίζω ότι είμαστε δίκαιοι και απέναντι σε αυτούς τους επαγγελματίες που είναι στην πόλη και μπορεί να έχουν πολύ χαμηλότερο εισόδημα.

Ξεκαθαρίζουμε, λοιπόν, ποιοι είναι στον ΟΓΑ, ποιοι είναι στον ΟΑΕΕ και είμαστε σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία και γι' αυτό του είπατε για το 35% και τα φωτοβολταϊκά –δεν έχω χρόνο να τα αναπτύξω.

Πάντως, είμαστε σε μία ίδια κατεύθυνση, έτσι ώστε να αντιμετωπίσουμε κατά τρόπο δίκαιο αυτό το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί. Δεν είναι ταμειακού χαρακτήρα η προσέγγισή μας, για να πάρουμε κάποιους, να τους εντάξουμε στον ΟΑΕΕ, γιατί έχει οικονομικά προβλήματα. Είναι σε μία κατεύθυνση κοινωνικοασφαλιστική οι ρυθμίσεις που κάνουμε.

Στο Ολυμπιακό Χωριό θα υπάρξει η πρόνοια για το προσωπικό, έτσι ώστε να μην δημιουργηθούν προβλήματα. Θα υπάρξει μεταφορά.

Για τα θέματα αναπηρίας, ασφαλώς χρειάζονται βελτιώσεις, αλλά αυτό θα ρυθμιστεί στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο, όπου εκεί θα προχωρήσουμε σε Ενιαίο Κέντρο Πιστοποίησης της αναπηρίας, για να μην υπάρχει αυτή η απίστευτη ταλαιπωρία: νομαρχίες, δημόσιο, ΤΕΒΕ, ΙΚΑ κ.λπ.. Θα υπάρχει ένα Ενιαίο Κέντρο Πιστοποίησης, έτσι ώστε να βελτιωθεί η κατάσταση για τον πραγματικά ανάπηρο και βέβαια, να περιορίσουμε σημαντικά αυτό που συμβαίνει στη χώρα μας, να έχουμε περιοχές που το ποσοστό των αναπηρικών συντάξεων είναι το 28%, το 30% ή το 35%.

Θέλω να κλείσω, μ' ένα σχόλιο για τα γενικότερα θέματα. Αγαπητοί συνάδελφοι, το πολιτικό σύστημα, όχι με την έννοια των Βουλευτών, αλλά ευρύτερα, έχει σημαντικότερες ευθύνες για την κατάσταση που ζούμε στη χώρα μας και πρέπει αυτή τη στιγμή όλοι να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Να μην δείξουμε καλύτερη των περιστάσεων. Η χώρα δεν θα καταρρεύσει. Και δεν θα καταρρεύσει, γιατί εκείνα που θα καταρρεύσουν είναι οι πρακτικές που μας οδήγησαν εδώ.

Πρέπει να καταρρεύσει η αδιαφάνεια, πρέπει να καταρρεύσει η ρεμούλα, πρέπει να καταρρεύσει η πελατειακή σχέση, πρέπει να καταρρεύσει η δημαγωγία, για να μπορέσει η χώρα να μπει σε μία νέα πορεία.

Αυτή την εντολή θεωρούμε ότι έχουμε από τον ελληνικό λαό. Αυτή την εντολή θεωρούμε ότι έχουμε από το Γιώργο τον Παπανδρέου τον Πρωθυπουργό της χώρας και έτσι θα προχωρήσουμε, ώστε η χώρα να μπει σε μία νέα πορεία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό, τον κ. Κουτρουμάνη για τις απαντήσεις που έδωσε στα ερωτήματα των αγορητών σήμερα.

Κύριε Ροντούλη, έχετε ζητήσει το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Θέλω να σας ενημερώσω, μπορώ;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Βεβαίως, ένα λεπτό θέλω μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Θέλω να σας ενημερώσω, λοιπόν, ότι έχει μιλήσει δύο φορές ο Αρχηγός σας, έχετε μιλήσει εσείς, σας ξαναέδωσα εγώ πάλι τα δύο λεπτά πριν για να μιλήσετε. Τώρα πρέπει να αποφασίσει το Σώμα, γιατί σύμφωνα με τον Κανονισμό δεν έχετε το δικαίωμα.

Το Σώμα δέχεται να μιλήσετε;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, για ένα λεπτό

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το Σώμα εγκρίνει να μιλήσετε για ένα λεπτό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κανένα πρόβλημα.

Πήρα το λόγο για το άρθρο 16, που αφορά τους αναπήρους. Εμείς θέλουμε να το ψηφίσουμε, γιατί είναι στη σωστή κατεύθυνση. Απαλλάσσει από διοικητικούς ελέγχους κάποιους ανθρώπους που έχουν μόνιμη και μη αναστρέψιμη αναπηρία. Έχουμε να κάνουμε τις εξής παρατηρήσεις, για να μας δώσετε το δικαίωμα να το ψηφίσουμε.

Παρατήρηση πρώτη: θα παρακαλούσα πολύ η έκφραση «νοητική υστέρηση» να αλλάξει και να γίνει «νοητική αναπηρία». Αυτός είναι ο δόκιμος όρος. Αυτό μπορείτε να το κάνετε και τώρα πάραυτα.

Δεύτερον, έχουμε μία μεγάλη διαφορά όσον αφορά το ποσοστό αναπηρίας. Εσείς λέτε 80%, εμείς λέμε 67%, διαφορετικά χιλιάδες άνθρωποι μένουν εκτός.

Και το τρίτο: Σχηματίζεται μία επιστημονική επιτροπή για να δει τα θέματα στη συνέχεια. Σωστό. Το επικροτούμε. Θέλουμε, όμως, να συμμετέχει στην επιστημονική αυτή επιτροπή ένας εμπειρογνώμονας από την ΕΣΑΜΕΑ, προκειμένου να συνδράμει το έργο της επιτροπής αυτής.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Εισερχόμαστε στο στάδιο των δευτερολογιών.

Ο εισηγητής της πλειοψηφίας του ΠΑΣΟΚ ο κ. Χρήστος Πρωτόπαπας έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, είχαμε σήμερα μία μακρά συζήτηση για το μέλλον της χώρας και την πορεία της οικονομίας μας προς τα εκεί.

Νομίζω πως είναι γνωστές οι τελευταίες εξελίξεις που χωρίς τίποτα να έχει ολοκληρωθεί ακόμη, ωστόσο δημιουργούν μια πρώτη μεγάλη ανάσα, μια πρώτη μεγάλη ανακούφιση για τον ελληνικό λαό και θέλω να πιστεύω για όλους μας μέσα εδώ στη Βουλή.

Βεβαίως, ο δρόμος θα είναι δύσβατος και δύσκολος. Θα είναι ένας δρόμος μεγάλων, επώδυνων ίσως διαρθρωτικών αλλαγών. Εκείνο που θέλω να τονίσω είναι ότι είναι ώρα ευθύνης για όλους μας. Ή θα τραβήξουμε αυτό το δρόμο και θα αναλάβουμε το κόστος μας, ως πολιτικό σύστημα ενώπιον του ελληνικού λαού, ώστε οι θυσίες του να πιάσουν τόπο ή από εκεί και πέρα θα συνεχίσουμε –ορισμένοι τουλάχιστον– μία λογική λαϊκισμού, επικίνδυνη λογική κατά τα σημερινά δεδομένα την οποία είδαμε να εξελίσσεται αυτές τις μέρες και σήμερα εδώ στην Αίθουσα.

Νομίζω ότι ο κάθε σώφρων και υπεύθυνος Έλληνας πολίτης, αυτός που καλείται να πληρώσει αμαρτίες άλλων για να βγει η χώρα από το αδιέξοδο και ενώπιον του οποίου πρέπει όλοι να σταθούμε με σεβασμό, αγανακτεί όταν βλέπει να εμποδίζεται η πρόσβαση –χιλιών για παράδειγμα– Ισπανών τουριστών σε μια χώρα σαν τη δικιά μας που ζει ουσιαστικά από τον τουρισμό.

Ο λαϊκισμός αυτών των δυνάμεων, και μια από αυτές είναι και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος –αλλά φοβάμαι και άλλες δυνάμεις δεν έδειξαν τη δέουσα και υπεύθυνη στάση σήμερα– νομίζω ότι δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός.

Εμείς αυτό που έχουμε να κάνουμε είναι να παρουσιάσουμε στον ελληνικό λαό τις απόψεις μας, να αναλάβουμε πρώτα τις δικές μας ευθύνες και να ζητήσουμε τη στήριξη του ελληνικού λαού, αλλά και όλου του πολιτικού κόσμου για να προχωρήσουμε μπροστά.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο: Από όλη τη συζήτηση, αυτό που βγήκε είναι ότι το νομοσχέδιο πρέπει να ψηφιστεί και έπρεπε να ψηφιστεί από όλες τις δυνάμεις. Εν πάση περιπτώσει, δεν έγινε αυτό, τουλάχιστον στα άρθρα πιστεύω ότι θα υπάρξει η δέουσα υπευθυνότητα.

Δεν έχω να κάνω πολλές παρατηρήσεις. Σημειώνω με ικανοποίηση, κύριε Ροντούλη, τη δήλωση του Υφυπουργού, του κ. Κουτρουμάνη, για το Ολυμπιακό Χωριό. Υπήρχε πολύς κόσμος που αγωνιούσε. Νομίζω ότι αυτή η δήλωση φαντάζομαι ότι θα υλοποιηθεί μέσα στο επόμενο χρονικό διάστημα με μία σχετική διάταξη σ' ένα από τα επόμενα σχέδια νόμου. Και νομίζω ότι η δέσμευση του κυρίου Υφυπουργού, η οποία ήταν ιδιαίτερα θετική για το Ολυμπιακό Χωριό, θα δώσει τέλος στην αγωνία, στην εύλογη αγωνία πάρα πολλών ανθρώπων που δεν φιλοδοξούν να κάνουν τίποτα άλλο παρά να συνεχίσουν να προσφέρουν, όπως προσφέρουν σήμερα.

Ένα σημείο το οποίο αξίζει τον κόπο να επιστημόσουμε είναι η διάταξη για την ΟΤΟΕ, που νομίζω ότι επικροτήθηκε από όλες σχεδόν τις πτέρυγες της Βουλής.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Όχι από όλες τις πτέρυγες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Σχεδόν από όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Πάντως, θέλω να σημειώσω, να ρωτήσετε τους συνδικαλιστές μέλη του ΣΥΡΙΖΑ και του Συνασπισμού στην ΟΤΟΕ εάν ανακουφίστηκαν ή δεν ανακουφίστηκαν με μια τέτοια διάταξη. Θέλω να τους ρωτήσετε για να δούμε τελικά, όταν ματώσαμε για να φθάσουμε ως αυτή εδώ τη διάταξη, όταν ματώσαμε για να έχουμε σύμβαση, όταν ματώσαμε πάρα πολλοί άνθρωποι και πήγαμε στα δικαστήρια και έκαναν πάρα πολλοί απεργίες για να μπορούμε να φθάσουμε σ' αυτό, για να δούμε πως το πετάμε έτσι και λέμε «δεν το ψηφίζω». Να δούμε πως αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας τελικά.

Θέλω να σημειώσω ότι υπήρχε ένα αίτημα εύλογο από την

Ομοσπονδία επιχειρησιακών σωματείων ιδιωτικών καζίνο να μπει και για τα καζίνο. Το έχω θέσει στην ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας. Βεβαίως, δεν είχε προηγηθεί ο διάλογος που είχε γίνει μεταξύ διοικήσεων ΟΤΟΕ και τραπεζών. Αυτή τη στιγμή καταλαβαίνω ότι μονομερώς ίσως να μην είναι σωστό να μπει, να μην είμαστε προετοιμασμένοι να μπει, αλλά θέλω να παρακαλέσω και να επιστημάνω προς την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να το κρατήσει στα υπ' όψιν, να προχωρήσει τον κοινωνικό διάλογο στο θέμα μεταξύ των εργαζομένων και των διοικήσεων των καζίνο. Θα είναι πάρα πολύ καλό αν αυτοί οι άνθρωποι, οι εργαζόμενοι εκεί να μπορούν να έχουν και αυτοί μια κλαδική, συλλογική σύμβαση.

Θεωρώ πολύ σημαντική την παρέμβαση του κ. Ροντούλη για το θέμα των αναπήρων. Νομίζω ότι ειδικότερα το τρίτο σημείο ίσως είναι και ένα σημείο που μπορεί να βοηθήσει και τα άλλα. Το τρίτο σημείο, δηλαδή, το να περιληφθεί η ΕΣΑΜΕΑ στην Επιτροπή Εμπειρογνομώνων για την επίλυση του προβλήματος, δεν ξέρω, κύριε Υπουργέ, αλλά νομίζω ότι μπορεί να γίνει αποδεκτό είτε τώρα είτε να το κρατήσετε για την Τρίτη που θα το ψηφίσουμε στο σύνολο, με μία νομοτεχνική διόρθωση κοινής αποδοχής, πιστεύω από τη Βουλή. Μπορούμε να ξεπεράσουμε αυτό το πρόβλημα. Νομίζω ότι ο κ. Ροντούλης συνέβαλε θετικά και θα είναι θετικό να ψηφίσει αυτή τη διάταξη το κόμμα του.

Κλείνοντας, υπάρχει και μία τροπολογία. Δεν ξέρω αν θέλετε να τη συζητήσουμε ξεχωριστά. Υπάρχει και μία τροπολογία η οποία έχει κατατεθεί από τη Νέα Δημοκρατία για τα «STAGE». Μην επανερχόμαστε στον τομέα αυτό. Όλοι έχουμε ευαισθησία, όταν ένα νέο παιδί μένει άνεργος. Αυτό είναι σαφές. Κανείς δεν είναι ευτυχής από την εξέλιξη αυτής της ιστορίας. Τώρα, όμως, να πούμε σ' αυτόν τον κόσμο ο οποίος προσελήφθη για εκπαίδευση και κατάρτιση, του οποίου ο τότε Πρωθυπουργός ο κ. Καραμανλής είπε ανοικτά –θυμάμαι την ομιλία του το Σεπτέμβριο και τη θυμάμαι σαν τώρα- ότι αυτοί δεν είναι εργαζόμενοι, είναι εκπαιδευόμενοι και καταρτιζόμενοι με εργασιακή εμπειρία και να έρθουμε τώρα, εκ των υστέρων, για να «χαιδέψουμε αυτά», να προτείνουμε ό,τι προτείνουμε, νομίζω ότι είναι λάθος.

Νομίζω ότι η Κυβέρνηση έχει ρυθμίσει το θέμα αυτό με το νόμο του Υπουργείου Εσωτερικών. Δεν είναι σωστό να επανερχόμαστε, δεν είναι σωστό να καλλιεργούμε ψεύτικες ελπίδες και ιδιαίτερα κάτω από ένα καθεστώς που γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι οι προσλήψεις φέτος στο δημόσιο τομέα είναι περίπου –αν όχι απαγορευτικές γιατί έχουν εξαιρεθεί κάποιοι χώροι- εν πάση περιπτώσει, εξαιρετικά περιορισμένες με το σταγονόμετρο.

Μην δημιουργούμε ψεύτικες ελπίδες. Το Υπουργείο έχει δουλέψει πολύ για να ανοίξει νέες θέσεις εργασίας για τους νέους ανθρώπους, τα προγράμματα του ΟΑΕΔ τρέχουν. Είναι πάρα πολύ σημαντικά και τολημνά προγράμματα και νομίζω ότι δίνουν ελπίδα ζωής γι' αυτά τα παιδιά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Πρωτόπαππα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Κοντογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν παραγνωρίζει ότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας άφησε πίσω της ένα μεγάλο δημοσιονομικό έλλειμμα. Δεν είναι όμως η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Υπουργέ, εκείνη που παρομοίασε την οικονομία με Τιτανικό.

Πείτε μου ποιος λογικός θα δανείσει μια χώρα που η Κυβέρνησή της από μόνη της ομολογεί διεθνώς ότι βουλιάζει. Αν ευθύνεστε για κάτι, είναι ότι στους επτά αυτούς μήνες που κυβερνάτε, αντί να λαμβάνετε μέτρα στήριξης της οικονομίας, μέριμνά σας ήταν η επικοινωνιακή πολιτική –όχι προσωπικά- της Κυβέρνησής σας, η διαμόρφωση της κοινής γνώμης. Βέβαια, η απουσία μέτρων, αλλά και τα μονοδιάστατα εισπρακτικά μέτρα που τελικά εφαρμόζετε, γιατί απουσιάζει κάθε ίχνος αναπτυξιακής πολιτικής, δείχνουν ατομία και με τον τρόπο αυτό ανοίξατε την όρεξη στους κερδοσκόπους.

Εσείς ως Κυβέρνηση στη συνεννόηση που απλόχερα σας πρόσφερε η Νέα Δημοκρατία απλόχερα και εσείς μοιράσατε ευθύ-

νες για το παρελθόν. Αλλά δεν είναι αυτό, κύριε Υπουργέ, που ζητάει σήμερα ο ελληνικός λαός, είναι αυτό που εσείς επιστημάνετε πρωτίτερα στην ομιλία σας: Συνεννόηση. Αυτή είναι η ευθύνη όλων μας.

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία της Νέας Δημοκρατίας θέλω να θυμίσω ότι τα προγράμματα εργασιακής εμπειρίας, τα λεγόμενα «STAGE», αλλά και οι συμβάσεις έργου που υλοποιούνται στη χώρα μας από το 1997 δίνουν τη δυνατότητα σε ανέργους να εισέλθουν στην αγορά εργασίας, αποκτώντας πολύτιμη εργασιακή εμπειρία, τόσο για τους ίδιους, όσο και για τον φορέα στον οποίο έχουν ενταχθεί.

Όσοι εντάχθηκαν στα προγράμματα αυτά, κύριε Υπουργέ, εντάχθηκαν με τη βεβαιότητα της μοριοδότησης, λόγω προσαύξησης της αποκτηθείσας εμπειρίας κατά 50% για προκηρύξεις μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2010 που προβλέπεται στους ν. 3320/2005, άρθρο 2 και στο ν. 3613/2007, άρθρο 11. Με δεδομένο ότι πολλοί εξ αυτών εργάζονται τρία, πέντε, ακόμα και οκτώ χρόνια, δηλαδή δεν είναι παιδιά της Νέας Δημοκρατίας, με ανανεωμένες συμβάσεις, εκτελώντας καθήκοντα που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες στις υπηρεσίες του δηmosίου και των ΟΤΑ όπου απασχολούνται, θα ήταν τουλάχιστον καθήκον και υποχρέωση της Κυβέρνησης να επαναφέρει σε ισχύ το άρθρο 2, του ν. 3320/2005, έτσι όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 11 του 3613/2007 το οποίο αφορά την προσαύξηση κατά 50% της μοριοδότησης λόγω εμπειρίας.

Δεν ζητάμε πρόσληψη, δεν ζητάμε μονιμοποίηση, ζητάμε την εφαρμογή του νόμου για τη μοριοδότηση κατά 50%. Το πρόβλημα δεν είναι μόνο κοινωνικό, καθώς αφορά σε χιλιάδες νέους ανθρώπους με γνώσεις και προσόντα, που αισθάνονται ότι βιώνουν μία ιδιότυπη εργασιακή ομηρία. Η προτεινόμενη τροπολογία-προσθήκη συνιστά μια κοινωνικά δίκαιη λύση σύμφωνα, πρώτον με την αρχή χρηστής διοίκησης, αφού τα διοικητικά όργανα οφείλουν να ασκούν τις αρμοδιότητές τους, σύμφωνα με το αίτημα δικαίου που επικρατεί, με καλή πίστη και σύμφωνα με τα χρηστά ήθη, ούτως ώστε να μην αδικούν τους διοικούμενους. Και δεύτερον, με την αρχή της εμπιστοσύνης του διοικούμενου που προβλέπει ότι ο διοικούμενος πρέπει να εμπιστεύεται τη δράση της διοίκησης, δηλαδή η διοίκηση θα πρέπει με τις ενέργειές της να του αποδεικνύει ότι δρα για την προάσπιση των δικαιωμάτων και συμφερόντων του και γενικότερα του δηmosίου συμφέροντος.

Κυρία Πρόεδρε, οφείλω να επαναλάβω ότι τα «STAGE» θεσμοθετήθηκαν από το ΠΑΣΟΚ το 1997. Το 1999, παρακάμπτοντας τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ, η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ-μέλος της οποίας ήταν και ο σημερινός Πρωθυπουργός- μονιμοποίησε όσους μετείχαν στα προγράμματα. Το 2000 με νέα διάταξη στο ν.2839, αφού συνειδητοποίησε ότι κάποιος είχε ξεχάσει να τους διορίσει στο δημόσιο, η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προχώρησε στη μονιμοποίηση ακόμα δυόμισι χιλιάδων νέων που μετείχαν σε προγράμματα «STAGE». Στη συγκεκριμένη ρύθμιση υπήρχε μία ιδιαιτερότητα. Οι μονιμοποιούμενοι δεν είχαν συμπληρώσει καν δεκαεπτάμηνο.

Σήμερα, εμείς δεν σας ζητάμε να προχωρήσετε σε μονιμοποίηση. Δεν σας ζητάμε καν να κάνετε αυτό που έκανε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2004, η οποία έβαλε τέλος στην ομηρία περίπου τριάντα πέντε χιλιάδων συμβασιούχων. Ακόμα και αν δεν υπήρχε η οικονομική κρίση αυτού του είδους η πολιτική γενναιότητα μόνο πολιτικά αφελείς θα την περίμεναν από το ΠΑΣΟΚ.

Ζητάμε, ως υπεύθυνη Κυβέρνηση, να αποδείξετε ότι το κράτος έχει συνέχεια και να πράξετε το έλασσον, να ισχύσει και πάλι ο νόμος της μοριοδότησης, γιατί όλοι αυτοί οι νέοι και οι νέες που σπατάλησαν τόσα χρόνια από τη ζωή τους εργαζόμενοι σκληρά σε διάφορες υπηρεσίες, το έπραξαν ως δεδομένο ότι θα κάνουν χρήση της μοριοδότησης, δηλαδή νόμου του κράτους που προϋπήρχε της δικής τους συμμετοχής στα συγκεκριμένα προγράμματα μαθητείας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Οι αρχές ενός κράτους δικαίου επιβάλλουν να γίνει δεκτή η τροπολογία που καταθέτουμε. Επιτέλους, κύριε Υπουργέ, ας

αποδείξουμε ότι η πολιτική ηθική δεν είναι λέξη άγνωστη στο πολιτικό μας σύστημα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Κολοκοτρώνης έχει το λόγο εκ μέρους του ΛΑΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός με σοβαρότητα και υπευθυνότητα προσήλθε στο διάλογο και στην ειδική αρμόδια επιτροπή, παρακολούθησε λεπτό προς λεπτό όλες τις συνεδριάσεις, έχει καταθέσει ήδη την άποψή του σε σχέση με το νομοσχέδιο αυτό και πιστεύουμε ότι περισσότερα προβλήματα δημιουργεί από εκείνα που επιλύει. Εμείς καλοπίστως μετά από ενδελεχή έρευνα που κάναμε και εξέταση όλων των άρθρων του νομοσχεδίου, καταλήξαμε στο να αποδεχθούμε ορισμένα από τα άρθρα αυτά που πιστεύουμε πως βρίσκονται στη σωστή κατεύθυνση.

Ήδη από πολλούς συναδέλφους και ιδιαίτερα συναδέλφους του ΛΑΟΣ κατατέθηκε σήμερα ότι το επιχειρείν στη χώρα μας είναι σαν να ανοίγει κανείς την πόρτα της κόλασης. Ο εργοδότης a priori θεωρείται παραβάτης από τις διάφορες υπηρεσίες του κράτους είτε αυτές ονομάζονται Επιθεώρηση Εργασίας είτε ΙΚΑ.

Τα δικαστήρια – η ελληνική δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη φυσικά και δεν την κρίνουμε εδώ – συνήθως παίρνουν αποφάσεις εναντίον των εργοδωτών. Ορισμένοι δεν έχουν αποβάλει τα εγωπαθητικά τους προβλήματα και θεωρούν τους εργοδότες εκ των προτέρων ενόχους. Από την άλλη πλευρά, ορισμένοι πιστεύουν ότι αυτή η χώρα ζει όπως πριν ορισμένα χρόνια. Δεν έχουν αντιληφθεί ότι η χώρα βρίσκεται σε δεινή οικονομική κατάσταση και ότι θα πρέπει να περιορίσουμε τις όποιες διεκδικήσεις εκδηλώνονται και μάλιστα κατά ένα βίαιο τρόπο, που εκθέτουν τη χώρα όχι μόνο πανελλαδικά, αλλά και παγκοσμίως. Τα ζητήματα που αφορούν τον ελληνικό τουρισμό θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με ιδιαίτερη προσοχή.

Τέλος, σ' ένα από τα άρθρα που αναφέρθηκε και ο συνάδελφός μου κ. Ροντούλης στο άρθρο 16, είχαμε πει κύριε Υπουργέ, και στην επιτροπή, ότι είμαστε διατεθειμένοι να το αποδεχθούμε αν αποδεχθείτε τις προτάσεις που έκανε η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία και ο καλός συνάδελφός μας ο κ. Κουρουμπλής αναφέρθηκε σ' αυτό. Θέλουμε να ψηφίσουμε το άρθρο 16, αρκεί να περιληφθούν σ' αυτό όσες νόσοι δεν αναφέρονται στο νομοσχέδιο, καθώς υπάρχουν άνθρωποι με αναπηρία οι οποίοι αντιμετωπίζουν προβλήματα, αλλά δεν τυγχάνουν ίσης αντιμετώπισης με άλλους που έχουν άλλες ασθένειες, γι' αυτό περιμένουμε μία απάντηση από τον Υπουργό, αν δέχεται να τροποποιήσει, όπως το περιέγραψε το άρθρο 16 ο κ. Ροντούλης, ώστε να δώσουμε τη θετική μας ψήφο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ η κ. Ευαγγελία Πασχαλίδου-Αμανατίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για το νομοσχέδιο που συζητήσαμε χτες και σήμερα. Εμείς δεν μπορούμε να του δώσουμε ελπίδα, γιατί τελικά εσείς δεν θέλετε. Απευθύνομαι στη Κυβέρνηση. Κυβερνήσατε. Και εσείς σαν ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, αλλά δυστυχώς δεν διορθώνετε ό,τι κάνατε στις εργασιακές σχέσεις. Και το λέω αυτό, γιατί υπάρχουν νόμοι και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας που προεκλογικά λέγατε ότι θα τους καταργήσετε και δεν το κάνατε.

Δεν ψηφίσαμε επί της αρχής, και είπαμε για ορισμένα θετικά σε ορισμένα άρθρα. Αναφέραμε το απαράδεκτο να μπαίνουν ως τροπολογίες σημαντικά θέματα του Υπουργείου Υγείας, του ΟΓΑ, του ΟΑΕΕ και άλλα και είπαμε για τα ορισμένα θετικά, όπως π.χ. τη μη επανάληψη της εξευτελιστικής εξέτασης ανθρώπων με αναπηρίες, είπαμε για την κυστική ίνωση, θέμα που δεχθήκατε την τελευταία στιγμή και είναι θετικό. Κοιτάξε πώς δείχνει αυτό όλο μία προχειρότητα. Και εγώ όταν μίλησα πιο μπροστά και οι συνάδελφοί μου, σας επιδείξαμε την προχειρότητα που ήρθε αυτό το σχέδιο νόμου και δεν είναι το μόνο που ήρθε μ' αυτό τον τρόπο.

Τελικώς, θα ψηφίσετε το νομοσχέδιο όσοι συμφωνείτε στην κατεύθυνση, όσοι δεν βλέπετε ότι είναι ψευδεπίγραφο και αντίθετο με τον τίτλο του και αυτό που θέλετε να καταλάβει ο κό-

σμος. Παρά τον κίνδυνο ότι δεν ψηφίζουμε τα ολίγα θετικά, θα ψηφίσουμε κατά σε όλα στη φιλοσοφία και στις πρακτικές που φέρνει το σχέδιο στο σύνολό του και στα άρθρα του.

Θα σας πω κάτι που ίσως σας φανεί σκληρό, αλλά είναι πραγματικότητα. Το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου ψηφίζεται από μία τρoίκα με σειρήνα συναγερμού.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Υφυπουργέ, θέλετε να προσθέσετε κάτι; Μπορείτε να κάνετε μία ολιγόλεπτη παρέμβαση τριών λεπτών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Μου κάνει, κύριε Πρόεδρε, εντύπωση η τελευταία τοποθέτηση, αλλά και άλλες που ακούστηκαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην ολομέλεια, αλλά και στην επιτροπή. Δηλαδή αν υποθέσουμε πως σήμερα συμφωνούσαμε μαζί σας και λέγαμε ότι το αποσύρουμε, γιατί έχετε σημαντική αντίθεση με αυτά τα οποία πάμε να ψηφίσουμε, τίθεται ένα ερώτημα: Αύριο θα ήταν καλύτερα για τους εργαζόμενους να το αποσύρουμε ή να το ψηφίσουμε; Δηλαδή γι' αυτόν που εργάζεται με μπλοκάκι θα ήταν καλύτερο ή όχι; Για εκείνον ο οποίος εργάζεται σε ΕΠΑ θα ήταν καλύτερο ή όχι;

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κινδυνολογείτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Δεν κινδυνολογώ. Αυτή είναι η απλή λογική, που λέει τι; Ότι με αυτό το νομοσχέδιο ουσιαστικά οδηγείτε τους εργαζόμενους σε χειρότερο καθεστώς. Αυτό μας λέτε.

Πραγματικά, προβληματίζομαι. Το διαβάζω και το ξαναδιαβάζω, αλλά αυτό που λέτε δεν βγαίνει σε τίποτα. Έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι βεβαίως δεν έχουμε μία ρύθμιση που να λέει ότι όλες οι επιχειρήσεις θα πρέπει να απασχολούν προσωπικό μόνο με πλήρη απασχόληση, γιατί κάτι τέτοιο δεν θα μπορούσε να συμβεί, αλλά από εκεί και πέρα ότι υπάρχουν βελτιώσεις σημαντικές για ορισμένες ομάδες, δεν μπορείτε να το αρνηθείτε.

Υπάρχουν σημαντικές βελτιώσεις, μέχρι του σημείου που ο κ. Γεωργιάδης μας είπε ότι είμαστε επαρχία της Σοβιετίας. Δεν είμαστε ούτε το ένα ούτε το άλλο, γιατί σεβόμαστε και το ρόλο των επιχειρήσεων σε μία δύσκολη περίοδο. Πραγματικά, δεν θέλουμε να βάλουμε θηλιά στο λαϊκό των επιχειρήσεων. Δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε προβλήματα. Είναι ισορροπημένες οι ρυθμίσεις και βεβαίως, είναι ισορροπημένες σε μια αγορά εργασίας που έχει τα σημερινά χαρακτηριστικά.

Γι' αυτό, λοιπόν, προτείνουμε να ψηφιστούν αυτές οι ρυθμίσεις. Σε ό,τι αφορά τα επιμέρους που αναφέρθηκαν, κατανοείτε, κύριε Κοντογιάννη, ότι πρόσφατα ψηφίστηκε ο νόμος για τον τρόπο προσλήψεων στο δημόσιο. Δεν είναι στις προθέσεις της Κυβέρνησης να αλλάξει αυτόν τον νόμο και να διαμορφώσει διαφορετικούς φoρους για τις προσλήψεις.

Όσον αφορά την πρόταση που κάνατε, το έχουμε υποσχεθεί προσωπικά – και εγώ και ο κ. Λοβέρδος – στη Συνομοσπονδία των Ατόμων με Αναπηρία ότι θα συμμετέχουν στη συγκεκριμένη επιτροπή, όπως και σε άλλη επιτροπή που έχει αναλάβει τα θέματα της αναπηρίας συνολικά. Επομένως, δεν υπάρχει επ' αυτού καμία αντίρρηση.

Όσον αφορά όμως το ποσοστό, αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, γιατί πρέπει να γίνει πρώτα αυτή η επιστημονική επιτροπή, η οποία ουσιαστικά θα αποφασίσει με επιστημονικό τρόπο – που δεν θα αμφισβητείται – για το ποιες από αυτές τις ασθένειες είναι μη αναστρέψιμες, έτσι ώστε να μην επανεξετάζονται.

Ευχαριστώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κάτι διευκρινιστικό θα ήθελα να ρωτήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, δεν μπορούμε να μπούμε σε διαδικασία ερωτήσεων. Η συζήτηση περαιώθηκε. Μπορείτε να το συζητήσετε μετά με τον κύριο Υφυπουργό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε, θέλουμε να ψηφίσουμε το άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, αφήνετε ανοιχτό

το ενδεχόμενο η επιτροπή αυτή, όταν σχηματισθεί το 80%, να το κάνει 67% ή μιλάμε μόνο για τις ασθένειες που θα συμπεριληφθούν; Μιλάμε και για το ποσοστό; Θα επανακριθεί δηλαδή; Είναι ανοιχτό το ζήτημα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Είπαμε από την αρχή, κύριε Ροντούλη, συζητώντας το θέμα στην Επιτροπή, ότι ο πίνακας αυτός είναι ενδεικτικός ...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Των ασθενειών ή και του ποσοστού;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Των ασθενειών. Και του ποσοστού.

Δεν είμαι γιατρός, δεν ξέρω ακριβώς τι θα αποφασίσει η επιτροπή. Βάλουμε, όμως, σε πρώτη φάση στη ρύθμιση αυτή, τις ασθένειες εκείνες για τις οποίες δεν υπάρχει βελτίωση, έτσι ώστε να χρειάζεται κάποια στιγμή επανεξέταση. Δεν σημαίνει ότι είναι μόνο αυτές οι ασθένειες, δεν σημαίνει επίσης ότι είναι μόνο αυτά τα ποσοστά. Ίσως υπάρξουν βελτιώσεις, αλλά αυτό είναι θέμα της επιστημονικής επιτροπής και της ομάδας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Άρα, είναι ανοιχτό το θέμα του ποσοστού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 35 και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια και άλλες διατάξεις» και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 2 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 3 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, όπως τροπο-

ποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 7 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 8 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 13 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 14 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 15 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 16 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 17 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 18 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 19 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 20 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 21 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 22 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 23 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 25, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και το οποίο αναριθμείται σε άρθρο 24;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 24 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 26 ως έχει και αναριθμείται σε άρθρο 25;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 25 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 27 ως έχει και το οποίο αναριθμείται σε άρθρο 26;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 26 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 28, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και το οποίο αναριθμείται σε άρθρο 27;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 27 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 29, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και το οποίο αναριθμείται σε άρθρο 28;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 28

έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 30, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και το οποίο αναριθμείται σε άρθρο 29;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 29 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 31, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και το οποίο αναριθμείται σε άρθρο 30;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 30 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 32 ως έχει και το οποίο αναριθμείται σε άρθρο 31;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 31 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 33, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και το οποίο αναριθμείται σε άρθρο 32;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 32 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 34 ως έχει και το οποίο αναριθμείται σε άρθρο 33;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 33 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 34 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το άρθρο 34 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εισερχόμενα στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου του Νομοσχεδίου και ερωτάται το Σώμα, αν γίνεται δεκτό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων και η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.20' λύεται η συνεδρίαση για την Πέμπτη 29 Απριλίου 2010 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Ρυθμίσεις για τις εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, στη βάση αρχής της πλήρους και σταθερής δουλειάς για όλους με δικαιώματα (Μονιμοποίηση των συμβασιούχων ορισμένου και αορίστου χρόνου και των συνδεδεμένων με συμβάσεις έργου που υποκρύπτουν σχέση εξαρτημένης εργασίας, καθώς και των απασχολημένων με προγράμματα

«STAGE» στο δημόσιο τομέα - Κατάργηση των προγραμμάτων «STAGE» στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα -Ρυθμίσεις για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον ιδιωτικό τομέα) -Κατάργηση των

ελαστικών εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

